

۳۵۳

میران ئه براھام

مەندى اقرا التقاتى

www.iqra.ahlamontada.com

شەوگەرەكان

پۇمان | چاپى سىتھەم

شہو گہرہ کان

ميران ئەبراھام

شەوگەرەكان

پۇمان

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

زنجیره‌ی ۱۲

میران نه‌براهام

شهوگه‌پره‌کان

- باب‌ت: پرومان
- توبه‌ی چاپ: ۲۰۱۵
- چاپی سینه‌م: ۲۰۲۱
- کتبی: ناوه‌ندی بلاوکردنه‌وه‌ی که‌پر
- دیزاینی به‌رگ و ناوه‌وه: ناوه‌ندی که‌پر

ISBN: ۹ ۷۸۱۲۳۴ ۵۶۷۸۹۷

۲۰۲۱ سوید

به‌یخ په‌زاسه‌ندینی به‌پرومه‌رانی بلاوکراوه‌ی که‌پر، هیچ‌کس و لایه‌نیک، به‌هیچ
شیوازنیک، مافی له‌به‌رگرتنه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی نه‌م کتبیبه‌ی نییه.

Keper.org

بۇ باۋىكەم و سىۋە

كاتى نووسىنى ئەم پۇمانە، بەردەوام لە خەيالىمدا بوون.

ماله وه

دوای سه فهریکی دوور و دریژ له پښتانه بۆ برۆکسل و پاشان
بۆ شاره کهم گه پامه وه، کاتیک خۆم کرد به کولانی فریدریکدا،
کاتزمیر هه شتی شهو بوو، نهو کولانهی مالی ئیمه ی له شاری
نه مستردام لی بوو.

کولانیکی به رته سک و دریژکوله، هه موو نهو سالانه ی من له وئ
ژیا، هیچ شتیک تییدا نه گۆرا، ته نها نه وهنده نه بیت، وه رزه کان
په نگیکیان ده برد و په نگیکی دییان به کولانه که مان ده به خشییه وه.
به هاران، به دریژیایی نه مبه ر و نه و به ری نهو کولانه، به گولی
په نگا و په نگ ده رازایه وه. بیتجه له دار به پرووه پیره کان، که بالایان
تا ئاستی به رزی ماله کان هه لچوو بوو، له هه وادا شانیان له شانی
یهک گیر کرد بوو، دار گلۆپه کانی سه ر شوسته به رد پتزه کان،
شه وانه به کومه ل نیگابانی کولانیان ده کرد، به پۆژیشدا چاویان
لیک ده نا و خویان له بنه نگلی دار به پرووه کان توند ده کرد. من و
پشیله کانیش، تا به ره به یان بیدار بووین و له خاموشی و بی

سرتەیی کۆلانمان دەپوانی، بە تەمەنی من، لەو کۆلانەدا نە داربەرپوویەک و نە دارگلۆپێک لا براون و نە خیزانێک باری کردوو و نە خانووێکیش نۆژەن کراوەتەو.

کۆلانەکه مان یەک دەروازەی هاگتەژوورەوێ هەبوو، ئەوسەری بە کەنالیکی ئاو کوتایی دەهات، مالی ئێمە دەکەوتە بەر دەستی پاستی کەنالهکەو، چەندین داربەرپوو دەوریان دابوو، لە تێپروانین و پرشنگی خۆر دەیان پاراست.

سی سال پیش ئیستا، من لەو خانوو کۆنەدا لەدایک بووم، ئەو خانووێ زیاتر لە سی بەشی ژیانم لەبەینی دیوارەکانیدا بەسەر بردوو، پۆحم لەگەڵ هەیکەلی ئەو ماله‌دا، هۆگری یەک بوون، بە جۆریک، لەبەینی دیوارە پەنگاله‌کانی ئەم خانوو‌دا ئاسوودەم، بە پێچەوانەو، لە سنووری دەرەوێ ئەم ماله، بەردەوام بیتۆش و ونم، مالیک، یەک پۆژ لێی دوور بم، هەست دەکەم لە خۆم دوورم.

لە سەردەمی مندالیمەو تەوێکەو ئەمپۆ، لە کۆلانەکه‌ماندا تەنها هاوڕێیەک چییە، نەمبوو، ئەگەر باش بەبیرم بیتەو، هۆکە ی ئەو بوو، لەو کاتەدا گەرەک هیچ هاوتەمەنی منی تێدا نەبوو، زۆر بەئەستەم پێیواریکیش بەویدا گوزەری دەکرد، ئەگەر بەپێکەوت پووی بدایە، تەوێکەو لە گەرەک دەر دەچوو، بەردەوام لێم دەپوانی، شیوازیم لە خەیاڵدا هەلدەگرت، پاشان لە دەفتەری یادەوهرییەکاندا سکیچیم دەکرد.

سەردەمی مندالیم بەتەنها گوزەراند، بەبیرم دیت، لە پشتی داربەرپووەکانەو لەگەڵ دارگلۆپەکاندا چاوشارکیمان دەکرد، هەر پۆژە ی لەگەڵ یەکیک لە دارەکان دەبوومە هاوپی. دەستم لە

دهستيان دهنه و به بالا ياندا هه لده زنام. بيجگه له باخي پيش و پشتي ماله كان، وهكو ناو گيرفاني پانتوله كه، شاره زاي ته واوي كولانه كه مان بووم، ئه وانه ي كولانه كه مانم له گه لدا به ش ده كردن، چهند پشيله يه ك بوون، كه پيگه وه ئهركي پاريزگار يكردي كولانمان له ئهستق بوو، تا كولان له و پشيله و سهگ و منداله غهريبانه بپاريزين، كه به قاچاخ له گه په كه كاني تره وه دههاتنه كولانه كه ي ئيمه.

به ده م خه ياله وه له وه دا بووم، بۆ بهردهم دهركاي گه راجي ماله كه مان ليخوړم، سه رسام بووم به وه ي جيتيكي پهنگ سهوز جيجيكي ئوتومييله كه ي مني گرتبوو، فياته بچووكه سووره كه ي دايكم له بهردهميدا وه ستابوو، دريژي بهردهمي گه راجه كه مان، دوو ئوتومييلي دهگرت، ناچار بووم ئوتومييله كه م له سه ر شوسته كه رابگرم.

به ده م فيكه ليډانه وه، له ئوتومييله كه م دابه زم، جانتا كه م و ئه و دياريبه ي بۆ پوژي له دايكبووني دايكم له كاغه زي پهنگاوپهنگم گرتبوو، گرم به دهستمه وه و بهره و پووي مال كه و تمه پي.

كاتيك به لاي جيبه سهوزه كه دا تپه پيم، جاريك به ده وريدا سووپامه وه و ليم پواني، پاشان له خوم پرسى، "دهبيت كي ميواني دايكم بيت؟"

هه رچه نده دوو دل بووم له چونه ژووره وه م، به لام نه مده ويست ئه و پوژه تپه پيت و من دايكم نه بينم، چونكه ئه و پوژه، پوژي له دايكبووني بوو.

گه يشتمه بهردهم دهركاكه، ساتيك دهسته ونه زهر راوه ستام. چهند هه ناسه يه ك له ناو بيدهنگي چواره ورمدا ههسته كانم له خاموشي

و بیسرتەیی گەرەکه که ماندا پارگرت و گویم نا به دەرگا که وه، له نادیاره وه دهنگی موزیکی جازم ده بیست، ئەو موزیکە ی دایکم بەر دهوام گوێی لێ دەرگرت، به ناوازه دهنگی دایکم ده بیست، پاشان، له بهینی شه پۆلی دهنگی موزیکه که دا، دهنگی تر ده هاته گویم، ئەوسا له بهر خۆمه وه به خۆم وت، 'ئەوه دهنگی میوانه که ی دایکه.'

به ده م گوێگرتته وه، دەرگام کرده وه، له دالانه که وه به رهو پروی چیشخانه که چوم، ئەو جیگه یه ی ئاههنگه که ی لێ ساز کرابوو. کاتیک دەرگای چیشخانه که م کرده وه، بینجگه له وه ی دهنگی موسیقا و گۆرانییه که له بهر گویمدا دووقات بوو، پوانیم، دایکم له ژیر بالی کابرایه کی نه ناسدایه و به جووت له بهر ده م که وانه تری چیشخانه که دا پراوه ستابوون. دیمه نیک، له پابردوومدا چه ندین جار دووباره بوو بووه وه و نامۆ نه بوو به پۆحم، پشتیان له من بوو، یه کی که وچکیکی داریان به دهسته وه بوو، له شیوه ی مایکرو فۆن و پر به قورگیان گۆرانییه که یان به کۆرس ده چری، ئاگیان له هاتنه ژووره وه ی من نه بوو، به ختی ئەوه م هه بوو، له نزیکه وه ببینم چۆن دایکم ئاههنگی پۆژی له دایکبوونی خۆی ده گیریت.

له بهینی من و ئەواندا، مێزیک ی داریی قاوه یی چوارنه فهری نانخواردن هه بوو، له سه ر مێزه که، دوو شووشه ی شه راب دانرابوو، یه کێکیان پر و ئەوی تریان هینده ی قورگی پی ته پر بکهیت، شراب له بنیدا مابوو، دوو په رداخی ملبه رز، له سیبه ری شووشه ی شه رابه کاندای بوون، په رداخه کان ئاسه واری شه رابی سوور به لێویانه وه دیار بوو.

لهگه ل ته و او بوونی گورانیه که دا، دهستیان له یهک بهر دا و دایانه قاقای پینکه نین، کاتی ئاورپیان دایه وه، پاچله کین و تاویک بیده نگ و سه رسام لپیان پوانیم، دایکم بزه یه کی بۆ کردم و به دهنگیکی نووساوه وه وتی، 'چۆنی ئه زیزم، ئه وه ده میکه یه لیته یه؟'

پووبه پرووی یهک چووین و له سه ر سووچی میزی نانخواردنه که، باوه شمان به یه کتردا کرد، زوری نه برد، خۆی له باوه شمدا راپسکانه، دهستی گرتم و راپیکشام بۆ لای که واته ره که وه و وتی، 'ده لیم، مارتن، با که سیکی تایبه ت پین بناسینم!'

پیاوه که خۆی راست کرده وه و دهستی به ره و پرووم درێژ کرد، کاتی دهستم له ناو دهستی نا، ئه و وتی، 'من کارلم، کارل لاوتین.'

چاوم برپیه چاوی، پرووی که شاه وه و ده میکی به پینکه نین، چاوی له ته رپدا شه و قی ده دایه وه، قژیکی زه ردباوی لول، به ئالۆسکاوی به لایدا خستبوو، بالای زۆر بهرز و به خۆوه بوو، من و دایکم به ئه سته م ده که یشتینه شانی. پیده چوو ته مه نی سه روو په نجا سال بیت، ئینجا له دایکم پوانی و بینیم، خوین له سه ر پروومه ته کانی کۆ بوو بوونه وه، چاوی ده که شایه وه، دلخۆش و به خته وه ره ده هاته پیش چاوم، وه کوو تازه له خه و رابوو بیت و بۆ ده سته پیکی پۆژیکی نویی ئاماده بیت، پرووم له کارل کرد و پیم وت، 'من مارتنم.'

'به لئ، ده زانم به پیزت مارتنیت، هه موو شتیکم ده رباره ی تو بیستوه، دایکت له باسی تو زیاتر، هیچ باسیکی تری لا نییه.'

لهگه ل دایکم، له چاوی یه کترمان ده پوانی، پاش تاویک بیده نگ، پیم وت، 'دایه، پۆژی له دایکبوونت پیروژ بیت.'

له کاتیکدا هه ردووکیان شانه شانی یهک پراوه ستابوون، دهستیان

له دهستی یه ک هه لپیکابوو، دایکم هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و
به ساردییه که وه، 'به لئ، په نجا سال.'

'بوویت به سارا، یان بۆم هه یه بلیم، بوویت به پیریژن؟'

'ناگات له دهمت بیت.'

پیکه نی و دهستیکی خسته سه ر شانم و دووباره وتی، 'دهت ویت

به م قسانه له بیرم به ریت وه، دهی بزائم، چ دیارییه کت بۆ هیتاوم؟'

له و ده مه دا، پشتم تی کردن و چووم له دالانه که دیارییه که م بۆ

هیتا و چوومه به رده می، بۆم راگرت، 'فرموو، خانم.'

پاش لیکردنه وهی ئه و کاغه زه په نگالانه ی تیمه وه پینچابوو، تاویک

له گه ل کارل سه رسام لیتان پروانی، تابلویه ک که خۆم کیشابووم،

به دهم ته ماشا کردنی وه، دایکم وتی، 'زۆر تاییه ته، بیرۆکه که ی

ده ناسمه وه و په نگه کانی غه رب نین به خه یالم.'

له سه ر که وانه ره که دای نا و دهستی کارلی گرت و پیکه وه

به رامبه ری، تاویک بیده نگ راوه ستان، کاتیک دایکم له تابلۆکه ی

ده پروانی، به سه رسامییه که وه وتی، 'دیمه نیکت خولقاندووه، داوا له

ته ماشاکه ر ده که یت، بیر بکاته وه، پاشان من ده مه ویت بزائم تو

دهت ویت چیم بۆ باس بکه یت، یان...'

پاش تاویک بیده نگی، به رده وام بوو، وتی، 'ئه وه ی من ده بیینم،

دوو ماسکن له ناو یه کدا، هیله کانت به ئه ستووری به سه ر

فۆرمه کاندایا کیشاون، ناواختن به ته ختی و له کاله وه بۆ توخ، له

سیته ری هیله کاندایا راخستوه، به و په نگانه ی به کارت هیتاوان،

کاریکت کردووه، که له هه ر گوشه یه که وه لیتان بروانیت، هیچکام

له پروخساری ماسکه کانت لئ ون نابیت.'

ناوپی لئ دامه وه و باوه شیکتی توندی پیتا کردم، 'ده ستت خووش،

ئەزىزم، زۆر سوپاس، پىم بلى ئەم، دوو روخسارە دەبىت كى
بن؟'

'خۆت ھەلى يىتە.'

سەيرىكى يەكترمان كرد و دەستمان كرد بە پىكەنن.

دايكم دەستى لەيەك ھەلپىنكابوو، ھەكوو خوويەكى ھەمىشەى،
لەبەر خۆيەو ھەيواشى گۆرانى دەچرى، دەستى دايە
شوووشەيەك لە شەرابەكان و پىي وتم، 'دەلیم مارتن، پەرداخىك
شەرابمان لەگەلدا دەخۆیتەو، بە بۆنەى بەپىرێژنبوونى دايكتەو؟'
بى ئەو ھەى ھەلامى بدەمەو، پەرداخىكم لە كەوانتەرەكە دەرھىنا و
لەتەنىشت دوو پەرداخەكەى ئەوانەو دام نا، 'تەنھا پىكىك.'

دوای ئەو ھەى دايكم پەرداخەكانى نيوە كرد، بەدەورى مىزى
نانخواردنەكەدا راوہستابووين، پەرداخەكانمان ھەلپرى و
ھەرسىكمان بە كۆرس، 'بۆ ئىمە.'

دوای ئەو ھەى قومىكى تەواوم لە شەرابەكە دا، پەرداخەكەم لەسەر
مىزەكە دانايەو و زياتر لىم نەخواردەو، دايكم پووى تى كردم،
'مارتن، بۆم باسكە، سەفەرەكەت چۆن بوو؟'

'بەدلى خۆم بوو.'

'ئەى كارمن چۆن؟'

'باشە، لە برۆكسل دەژى و لە نووسىنگەيەكى گەشتوگوزار كار
دەكات.'

'ئەى خۆشتان پابوارد؟'

'زۆر جىگەمان بىنى.'

بە پىكەننەو دەستىكى خستە سەر شانم و بە دەنگىكى
شەرمناو ھەى وتى، 'مەبەستم ئەو نەبوو، وىستم بزانم پەيوەندى

تو و کارمن گه‌یشته کوئی؟ چوویته جینگه‌وه له‌گه‌لی یان نا؟
'بمبورره.'

'ده‌لیم...'

'دایکه، تکایه، ئه‌وه هیچ په‌یوه‌ندی به تووه نییه.'
'به‌راسته؟'

'ئه‌وه‌تا من پرسپاری ئه‌وه‌ت لی ناکه‌م گویا تو له‌گه‌ل کارل
چوویته ناو جینگه‌وه یان نا!'

'ئه‌گه‌ر تۆیش وه‌کوو دایکت لووتژهن بیت، که‌واته بۆت هه‌یه
هه‌موو شتیک بزانی، خۆت ده‌زانی، من هیچ نه‌یینه‌کم نییه.'
'نه‌خیر، بمبورره، پتویست ناکات بزانی.'

'به‌ته‌وسیکه‌وه‌ لی پوانیم، ئه‌زیزم، ئه‌م کرده‌وه‌یه‌ت نوییه، بۆ
ته‌ندروسیت باش نییه!'

'تیتاگه‌م، نازانی تو باسی چی ده‌که‌یت.'

'باشه، به‌لام ده‌زانی، مارتن، هیوام وایه به‌دلی خۆت له‌ کارمن
په‌ریبیت.'

'سه‌یریکی دایکم کرد و تاوینک لیم پوانی، به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچ بلیم،
سه‌رم لی پاره‌شاند، پاشان ئه‌و وتی، 'ئاخ، دیاره، تو شه‌رابت که‌م
خواردۆته‌وه.'

'دایکم ئه‌مه‌ی وت، پاشان شووشه‌ی شه‌رابه‌که‌ی هه‌لگرت، که‌ له
نیوه‌ی که‌متری تیدا مابوو، له‌سه‌ر په‌رداخه‌که‌ی من پای گرت و
بۆ سه‌ر لی‌واره‌که‌ی لاری کرده‌وه، خیرا له‌سه‌ر ده‌می په‌رداخه‌که‌م
له‌پی ده‌ستم راگرت، به‌بێ ئه‌وه‌ی هیچ بلیم، تا دوا دلۆپی
شه‌رابه‌که‌ هه‌ردوو په‌رداخه‌که‌ی تری لی پر کرد، له‌به‌ر خۆیه‌وه،
بێ ئه‌وه‌ی سه‌ر هه‌لبه‌یت و سه‌یرمان بکات، وتی، 'کارل، ئه‌گه‌ر

تۆش وەكۆ مارتن نەلئیت بەسە؟

'نا، من ئەمشەو نالیم بەسە.'

کارل کاتیک ئەمەى وت، دەستى لە ملی دایکم کردبوو. دایکم بە شلەژاویەکهو، خیرا خۆی گەیانده تەسجیلەکه و دەستى بە دوگمەیه کدا نا، زۆرى پینەچوو، دەنگى سەکسیفۆن ژوورەکهى پەر کرد لە سۆزى نەغمەى خۆى، پاشان هەردووکیان بالیان لە ملی یەکترەو ئەلاند، لەگەڵ بەرزى و نزمى پیتى تۆنى سەکسیفۆنە کدا، دەستیان کردەو بە گۆرانى چرین. بەنیازی پۆشتن بووم، چووم لەناو دەرگای چیتخانە کدا پاوەستام، سەیریکی دایکم و کارل کرد و بە دەنگىکی بەرز وتم، 'من لە ژوورەکهى خۆم.'

دایکم بە دەم گۆرانى چرینەو سەریکی بۆ لەقاند، کارل دەستیکی بۆ بەرز کردمەو.

لە چیتخانەکه چوومە دەرئ، ئەوەى لە دالانەکه سەرنجى پاكیشام، تابلۆیک بوو که بە دیوارەکه یەو هەلواسرابوو، ئەوە خوویەکی هەمیشەى دایکم بوو، لە دالانەکه و لەسەر هەمان دیوار، هەمیشە تازەترین کارى خۆى هەلەواسى و نمایشى دەکرد، تابلۆیک، که چاومیان خیرا ماندوو کرد، جیاواز، زۆر جیاواز، قەبارەى گەرە و ناوەرۆکیکی بیژەنگ، تەخت، بەتال، هیچ پەيوەندییەکی پۆحیی بە ژیانەو نەبوو، زۆر جیاوازتر لە هەموو کارەکانى تری، که لە تەواوى ولاتدا و بگرە لە زۆریک لە ولاتانى ئەوروپاشدا ئەویان بەناوبانگ کردبوو، چەند هەناسەیهک بەرامبەرى پاوەستام و لیم دەروانى، هەستم کرد، تا دەهات، پۆحمى لە چۆلایى و بەتالیی خۆیدا گیر دەکرد و خۆم لى ون

دهبوو، خیرا پروم لی وەر گیرا و جانتای سهفه کهم به دهسته و گرت و به پلیکانه کاندای ژووره کهی خۆم سر که وتم. به سه رسامیه وه له ناو ده رگای ژووره کهمدا پاره ستام، بینیم ژووره کهم له ماوه ی تهنا یه که هفته دا زۆر گۆر ابوو، سه رتاپای دیواره کانی به وینه ی جۆراو جۆر داپۆش را بوو، وینه ی سه رده می مندالیم، ته نانه ت وینه ی سالتیک به ر له ئیستا، که له گه ل دایکم پیکه وه له پاریس بووین، له پشتی هه موو وینه کانه وه ئه و په نگ و خه تانه م ده بین، که بوو بوون به باکگراوندیک بۆ وینه کان، ئه و نیگارانه ی خۆم و خۆی له سه رده می مندالیمدا پیکه وه کیشابوومان، ده مزانی، دایکم هه موو جاریک، دوا ی ئه وه ی هاو پێیه کی تازه ی ده گرت، گۆرپانکاری له ماله که دا ده کرد، به لام ئه وه بۆ یه که مین جار بوو له ژووره کهمدا گۆرپانکاری پروو بدات و ئه و ده ستکاری ژووری من بکات.

نازانم، زۆر باش نایه ته وه یادم، کام وینه زۆر سه رنجی پراکتیشام و کامیان ده ستی که و ره بیان گرتم و برده میان وه بۆ سه رده می مندالیم، وینه ی من له گه ل هاو پێکانی دایکمدا، وینه ی ئه و پیاوانه ی ئاسان و ساویلکانه هۆگریان ده بووم و له ناکاو خۆیان لی ون ده کردم.

وینه کان، هه ریه که به لایه که دا رایان ده کیشام و خه یالیان په رت ده کرم، هه موویان به شیک بوون له پابردووم، ئه وه ی ئیستامی له وسام جیا ده کرده وه وینه کان و که ره سه ته ی ناو ژووره کهم نه بوون، به لکوو ئه وه ته نا خۆم بووم.

به بیزارییه که وه جانتا کهم له سه ر جینگه کهم دانا و زنجیره که یم کرده وه، له یه که ساته وه ختی کورتدا، بۆنوبه رامیک به ژووره کهمدا

بلاو بوووه، بۆنى ئوتتېلەكەي پۇما، بۆنى عەترەكەي و ھالايى
تيكەلاوبوونى ئارەقى جەستەي من و كارمن بوو، بۆنى حەفتەيەك
پىكەووبونمان لە پۇما.

حەفتەيەك لە پۇما پىكەووبووين، لە بەياني زووهو، تا درەنگاني
شەو، بەسەر كۈچەوگولانە ھەزار سال كۈن و سەرنجراكتىشەكاني
ئەو شارەدا گەراين.

دەتوانم بلىم، پەيوەندىي من و كارمن، تاوەكوو ئەمپۇيش، ھىشتا
لە چوارچىوھەمان نەگرتووه و ناوونىشانىكمان پى نەداو، پىم وا
بىت چەند سالىك پىش ئەو شەو بوو، شەوي دواي ئەو پۇژەي
لە شاري ئەمستردام پىكەو لە زانكۆي ئەمستردام دەر چووين،
ھەردووكمان بەشدارىي ئاھەنگى دەرچوونمان كرد، شەوي دواي
ئەو پۇژە، لىك جيا بووينەو و مالتاوايىمان لە يەكترى كرد،
كارمن گەرايەو بۇ بەلجىكا و منى بەجى ھىشت، چۆن و بۇچى؟
لەم چىرۆكەدا، جارىكى تر دەگەپىمەو سەر ئەو باسە.

بەلام دواي ئەو شەوي لىك جيا بووينەو، ھەرگىز دەنگمان لىك
دانەبىي و پۇژانە تەلەفۇن و ئىمایل لەنيوانماندا ھەر بەردەوام
بوو، سالى جارىك يان دووجارىش، بۇ پارىس يان بۇ شارىك لە
شارەكاني ئىتاليا دەچووين.

ئەو حەفتەيەي لە پۇما بووين، دوو پۇژى يەكەم، لە ژوورى
ئوتتېلەكە نەھاتىنە دەرەو، ھەستم دەكرد ژوورەكەمان لە
تيكەلبوونى ئارەقى ھەردووكماندا، بۆگەنى كرىبوو، ئەو بۆنەي
ھەرگىز لووتەكانم لىيان پاك نايىتەو، بۆنى تىكەلاوبوونى
ھۆرمۇنى دوو دىلدار، درەنگاني ئىوارەيەك، كارمن بىدەنگىي

نیوانماني شاكاند و به دهنگيكي شهرمنانه وه وتي، 'كاتي ئه وه هاتووه، له ئەمستردام يان له برۆكسل پيڤه وه بژين.'

سهرسام و دهسته وه نه زهر بيدهنگ ليم دهرواني، ديسان كارمن له بهر خويه وه وتي، 'زۆر باش بيرم لي كردۆته وه.'

له سهر جياگه ههستايه سهر ئه ژنۆ و چاوي برييه چاوم و بهردهوام بوو، 'دهمه ويت له گه ل تۆدا بژيم.'

توند ههردوو دهستي گرتم و ليني روانيم، 'پيت چۆنه؟'

قسه كاني ئه وم به سهرنجه وه وه نه گرت و دهستم كرد به پيڤه نين.

'دهي، وه لامم بدهره وه.'

به ملا و لادا خوي لار دهكرده وه، له دهر فه تيك دهگه را، بيقوزيته وه و له چاوم رابميين، سهرم داخست و له بهر خومه وه وتم، 'كارمن، تۆ ده ته ويت فرسه تم لي بينيت، تكايه گوشارم مه خه ره سهر، نه با وه لاميني نه شياوت بدهمه وه.'

ههستامه سهر چۆك و له كارمنم رواني و پيم وت، 'پتويسته بيرى لي بكه مه وه.'

به غه مگينييه كه وه چاوي ليك نا و به هيتواشي سهرى له سهر سنگم دانا. ئه وه شه وه، كاتزميترك دواي ئه و ليتوانه مان، بۆ ئه وه ي له دهست بيدهنگي و بۆدپني ژووره كه مان پزگارمان بيت، ژووري ئوتيله كه مان به جي هيتشت و چووين بۆ گه ران، به بي پلان، شۆسته ي راسته شه قاميتمان گرته بهر، ئه مبه ر و ئه و به ري ته نها چيشخانه بوون، بۆني دهيان جۆر به هارات تيكه لا و به هالاو و گه رميي ئه وه شه وه بووبوو، هه وايه كي چه ور و شي دار، هه ناسه ي ته نگ كردبووين، خيرا له وه شه قامه دهر باز بووين، ده مانزاني له

چیشتهخانه کاندازمه ته ئه وه مان دهست بکه ویت، که ئیمه له دوای دهگه پراین، ئه ویش توشینی شه رابی ئیتالی بوو، زیاتر له دوو کیلومه تریک به سه ر ئه و کاشی و خشته کونه چالوچولانه دا رۆشیتین، کارمن به پیتاوه پاژنه به رزه کانیوه به رده وام له گه لیاندا له شه ردا بوو، له گه رانه وه ماندا، به مهستی پیتاوه کانی گرتبوو به دهستیوه و به پیتی په تی شان به شانی من ده رۆشت، که به بێ پیتاوه پاژنه به رزه کانیشی، چند سانتیمه تریک له من هه لکشواتر بوو.

به ریکه وت ریمان که وته بارپیک، مه یخانه چیه که له رپوه ناگاداری کردینه وه و پیتی وتین، 'بۆ زانیاریتان، لیتره ته نها شه راب ده خوریتوه، ته نها شه رابی ئیتالی!'

'که واته له ئه دره سیکی هه له نین.'

کاتیک ئه مه م به پیکه نینه وه به مه یخانه چیه که وت. دیسان ئه و پیتی وتین، 'ئه گه ر شه رابخور بن، ئه و ئپوه له شاری رۆمادا، له به ناوبانگترین و کۆنترین مالی شه رابن!'

کارمن خپرا چاکه ته که ی داکه ند و دای به سه ر قه راغی کورسییه که یدا، به دهنگیکی نه رم و به نازیکه وه به مه یخانه چیه که ی وت، 'ده ی، خپرا بۆ راوه ستاویت، رینماییمان بکه، له چ جو ریکه وه دهست بێ بکه ین.'

کارمن شان و سنگی لی رپوت کرد، نه ک ته نها مه یخانه چیه که، که له تاوا هه موو شه رابی باره که ی قورگی ته ر نه ده کرده وه، به لکوو چند مشت ته رییه کیش لیمان نزیک بوونه وه و له گه لماندا ده ستیا کرد به لی دوان و شه رابخواردنه وه. ئه و شه وه، له سه ر گیرفانی ته ماشا که رانی کارمن زۆرمان خوارد و خوارد وه.

پوژی دوايي، کاتيک له خو ههستم، کاتزمير يه کي دوانيوه پو
 بوو، شهوي پابردوو چيمان کرد و چ پووي دا، نهو پرسياره بي
 وهلام مايه وه، کارمن هيشتا نوستبوو، چهند جاريک بانگم لي کرد.
 له ژير ليوه وه داواي لي کردم وازي لي بيم، چونکه سهری زور
 ديشيت، به هيواشي خوّم خزانده ژير چهرچه فکه و تاويک
 به پروتي خوّم لي هه لسوي، له سهر دهم تهخت ليتي که وتبوو،
 ههستم دهکرد زور ماندوو بووم و که ميک سهرم ئازاري ده هات،
 گهرمي شه هوه تيک هه موو ئازاي له شميان خستبووه سهر
 ئاره قه يه کي لينج، کاتيک جهسته ي پروتمان بهر يهک که وتن،
 ههستم به گهرمي و بوني له شي کارمن کرد، ههستم کرد خويني
 شه پولي دها و به ليتشاو خويان دها به ديواري پستي نهرم و
 ته نکيدا، له وه دهم دها زهنگي که نيسه يهک، زور له دوور، به هيواشي
 دهستي به ليتدان کرد، خيرا يي جولهم، هيواش هيواش، له گهل
 پيتمي ليتداني زهنگي که نيسه که دا پيک خست، له پريکدا ههستم به
 ماسولکه کانم کرد، وه کوو پارچه ئاسنيکي سووره وه بوو ئاوي
 پزابيته سهر، کهف و چره دوو که ليان لي هه لده سا، کفت و پرزه
 ليتراو، ههردوو باله کانم له له شيه وه ئالاندن و توند دهموچاوم
 چه قانده نيوان شانهاکاني و ناو نيوان قژه لولو له ئالوزکاوه که ي،
 تاويک دهنگم له خوّم بري، تا ته واو ههستم به پروتي له شي نهو
 کرد.

پاش شهوي دوشيکم کرد و خوّم گوپي، کارمن هيشتا پرخي
 خوي ده هات، له سهر پارچه يهک کاغه ز بوم نووسي، 'نه گهر تا
 شه شي ئيواره نه گهرامه وه، شهوه بزانه من له گهل کاتدا سه فهرم
 کردوو و له ههزار سال پيش ئيستاي پومادام'.

له پرسگه‌ی ئوتیله‌که پێیه‌ریکم کړی، کۆی ئه‌دره‌سی شوینه میژوویه‌کانی پۆمای تیدا بوو، له چوونه‌دره‌وه‌مدا به دهستی راستدا، شه‌قامی به‌رده‌می ئوتیله‌که‌م گرت به‌ر، له کوتایی ئه‌و شه‌قامه‌ گۆره‌پانیک بوو، که به‌قه‌در یاریگه‌یه‌کی تۆپین ده‌بوو، پاش تاوینک، پشوودان و لیژوانینی ده‌لیله‌که‌م، خۆم کرد به شه‌قامی پۆمیلۆسدا، که یه‌کینک بوو له‌و پینچ شه‌قامانه‌ی ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر گۆره‌پانه‌که، له‌و شه‌قامه‌دا هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ئاماده‌ییان هه‌بوو، که ئیتالییه‌کان شانازیان پێوه ده‌کرد، کچ و کورپی بالا‌به‌رز و پیکپۆش و قه‌شه‌نگ، بالاخانه‌ی چه‌ندین سه‌ده‌ کۆن و ئه‌نتیک، بۆنی کافاین و رافیۆلی و پیتزا، گرمه‌ی ده‌نگی مه‌کینه‌ی ئوتومبیلی فیزاری، گومانکردن له‌ هه‌موو ئیتالییه‌ک، که پێده‌چیت مافیا بیت.

له‌سه‌ر شوسته‌ی هه‌مان پاسته‌شه‌قام، پاش ئه‌وه‌ی دوو کیلۆمه‌تریکم ب‌ری، له‌ کوتایی ئه‌و شه‌قامه، بۆ پشوودان له‌ژیر سیته‌ری چه‌ندین پایه‌ی کۆن و په‌نگ دیزدا، وه‌کوو له‌ سه‌هۆل داتاشراپین و ته‌پوتۆزی کات و شه‌قامه‌کان چلکنی کردبن، لێی دانیشتم، سه‌رنج‌م دا به‌ به‌رزایی پایه‌کانه‌وه، به‌ لاتینی نووسرابوو، پالاتاین، تاوینک له‌ خۆمدا بۆ ماناکه‌ی گه‌رام. هه‌ستم ده‌کرد پێشتر ئه‌و ناوهم بیستوه، به‌ چاو‌خشانیک به‌ پێیه‌ره‌که‌دا، زانیم له‌کوێ گیرساومه‌ته‌وه، پالاتاین، پالاتاین، یه‌کینکه‌ له‌و هه‌وت گرده‌ی پۆمای کۆنی له‌سه‌ر دروست کراوه، به‌ خۆم وت، 'کئی ده‌لیت من ئیستا ده‌ست له‌و به‌رده‌ نادهم، که پۆمیلۆس له‌ بیستویه‌کی چواری سالی ۷۵۳ی پێش زایندا، له‌م جیکه‌یه‌ به‌ ده‌ستی خۆی بۆ بنیادنانی پۆما دای ناوه؟!'

هاتبوومه سهر چۆك و سهرنجى يهك به يهكى ئهو خسته سواوه
 له يهك نه چوانهم دهدا، كه شه قام و شۆسته كانيان پىنگ هينابوو.
 به چواردهورمدا ههراوزهناى پۆماى ئىستام دهبيست، له خه يالمدا
 دهمويست ويتهى ئهوساى پۆما بخولقيتم، زيندوو كردنه وهى
 ويتهى ئهوساى پۆميلۆس، كه لهم جيگه يهدا سههرگهرمى
 دروستكردنى ئهم پۆمايهى ئىستا بووه. ههسته كانم له ناو كپى و
 خاموشىي خۆمدا راگرتن و سهرنجم خسته سهر بهرپىيه كانم، گويم
 لى بوو دهنهكان ورده ورده دهگۆرپان و پهنگهكانى چواردهورم،
 تا دههات، كال دهبوونهوه، چهندين دهسته سهرباز له پيشچاومدا
 گوزهريان كرد، دهنكى پيلاوه بزمارپيژكراوهكانى پييان، بوخويان
 كۆديك بوون، كه نهمدهزاني ئاخۆ چ بانگيكيان دهدا به گوئي
 خهلكى ئهوساى پۆمادا، بۆنى تيگهلاو بوونى ئارهق و خوئينى ئهو
 كويلانهم دهكرد، كه بۆ دروستكردنى كۆشكهكانى پۆميلۆس،
 گابهردهكانيان كيش دهكرد، له خستى سهر شهقامهكان و
 گابهردى پايه و ديوارهكانهوه، لهلايهن پۆحى ئهو كارگهراوهوه،
 چهندين جار بانگ كرام، پيدهچوو له ژير پهقىي زۆرداريدا، پۆحى
 خويان له ناو بهردهكاندا شارديتهوه، دهيان وت، 'پۆما به هيزى
 شان و بالى ئيمه دروست كراوه.'

چهند كارگهريك له فرسهت دهگهراپان ههتا ههلبين، زۆربهيان ديار
 بوو ههوالى هاتنى سپارتاكۆسيان بيستبوو، ههر بۆيه پاليان لى
 دابوووه و بووبوونه كۆيلهى چاوهپوانى. ههزاران سهرباز له
 پهقىي بهردهكاندا توابوونهوه و دوور له زىد و ئازيزانيان،
 له پيتاوى پۆميلۆس و پۆمادا گيانى خويان بهخشيبيوو. ديمهنى
 سهردهميكم بينى، بهردهوام مرقوف له گهه وهيشوومهى ژياندا له

کټیبه رکټدا بوو، به تیرامانیکي غه مگینه وه له کاتیکم دهرواني، که مړوف بڅخوی هیشتا گیانداریکي قسه که ر بوو، له یهک ساته وهختی کورتدا، هه زاران دیمه نی ئه وسای پښام بیني، له و ماوه کورته دا، پڅم خیرا نوقمی بونی خوین و زولم بوو، شین و واوه یلا و زیرکه ی پڅی مړوفی ئه و سهرده مه، له خه یاله کانم بیزاریان کردم، بیزار و دلشکاو، خیرا خوم گه یانده وه ئوتیله که بڅ لای کارمن.

دوایین پڅزمان له پښام، له گهل کارمن چوین بڅ ئه کادیمیای هونه ری، فیا دی پښیتا، بڅ بینینی کاری هونه ری سهرده می پښیسانس، له و دهمدا له وئ نمایش کرابوون، وه کو تر، هه موو ئه و تابلو و سکتیچ و په یکه رانه ی له وئ ده بینران، کاری ئه و قوتابیانه بوون، که له سالانی رابردوودا له و ئه کادیمیایه خویندبوویان، سهرجه م ئه و کاره هونه ریانه ی له و ئه کادیمیایه چاوم پښیان که وت، هیچ ئاسه واریکیان له لا به جی نه هیشتم، تاکوو لیږدها باسیان لیوه بکه م، من و کارمن زیاتر چاومان له سهر خودی کوپ و کچه هونه رمه نده لاوه کان بوو، وه ی له کاره کانیان، که زوړینه یان دهستی جوانکاری سروشتیان پیوه دیار بوو.

له ژووره که ی خومدا، له دوا میزه که مه وه دانیشتم، له دهفته ری یاده وه ریبه کانمدا، چهند دیریکم تومار کرد، له گهل نووسینه کاندا، چهند سکتیچیکم کیشا.

نازانم چهنديک بوو دهنگی موزیک نه ده هات و ماله که بیده نگ بوو بوو، له دهفته ری یاده وه ریبه کانمدا، هیلی سکتیچیکم توخ ده کرده وه، له ژووره که ی دایکه وه گویم له ورته ورت و نهرمه قاقای دایکم و کارل بوو، که له گهل دهنگی چه رپاکه ی دایکمدا

تیکه‌ل به‌یه‌ک ده‌بوون. ده‌نگیک له‌سه‌ر دیواره‌کانی بیره‌وه‌ریم
هه‌لکه‌نرابوو.

زیاتر نه‌مده‌توانی له ژووره‌که‌ی خۆم دابنیشم و گوئیستی
هاتوهاواری دایکم و کارل بم. تا ده‌هات، هه‌ناسه‌م ته‌نگتر ده‌بوو،
له‌شم ئاره‌قێکی ساردی کردبوو، هه‌ستم ده‌کرد پێویستم به
هه‌لمژینی هه‌وایه‌کی پاکه، زۆری پێ نه‌چوو، به‌چه‌ند هه‌نگاوێک و
خێرا خۆم گه‌يانده ده‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌مان.

دوای زیاتر له کاتزمیتریک گه‌پان به‌سه‌ر ئه‌و که‌ناله‌ درێژه‌ی
ئه‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ری دوو پاسه‌ ته‌قامی ته‌سک بوون، به‌درێژایی
که‌ناله‌که به‌له‌می کابینه‌دار بوون و زۆربه‌یان هیشتا گلۆپه‌کانیان
ده‌گه‌پان، هه‌موویان له‌ پووی ئاوی که‌ناله‌که‌دا وینه‌یان دووباره
ده‌بووه‌وه. جارجار ئوتومبیلێک به‌ ده‌نگ و شه‌وقی لایته‌کانی،
ئاپاسته‌ی بینینیمان ده‌گه‌ڕی و له‌ خه‌یالمیان داده‌بریم.

به‌بیرم دیت، ئه‌و شه‌وه زیاتر له‌ کیلومه‌تریک قووتوویه‌کی بیره‌ی
به‌تالم به‌ شه‌ق دابوو به‌ر خۆم، هه‌ستم ده‌کرد له‌گه‌ل هه‌موو
ده‌نگ و ته‌پاوتلیکی‌دا، ته‌واوی سه‌رنجی پاده‌کێشام، ئه‌و منی
وه‌کوو خۆی، تاوێک له‌ جه‌نجالی به‌تال ده‌کرده‌وه، چه‌ندین جار له
تاریکییه‌وه بازم ده‌دایه ناو بازنه‌ی پووناکیی ژێر دارگلۆپه‌کان و
پام ده‌چله‌کاندن، بۆ تاوێک بیده‌نگی و سیبه‌ری خۆم ده‌هاویشه
ژێر پووناکییه‌وه.

که‌وتمه ژێر کومه‌لیک دار، که‌ په‌لی داره‌کان ئه‌وه‌نده به‌سه‌ر
شۆسته‌که‌دا شۆپ بووبوونه‌وه، په‌ل و گه‌لاکانیان تاوتاو په‌نجه‌یان
له‌ناو قژم ده‌نا، نزیمی داره‌کان، که‌ پووناکیی دارگلۆپه‌کانیان له‌ناو
هه‌ناوی خۆیاندا قووت دابوو، کاریکیان کردبوو، که‌ پیاده‌په‌ویکی

وهكوو من، بهرپیتی خۆی ئاسان نهیینی.

له دهستی راستمهوه كۆمه‌لیك دار بوون، كه بق به‌رده‌می
قاوه‌خانه‌یه‌ك پێیه‌رییان ده‌كردیت. سه‌رنجیان پاكی‌شام، داره‌كان
به‌پرز له‌سه‌ر شۆسته‌ی شه‌قامه‌ خشته‌یژكراوه‌كه به‌رز
بووبوونه‌وه، هه‌موو قه‌د و په‌لی داره‌كان، به‌گله‌ویی وردی
په‌نگاوپه‌نگ پازابوونه‌وه، له‌ قاوه‌خانه‌كه‌وه ده‌نگی موزیك
به‌رگویم ده‌كه‌وت، ئه‌و دیمه‌نانه له‌ هه‌رجیتیه‌ك بن، زۆر سه‌رنج
پاده‌كی‌شن و به‌گومان نیم له‌ سه‌ردانكردنیان، ئه‌گه‌ر ته‌نها بق
چاوگیرانكیش بێت. هه‌ر بۆیه تاكوو نیو ده‌رگای قاوه‌خانه‌كه،
شۆسته كی‌شراوه‌كه‌م گرت به‌ر، ده‌رگاكه له‌سه‌ر پشت بوو، چه‌ند
هه‌نگاوێك چوومه ناو قاوه‌خانه‌كه‌وه، هه‌ولم دا له‌ قه‌راغی باپه‌كه
نزیك بیمه‌وه، به‌لام جینگه نه‌بوو، له‌پشتی باپه‌كه‌وه كچی‌کی
بالابه‌رز، هینده‌ی له‌ منه‌وه دیار بوو، قژ زه‌رد، سپی پێست، چاو
شین، پارچه‌یه‌ك قوماشی ته‌نکی سووری به‌سه‌ر گۆی مه‌كه
قنجه‌كانیدا دا‌بوو، له‌پشتیه‌وه توند به‌ تالێك په‌ت به‌ستبووی، شان
و مل و ورگه‌ پووته‌كه‌ی، وه‌كوو ئاوێته‌یه‌کی بێگه‌رد دووباره
گله‌وپه‌كانی تێدا ده‌گه‌رانه‌وه. تاوێك سه‌رنجی ئه‌و دیمه‌نهم دا،
هاوشیوه‌ی نمایشی ئه‌كه‌ریك، كه‌ چۆن به‌ جوله‌ی له‌شی،
بینه‌رانی خۆی بێده‌نگ و سه‌رسام ده‌كات، ته‌ماشاكه‌رانی ئه‌و كێژه
مه‌یخانه‌چییه، هه‌موو پیاوی پشتپان و سه‌رتاشراو بوون، به
هه‌موویان ده‌وری باپه‌كه‌یان ته‌نیبوو، به‌ده‌وری ئه‌و هه‌موو جوانی
و چێژه‌دا سنوورێکیان دروست كردبوو. هه‌ولی شكاندنی ئه‌و
سنوورهم نه‌دا، هه‌رچه‌نده له‌و قاوه‌خانه و باپه‌ لاچه‌پانه‌دا، شه‌وانه
خواردنه‌وه‌ی بیریه‌كم به‌ پێویست ده‌زانی بق وزه‌پێدانم و زیاتر

بەردەوامبوونم لە گەران. ئەو شەو، داواى هیچم نەکرد و پروم
وەر گێرا و چوومە دەرەو.

هەر ئەو شەو، لە گەپانەكەمدا، بیرم لە دایکم كردهو، كە چۆن
ئەو، بەدریژایی تەمەنى من بێوچان بەداواى خوشەویستێكدا
دەگەرا، پیاویك؛ كە دلى ئەو قبولى بكات و بۆ هەرگیز ئەو
بەختەوهر بكات، دایکم هەردەم خەمى گەورەى من بوو.

كاتژمیری مۆبایلهكەم كاتژمیر چواری شەوى نیشان دەدا،
هەرچەندە ئەو بۆ جارى یەكەم نەبوو تاكوو ئەو درەنگانى
شەو بەتەنیا یان لەگەل ھاوڕێكاندا لەسەر شەقامەكان بۆنیمەو،
بەتایبەتى ئەو ھاوڕێیانەم، كە ئامادە بوون گوێ لە چیرۆكەكانم
بگرن و سەرى بۆ رابووشین.

یەكێك لەو ھاوڕێیانەم، سمكو فەرهاد بوو، بەرێكەوت لە یەكێك
لەو شەوانەدا بوو بە ھاوڕێم، سمكو یەكێك بوو لەو گەنجە
غەریبانەى شارى ئەمستردام، پێكەو بەردەوام لە مۆدیلى
كۆلانیك دەگەراين، كە لە بیرەوهریى ئەودا تۆمار بوو، وێنەى
كۆلانیك؛ كە لەسەر دیوارەكانى پۆحى ئەو هەلكەندرابوو.

وەك سمكو خۆى دەى وت، 'من لە كۆلانیكى قیرتاوونەكراو،
بیشۆستە، بێدار، بێدارگلۆپ و پەر لە چالوچۆل دەگەڕێم. كۆلانیك،
مالەكان بە دیواری بەرز چواردەوریان گیراییت و پەنجەرەكانیان
بچووك و پەردەكانیان ئەستوور بن، كۆلانیك، هەموو پۆژیک
چەند جارێك چلوورەفرۆشێك لیوێ تێپەڕێ و ژنان بەكۆمەل
لەبەر دەرگای مالەكاندا دانیشتب، كۆلانیك، هەمیشە بۆنى غاز و
نەوتى لى بیت، كۆلانیك، بۆنى یادەوهرییهكانى سەردەمى مندالیمى
لى بیت.'

من ئەوسا پىم وا بوو، ھاوشيوەى ئەو كۆلانەى ئەو باسى لىئو دەكرد، پىئەچىت تەنھا لە خەيالى سىمكۆدا بوونى ھەبووبىت.

كاتىك نزيكى مالى خۆمان بوومەو، ويستم سەردانى سەوسەن بكەم، ئەو دوو كۆلان لەولای مالى خۆمانەو بەتەنيا دەژيا، لە تەمەنى شازدە سالىمەو، پەيوەندىم لەگەلیدا ھەبوو، كاتىك ئەو لە قوتابخانەى ناوەندى مامۆستام بوو، بووين بە ھاوپى و ھاودەنگى يەكترى، جارى يەكەم بوو لەگەل ئافرەتىكدا بچمە ناو جىگەو، باش بەبىرم دىت، بەدرىزايى ئەو پۆژە لەلای مامەو و نەيەشت بپۆم. لە كاتىكدا ھەست بە تەنيايى و بىزاري بكەم، تاويك لەلای ئەو پشوو دەدەم و لە باوەشى گەرميدا تىر دەنووم، ھەرچەندە سەوسەن پازدە سالىك لە من گەورەترە، بەلام ئەو جياوازي تەمەنە نەبوو تە كىشەيەك لەنيوانماندا، نە لە تىكئالانمان لەنيو جىگەدا و نە وەكوو ھاوپىش. بەلام پووداوەكانى پۆژانى رابردوو كاريكيان بەسەر خەيالىمدا ھىتابوو، ھىزى ئەو ھەم تىدا نەبوو، تاكوو بتوانم سەردانى لای سەوسەن بكەم.

دەمويست خىرا بگەمە مالەو و تۆزىك چاوم لىك بنىم، كاتىك گەيشتمەو مال و چووم لە ھۆلەكە تاويك پىئەنگ راپووستام، ھەموو شتىك خۆى لە پىئەنگى مالەكەدا نوقم كەردبوو. لە ژوورى دانىشتنەكە، لەسەر قەنەفەكە، خۆم گرمۆلە كرد، ئەو ھەندە ماندوو بووم، زوو خەوم لى كەوت.

لە دەنگى پرخەپرخى خۆم بەخەبەر ھاتمەو، ھەموو لەشم ئارەقتىكى گەرمى كەردبوو، بۆگەنى ئارەقەى لەشم، ھەناسەى خۆمیان توند كەردبوو، روانىم بەتانيەكى ئەستورم پىئە بوو، ويستم بچم بۆ ژوورەكەى خۆم و پاشان دوشىك بكەم، كاتى كە

ده‌بووايه به به‌رده‌می ژووره‌که‌ی دایک‌مدا تته‌په‌یمایه بۆ
 ژووره‌که‌ی خۆم، گویم له دایکم و کارل بوو قسه‌یان ده‌کرد.
 چومه ناو ده‌رگای ژووری خه‌وتنه‌که‌ی دایکم و پاش چه‌ند
 هه‌ناسه‌یه‌ک لی‌روانیان پیم وتن، 'به‌یانیتان باش.'
 هه‌ردووکیان له شانی یه‌که‌وه، له‌ژیر چه‌رچه‌فیکه‌وه، ڤاکشاپوون و
 ته‌نها سه‌ریان به‌ده‌ره‌وه بوو. پیکه‌وه به‌کورس، 'نیوه‌پۆت باش.'
 دایکم به‌ته‌وسیکه‌وه وتی، 'ئه‌وه دوینئێ شه‌و بۆ له‌پریکدا دیار
 نه‌مایت، بۆ کوئ چوویت؟'
 کارل به‌پیکه‌نینه‌وه وتی، 'له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ خه‌وتبوویت، له
 سه‌رمادا وا خۆت گرمۆله‌ کردبوو، به‌تانییه‌که‌ی خۆم پێدا دایت.'
 بێده‌نگ سه‌یریکی هه‌ردووکیانم کرد، بئێ ئه‌وه‌ی هیچ بلیم، چووم
 بۆ ژووره‌که‌ی خۆم.

دایکم

ئەو بەیاننیه، دیسان بە دەنگی ئەو بە ئاگا هاتمەو، دەنگیک، که
هەموو پوژیک وزە ی پێ دەبەخشیم بۆ پابوونم و لەمالدەرچوونم
و کارکردنم.

گویم لێی دەبوو، چەند جاریک لە نەومی خوارەو بە بانگی کردم،
'مارتن، مارتن.'

خۆم لێ بێدەنگ دەکرد و وەلامم نەدەدایەو، چاوەپوان بووم،
تەمەنام دەکرد سەرلەنوێ دەست بە گۆرانی چرین بکاتەو، لە
خەیاڵی خۆمدا وتم، 'دە، دە، گۆرانی بچرە، زۆر تەمەزرۆی
ئەو دەنگە ی تۆم.'

تاویک بوو خۆم مەلاس دابوو، گویم لە هەوادا هەلخستبوون،
ئینجا بە هەردوو لەبێ دەستم، دوایین توێژالی خەوم لەسەر
پێلوی چاوم لا دا، بینیم چۆن دەزۆلە ی خۆریکی نەرم لە کونی
وردی پەردە تەنکەکانەو بەکۆمەل پووی ناسکی پەردەکەیان
سمییوون و بەسەر دیواری ژوورەکەمدا بلالو بووبوونەو، بێ

پرسی من، پهنگی خوځيان وه ژورور خستېوو. وهكوو ئهوهی
پهنگی زهردی کالت به سهر دیوارهکاندا پرژانديت. دایکم خوځی
کرد به ژورودا و کوپنک قاوهی به دهستهوه بوو، هات له تهنیشت
جیگه که مه وه پراوه ستا، به پیکه نینه وه، 'به یانیت باش.'

بیجگه له بونی قاوه گرمه که، بونی ئه وه ترهم کرد، که هستی
بونکردنم ده میک بوو غریب که وتبوو پی، بونی عتری شانیل،
ئو بونه یاخییهی پوځمی دهگوشی و زیاتر دهیترنجانده وه ناو
خوم. عه زییه کی ته سکی په شی تا سهر ئه ژنوی له بهردا بوو، قزه
قاوه ییه توخه که ی به سهر شانیدا بهر دابووه.

کوپه که ی له سهر کومیدی تهنیشت جیگه که مه وه دانا، هیشتا
هلمی که رمی لی هله ده ستا، لی پوانیم و وتی، 'گویت لیم نه بوو،
بانگم کردیت؟'

له ده مه دا که هیشتا من به بالایدا هلم ده پوانی، سهرم به نا بو
پراوه شاندا.

'چونم به لاته وه؟'

هه ردوو دهستی بلاو کرده وه و بازیکی دایه سهر جیگه که م، به
خوبادان نمایشی خوځی ده کرد و دووباره پرسى، 'جوانم،
به لاته وه؟'

چند جاریک نووکی پیته کانی له پانم کوتان، دیسان بهرده وام
بوو، وتی، 'چییه، ئه وه نده سهرسام بوویت پیم، دهمت گو ناکات
هیچم پین بلیت؟'

بیته نگ لیم ده پوانی و له خه یالی خومدا وتم، 'ده بیت ئه م هه موو
وزه یی له کوپوه هیثابیت، دویتنی بیزار و که نه فت، که هه وسه له ی
قسه کردنیشی نه بوو، که چی ئه مړو...'

‘ههسته، وهره لهگهلم.’

دهستی بۆ دريژ کردم و به خندهيهكهوه له لى پوانيم، كوڤى
قاوهكهمم لهگهله خۆم هه لگرت و ناچار دواى كه وتم بۆ نهۆمى
خوارهوه، له سههر پليكانهكان پيتم وت، ‘ئه مپۆ چ پۆژيکه؟’
بى ئه وهى ئاوپم لى بداتهوه، پيى وتم، ‘بۆ من پۆژيکی زۆر
تايهته.’

‘تهنها بۆ تو؟’

‘نازىن، من و تو، له خوشى و ناخوشى يه كدا به شدارين!’
گه يشتينه هۆلهكه و كوڤهكهى له دهستم وهر گرت و له سههر ميژى
تهلهفزيونهكه دای نا، ههردوو دهستی گرتم و دهستی كرد به
سهماکردن، بهردهوام لهگهله خويدا باى دهدام، پيکهوه له سههر
نووکى پى، به دهوړى يه کتردا دهخولايينهوه، له بهر خويهوه، ‘زۆر
ئه وه نيه؟’

‘زۆر چى نيه؟’

‘مه بهستم...!’

كارىگهري ئه و گومان و دوودلييهى به پروويهوه ديار بوو، بوام
پى نه دا بير بکاتهوه، پاش ئه وهى له خۆبادان وهستاندم، به قوولى
له چاويم پوانى و پيتم وت، ‘ئه گهر تو پيتم بليتيت کویت ديتشیت،
ئه وکات...’

‘ئه وکات چى...؟’

به شله ژاويهكهوه هاواری كرد به سهرمدا و ديسان وتى،
‘مه بهستم، سهرنجراکيشم؟’

له بهردهمدا جاريك خۆى بادا، به زهردهخهيهكهوه وتى،
‘عهزييهكهمت به دله، ئه ي پتلاوهكانم، مه بهستم ئه وهيه، له گهله’

پهنگی عه زیه که مدا دهگونجین؟'

چاوی دهبریقایه وه، له پو خساریدا گهنجیتیم تیدا دهبینیه وه، لهچ و
لینوی وشک و پهنگی زهرده لکه پرا بوو.

'خواردنم ئاماده کردبوو، له وه دهچیت ساردیش بوو بیته وه.'

له سهه قه راغی قه نه فه که دانیشقبووم، جارجار قومم له قاوه که
دهدا، تامی تالیی قاوه که، دواپهگی خهوی له چاومدا پهوانده وه،
ئه وه کوو شتیکی بیر که وتبیته وه، به خیرایی هۆله که ی به جی
هیتشت و به پلیکانه کاندایه په له چوو بۆ نهومی سهه وه، گویم له
ته قوهو پ بوو، دیار بوو به هه له داوان له شتیک دهگه پرا.

پاش گه پانه وهی، بینیم چهن دین سیدنی به دهسته وه بوو، له پیش
پیکورده که دا هه لوێسته ی کرد، یهک یهک تاقیی دهکردنه وه، له سهه
یهکیک له گۆرانییه کان وهستا، به باشی له بیرم نه ماوه چ گۆرانییه ک
بوو، ههستا و دیسان دهستی گرتم و توند بۆ لای خۆی پاریکشام
و نووساندمی به خۆیه وه، ئینجا له گه ل ریتمی موزیکه که دا، له گه ل
خۆیدا بای دهادم، تاویک به راست و چه پماندا ههنگاومان دهنان و
سه مامان دهکرد.

له کاتیکدا ئه وه له قوولایی چاومی دهپوانی، وتی، 'پای خۆت هه
پن نه وتم!'

'به گومان مه به له خۆت.'

ههستم پی کرد و به پهنگیشیه وه دیار بوو، دهزمانی چهنده
پیویستی به من بوو، تا پای خۆمی پی بلیم، ههردوو پروومهتی
سوور بوو بوونه وه و خۆیتیان تی زابوو، به هیواشی چاوی لیک نا
و سهه ری نا به سنگمه وه. پاشان له ژیر لیوه وه، 'به گومانم له
ته مه نم!'

‘هیچ گومانته له خۆت نهیته، سروشت هه موو شتیکی پێ داویت،
پهنگی خۆت ههستیای پێ نهکەیت.’

هیشتا سه‌ری له‌سه‌ر سنگم هه‌له‌پرییوو، بێده‌نگ باوه‌شمان
به‌یه‌کدا کردبوو و خۆمان له‌گه‌ل پیتمی تۆنی مۆسیقاکه‌دا
ده‌له‌نگاند، هه‌ستم به‌ ماندوویتی ئه‌ژنۆم ده‌کرد، چه‌ند جارێک
داوام لێ کرد، که دابنیشین و پشوویه‌ک بده‌ین، پاش ئه‌وه‌ی
به‌ده‌م سه‌ماکردنه‌وه هه‌موو هۆله‌که‌ی پێ گێرام، ماندوو، هه‌ردوو
له‌ته‌نیشتی یه‌که‌وه، له‌سه‌ر قه‌راغی قه‌نه‌فه‌که دانیشتین، له‌شم گه‌رم
داهاتبوو، توند باله‌کانی له‌ ملمه‌وه ئالاند، وه‌کوو شه‌رم له‌ ده‌نگی
خۆی بکات، هێواش به‌ گوێچکه‌میدا چه‌پاند، ‘خۆ به‌لاته‌وه گران
نییه‌؟’

‘چی؟!’

‘هاوپیه‌کی تازهم گرتوه‌.’

‘به‌ خۆشی بیت!’

یه‌که‌مین جارم بوو، ئاوا ده‌سه‌وسان ببینم، شتیوازی هێچ نه‌
گوپابوو، ئه‌وه‌نده نه‌یته، تۆزێک به‌رچاوی ئاوسابوو، هه‌ولی
دابوو به‌ بۆدره بیانشاریته‌وه، به‌لام ئاسه‌واریان هه‌ر دیار بوو،
ئو هه‌رده‌م له‌ پێشچاوم دا جوانترین مرقوف بوو.

دایکم له‌و سالانه‌ی دوایدا، له‌ خۆی زۆر به‌گومان بوو، ته‌نانه‌ت له‌
کارکردنیشدا، له‌ توانای خۆی دایا نه‌بوو، پۆژانه ده‌یان که‌نفاسی
په‌نگ ده‌کرد و پاشان به‌ توپه‌یه‌یه‌وه له‌ژێر پیتی ده‌نان و تیکی
ده‌شکاندن، یان به‌کۆمه‌ل له‌ حه‌وشه‌که‌دا ئاگری تی به‌ر ده‌دان.

باش به‌بیرم دیت، زۆرینه‌ی کات ئه‌وه‌نده بیتزار دیار بوو، مالی
به‌جی ده‌هیشته‌ت و چه‌ندین کاتژمێر ون ده‌بوو، پاشان به‌ده‌م

پیکه نین و گۆرانی چرینه وه، به مهستی دهگه رایه وه، دیسان
 بیده نگیی ناو ماله که ی دهشکاند، سه ره له نوێ دهستی ده کرده وه به
 نیگار کیشان. له و کاتانه دا ئیشی من تهنا ئه وه بوو، که به شانامه
 به بالایدا ههلبدهم، له خۆم ببوورم و هیز بدهمه بهر ئه وه، تا وه کو
 بتوانیت بهردهوام بیت له ژیا و تیک نه شکیت، هه ندیک جار چه ند
 پۆژیک، یا ن به ههفته، ده پۆشت و خۆی لی ون ده کردم،
 بهردهوام وا ههستم کردووه، دایکانی هه موو دونیا وان و هیچ
 دایکی کیش نییه له دایکی من جوانتر و باشتتر بیت.

باش به بیرم دیت، وا دهزانم ئیستایه، ده سالی ک له مه و بهر،
 به یانییه کیان زوو، منی له خه وهستاند، به پرویه کی خوشه وه
 پتی وتم، 'ههسته مارتن، تو قاوه یه ک دروست بکه، هه ر ئیستا
 ده چم نانی گهرم و په نیری تازه له بازار ده کرم.'

خیرا له خه و رابوو و میزی ناخواردنه کهم پازانده وه،
 دانیشتبوو. دوا ی چه ند کاتژمیریک چاوه پوانیم، به پاسکیل بۆ
 چه ند سه موونخانه یه ک و بازار پکی نزیک ماله که مان چووم،
 به درێژایی ئه و پۆژه چاوه پوانی بووم، خه میم بوو، خه یالی
 ناخۆشم ده کرد، له بهر خۆمه وه بهردهوام ده م وت، 'بۆ دیار
 نه بوو، ئاخۆ چی به سه ر هاتییت؟'

ئه و پۆژه، هه تا درهنگانیکی شه و، چاوه پوانی بووم، به بیرم دیت،
 که له ژووری میوانه که، به ته نیشته ته له فۆنه که وه خه وم لی
 که وتبوو.

دوا ی سێ پۆژ، درهنگانیکی شه و، به زهنگی ته له فۆنه که له خه و
 رابوو، ئه وهنده مه ست بوو، باش قسه ی بۆ نه ده کرا، دهنگی چه ند

که سانیکی تریش تیکه لا و به دهنگی ئەو دەبوو، چەند جارێک
لەسەر یەک وتی، 'چەند پۆژیکە لە پارێسم و چەند پۆژیکە
تریش دەمێنمەوه.'

کو توپەر دەنگی دایکم گۆرا بە دەنگی پیاویک، دیار بوو دایکم
مۆبایلەکی دابوو دەستی ئەو، وتی، 'من جۆنم و لە دهنهاخ
دەژیم، حەفتەی داهاوو دێم بۆ ئەمستردام، تا لە نزیکەوه یەک
بناسین.'

بێ ئەو هیچ وەلامیکی بدەمەوه، بەردەوام بوو، وتی، 'مارتن، تو
باشترین دایکت لە دنیادا هەیە، دەبێت خۆت بە بەختەوەر بزانی،
کە کوپی ئەو ئافەرەتەیت.'

لەم قسانەدا بوو، هێڵەکە بچراو دەنگی نەما.

هێشتا تەلەفۆنەکەم بە گۆیووە بوو، لەبەر خۆمەوه وتم، 'بیگومان.'
پاش چەند پۆژیک، لە نیووەشەودا، لەسەر پلیکانەکان بە دایکم
گەیشتم، وەکوو مندالیک کە لاسارییهکی کردبیت، سەری داخست
و بێدەنگ بەتەنیشتمەوه رەت بوو، بە پلیکانەکاندا سەر کەوت و
چوو بۆ ژوورەکی خۆی.

هەستم دەکرد لەو دەمەدا پەر بووم لە تووڕەیی و لە هەمان
کاتیشدا، دلخۆش بووم بە بینینی، نەمەزانی چی بکەم و چیی پێ
بڵێم، حەزم دەکرد باوەشیکێ توندی پێدا بکەم و پێی بڵێم، بیرم
دەکردیت و دڵم زۆر لات بوو، ئۆخەی گەراییتەوه، لەو کاتەدا
نەمتوانی خۆمی لێ نیکەران بکەم، تەنانەت پرسباری ئەوەیشم لێ
نەکرد، ئاخۆ لەکوێ بووه.

خەمێک دای گرتم و تاوێک لەسەر پلیکانەکان لێی دانیشتم، هیواش
قسەم لەگەڵ خۆمدا دەکرد، هەستم بە گەرمیی فرمێسکەکانم کرد،

كە بەسەر پۈۈمەتەكانمدا تل بوۈنەۈە بۇ سەر پۈۈى بىجامەكەم،
تىگەىشتەم كە دىسان بەدلىشكاۈى گەپاۈەتەۈە، ەمۈۈ جارىك،
ۈەك سەربازىكى زامدار ۈ لە جەنگدا دۇپاۈ، پۇژىك يان دوۈانى
پىۈىست بوۈ بۇ قبولكردنى دۇپانەكەى ۈ ساپىژبوۈنى برىنەكانى،
پاشان سەرلەنۈى، ۈەك پىشەى ەمىشەى، دەستى دەكردەۈە بە
گۇرانى چرىن ۈ پەن گرشتن ۈ نىكاركىشان، ەمدىسانەۈە ئەۈ
ۈەكوۈ پەپۈۈلە بە دونىاي مندا دەستى دەكردەۈە بە فرىن. منىش
چەند پۇژىك مەست ۈ بىزارى پۈۈداۈەكان دەبوۈم.

غەریب

تا درهنگانی شهو، به شهقام و کولانه تاریک و چۆلهکانی
شاری ئەمستردامدا دهگه پام، گینگلم دهدا. دهمه و به یانیانییش بۆ
پشوودان، له قاوهخانهی گرانت دهگیرسامهوه و له وی گویم لهو
موزیکژهنه غەریبانه دهگرت، که به پیکهوت پیتیان کهوتیوه شاری
ئەمستردام و وهک کهشتیوانیکی ویل له ده ریادا، له بهندهری ئەو
شاره دهگیرسانهوه.

له میژووی شهوگه پیمدا، زۆر کهسم دواندوه و ناسی، بیگومان
ئەو کهسانه ههموو له غەریب و بیده رهتانهکانی شار بوون،
ئەوان، شهوان پۆحیان دهکردهوه به بهری شاردا، بهردهوام به
شادهمارهکانیدا دهگه پان، شاریک، که غەریبهکان بهردهوام تیندا
ون دهبن، شاریک، که جادوو له غەریبان دهکات و ههموو
ئاراستهکانی هزر و خه یالیان لی و ن دهکات، غەریبهکانی ئەم
شاره، زۆربهیان هه لگری چیرۆکی سه رنجراکتیشن.

شهوگه پیم، که پانم بوو به دوا ی خۆمدا، له نهیتی ئەفسونی شهودا

و له ناو قوولایی خه یاله کانمدا، له کاتیکدا جهسته ی به تالم شوسته ی شه قامه چۆله کانی شاریان ده پیوا، چاوه زیته کانم دارگلۆپی سهر شوسته کانیان ده ژمارد، بهردهوام به رهو ږووی هیوا یه ک به پتوه بووم، ږوحم له جهسته م دور، خه ریکی گه ږان بوو به دوا ی وه لامی ئه و پرسیارانه دا، که به شیکی زوری خه یالمیان داگیر کړبوو. یه کیک له شه وه گهرمه کانی هاوین بوو، له کاتیکدا له وه دا بووم کوتایی به پیاسه ی ئه و شه وه م به یتنم و به رهو ماله وه برږم، پیاده ږه ویک، که تاویک بوو به بیده نگی هاوشانی من پتگی ده بږی، دلساردانه وتی، 'ده زانیت شه ویکی زور هیچه!'

به بالایدا هلم ږوانی و بن ئه وه ی هیچ بلنم، سهرم بۆ ږاوه شانده، لاویکی بالابه رزی له ش و لار ږیک، قژیکی ږه ش، گلینه ی چاوی قاوه یی، پتستی گهنم ږهنگ، تونی دهنگی گږ بوو. ساتیک له ژیر ږووناکیی دارگلۆپیکدا هه لویتسه یه کمان کرد، به سهرنجه وه لینی ږوانیم و پرسیی، 'به رهو کوئ؟'

له وه لامدا وتم، 'به رهو، نازانم، به رهو هیچ!'
دایه قاقای پیکه نین، 'که واته من و تو به رهو هه مان ویتسکه به ږتوه ین؟'

دهستی بۆ دریژ کردم، 'من، سمکو فهرهاد.'
به دوودلییه که وه دهستم خسته ناو دهستی و پیم وت، 'من، مارتن سه له موم.'

پاشان سمکو دهنگی هه لږی و بهردهوام بوو، 'من خه لکی عیراقم!'
به سهرسووږمانه وه لیم ږوانی و وتم، 'به راست؟ منیش خه لکی هۆله ندام!'

ههردوو دامانه قاقای پێکه نین. سمکۆ یه کێک بوو لهو کهسانه ی له شهوکه پیمدا به پێکهوت ناسیم و زیاتر له جارێک دیمهوه، بگره بووین به هاوڕێ و هاوڕهنگی یه کتریش.

ئهو شهو و پۆژانه ی له دوا ی شهو ی ناسینی من و سمکۆه گوزهریان کرد، زۆریان له یهک دهچوون، سمکۆ بهردهوام دهبراره ی کوشتن، گیران، پاونان، پوو خان، ههروه ها توقانه وه ده دوا.

ئهو ئه مانه ی دهوت و منیش بهردهوام سه رم بۆ ده له قاند. له یه کێک لهو شهوانه دا، که زیاتر له کاتژمێرێک ده بوو، بێدهنگ له شانی یه کتره وه ده پۆیشتین، سمکۆ ئهو بێدهنگیه ی شکاند و لێی پرسیم، 'دهزانی ئیمه کێین و پتو یسته چ ناتۆره یهک له خۆمان بنین؟'

به سه رسووپمانیکه وه لیم پوانی و پیم وت، 'نه خیر.'

'شهوکه په کان، ناتۆره یهکی گونجاوه، وا نییه؟'

به سه رسامیه که وه سه یریکم کرد و وتم، 'بۆ نا، گونجاوه.'

پاشان له شوینی خۆم هه لو یسته یه کم کرد، به چواردهوری خۆمدا چاوم گیرا و به دهنگی بهرز هاوارم کرد، 'دانیشتوانی شاری ئه مستردام، هه موو گویتان لیم بیت، ئیمه یین شهوکه په کانی شار، شهوکه په کان، شهوکه په کان...'

دوا ی ئه وه ی چه ند جارێک به کۆرس پێکه وه هاوارمان کرد، بێدهنگیمان لهو کۆلانه به رته سکه دا شکاند و هه موو چواردهوری خۆمان پێ کرد له دهنگی خۆمان، له بالاخانه بهرز و نزمه کانه وه، هه ر په نجه ره بوون و به په نگی گلۆپی جیاواز پرووناک ده بوونه وه، به راست و چه پماندا ده یان په نجه ره خرا نه سه ر

پشت، به دهنگی گر و ناسک، بهرز و نزم، بانگیان لی دهکردین،
'بیدهنگ بن، هه ی ریسو ابوان!' یه کیکی تر به توپه ییه وه،
'بۆنه وه ماله ویرانه که ی خۆتان و سهرتان بخه نه ناوگه لی
دایکتانه وه نه گهر هه تانه، نه گهر نیشتانه، خۆتان به عهزدا بدهن و
بمرن.'

به دهه پاكردن و قاقالییدانه وه، چه ند گه په کیكمان به ی و دور
كه وتینه وه، له پشتمانه وه دهنگی لوره ی ئوتومبیلی پۆلیسه كان
دههات.

ئهوسا به گهرمی دهه باره ی هونه ری شیوه کاری، سه رقالی خویندن
و خویندنه وه بووم، به تاییه تی میژووی ئه وه هونه ره، هونه ری
سه ده ی شازده و سه ره له دانی شه پۆلی بیرۆکه ی بارۆك له
ئه وروپا، كه ئهوسا له میژووی هونه ردا، به بیرۆکه یه کی گرنگم
دهزانی. ئینجا کلاسیم و نیو کلاسیم و پرماتیک، تا کوتای
سه ده ی هه ژده و سه ره تای سه ده ی نۆزده و شه پۆلی بیر
ئیمپرشینیزم و سریالیزم و پاشان کۆبرا له هۆله ندا، كه دایکم
یه کیك بوو له ئەندامانی گروهی کۆبرا، ههروهه
هونه ری پۆست مۆدیرنیزم و هونه ری مۆدیرن، بێگومان بهردهوام
چاوکیشم له سه ره هونه ری ئیستا بوو، له زانکو، میژووی هونه رم
خویندبوو، له مۆزه خانه ی نیشتمانی ئەمستردام کارمه ند بووم.

سمکو چێژی له و باسانه نه ده بیینی و دیار بوو زۆر پێیان بێزار
بوو، ئه وه له عێراق، هه تا چواری ئاماده یی خویندبوو، بۆ
بهردهوامبوونی له خویندن، جهنگ له بهردهمیدا رێگر بوو، له
هه موو بواریکدا زانیاری هه بوو، له هه مان کاتیشتا، له هه یچ

بوارنیکشدا به ته وای قال نه بوو، هه سه له ی خویندنه وه ی کتیبی نه بوو، پړخې به رده وام به پرو دواوه کانی پابردوویه وه لکابوو، به جوړیک به رپڼی ئیستای خوی نه ده بیڼی.

ئوسا سمکو فهرهاد به رده وام له هاوړپڼیه کی ده گه پرا، سامان خدر، چهند مانگیک بوو له شاری ئه مستردام بیسه روشوین بوو.

ئوسا سمکو خوی وای بڼ گپرامه وه، "سامان کوپړکی ته مه ن بیست و هه شت سال و دوو سالیک بوو له هۆله ندا ده ژیا، له عیراق و له شاری کهړکوک، باو کم له گهل باوکی ساماندا هاوړپ و هاویر بوو، باو کمان پازده سالیک پیش ئیستا، له یهک پړژدا، له لایه ن پړی می ئه وسای عیراقه وه گیران و بیسه ر و شوین کران، به چ تومه تیک تاوانبار کرابوون، باوه پ بکه، تا ئه مړویش که س نازانیت، من و سامانیش هر له سه ر ئه و ئه ساسه بووینه هاوړپ و برا.

کاتیک سامان هات بڼ هۆله ندا، من ده سالیک ده بوو له هۆله ندا بووم. سامان دواي سالیک ژیان له که مپی په نابهران، به خوی و کۆله پشتنیکه وه هات بڼ ئه مستردام، تاوه کو لای من ژیان به سه ر به ریت، ئه ویش له کاتیکدا بوو، سامان له که مپه که ی ته و او بیتزار بوو بوو، باری ده روونی ته و او تیک چووبوو، سامان هات و سالیک زیاتر لای من ژیا، پیشه ی ته نها خوراک و خه و و نیگارکیشان بوو، هرگیز له مال ده ر نه ده چوو، بیتجه له وه ی حه فته ی جاریک، ده چوو بڼ که مپه که ی بڼ ئیمزاکردن و وه رگرتنی خه رچی، که ئه ویش پړیکه وتی پړژی پتینج شه ممانی ده کرد،

ئەوئىش دەبووايە مەن بچوومايە لەگەلى، لە كەمپەكەى، ھەفتانە سى ئىروى وەر دەگرت، باوەپ بکە، بەس بەشى جگەرەكەى دەکرد و پوژى زىاد لە پاكەتیکى دەكىشا. وەكوو تر، ھەموو خەرجیەكى لەسەر گىرفانى مەن بوو.

دەزانى مارتەن، چەند مانگىك پەيش ناسىنى تۆ، سامان بەبەن مائاوايى بەجىي ھىشتم، تەنانەت كورتەنامەيەكەش چىيە، لەپاش خۆى بەجىي نەھىشت و بىدەنگ لە مال دەر چوو، ھەتا ئىستائىش، نازانم لەكوئىيە و چىي لى بەسەر ھاتوو، تەنانەت تەلەفۇنىكەش چىيە، بۆى نەكردم.

پاستىيەكەى ئاوا بوو، كاتىك لە كار گەرامەو، كاتژمىر چواری پاش نيوەپۆ بوو، ئەوسا لە چىشتخانەيەك كارم دەکرد، سلاوم لى كرد و چوومە ھەمام خۆم بشۆم، پاش خۆشتم، خاوييەكم لە ناوقەم ئالاند و ھاتمەو ژوورى دانىشتەكە، جگەرەكەى سامان، ھىشتا لەسەر لىو تەپلەكەكە دووكەلى لى ھەلدەستا، بەلام سامان خۆى ديار نەبوو، پاش ئەوئى تەواوى مالاكە گەپام، باوەپ بکە، ئەو ھىچى لەگەل خۆى نەبردبوو، نە كەرەستەى وىنەكىشان، نە جزدانى بەر گىرفان، تەنانەت جل و كۆلەپشتەكەى، ھەمووى لە ژوورى خەوتنەكەى بوو، كەرەستەى نىگاركىشان و زياتر لە سەد تابلۆ، باوەپ بکە، تا ئەمپوئىش ھىچ شتىكى ئەوم لە مالاكەمدا لە جىگەى خۆيان نەبزواندوون."

كاتىك سەردانى مالى سمكۆم كرد و تابلۆكانى سامانم بىنى، بە سمكۆم وت، 'پەيدەچىت سامان بەپرووتى خۆى لەناو سىروشتى ئەم تابلۆيانەى ھاويشتىيەت و بۆ نىشتمانى باوكى گەپايتەو، بىگومان

پۆژیک دیت، ئەو غەریبی تو و ئەم ماله و ئەمستردام دەکات و دەگەریتەوه.

کارەکانی سامان، ئاویتهی سروشت و پروداوهکانی کوردستان بوو، سمکو بە مەبەستی بلاکردنەوهیان لە گۆقار و پۆژنامەکاندا، دەربارەی سامان و کارەکانی کورتهباسیکی بە زمانی هۆلەندی نووسیوو، تا لەو پێگەیەوه سەرنجی خەلکی پابکیشیت و بتوانیت تابلۆکانی سامان بفروشت، بەلام هیچکام لەو گۆقار و پۆژنامانە وەلامی ئەویان نەدابوو، کاتیک نووسینەکەیم خویندەوه، وام بە سمکو وت، 'نووسینەکەت لە ئاستی توانای هونەری کارەکانی ساماندا نییه، ناوەڕۆکی نووسینەکەت، لە وەفا و سۆزتەوه بۆ سامان و نیشتمانەکەت سەرچاوەی گرتووه.'

ئەوسا سمکو داوای لێ کردم، لە فروشتنی تابلۆکانی ساماندا هاوکاریی بکەم، لەگەڵی چووم بۆ چەند گەلەرییەک، کاتیک نمونەیی کارەکانی سامانمان پیشانی خاوەن گەلەرییەکان دەدا، دەستبەجێ دەشلەزان و خێرا و بەپەلهپروزی لە گەلەرییەکانیان دەریان دەکردین.

ئەوسا من چەند تابلۆیەکی سامانم برد و پیشانی دایکم دان، بە پێچەوانەوه، دایکم زۆر پێیان سەرسام بوو، لەگەڵ دایکم پێکەوه دەربارەی کارەکانی سامان دەدواین، هەولمان دەدا هەموو دیمەنیک بەجیا وەر بگڕین و لە پێگەی پەنگ و هیلکاری و فورمەکانەوه، لە مەبەستی خولقاندنی هەر کاریکی سامان تیبگەین، تابلۆ و سکێچەکانی سامان خدر، هەریەکیان نمایشی کۆمەڵیک پروداویان دەکرد، هەر کاریکی، چیرۆکیکی تایبەت بە خۆی

دهويست، دهيان پورترتي پوخسارشيويندراو و ديمهني گوند و
 شار و شاروچکه و سروشتي به سووتماک کراو، له نيوان پهنکه
 ناکريل و پهنکي پونييه هرزانبه ها وشکه وه بووه کاندا، بؤدپن و
 دووکه ليکي خنکينه ريان لي هه لده ستا، له گهل دايکمد، زور هه ولمان
 دا پرووداوه کان بکهين به به شيک له خه يالي خومان و به خه يال
 تیکه ليان ببين و له کاره کانيده هه ست به خه يالي سامان خوي
 بکهين، به لام من و دايکم، هه رگيز ئه و په يوهندييه پوحييه مان
 له گهل هيچ کار يکي سامان خدردا بو پتک نه هات.

کاره کاني سامان، ناکري پتيان بلتين جوانن، له راستدا جوان نين
 و له کاتي لي پروانينياندا، خيرا په ي به هه ستي مروق ده بن و
 دهيشله ژينن، سه رجه ميان خو له چه مکيني په يکه رسازيانه نزیک
 ده که نه وه، بنگومان تابلوکاني سامان خدر ئاوينه يه کي ئه بستر اکتن،
 سه رجه م ديمهني ميژووي ژياني ميله تيکيان له خوياندا هه لگرتووه.
 ئه و تابلويانه بو سمکو، نه ک ته نها زياتر غريبي ئه وي بو سامان
 ده ورووژاند، به لکوو سه رله نوئ به رکه و تنه وه ي پوحي سمکو بوو
 به پرووداوه کاني نيشتماني باوکی.

خوانی شیرپه‌نجه

دوو پۆژیک به‌سه‌ر پۆژی له‌دایکبوونی دایکدا تێپه‌ریبوو،
به‌یانییه‌کی خۆره‌تاو، خۆم به‌ ژووره‌که‌ی دایکدا کرد، تاکوو پتی
بلیم بۆ هه‌فته‌یه‌ک بۆ ولاتی میسر ده‌چم، پێش ئه‌وه‌ی بگه‌مه‌ ناو
ژووری خه‌وتنه‌که‌ی له‌ناو دالانه‌که‌وه، بانگم لی کرد، 'دایه، دایه،
بۆ هه‌فته‌یه‌ک ده‌چم بۆ میسر.'

کاتی گه‌یشتمه‌ ناو ژووره‌که‌ی و له‌ته‌نیشته‌ جیگه‌که‌یه‌وه
پاوه‌ستام، لێ پوانیم و هه‌چی تری نه‌ وت، منیش به‌رده‌وام بووم
و پێم وت، 'مۆزه‌خانه‌ی میژوویی ئه‌مستردام له‌ په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ل
مۆزه‌خانه‌ی نه‌ته‌وه‌یی میسر له‌ قاهره، به‌ مه‌به‌ستی زانیاری
گۆڕینه‌وه‌ له‌ کاروباری مۆزه‌خانه‌دا، کارمه‌ندیکی ئه‌وان ئه‌م
هه‌فته‌یه‌ ده‌گاته ئه‌مستردام، بانگه‌یتشته‌که‌ ته‌نها بۆ یه‌ک که‌سه،
خۆت ده‌زانیته‌ که‌ چه‌نده‌ خه‌ونی منه‌ جارێک بچم بۆ میسر،
ده‌زانی دایکه، به‌په‌یوه‌به‌ری مۆزه‌خانه، هه‌تتری پراخ، له‌ناو هه‌موو

هاوکارانمدا پیتی وتم، "مارتن، تو هفته یهک دهچیت بۆ میسر و دهبیته نوینهری مؤزهخانهکه مان، بۆ ئهم مه بهسته، من تو زۆر به لیهاوو دهزانم و دلنیايشم له تواناکانی تو." پیت چۆنه؟

به سهرنجهوه سهیریکی کردم و وتی، 'سه فهره کهت کهیه؟' 'هفته ی داهاتوو، پۆزی دهی ئهم مانگه، یانی من له نزیکه وه ئه هرامه کان دهبینم، کهلوپهل و پهیکه رهکانی فیرعه ونه کان، دایکه دهزانیت، ئه و سه فهره بۆ من چهند گرنگه!'

له ناکاو پووی لئ وهر گێرام و بیدهنگ له دیواره کهی ته نیشتی دهروانی، لیم پرسی، 'چییه، بۆ وا بیدهنگ بوویت؟'

چهند جارێک بانگم کرد، به لام هیچ وه لامیکی نه دامه وه، چووم له سه ر جینگه کهی، له لایه وه دانیشتم و بالیکم له سه ر شانیه وه برد و له ملیه وه ئالاندم، پوویم وهر گێرا به لای خۆمدا و سه رم دانه واند، تا کوو بتوانم له چاوی بهروانم، بینیم چاوی ته پ بوو، له وه دا بوون فرمیسیکیان لئ برژیت، لیم پرسی، 'ئه وه چییه؟ هیچ شتی که پووی داوه، که من ئاگاداری نه بم؟ گویت لیم بوو چیم وت، یان بۆت دووباره بکه مه وه؟'

'گویم لیت بوو، ئازیزم، من تو زی که له خۆم بیزارم، بمبووره، کی پیتی لئ گرتوویت، تو ئازادیت.'

توند نووساندم به خۆمه وه و پیم وت، 'مه به ستت چییه؟ تیناگه م!'

به ساردییه که وه لیتی پوانیم، 'مه به ستم، تو خۆت ئازادیت بۆ کوئ دهچیت و چی ده کهیت.'

'بۆ هفته یهک دهچم بۆ میسر، بۆ قاهیره، ته نها هفته یه کم پیده چیت.'

'پیم وتیت، تو پنیسته خۆت بریار بدهیت.'

ماچیکی سهریم کرد و دواى تاویک بیدهنگی، لیم پرسى، 'دهلیم،
هاورپیکهت، کارل چۆنه؟'

'کارل، ئەم حەفتەیه لە ئەمستردام نییه و خەریکی ساخکردنەوه و
فرۆشتنی ئەو میراتییهیه، که باوکی، پاش مردنی، لە دوورگی
تیسل بۆی بهجی هیشتووه.'

'ناخ، چۆن، باوکی، به داخهوه بۆ کارل!'
'تۆزیک لەمهوپیش قسەم لەگەل کرد، ئیواره داوهتی ئەوین.'
'منیش؟'

'بەلێ، تۆیش، خۆشحالم دەکەیت ئەگەر ئاماده ببیت!'
ئەو پۆژه، بۆ ئیوارهکەى، لە چیشخانەیهکی یۆنانی، لە سەنتەری
شارى ئەمستردام، داوهتی کارل بووین، بیجگە لە خواردنەوهی
دوو پیاڵەى بچووک ئوزو، که یەکەم جارم بوو تامی بکەم، دایکم
و کارل داوایان لە خزمەتکارەکه کرد شەرابی سوورمان بۆ بیتیت.
بەبیرم دیت، دایکم بە دەنگیکی بەرز بە خزمەتکارەکەى وت، 'تکایە
شەرابی سوورمان بۆ بیتە، خەیاڵی من هیچ پەيوەندییهکی لەگەل
ئەم مەشروبەدا نییه، دەلێی میز دەکەیتە پۆحمەوه.'

تا خۆراکهکه مان بۆ هات، بە هەرسێکمان دوو شووشە شەرابمان
خواردەوه، شەرابی یۆنانی، وشک، تامی تەلاشی داری دەدا، ئەو
شەرابە نەبوو، که ئێمە لە مالهوه هەمانبوو، ئەو شەوه کارل زۆر
دلخۆش دیار بوو، دەم بە پیکەنین و چاوه زیتەکانی لە من و
دایکم نە دەترووکاند.

لە کاتی نان خواردندا، دایکم فرسەتی هینا و شووشەیهک شەرابی
ترى داوا کرد، هیشتا زیاتر لە نیوهی ماسییهکان لەسەر
قاپەکانمان مابوو. دیسان شووشەى شەرابەکەى بەرز کردەوه و

وتى، 'كۆپىنە، شەراب بۇ كى تېكەم؟'
 لەگەل كارل بە كورس وتمان، 'بۇ من.'
 پاش ئەوئەى ھەرسىكمان دەستمان كرد بە پىكەننن، دايكم وتى،
 'مارتن، ھاوپىكانت چۆن؟'
 'ھاوپىكانم، ئەوئەى ھەم جارتە ئەو پرسىيارەم لى دەكەيت،
 دەزانىت؟'

پاست لە چاوپم پوانى و لىم پرسى، 'مەبەستم ئەوئەى، تو ھەرگىز
 بەلاتەو گرنك نەبوو گوايا من چى دەكەم و بۇ كۆى دەچم، يان
 لەگەل كى ھەلسوكەت دەكەم.'

لەمەو، بىدەنگى كەوتە نىوانمان، لەژىرەو سەيرى چاوى
 يەكترىمان دەكرد، دەستم خستە سەر دەستى و پىم وت،
 'بمبوورە، كام لە ھاوپىكانمت مەبەستە؟ ھاوپىكانى ئەوساى
 قوتابخانەم، ئەوانەى سالانىكى دوورودرىژە ھىچيانم نەدىوئەو،
 يان ئەو ھاوپىيانەم، كە سالانىك ھەموو پۆژى پىكەو لە
 ژىرزەمىنى كوفىشوپىكدا خۆمان بەند دەكرد و تاوېك خەيالمان لە
 ھەموو شتىك دادەبىرى؟ ئەوانىش يەك يەك خۆيان لى ون كردم،
 ھەست دەكەم ھەموو ھەر لەم شارەدان و پۆژانە بەر يەكش
 دەكەوين، بەلام بە جۆرىك بە يەكترى غەرىب كەوتووین، ئىستا
 يەك نەناسىنەو.'

'باشتر، ئەوسا زۆر خەم بوو گىرۆدە ببىت و خۆت ون بكەيت،
 بەلام من مەبەستم ھاوپىكانى شەوتن، وەكوو چۆن خۆت ناويان
 دەنىت.'

'ئاوا، ھاوپىكانى شەوم، مرقە غەرىبەكانى ئەم شارە، ئەو
 بىدەرەتان و نابووتانەت مەبەستە، كە لە دەست زولم و زۆردارى،

له کولانه‌ی خویان ږاو نراون و به‌ږیکه‌وت له‌م شاره
گیرساونه‌ته‌وه.

'ته‌وانه‌ن هاوږیکانت؟ من وام زانی...'

'که، هر ته‌وانه‌ی جارائن؟ نه‌خیر.'

'گرنګ ته‌وه‌یه تو هه‌ست به ته‌نیایی نه‌که‌یت!'

'نه‌خیر، چهنډ که‌سیکم به‌ږیکه‌وت ناسیون.'

'کاتیان هه‌یه بؤ تو؟ مه‌به‌ستم، کات له‌گه‌لدا به‌سهر ده‌به‌ن؟'

'به‌لی!'

'یانی، بیتجګه له ئیمه، په‌یوه‌ندیی ترت هه‌یه؟'

سهرم بؤ ږاوه‌شاند و وتم، 'یانی.'

هه‌ناسه‌یه‌کی قولی هه‌لکیتشا و به‌هیزاشی وتی، 'په‌یوه‌ندیی بؤ

ئیمه‌ی مړوف زور گرنګه.'

پاش ته‌وه‌ی تاوینک بیده‌نگ بووین، دووباره دایکم وتی، 'من

نامه‌ویت ته‌مشه‌و په‌رداخه‌کم به‌به‌تالی ببینم.'

کاتیک په‌رداخه‌که‌می نیوه کرد، به‌رزم کرده‌وه و وتم، 'بؤ ئیمه.'

کارل ده‌ستی هه‌لېږی و لیتواری په‌رداخه‌که‌ی دا له په‌رداخه‌که‌ی

من و هیچی نه‌وت، له‌م کاته‌دا دایکم سهری داخست و خوی

بیده‌نگ کرد، له‌گه‌ل کارل سهرسام له چاوی په‌کترمان ږوانی،

دوودلی و ناڼاګایی خومان له‌و بیده‌نگییه‌ی دایکم له چاوی په‌کتردا

خوینده‌وه، دایکم هه‌ردو ده‌ستی توند له ملی بلندی په‌رداخه‌که‌ی

هه‌لېږکان، بس ته‌وه‌ی سه‌یرمان بکات، به‌کزوله‌ییه‌که‌وه و به

ده‌نگیکی زور نرم، که زیاتر له نووزه نووز ده‌چوو، وتی، 'دوینن

بؤ پشکنین له نه‌خوشخانه بووم!'

ده‌ستبه‌جی هه‌ستم به‌گه‌رمییه‌ک کرد، گه‌رمییه‌ک، هه‌موو له‌شمی

داگرت و له ماسولکه کانمه وه ئاره قینکی سارد پڑایه سهر پیستم، وه کوو بزانه چ به پویه و دایکم دهیه ویت چ هه والیکمان پین بلیت، به هه له شهیه که وه پووم له دایکم کرد و پرسیم، 'ئی، ئی، وتیان چی، دیسان شیر په نجه که یه؟'

'ده بیت به زووترین کات په یوه ندیی به نه خوشخانه وه بکه م بو چاره سهر.'

له مه وه بیده نگی دای گرتین، بېنجه له ورته ورته چوارده ورمان و ده نگی که وچک و قاپی نانخوران و لیکدانی په رداخی شهراب و ئوزق، هیچی توت نه ده بیست، نه وه وال له بیرى بردینه وه بوچی هاتبووین بو نه و جیگه یه، په رداخه نیوه پرکه ی خوم له سهر میزه که دانا و کورسیه که م نیومه تریک کیشایه دواوه، پالم لی دایه وه و بیوچان له دایکم ده پروانی، هیمنتر له تونی قسه کانی پیشترم لیم پرسى، 'که واته سه فهره که م نه که م باشتره؟'

ماسولکه کانی ده موچاوی گرژ کرد و به تو په ییه که وه، 'تو سه فهری خوت ده که یه، خه می منت نه بیت، نازیزم، به ته مای مردن نیم، به تاییه تی له ئیستادا، که بو یه که مین جارمه چیژی خوشه ویستی ده که م.'

چاوی پر بوو له فرمیسک و ده موچاوی په نگیکی زهر دبان به سهر دا پڑابوو، تاویک بوو بیده نگ دانیشتبووین، دایکم هه ستا و بې نه وه ی سه یرمان بکات، له بهر خویه وه وتی، 'با برۆین.' دیار بوو زیاتر بو شکاندنې نه و بیده نگیه ی نیوانمان بوو. له چیتاخانه که هاتینه دهر و ملی پیمان گرت بهر، تاریکی شه، سییه ریکی په شی کیشابوو به سهر زورینه ی پارچه کانی له شی شاردا، ئیمه ییش بیده نگ، چه ندین هه نگاو له دهر وه ی پووناکی

دارگلۆپه كاندا و پاشان چەند ھەنگاویك لەناو سنووری
 پرووناکیاندا، بەردەوام دەپۆشتین، شۆستەى شەقامەکان وەکوو
 پۆدیۆمیک، گلۆپە ناوازەکان لەو دەورووبەرە دیکۆریکیان
 خولقاندبوو، پیاوێرەپەکانى شەویش، وەکوو ئەکتەریك خۆیان
 تیدا نمایش دەکرد و دیسان لە تاریکی دەروەى سنووری
 پرووناکی گلۆپه كاندا، یەك یەك ون دەبوون، ئەو خانوو بەرز و
 باریکانەى چەندین سەدەى دێرین دەبوو لەسەر ئەو كەنال و
 راستەجۆگەندە، لە چەریدا شانیاں لەیەك ھەلپىكاو، بە ریز
 لەسەر كەنارى راستەشەقامەکانى شاردا قنچ ھاوستانبوون،
 زۆربەیان لە بەرزیدا پرووناکی دارگلۆپه كان بەئەستەم دەگەشتە
 دامیتیاں و پرووناکیان لە خۆیان بربوو، ھەموو پەنگ دیز و
 ماندووی جەنجالی پۆژى شار بوون. پێكەو ھەمەنێکیان
 خولقاندبوو، كە جێگە دەستى ھونەرى مرقوف و سروشتیان پتوھ
 دیار بوو، ئەو خانوو و شۆستە و دار و دارگلۆپە دێرینەى شار،
 كە چەند سەدەىك بوو ھەزاران مرقوفى وەكوو ئێمەیان بەپێ
 كەردبوو و خۆیان گیاندار و بیگیان، بەبێ پەزنامەندى خۆیان
 بووبوون بە پارچەىەك لە جەستەى شار.

لەبەینى دایكەم و كارلدا بووم، نازانم، نغۆببونم بوو لەناو
 خەیاڵەكاندا ئەو بێدەنگیەیان خولقاندبوو، یان ترمسان لە مردن
 و گرانی و شەى شیرپەنجە بوو، دەنگى لى بربووین و پۆحمانى
 تاساندبوو. دایكەم كۆتوپر خۆى كێشایە نێوانمان و پتەى وتین، 'بەم
 قژوھ، ھەتا شیرپەنجە كەچەل و ناشرینی نەكەردووم، با
 لەنێوانتاندا تاویك پێ بكەم.'

توند بالم له بالی هه لپیکا و دهستم له ناو دهستی نا، 'فرموو خانم'.

'مارتن، ئازیز، تو دهمت داخه به یارمه تیت، هه تا ئه مشه ومان لی تیک نه دهیت به قسه ره قه کانت.'

پیکه نیم و وتم، 'به لی، به لی باشه، گهرهم.'

دایکم له بهر خۆیه وه به هیواشی دهستی کرد به گۆرانی چرین، سهیریکی من و کارلی کرد و پنی وتین، 'کاتی گۆرانی چرینه...'

"که نار که نالی ئاوه کان

رهوی شوسته کانی ئهم شاره

ئهو گلپانهی له گۆره پانه کان ده گرین

ته وای دلم پابه نده.

ئهم شاره ههست به خه یالم دهکات

وه کوو جوانترین شار له ولاته که مدا

هه موو خه لکی ئهم شاره

کهس نییه ته مه نای باشتری هه بیت

که خه لکی ئهم شاره بیت."

ههرسیکمان پیکه وه به گۆرانی چرین، به که ناری پاسه

جۆگه کانی شاردا ده پویشتین. کاتیک گه یشتینه ماله وه، دایکم

هه رگیز نهیده ویست بیده نگ بیت، به رده وام هه مان گۆرانی

ده چری، سهیریکی من و کارلی کرد، 'کوپینه، به رده وام بن، تکایه

بیده نگ مه بن و گۆرانی بچرین، تا کوو ته وای پوچمان سه رمهست

بکهین، مهست بوونیک، که له بیرمان بچیه وه له چی پوژیکداین،

لە ھەمان کاتدا خۆئامادەکردنتانە بۆ پوژی من، کە لەو دەھیت
مانگی داھاتوو بیت، یان سالی داھاتوو، شەرمە بۆ ئیوھ لەو
پۆژەدا بۆم بگرین و پیکەوھ ئەم گۆرانییەم بۆ نەچرێ.^۱
تا درەنگانی شەو گۆرانیمان چەری و ئاھەنگمان گێرا، بەلکوو
تاویک وشەى شێرپەنجە لەبیری خۆمان بەرینەوھ.

تاکسی

کاترمیر ههشتی سەرله به یانی پوژی دهی حهوت، له گهل دایکم و کارلدا به رهو فرۆکه خانهی سخپۆل به پچ کهوتین، که پازده کیلومه تریک له مالی ئیمه وه وه دووره، ههستم پی کرد، دایکم ده می گه یاندبووه شووشه ی شه رابه که ی و ته و او مهست دیار بوو، به درێژایی ئه و پێگه یه، له ژیر لیوه وه له گهل خۆیدا ده دوا، کاتیک کارل ئوتومبیله که ی له گه راجی فرۆکه خانه که راگرت، کۆله پشته که می به دهسته وه گرت و هه رسیکمان به ره و ناو هۆلی فرۆکه خانه که به پچ کهوتین.

پیش ئه وه ی بچمه به رده می پۆلیسه کان بۆ پشکنین، چهند جاریک دایکم له ئامیز گرت، ئه و هه ر پیده که نی و له بهر خۆیه وه ورته ورتی بوو، دیسان پیش هۆلی ترانزیت، پروم کرده دایکم، 'دایه، تا حهفته ی داها توو.'

توند له باوه شم گرت و چهند جاریک پرومه تیم ماچ کرد، ههستم کرد، ئه و هه رگیز ئه وه نده له گه لمدا ساردوسر نه بووه، پاش ئه وه ی

ئەو بىدەنگ لىتى دەروانىم، پىم وت، 'تا دەگەرئىمەو، ئاگات لە خۆت بىت...'

چاوى پىر بوو لە فرمىسك، بەردەوام لە بەرى پىمەو تا تەوقى سەرم لىتى دەروانىم، كارل ھاتە پىشەو و بالىكى خستە سەرشانى دايكم و توند بە خۆيەو نووساندى، سەيرىكى منى كرد، وەكوو نەيەوئ دايكم گوئى لىتى نەبىت، لە ژىر لىو، بەھىواشى وتى، 'پىخەم بە، مارتى'!

دەستم درىژ كرد و لەگەل كارل دەستمان لەنىو دەستى يەك نان، لەو دەمدا، كارل منى بۆ لای خۆى راكىشا و دەستى كردە ملم، بىنم چۆن من و دايكم كەوتبووینە ژىر بالەكانى كارلەو، پاشان كارل وتى، 'مارتن، دوودل مەبە لە سەفەرەكەت، دايكت بە من بسپىزە و ھىچ خەمىت نەبىت.'

ئىنجا كارل كارتىكى لەناو دەستم نا، تەلەفۆن و ئىمایلەكەى خۆى لەسەر بوو، وتى، 'ھەركاتىك پىتۆستىت بە من بوو...'

دەستىكم لەناو دەستى دايكم نا و دوامالئاوایم لى كردن، تا لىيان دوور كەوتەو و لە چاوم ون بوون، ھەردووکیان ھەردوو دەستیان لە ھەوادا بوون.

دوودل و بىزار، چوومە فرۆكەكەو، لەلای پەنجەرەكەو جىگەيەك بەتال بوو، بى تەماشاكردنى ژمارەى كورسىيەكە و بەراوردكردنى لەگەل ئەو ژمارەيەى لەسەر بىتاقەكم تۆمار كرابوو، كۆلەپشتەكم لە سەرەو دانا و چووم لى دانىشتم.

چاوم لە دەرەو بىپوو، خەيالم ھەر لای دايكم بوو، شىوہى لە پىشچاومدا ون نەدەبوو، تا دەھات، روخسارى تىكشكاوى و ئەو ساردوسپىيەى لەبەرامبەر مندا، قورسايى خۆيان دەخستە سەر

کورسییه که م گرمۆله کرد. کاتی فرۆکه که له ههوادا هاوسهنگی
خۆی وهر گرت، خێرا فرسه تم هێنا و به سههر پانه ئهستورهکانی
کابرای قهلهودا، که تاویک بوو خهوتیوو، بازم دا و شپهزه خۆم
که یانده بهردهمی تهوالیتهکه، گلۆپه کهی سوور دهگرا و
نووسرابوو گیراوه، چهند جاریک له بهر خۆمهوه، 'بێرهوشتیه،
بێرهوشتیه.'

به پارهوهکه دا بێ ئارام دهستم کرد به گهرا، چووم بۆ
ئهوسهری فرۆکه که و دیسان زۆر بهخیرایی به پارهوهکه دا
گه پامهوه بۆ لای جیگه کهی خۆم و به سههر کۆش و پانی کابرای
قهلهودا ههنگاوم نان و له جیگه کهمدا دانیشتمهوه. پۆحم ئۆقره
له بهر برابوو، به جۆریک، که زۆربهی سهرنشینان سهرنجیان
دهدام. چهند جاریک هه مان کچی سههرشتیکار هات بۆ لام و
پرسیاری لێ کردم، منیش به لالووتیکهوه به نهخیر به پیم دهکرد،
هیندهی پێ نهچوو، به پهرداخیک ئاوهوه گه پامهوه، پهرداخه کهم له
دهست وهر گرت و به بێ ئهوهی لێی بپوانم و سوپاسی بکه،
پژانمه ناو قورگمهوه، که کهمیک تالی ناو دهم و قورگمی پامالی
بۆ ناو گهدهم، پاشان خۆی نوشتانهوه و سهیریکی چاومی کرد و
وتی، 'به پیز، تو باشیت؟'
'هیچ کێشه م نییه.'

'دلناییت له خۆت، به پیز، لهوه دهچیت تو ترسی فرینت هه بیت!'
کاتیک ئه مه له سههره رشتیاره که بیست، خوینی له شهم به وروژم
هه لکشان به ره و سهرم و پۆحم ئه وهندهی تر وروژا، پووی
خۆم لێ وهر چهرخاند، ده مویست له خۆم دهر نه چم، بیدهنگ له
په نجه ره کهوه، له شینی ئاسمان و بۆری و دیزی هه وره کانم

دەروانى، كە فرۆكەكە لەو دەمەدا بەننۆانیاندا دەفری، نازانم
چەندىك بوو دەستە ئارەقاویيەكانم لەیەك هەلەسوين، ئەژنوم
توند لە كورسیيەكەى پێش خۆم گیر كردبوو، لەناو هالاو و
گەرمی ئارەقى لەشى خۆمدا، خەرىك بوو هەناسەم لەبەر دەبەرا،
زۆرم لە خۆم كرد و تاویك چاوم لێك نا.

لە بانگەوازی بڵندگوى ناو فرۆكەكە بەئاگا هاتمەو، داواى دەكرد
ئامادە بین و لە كاتى نیشتهویدا خۆمان ببەستینهو، كە پاش
كەمێكى تر پوو دەدات، لە چاوكردنەوهدا، ئەوێ یەكەم تیلەى
چاوم پێكای، ئاوى نیل بوو، كە پێچ پێچ و شین پاكشابوو لە
نیوان قەراغێكى بارىكى سەوز و زەردى بێكوتایى بیابانىكد، لە
ناكاو سى ئەهراوەكەى خیزا لە دوور دەر كەوتن، پاشان ئەو
خانوانەى تەنها هێندەى شقارەيەك دەبوون، بێشومار بە ریزی
یەكدا لەو بیابانەدا پاخرابوون. فرۆكەكە نیشتهو، دەنگە دەنگى
سەرنشینەكان و داگرتنى كۆلەپشت و خۆكۆكردنەو، پێدەنگى
ناو فرۆكەكەیان شكاند، سەرنشینەكان لەناو پارەووەكەدا
پاوهستان، كابرای قەلەو هێشتا لە پرخەى خەودا بوو، هەردوو
دەستم بە قەراغى كورسیيەكەو گرت و توند خۆم بەسەر كابرای
خەوتوودا هەلبێى و خۆم لێى دەرباز كرد، كۆلەپشتهكەم داگرت
و چووم لەتەنیششت دوو كچە سەرپەرشتیارە جل شینەكەو
پاوهستان، كە هەردووکیان بە سەرنجەو تاویك بوو لێیان
دەروانیم، یەكێکیان وتی، 'بەخێر بێت بۆ میسر.'

هەستم دەكر دەم گۆى نەدەكرد و هیچ هیزم تێدا نەبوو وەلامى
بدەمەو، وەكوو رۆحم مانى گرتیبێت لێم، ئەوێ كە لە خەیاڵمدا
بوو، ئەو بوو خێرا خۆم لەو تابووتە دەرباز بكەم و نەجاتم

بییت، کاتیک دەرگای فرۆکه که کرایه وه، من له پیتش هه موو
سه رنشینه کانی فرۆکه که وه بووم، دووباره کهه کان، که له مبه ر و
ئه وه به ری دەرگا که وه پاوه ستابوون، به کۆرس وتیان، 'به خیر بییت
بق میسر.'

سه رم بق پاوه شانندن و ملم بق دهره وه نا، هالاو و گهرمییه ک دای
به پرومدا، هه لوێسته یه کم کرد و هه نگاوێ به ره و دواوه
که رامه وه، به ر که سیک که وتم و دهستیکی نا به پشتمه وه و به
دهنگی به رز وتی، 'میسته ر، مسته ر.'

بی ئه وه ی ئاوپی لی بده مه وه، 'سۆری، سۆری.'

پاشان ملی پیم گرت و به پلیکانه کاندای چوومه خوارێ، ئافره تیکی
شینپۆشی ئه سمه ری بالابه رزی قژپه ش پیتشان که وت، هالاوی
گهرمی و بۆنی قیر و ته پوتۆزیکی ورد له هه وادا، هیتده ی تر
پۆحیان گویشیم، سه رم داخستبوو، ماسولکه ی ده وری چاوم توند
گرژ کردن، تاکوو تین و شه وقی به هیتزی خۆره که تۆزیک
فه رامۆش بکه م. ئه وه ند خۆم کوو پ کردبووه، لووتم نزیک
کردبووه له سه ر پشت و نزیک سمتی ئه و خانمه ی له پیتشمه وه پیتی
ده کرد، نزیکه ی سه د مه تریک تا ناو هۆل و بالاخانه ی
فرۆکه خانه که پێبه ری ده کردین.

کاتیک پیم نایه ناو هۆلی فرۆکه خانه که، ئه وه ند ه سارد بوو، وه کوو
چۆله که یه کی ته پ له ناو ئاره قی خۆمدا هه لده له رزیم، له به رده می
په نه ره یه کدا پاسپۆرته که م دایه دهستی یه کیکی له و چه ندین
پۆلیسانه ی له پشتی کابینه شووشه به ند ه کانه وه بق ئه و مه به سه ته
دانیشتبوون، پاش سه یرکردنی پاسپۆرته که م، ئامازه ی به
لاپه ره یه کی به تالی ناو په سپۆرته که م کرد، پرووی تی کردم و وتی،

‘تو پتوښت به څيزه يه، له و لوکيته ي بهرام بهرمان، له لوکيته نه و بانقه، ده توانی بيکړيت.’

چېند جاريک سهرم بڼ پراوه شاند و پاسپورته کم له ده ست وهر گرته وه و بهره و بانقه که چووم. وهرگرتنی څيزه که، تنهها پارچه يک له زگه بوو دايان له پاسپورته کم، دواي چېندين جار ته ماشاگردنه وه ي پاسپورته کم و پشکينی کوله پشته کم، هه موو به دواي يه کدا پريزمان به ست و چووين بڼ پوښتی جانتاکان، کوتوپر بيرم که وته وه، که من تنهها کوله پشتيکم پتیه و هيچی تر، که واته کارم به هاوسه فهره کانم نه ماوه و بڼم هه يه به تنهها بڼوم به پڼی خو مه وه، له خه يالمد مالئاواييم له يک به يه کيان کرد، بڼ ټه و سه فهره چېند کاتژميږي ي هه موومان پيکه وه له ناو ټه و تابو ته بالداره دا به سهرمان برد.

له ده رگايه کی شوو شه تاريکه وه چوومه هڅايک، دوو پڼوليس جاريکی تر له پاسپورته که میان پوانی، ټه وانیش له کوتاييدا زهرده خه نه يه کی پتله زه تيان بڼ ده کردم و هه مان ټه و ديږه يان وته وه، ‘به خير بيت بڼ ميسر.’

که وتمه ناو شه پڼلی جه نجاليه کی بيتشوماره وه، که زياتر له شاره ميږوله ده چوو، وهکو توپيک له گډره پانی قوتاخانه يه کدا به پتي مندالانه وه بم، هه موو له يه کترمان ده پوانی و که سيش گوئی به که س نه ده دا، بهر هه رکه سيک ده که وتم، وشه ي ببوورهم تنی ده گرت و که سيش وه لامی نه ده دامه وه. زوريک له وان راست پرو به پروم ده هاتن و له چاوم راده مان، له چاوياندا پرسياریکم ده بينی، له بهر که می کات و جه نجالی خو م بڼم فورمه له نه ده کران. هه موو په له يان بوو، له بهر خو يانه وه قسه يان ده کرد و

کۆلەپشت و کەلوپەلی زۆریان پێ بوو. زووزوو بە چواردەوری خۆمدا دەمپوانی، بە جۆریک، کە لەبیرم چوو بۆوه بۆچی من لەوێدام، جەنجالیی شوێنەکە و سەرسامبوونی من بە جۆریکی تر لە مەروڤ، نەمەدتوانی بیر بکەمەوه و لە دەرگای چوونەدەرەوه بگه‌ڕێم، ئەوهی زیاتر لەناو گوێمدا هاوار و ژاوه‌ژاوه‌کانی گران کەردبوو، بانگی بلندگۆکان بوو، بە چەندین زمان و تۆنی دەنگی جیاوازه‌وه دەیانزریکەند، بەبێ ئەوهی کەسێ گۆیشیان لێ بگرت، پاش چەندین جار راست و چەپ پێکردنم، بێ خواستی خۆم لەگەڵ شەپۆلی ئەو خەڵکەدا، لە دەرگایەکەوه چوومە دەرەوهی ھۆلەکە و کەوتم بەسەر گۆرەپانیکی گەرەدا.

شەپۆلی گەرمی ھەتاوێک بەرەو پووم بوو، ھەمان شیوێی ناو دەرگای فرۆکەکە، نەمتوانی پاشگەز بيمەوه و بە چەند پالێک خستمانە بەر خۆرەکە، ھەستم دەکرد دەزوولێ تیشکی خۆرەکە لەسەر پوومەتەکانم سەمایان دەکرد و بێرەحمانە گەرمیی خۆیانیان دەچەقاندە پێستەمەوه، گەرمی و ھالاوێک بوو پۆحم پێی ئاشنا نەبوو، بۆ یەکەم جارم بوو بۆن و بەرامی لەو جۆرە بەسەرمدا بێت. گۆرەپانەکەیش بە ھەمان شیوێی ھۆلەکەیی ژووورەوه جەنجال بوو، لەتاو گەرما، ملی سەکۆکەم گرتە بەر و تاوێک بە دەستی چەمدا پۆیشتم، بنه‌نگلم لە ئارەقدا زلچەیی دەھات. راستە شەقامی نیتوان فرۆکەخانەکە و گۆرەپانەکە لە ئوتومبیل و فرۆشیاری دەستگیر جمەیی دەھات، خۆم گەیانده ئەو کۆمەلە تاکسییانەیی بە پزێک سنووریکیان لەنیتوان فرۆشیارە دەستگیرەکان و پیادەپرەوه‌کاندا دروست کەردبوو، تاکسییەکان بۆردەکانیان پەنگی نارنجی بوو، ژمارەکانیان بەگەورەیی و بە

پهنگی پهش له سهر دهرگاكانيان نووسرابوو. يه كه م تاكسى كه له پيشى پريزه كه وه وهستاوو، شوفيره كه ي گه نجى كى قزلوولى نه سهر بوو، پيم وت، 'بو موزه خانه ي نيشتمانى، له گورپه پانى ته حير.'

زهرده خه نه يه كى بو كردم و چهند جاريك له سهر يه ك وتى، 'توكه ي، توكه ي ميستر.'

له گه لى سهر كه وتم و سولفى ليذا و به پى كه وتين، كاتزمير سنى پاش نيوه پو بوو، موزه خانه كاتزمير پينج داده خرا، دوو كاتزميرم كات له پيش مابوو.

شوفيرى تاكسييه كه زور خيرا لى ده خوږى، به رده وام هوږنى ليده دا، ده ستم به دلمه وه گرتبوو، به راست و چه پمدا لار ده بوومه وه.

كاتيك گه يشتينه ناوشار و ناچار بوو هيواش ليخوږيت، پاشان له شه قاميكى جه نجالدا ته واو وهستا، شه قاميك، كه سهدان ئوتومبيل پيكه وه ده ستيان له سهر هوږنه كانيان دانابوو، كاتى شوفيره كه جامه كه ي لاي خوى كرده وه، له پريكد هالوى گرمى و هوږن و ژاوه ژاوى سهر شه قامه كه به وروژم هاتنه ژوورئ، خه لكى كى زورم بينى، به ئالاي پهنگاو پهنگه وه به سهر شوسته و شه قامه كاندا ده پويشتن، له جيگه ي خومه وه پرسيم، 'نه وه چى ږوى داوه؟'

'نه مږ زه ماليك و نه هلى يارى ده كن، ئاساييه بو ئيمه، چونكه سالى چهند جاريك ږوو ديدات. به خواى گه وړه نه و ږوژه ي نه و دوو تيمه يارى له گه ل يه ك بكن، ژيانى ئاسايى له م شارهدا ئيفليج

دهبیت، دهترسم نه توانم له کاتی خویدا بنگه‌یه‌نمه موزه‌خانه.^۱
'ناخ، فووتبال!'

به‌رده‌وام چاوم له‌سهر چرکه‌ژمیری کاتژمیری ناو داشبوردي تاکسیه‌که بوو، شؤفیره‌که دهستیکی له جامه‌که‌وه دهره‌ینابوو، به دهسته‌که‌ی تری، زووزوو هوپنی لیده‌دا. هه‌ستم ده‌کرد په‌نجه له پوچم ده‌ژهنیت، به ئینگلیزیه لاوازه‌که‌ی و به ده‌نگیکی به‌رن، دهستی کرد به گپ‌پانه‌وه‌ی میژووی پووداوه‌کانی ئه‌و دوو تیمه، که له خولی میسر‌دا به‌ر یه‌ک که‌وتون، وه‌کوو شؤفیتری تاکسیه‌که باسی لئوه ده‌کرد، له سالانی پابردوودا زیاد له هه‌زار که‌س له هانده‌رانی هه‌ردوو لا گیانیان له‌ده‌ست داوه، زوو لام ئاشکرا بوو، که ئه‌و هانده‌ری ئه‌هلی بوو، به شیوه‌یه‌ک، که به هوپن لیدان ئاهه‌نگی له‌گه‌ل هانده‌رانی یانه‌ی ئه‌هلیدا ده‌گپرا. پاشان به‌رده‌وام بوو له دوان و کارتیکي بۆ پاگرتم، 'له‌گه‌ل برایه‌کم، له نزیکي موزه‌خانه، دوکانی جلوبه‌رگمان هه‌یه، بۆ هه‌موو پئویستییه‌ک، ده‌توانیت سه‌ردانمان بکه‌یت.'

ديسان به‌رده‌وام بوو، 'میسته‌ر، ئه‌گه‌ر له پوژانی داهاتوودا پئویستیت به تاکسی بوو، ئه‌وا ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌م له‌پشتی کارته‌که‌م نووسراوه، به‌خوای گه‌وره، ته‌نها به هه‌شتا دۆلار، له به‌یانی هه‌تا ئیواره، به‌خۆم و تاکسیه‌که‌مه‌وه له‌خزمه‌تتدا ده‌بین. به‌خوا بۆ کوئی تو بته‌ویت، هه‌ر جیگه‌یه‌ک، به‌پشتیوانی خوای گه‌وره، بۆ هه‌رجییه‌کی میسر تو بته‌ویت، ده‌نگه‌یه‌نم، له‌ژیر فرمانت ده‌بم.'

سه‌رم بۆ له‌قاند، کارته‌که‌م لی وه‌ر گرت و ته‌ماشایه‌کم کرد، پاشان لولم کرد و له‌گیرفانی پانتۆله‌که‌م ناخنی.

هتواش لینی دهخوپی و بهردهوام دهستی لهسه هۆرنهکه بوو، پاش زیاتر له کاترمیزیک هۆن لیدان و به دهنگی بهرز دوان، له سنووری گۆرپهپانیکی بهرفرواندا وهستا. خیرا دابهزیم و ههقی خۆیم له دهستی نا، کابرا دهیویست زیاتر زانیاریم پی بدات و هیشتا توند دهستی گرتبووم، به بیزاریهکهوه خۆم لی پاپسکاند و چهند ههنگاوێک لیتی دوور کهوتمهوه، له کهناری گۆرپهپانهکهوه پاوهستم.

ههستم کرد وردهورده له بهر گهرمی خۆرهکهدا دهکولام، زۆرم له خۆم کرد و چاوم بهزۆر ههلبهری، تیشکی خۆرهکه وهکوو ورده زیخ بهر گلینهی چاوم کهوت، چاوم به گۆرپهپانهکهدا گیترا، دهنگی هاشوهووش و هۆن لیدان، وهختهبوو پهردهی گویمی دهدری، دیار بوو کهس نهبوو لهو ولاتهدا پیتی بیزار بیت، شهقامیکی چهندین پێچکه، که به دهووری گۆرپهپانهکهدا دهسووپایهوه، جهنجالی وای کردبوو، که هیچ یاسایهکی پهپینهوه و پێگاوبان بوونی نه میتیت. بۆنی قیری تواوه و دووکهلی بهنزین و گازی سووتاو خیرا به مهلاشوومهوه نووسان و سییهکانمیان پپ کرد له بۆدپنی خۆیان، به جۆریک، که خۆم له هالوو و بۆنی ههناسهی خۆم بیزار بووبووم. تیشکی خۆرهکه زۆری بق هیتام، ناچار پاشهوپاش گهپامه دواوه و خۆم خسته ژیر سییهی یهکیک لهو عارهبانه دهستیانهی به بهرزیهی مهتریک زیاتر، سهموونی لاکتشیی لهسه ههلهچنرابوو، خاوهنهکهی لهگهله نهوهدا که سهرقالی بهپێکردنی مشتهریهکانی بوو، زووزوو بانگی دهکردم، 'میسته، میسته'.

ناچار بووم دوو ههنگاوێک سییهی عارهبانهکهی بهجی بیلیم، له

دلی خۇمدا، 'لەوانەیه لەم دۆزەخەدا، سێتەر ھەر وا بەلاش نەبێت!'
 ویستم بە شەقامەکەدا بپەرمەو، لەبەر زۆری و خێراڵیخوڕینی
 ئوتومبیلەکان، نەموێرا لەسەر شۆستەکە ببزویم، لە جینگە
 خۆمەو، بە سەرسامییەو سەیری ئەو ھەموو ئافەرت و منداڵ و
 پیر و گەنجانەم دەکرد، کە لەنتوان ئوتومبیلەکانەو بە ڕاکردن
 دەپەڕینەو، بێ ئەوەی لەو وروژانەی پۆح تێبگەم، لەو دەمەدا
 پەڕینەو لەو شەقامە، پەڕینەو ھەم بوو بە بالە مەلە لە دەریایەکی
 بیکوتا، لە بیرى ئەویدا بووم، چۆن خۆم بگەیەنمە ئەو بەری
 گۆرەپانەکە، چەندین دەستگیر دەورەیان لى دام، جگەرە، بسکیت،
 ساردەمەنى و کەرەستەى وردەوالەیان پى بوو، ھەموویان بە
 کۆرس و بە ناوازە، بە دەنگی بەرز بانگیان لى دەکردم، 'مێستەر،
 مێستەر.'

چەند جارێک خۆم لى تووڕە کردن و پالم نا بە سنگ و
 شانیاوە، لە بیزاریمدا، ھاوارم کرد بەسەریاندا، 'سێتەرتان پێت،
 من پتووستیم بە سێتەر؟'

ئەو دیمەنانەى لە پێشچاوم بوون، لە خەیاڵمدا بەردەوام خەریکی
 تاوتوێکردنیان بووم، تەنانت بۆ ساتیکیش، نەیان دەتوانی ئەو
 وروژانەى پۆح خاوە بکەنەو، یان گوشارى گەرمی ئەو
 خۆرەم لەبەر بەرنەو، ھەستم دەکرد کەللەى سەرم دەکولا، ئینجا
 ھالاو و بوخارەکەى لە لووت و قورگمەو ھەر دەچوون، لەلای
 چەپی گۆرەپانەکەو، کاتژمێرێک بە بەرزییەکەو ھەلواسرابوو،
 کاتژمێر پینجى دوانیوھەژنى نیشان دەدا، لە خەیاڵى خۆمدا، 'فریای
 مۆزەخانە ناکەو، باشترە لە ئوتیلێک بگەڕیم، بەلکوو پشووێکی
 تێدا بدەم و لەم جەنجالی و گەرمایە ڕزگارم بێت، سبەینى

كاتزمير ههشتى سەرلەبەيانى خۆم دەگەيەنمە مۆزەخانە، پېش
بەرزبۈنەو و نزيكبۈنەو ەى تيشكى خۆر لە پىگەوبانەكان،
خۆم دەگەيەنمە بەر سىتېرى دىوارەكانى مۆزەخانە.

تاويك بوو كۆلەپشتەكەم لەسەر سەرم پاگرتبوو، بە چوار دەورمدا
هاتوهار و ھۆپ لىدان بوون، چەندىن دەستگىزىش دەورىان لى
دابوومەو و زووزو بانگيان دەكرم و تىوھيان دەژەندم، بىجگە
لە وشەى مىستەر، ھەموو قسەكانى تريان بە زمانى ەرەبى بوو
يان بە دەست و سەريان ئاماژەيان دەكرد، لەناكاو كەسىك
دەستگىزەكانى لى دوور خستەم و راست لە بەردەممدا پاوەستا،
بە ھۆى زلى و بەرزىى بالاىەو، بەرى خۆرەكەى لى گرتەم و
سىتېرى بەسەردا كردم، كۆلەپشتەكەم لەسەر سەرم داگرت و
پىتى دا ھەلم پوانى، زەلامىكى بۆرى بالا بەرزى سەرتاشراو، بە
پوويەكى خۆشەو دەستى بۆ درىژ كردم، بە نابەدلىيەكەو
دەستم نايە ناو دەستى، توند دەستى گوشيم و بە چاوە پەش و
گەرەكانى، زەق لىتى پوانىم، چەند جارىك لەسەر يەك وتى،
'تاكسى، تاكسى، مىستەر، تاكسى.'

زووزو لەگەل گوشين و پاوەشاندى دەستەدا، دووبارەى
دەكردەو، سەرم بۆ لەقاند و بە ھەمان تۆنى دەنگى ئەو وتم،
'تاكسى، تاكسى، ئۆكەى، مىستەر.'

كوتوپر دەستى بەر دام و پىرى كرد بە كۆلەپشتەكەمدا و لە
دەستى دەرھىنام، پاش ئەو ەى كۆلەپشتەكەمى لە شان كرد، پووى
لى وەر گىترام و بەسەر شۆستەى دەستە راستدا دەستى بە
پۆشتن كرد، منىش بەناچارى دواى كەوتم.

كاتىك كابرە لە شەقامەكە پەرييەو، من لە شانىەو دەپۆيشتەم، بى

ئەوئەى بۆيىم لەو ئوتومىيلانە بېروانم، كە بە راست و چەپماندا بە
هۆرپ لىندان گىقەيان دەكرد. چووينە لاي ئو پىزە تاكسىيەى
دەمىك بوو لەوبەرى شەقامەكەوہ لىم دەپوانى، وىستم بە كابرا
بلىم، كە بۆ ئوتىلىنكم بەرىت، بەلام پىنى پانەگەيشتم و خىرا بەلای
تاكسىيەكاندا تىپەپى و چەند جارىك ئاوپى لى دامەوہ و بە
دەستىكى ئاماژەى پى دام، كە دواى بكەوم. لەوہدا بوو،
گۆرەپانەكەيش بەجى بىلىت و خۆى بكات بە يەكىك لەو چەندىن
كۆلانانەدا، كە دەكەوتتە سەر گۆرەپانەكە. چەند جارىك بانگم لى
كرد، 'تكاپە بوہستە!'

كابرا ئاوپى لى نەدامەوہ و بەردەوام بوو لە پۆيشتن، گەيشتە ناو
كۆلانكى تەنگ، ئەمبەر و ئەوبەرى ئو كۆلانە، بە عارەبانە و مىز
گىرابوو، بە جۆرىك، كۆلانەكەيان ھىندەى تر تەنگ كردبووہو،
بازاپىك بوو، ھەموو شتىكى تىدا بەرچاودەكەوت،
جلوبەرگفرۆش، شىتواى جلەكانيان و رەنگ و رەوالەتى
كالەوہبوويان دلىان تەنگ دەكرد، سەوزە و ميوہ فرۆش،
بەردەوام بە پووى پىادەپەواندا دەياننەپاندا، سەبەتە دانراوہكان
پى بوون لە سەوزە و ميوہ و خواردەمەنى، لەو دەوروبەرە،
تاكوترە بە بارتەقا و بەرزى مىزى ميوہفرۆشەكان، خەشوخال و
پاشەپۆم دەبىنى، بۆگەنيان ھەستى بۆنكردنمىيان پەك خست، ئو
دو پىزە بالاخانەيەى ئەملاولاي كۆلانەكەيان گرتبوو، ھەموو
رەنگ زەرد و ھاوشىوہ بوون، زۆر دلتەنگ دەھاتنە پىشچاوم،
يەك يەك شانيان دابووہ بەر شانى يەك و پىرى و بىخزمەتى بە
رەنگ و بالايانەوہ ديار بوو. ھەواى ئو كۆلانە ئەوہندە خنكىنەر
و ناتەندروسست بوو، ھەستم دەكرد سىيەكانم ھەلئاوسابوون،

مندالی سوالکەر بهو کۆلانه دا بلأو بووبونوه و به بیانوی دهستگیریهوه، دهستیان له هه موو پیاده په ویک پان ده کردهوه، که بهویدا تیده په پی، ئه و ئافرهت و مندالانه ی به قولینه ی پر له نانی گهرمه وه پیشیان به پیاده په وان دهگرت، له بهر تیشکی خۆره که دا هه ناوی خۆیان و نانه کانیان به رده وام هالای لی هه لده ستا، هه راوزه نای ئه و هه موو فرۆشیارانه و دهنگی به رزی موسیقای ئه و کاسیتفرۆشانه ی بلندگۆکانیان به به رزییه وه دانابوو، خه ریک بوو په رده ی گویم بدرین، دهنگی موسیقا و گۆرانییژه کان، جهنجالیی ئه و بازار په یان دهلاوانده وه، چه ند جاریک له بیزاریمدا توند گویم گرت و دهنگی چوارده وری خۆم لی برین.

له کاتیکدا سه رنجم له چوارده ورم ده دا، کابرا زیاتر له ده مه تریک لیم دوور که و تبه وه، به رده وام فرۆشیاریک یان دهستگیریک، که ژماره یان له پیاده په وه کانی ئه و بازار په زیاتر بوو، کابرایان له پیشچاوم ون ده کرد، قورگم وشک و لیوه کانم له سوێروای ئاره قی پوخسارمدا خوسابوو، ئه ژنۆم ده له رزین و به ئه سته م خۆم له سه ر پیته کانم بۆ راگیر ده کرا، چه ند جاریک له خه یالما دا تووپه ده بووم و دهستم ده نایه بی نه قاقایان و بی ده نگم ده کردن، پالم به و پیاهه ناوشانپان و دشدشه له به رانه وه ده نا، که له چه قی ئه و کۆلانه به رته سکه دا به کومه ل راوه ستابوون، به دهنگی به رز له گه ل یه کتردا ده دان.

ئه وه ی له و جهنجالییه دا تو زیک هیزی به به ره وه ده دام، بانگی لی ده کردم و به ناگای ده هیتامه وه، دهنگی ئه و موزیک و گۆرانییژهانه بوون، که له ناو ژاوه ژاوی ئه و قه بره پر مرقه دا، به رده وام زیریکه و شین و واوه یلایان بوو.

کاتیک له کابرا نزیك بوومه وه، توند دهستم له قه راغی
 کوله پشته کم له شانی کابرا گیر کرد، کاتیک ئاوړی لی دامه وه،
 پښم وت، 'بوهسته، بوهسته، من نه پتو یستیم به تاکسیه و نه به
 یارمه تیی تویش پازیم.'

کابرا به سهرسامیه که وه لئی پوانیم و به هیمنی وتی، 'بۆ خاتری
 خوا، میستر، سه برت بیت، له کوتای ئه م کوتانه، تاکسیه کم
 پاگرتووه.'

دیسان پینشم که وت و دهستی کرده وه به پویشن، له کوتایی
 کوتانه که، که وتینه سهر راسته شه قامیکی دوو پچکه یی، شه قامه که
 به ریزیک دارخورما، که له سهر شوسته یه کی باریک نیژرابوون،
 کرابو به دوو به شه وه، تیشکی خور و ته پوتوز، په نگیان له
 دارخورماکان برپیوو، هه ردوو پچکه یی شه قامه که پر بوون له
 پاس و تاکسی و ماتوړ، له بهر جه نجالی، بهرده وام هوړنیان لیده دا،
 له ده مه دا به خوم وت، 'پینده چیت لایه نگرانی زه مالیک و نه هلی
 بن ئاههنگ بگینن.'

کابرا بی ئه وهی سهیری لای راست یان چه پی بکات، به ناو
 جه نجالی شه قامه که دا په پییه وه، چند جار پک هه نگاوم نا و
 یستم دوا ی بکه وم، بیتهیزی ئه ژنوم و زوری و خیرالخورپینی
 ئوتومبیله کان، تاویک له سهر ئه شوسته یه و له بهر تیشکی ئه و
 خوره گهرمه دا، دهسته ونه زهر پایان گرتم، کاتیک کابرام بینی
 له وه بری شه قامه که وه به لای راستی شه قامه که دا تیه پری، دیسان
 گوړم دایه بهر خوم و چند هه نگاویک چومه سهر شه قامه
 قیره که، خیرا بنی پتلاوه کانم له نه رمی قیره که دا نوم بوون،
 دیسان بونی قیری تواوه و دوو که لی ئه کزوزی ئوتومبیله کان

له گهل هالاولی له شی خۆمدا سییه کانمیان قانگ دا. تیشکی خۆره کیش، بهردهوام دهیکولاند، راپه ریم لهو ئوتومبیلانە ی راسته وراست به هۆن لیدان به رهو پووم دههاتن، ناچار گه پامه وه سه ر ئه و شۆسته کۆنکریتە ی وه کوو من پوخی پر بووبوو له هالاو و گهرمی خۆره که و داخ بووبوو، به راست و چه پمدا چاوم بۆ خەتی په رینه وه گیرا، بینیم به درێژایی ئه و شه قامه هه ر خه لک بوو به هه له داو و په له پووزکی به نیتوان ئوتومبیله کاندایان ده کرد و ده په رینه وه، شۆسته کان گهرمی خۆیان له سه ر پیتاوه کانه وه گه یانده پیته کانم و له تاوا یه ک یه ک پیته کانم به نۆره هه لده برین.

کابرام له چاو ون بوو، هه تاوه که یه کراست له پووخساری ده دام، ناچار بووم به چوارده وری خۆمدا بۆ سیتیه ریک بگه ریم، له و کاته دا به خۆم ده وت، 'کۆله پشته که م تازه فه وتا و به ته مای نه بم باشتره.'

سه رم گیتژی ده خوارد و بێ وزه به چوارده وری خۆمدا ده خولامه وه، گه رماکه ته واو کاری له پوحم کردبوو، ئه ژنۆم تینک ده ئالان و له وه زیاتر جه سته میان له سه ر خۆیان پێ پانه ده گیرا، له تاو سه ر ئیشه و تینی گهرمی تیشکی خۆره که، چاوم بۆ هه لنه ده هات، بێ جگه له و وروژانه ی پوحم، که له ناو فرۆکه که وه تاکوو ئه و ساته دانه ده مرکایه وه، له خه یالما چهند جارێک له پۆلیسخانه بووم و شکاتم له کابرا ده کرد و یه خه یم گرتبوو و له گه لیدا که وتبوومه شه پ، له و ده مه دا له سه ر شۆسته که، له ته نیشت ستونێکی ئاسنینه وه راوه ستابووم، وا داخ بووبوو، نه مه ده توانی شانمی پێوه بنیم، چهند بۆردیکی پووه و شه قامه که ی پێوه

هه لواسرابوو، بۆردهكان سىتیهريكى لاكىشهى باريكيان كردبووه
 سهر شۆستهكه، تاويك دهموچاوم خسته بهر سىتیهري، چاوم
 لهوبهر شهقامهكه برى و ههستهكانى ترم لهنا و خۆمدا راگرتن، له
 قوولای خهيال و يادهوهرييهكاندا دهگهپام، گويم له هۆپن ليدان
 نهما و لووتم بۆنى قير و دووكهلى ئهكزۆزى ئوتومبيلهكانى لى
 برپا، لهشم سارد بووهوه و ئيتر ههستم به گهرمى تيشكى
 خۆرهكه نهدهكرد، بهلام هيشتا سىيهكانم پر بوون له هالاو و
 گهرمى و بۆگهن، كه نفت و پرزه لىپراو، له خهيالمدا دهم وت،
 'ئهميه، نهينى و هيزى تيشكى خۆر، چۆن ليزه دا دور له دايكم و
 هاوپىكانم، دهسووتيم، لهناو خۆمدا دهتويمهوه و خۆم پادهستى
 تيشكى خۆريك دهكهم، كه ههردهم بۆ مرقايلهتى سهراچاوهى
 ژيانه.'

له بىزاريمدا، لهو ساته دا به خهيال، وهكوو مارمىلكهيهكى بىابان
 خۆم بچووك دهكردهوه و له شهپ و بهرهنگارى لهگهڵ خۆردا
 دۆپام و پاشهكشهم دهكرد و لهژير لم و دار و پهردوى ئه
 ناوه دا، خۆم مهلاس ده دا، چاوم لىك نا و پۆحم له سىتیهر و
 تاريكى ناو لهشى خۆمدا سات دهكرد، ترسى كوتاييهكى
 كاره ساتبار خزايه ناو دهروونمهوه، بيهووده پۆحم له جهستهى
 تواوه دا، مان بگرئ و لهو ولاتى خۆره دا تهنيا و غهريب بكه وىت.
 ههستهكانم تهواو له چواردهورم دابران، ئهوسا ئهوهنده بىئاگا
 بووم له خۆم، نازانم، بۆ به خهيال گهپامهوه بۆ ئه پۆژهى له
 كه نارى دهريا به تهنيا دهگهپام.

پۆژىكى سارد و باراناوى بوو، باوبۆران، بۆن و هالاوى سويزى
 ئاوى دهرياكهى ده دا به پوومدا، كزه ههوايهكى سارد و بۆنىكى

شیداری خوییاوی، یادهوهرییهکانمی گهپاندهوه بق ئه و پوژه،
 'ههوایهکی شیداری ساردی باراناوی دای به پرومدا، ههناسه م
 لهسەر سنگدا پهنگی خواردبوو، ئه و پوژه بوو، که دایکم دواي
 چهندین نهشتهرگهري، له نهخوشخانهی دانهاخ زهلیل کهوتبوو،
 زیاتر له شهش مانگی ئه و ساله ی له نهخوشخانه برده سەر، ئه و
 ئیوارهیه، پاش مشتومرم لهگه ل دایکدا به جیم هیشت و چووم بق
 سەر کهناری ئه و دهريایه ی، که ئه و نهخوشخانهیه ی دهکهوته
 سەر، دایکم تهواو له ژيان بیزار و بیهیا بووبوو، ئه وسا
 پزیشکهکان تهنها بهختی له سهدا سیی ژيانیان پی دابوو، به بیرم
 دیت، ئه و پوژه دایکم پیی وتم، 'مارتن، ئه گهر تو پازی بیت،
 دهمهویت له ماوه ی بیست و چوار سهعاتی داهاتوودا، به
 یارمهتی پزیشک، کوتایی به ژيانی خۆم بهیتم.'

دایکم، ئه و پوژه، داواي مردنی لی دهکردم، دهمزانی من ئه و م به
 ژيانه وه گری داوه، ئه گین ئه و ده میک بوو پوچی له جهسته ی پر
 له ژهر و ئازاریدا دهفری.

ئه وسا هیچ وهلامیکی دایکم نه دایه وه، له بالاخانه ی
 نهخوشخانه که دهر چووم و بریارم دا به دریزایی ئه و کهناره
 پیاسه بکه م، به خۆم وت، 'کاتیک دهگه پیمه وه، که وهلامیکم بق
 دایکم پی بیت.'

ئه و کهناره له من زیاتر کهسی تری لی نه بوو، باوبوران و
 سه رماکه ی به شیوه یهک بوو، که له تاوان هه موو خه لکی خۆیان له
 ماله کانیا ن توند کردبوو، کۆشک و قاوه خانه و چیشتهخانه کانی ئه و
 کهناره هه موو داخرا بوون، په شه با ئالا و تهخته ی ریکلامی
 کۆشکه کانی هیتابوو هه له که سه ما، شه پۆلی ئاوی ده ریا که یش،

کهف و زهرداوی خۆی به پووی کهناره لمینهکاندا دەدا. بئ ئارام و دلگهرم، تاویک بهو کهنارهدا گهپام، جارجار شهپۆلهکان فرسه‌تیاں لئ دههیتام و خۆیاں به قاچ و قولمدا هه‌لده‌زنا و ته‌پیی خۆیاں له‌سه‌ر پانتۆله‌که‌مه‌وه ده‌گه‌یانده سه‌ر پیستم. گوێچکه‌ماسی و به‌ردی په‌نگاو په‌نگی شۆراوه، سه‌رنجیاں پاکیشام و تاویک له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ ده‌ستم کرد به‌ کوکردنه‌وه‌یاں، هه‌ردوو گیرفانی پانتۆله‌که‌م لئ پر کردن، به‌نیازی ئه‌وه‌ی بۆ دایکمیان به‌رمه‌وه، به‌بیرم دیت، ئه‌و ده‌مه‌ی له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریا ده‌بووین، دایکم کۆی ده‌کردنه‌وه و له‌ ماله‌وه، له‌ کاره هونه‌رییه‌کانیدا به‌کاری ده‌هیتان.

نازانم چه‌ندیک بوو له‌ویدا بیده‌نگ له‌به‌ر ئه‌و باران و سه‌ر لمه ته‌په‌دا چۆکم دادابوون و دۆش دامابووم. بئوچان له‌ چه‌ند ورده‌زیخیکی په‌نگاله‌م ده‌پوانی، پاشان چنگم لئ پر ده‌کرد و یه‌ک یه‌ک له‌ ئاوه‌که‌م ده‌هاویشن. شه‌پۆله‌کان زووزوو به‌سه‌ر پانه‌کانمدا ده‌پژان، ناوبه‌ناو دایکم خۆی له‌ خه‌یاله‌کانمدا قوت ده‌کرده‌وه و به‌ چاوی پر له‌ فرمیشکه‌وه بانگی لئ ده‌کردم، 'ئیزنم به، ئازیزه‌که‌م، ده‌ستم لئ به‌ر بده و مردنم پئ په‌وا ببینه، شیرپه‌نجه‌ خواردوومی و زۆر ئه‌شکه‌نجه‌ی پۆحم ده‌دات.'

هه‌ستامه‌وه و پاشه‌وپاش گه‌پامه‌ دواوه و ویستم بۆ لای دایکم بگه‌پیمه‌وه، پاش تاویک، سه‌رسام و دلسارد، ده‌ستم توند له‌یه‌ک هه‌لپیکابوون و له‌ دوورم ده‌پوانی، له‌ناو خۆمدا شه‌پۆلی دوودلی و نه‌زانین، په‌نجه‌یاں له‌ دیواره‌کانی پۆحم ده‌ژهنی، به‌ جوړیک، سست له‌ جینگه‌ی خۆم ده‌سته‌ونه‌زهر راوه‌ستابووم، بیزاریم، سنووری پیلووی چاومیان ده‌له‌رزاند، بئ ئه‌وه‌ی هه‌چ ده‌سته‌لاتیکم

به سهر خۆمدا هه بیته، خێرا پێشه کانم به داوی یه کدا هه لگرتن و به قین و قههرهوه، به ره و قوولایی ده ریاکه به پاکردن چووم، به سهر شه پۆله کاندایا بزم دها، له کاتی پاکردندا، بهر چه ندین شه پۆلی گه وره که وتم، ئه و شه پۆلانه ی تا ده گه یشتنه که ناره که، بیهێز و بچووک ده بوونه وه، خۆیان به سهر سنگ و بروخسارمدا دها. هیز و ساردیی ئه و شه پۆلانه، هه ناسه میان توند کرد و سویراوی خۆیان گه یانده ناو خوینم. ئه وه نده چوومه قوولاییه وه، که پێشه کانم ئیتر پروی زه وییان نه ده گرت، جووله م له خۆم بری و هیواش هیواش بق قوولایی و ژیر ئه و ئاوه سویرا و سارده داخزام، تاویک له بن ئاوه که دا خۆم مات کرد، هه ستم کرد سییه کانم پر بوو بوون له سویرا، چاوه پروانی بووم، ئاخۆ که ی به پروی مردن خۆیدا ده ته قیم، تاوه کو هه سستی پی بکه م، بیچیژم، ئه گه ر ته نها بق هه ناسه یه کیش بیت، به لکوو له نه یینی مردن تییگه م، مردنیک، که دایکم به په رۆشه وه داوی ده کرد.

گه ردیلای ئاوه سارده که وه کوو ده رزی له خۆیان ده ئاژنییه جه سته و به ئاگایان ده هیتامه وه، نه یانده هیتشت پروو بدات. هه ستیک له قوولاییه وه وزه و گه رمیی ده دایه وه به جه سته م و پابه ندیان ده کردمه وه به ژیان، فه رمانی دها به ده ست و قاچه کانم تا بجوولین، چهند شه پۆلیکیش پرووه که ناره که پالیان پتوه ده نام، توو په بوونیک، هه موو ماسو لکه کانمیان گرژ کرد و هه نووکه گوپیان ده دایه وه به رم. هیزیک، که پۆحم غه ریب بوو پی، نازانم، چ پابه ندبوونیکم به ژیا نه وه گلیان دامه وه و پێگر بوون، هه نووکه ئیره یی به و پۆژه ده به م، کاتیک گه یشته مه وه که ناره که، له ته پری جله کانی به رم شلپه م ده هات، به که ناره که دا ده ستم کرد به

پاکردن، پر بووم له وزه و ههستم به ماندووبوون نه ده کرد،
 وهکوو جوانوویهکی چهند مانگه، بهو کهناره چۆل و ته په دا په وتم
 ده کرد و غارم ده دا، نازانم چهند و به در یژایی چهند کیلومه تر
 به سهر ئه و لمه ته پ و شیداره دا پام کرد، پیته کانم نه یانده ویست
 پابوهستم، ههنگاو له دواي ههنگاو به رده وام یوون، تاوه کوو
 کهناره که تاریک داهات و ده ریا شه پوله کانی خوئی کو کرده وه و
 بیدهنگی ئه و ناوهی داگرت، ئیتر ئه وهی گویم لی بوو، ته نها لیدانی
 ترپهی دلی خۆم بوو. له ته لخی و له ناو ته نیایی و سنووری زه وی
 و ده ریادا، ئه ژنۆم دادان و خۆم به سه ریاندا نوشتاند نه وه، له ناو
 ئاره قی جه ستم و ته پی و شیئی ئه و کهناره دا، خۆم لی گرمۆله
 کرد.

ته زوویهک به له شمدا هات، ههستم به وه کرد، که چۆن دوو
 ده ست بنبالیان گرتم و به هیزیک توند هه لیان بریم، چی پووی
 دابوو، من له کوئی بووم و ئاخۆ کئ به هانای منه وه هاتبیت، هه ولم
 دا چاوم بکه مه وه، تا بزائم کئ له چوارده ورمه، سه رم قورس و
 ماسولکه ی پیلووی چاوم ئه وه نده بیتیز بوو، نه متوانی هه لیان
 ببرم، جه سته ی بیتوزه و نیوه مردووم بق نه جوولا، ناچار خۆم
 پادهستی ئه و هیزه کرد، له باوه شی گرتم و له سهر دۆشه کیکی
 نه رم دای نام، گرده کانی ستم ده کزانه وه و ئازاری سووتانیان
 هه بوو، گویم له دهنگی مه کی نه ی ئوتومیپله که بوو، پاشان تۆنی
 دهنگی ئه و گۆرانیبیژه ی پیشتر له بازاره جه نه جاله که دا گویم لی
 بووبوو، ئه و دهنگه غه ربیه ی رۆحم ئاشنا نه ده بوو پی.

له کاتی لیخووپینی ئوتومیپله که دا، به رده وام به پاست و چه پمدا

دهکه و تم، بۆنی جگهره و شینوواوه یلای گۆرانییژه که رایان په پړاندم، دیسان له گهل گهرمادا که و تمه وه جهنگ، بهرده و ام له قومیک ههوا دهگه پړام، نهو هه وایه ی له لوو ته کانمه وه به ناو قورگه وشک و ئازارویه که مدا بۆ ناو سییه کانم گوزهریان دهکرد، ههستم دهکرد که ته نها دوو که لی جگهره بوو، زووزوو هیلنجم دهدا و تالاویک شه پۆلی دهدا، تا ده رگای قورگم و له گه ده مه وه تالی خوی دهگه یانده ناو ده مم. جار جار له هوش خۆم ده چووم و ئاگام له چوارده ورم نه ده ما، دیسان نه غمه ی دهنگی نهو گۆرانییژه، گوینان پر ده کردم و پایان ده په پړاندم، نه مده زانی چی ده لیت، به لام دهنگی وه کوو تۆنی دهنگی دایکم، پۆحمیان به زیانه وه ده به سته وه.

ئوتومبیله که وهستا، پاش تاوینکی که م، ده رگای لای دهستی چه پم کرایه وه، هر نه وه ندهم به رگویی که وت، 'میستر، میستر، نه وه گه یشتینه ئوتیل'.

چاوم بۆ هه لته ده هات، له خه یالی خۆمدا له وه لامیک دهگه پړام، فریا نه که و تم و له پړیکدا دوو دهستی به هیز که وتنه بنبالم و توند بۆ ده ره وه ی ئوتومبیله که رایکیشام، دیسان ههستم به گهرمی خۆره که ده کرده وه، تیشکه کانیان ده چه قانده وه سه ر پتستم، که سینک وه ژیر بالم که وتبوو، ده ستیکیشی له که مه رم هه لپیکابوو و له زه ویی هه لپریبووم، جار جار نووکی پیکانم له ئه رزیان دهدا، گویم له ده رگایه ک بوو، له پیشماندا والا بوو، له چونه ژووره وه ماندا راچله کیم، بهو ههوا سارده ی دای به پوومدا، گویم له دهنگی ئیرکوندیشنه کان بوو، که به به رزییه وه، وه کوو نه وانیش لهو گهرمایه تووره بن، ده یاننه پړاند، به سه رشانی

کابراوه، پر به سیه‌کانم هه‌وای فینکم هه‌لمژی، له‌سه‌ر له‌ج و
 لیوه‌کانمه‌وه تاکوو ناو ده‌مم کزانه‌وه، له‌تینوواندا شه‌قار شه‌قار
 بووبوون، کاتیک له‌سه‌ر کورسییه‌کی نه‌رم دای نام، ورده‌ورده
 هه‌سته‌کانم هیزیان تی ده‌هاتنه‌وه و ده‌متوانی له‌رینگه‌یانه‌وه
 چوارده‌ورم هه‌ست پی بکه‌م، ده‌نگی پیاویکم ده‌بیست، دیسان
 به‌کزی گویم له‌ده‌نگی ئه‌و بوو، ئه‌و گۆرانییژه‌ی له‌زه‌لایمدا
 به‌زۆر منی به‌تونی ده‌نگی خۆی ئاشنا کرد، به‌رده‌وام پرسیارم له
 خۆم ده‌کرد و له‌خۆسازدانا بووم، تاکوو هیز بده‌مه به‌ر خۆم و
 پرسیاریک له‌وانه‌ی چوارده‌ورم بکه‌م، له‌کاتیکدا به‌هه‌ردوو
 ده‌ستم چاوم هه‌لگۆفت و توزیک تروسکاییان تی هاته‌وه، هیشتا
 به‌لایلی چوارده‌وری خۆم ده‌بینی، زه‌لامیک له‌ته‌نیشتمه‌وه
 دانیشتبوو، هه‌ستم به‌ئه‌نیشکی کرد، توند له‌قه‌برغه‌می
 چه‌قاندبوو، تونی ده‌نگی گپی، که به‌زمانی عه‌ره‌بی و به‌په‌له‌په‌ل
 قسه‌ی ده‌کرد، له‌وه‌مه‌دا گویم له‌ده‌نگی ته‌قوه‌وری پیلای
 که‌سینک بوو، پیده‌چوو پوه‌و لای ئیمه‌ بیت، کاتیک چاوم له‌سه‌ر
 دوو چاوی ره‌شی باده‌می پوون بووه‌وه، پوخساری ئافره‌تیک
 ده‌نگ ناسکی ئه‌سمه‌ری کورته‌بالا، هینده‌ی میکیاج کردبوو جوانی
 و گه‌نجیتی خۆی پی شارده‌بووه، کاتی من له‌چاوم ده‌پوانی، ئه‌و
 دانه‌وییه‌وه و به‌سینییه‌ بچوکه‌که‌ی ده‌ستی، که دوو په‌رداخ‌ی پر
 له‌ئاوی له‌سه‌ر بوو، فرمووی لی کردم، خیرا په‌رداخه‌ ئاوه‌که‌م
 توند له‌ناو ده‌ستم گرت، فینکی په‌رداخه‌ ئاوه‌که‌، ته‌زوویه‌کی
 ساردیان به‌له‌شمدا هیتا، خیرا و به‌دوای یه‌ک دا، له‌ج و لێو و
 ناوهم و قورگی وشکم پی ته‌ر کرد، ئاوه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ سارد بوو،
 هه‌ستم کرد پری کرده‌مه‌وه له‌ژیان و نه‌ختی هیزی به‌به‌ردا

هينامه وه، ئينجا ئازاريك له سهر سنگمه وه به ره و سهرم هه لكشا و له ناو كاسه ي سهرمدا پهنگي خوارد، ههردوو دهستم توند گرت به سهرمه وه، ته ماشايه كي لاي شاني چه پي خوم كرد، بينيم شوڤيزي تاكسييه كه له شانمه وه دانيشتبوو، له وه ده مه دا له گه ل ئافره ته كه ده ستيان كرد به قسه كردن، ويستم خوم تووڤه بكه م و هاوار بكه م به سهريدا و په لاماري بدهم، ته نانه ت گوري تووڤه بوونيشم تيدا نه مابوو، ئه وان به دهنگيكي بهرز به سهر يه كتريدا هاواريان ده كرد، توني دهنگيان وهك ورده شووشه ي تيز ده كه وتنه ناو كوني گويم و خويان ده خزانه ناو كاسه ي سهرمه وه، هيزم له خومدا كو كرده وه و ږووم له شوڤيزي تاكسييه كه كرد، هاوارم لي كرد، 'كوا كوله پشته كه م؟'

له كاتيكدا ئاماژه ي بۆ بهرپي كرد، به هيمني وتي، 'ميستهر، ئه وه كوله پشته كه ته.'

'منت بۆ كوئ هيناهه؟'

هاته پيشه وه ليم و چاوي به ږوومدا داچږي و وتي، "الله اكبر، ميستهر، تو له ئوتيليت.'

ده ستيني پان كرده وه و بهرامبه رم ږاي گرت و دووباره وتي، 'ميستهر، ياللا، خيرا كريكه م بدهري...'

گوږم دايه بهر خوم و ويستم ږاست بيمه وه و جزدانه كه م له گيرفاني دواوه ي پانتوله كه مدا ده ر بيتم، هينده بيتيز و ږرزه لپږاو بووم، نه متواني جووله بكه م، به يارمه تبي كابرا، جزدانه كه م ده ر كرد و له نيوان ئه وه چهند په ږه ي ئيرويانه دا كه له جزدانه كه م ده رم هينابوون و به ده سمه وه بوون، خوي بيست ئيروييه كي ده ر كرد، هه ستا و ده ستی له نيو دهستم نا، توند ده ستمی به تووڤه ييه وه

گوشی، بالی پراوه‌شاندم، هه‌ستم کرد هه‌موو ئازاره‌کانی ناو
له‌شمی به‌ئاگا هینایه‌وه و له‌تاوا چاوم نووقاند، بئ ئه‌وه‌ی هه‌ج
بلیت، ده‌ستی به‌ر دام و به‌چهند هه‌نگاوێک، له‌ده‌رگای ئوتیلکه‌که
چوه‌ ده‌ر و له‌چاوم ون بوو.

چاوم له‌داوی کابرای شۆفێر بوو، هه‌شتا قه‌هر و توو‌په‌یم لێی
نه‌په‌ویبووه‌وه، ئافه‌رتی ئوتیلکه‌که‌ لێم هاته‌ پێش و له‌لامه‌وه‌ دانیه‌شت
و به‌ ئینگلیزییه‌کی په‌وان وتی، 'میه‌ستر، له‌ ئیستادا ژووری
به‌تالمان نییه‌.'

له‌و ده‌مه‌دا، له‌ چاوی یه‌کترمان ده‌پوانی و پاشان ئه‌و پرسیی،
'دیاره‌ له‌ بیابانه‌وه‌ که‌پاویته‌وه‌ و زۆر ماندوویت؟'
سه‌رم بۆ پراوه‌شان و پێم وت، 'به‌لێ، زۆر ماندووم.'
'نایا ده‌توانیت له‌گه‌ل که‌سانی تر، له‌ ژوورێکدا ته‌نها شه‌ویک
بگه‌زهرینیت؟'

سه‌رئیشه‌ و ئازاری گیانم، هه‌سه‌له‌یان لێ بریپووم، له‌ ناخمه‌وه
به‌ جۆرێک وروژابووم، به‌رده‌وام له‌گه‌ل وه‌یشومه‌دا له‌ کتێبه‌رکیدا
بووم، هه‌ر بۆیه‌ له‌ ناچاریمدا به‌ خۆم وت، 'هه‌رچۆنیک بیت،
جێگه‌یه‌کم ده‌ست بکه‌ویت، سه‌بینی له‌ ئوتیلکی باشت‌تر ده‌گه‌ڕێم.'
سه‌رم بۆ له‌قاند، 'باشه‌، باشه‌، کیشه‌ نییه‌ و پازیم.'

هه‌ستا، پویشته‌ و پاش که‌مێک گه‌پایه‌وه‌ و داوی لێ کردم
پاسپۆرته‌که‌می بده‌می و زیاتری وت، 'بمبووره‌، ده‌تبینم چه‌ند
ماندوو دیاریت، به‌لام پێویسته‌ ناو و ناوونیشانی ته‌واو تۆمار
بکه‌م، له‌ ولاتی میسر، یاسا گرنگه‌ و ناتوانین فه‌راهمی بکه‌ین!'
بئ ئه‌وه‌ی هه‌ج بلێم، پاسپۆرته‌که‌م دایه‌ ده‌ستی و سه‌رم بۆ له‌قاند،
دووباره‌ ئه‌و وتی، 'میسر خۆشه‌؟'

‘بیویتهیه له گهرمادا.’

‘مه به ستم بیابان نه بوو.’

بی نه وهی هیچ بلیم، سهرم بۆ راوه شاند.

له کاتی ته ماشاگردنی پاسپورته کهمدا، هه لویسته یه کی کرد و سهری
چهند جاریک با دا، هه ستایه وه و چوو بۆ نووسینگه که ی، که
به رامبه رم بوو هر ده مه تریک دوور بوو لیمه وه، له وچ له گهل
ئهو کابرا گرگه ی تاویک بوو له ولامانه وه بیده نگ دانیشتبوو،
پیکه وه له پاسپورته که میان ده پروانی، نااگا و بی ئارام، دووراو
دوور لیم ده پروانین، پاشان ئافرته که پیکه وه له گهل کوپیکی
که نجد، که نازانم له کوپیه پهیدا بوو، که رایه وه، که نه که قاتیکی
شین و بۆینباخیکی زهردی په پوله یی له ژیرچه نه ی به سستبوو،
کلاویکی له پهنگی جله کانی له سهردا بوو، ئافره ته که
پاسپورته که ی دایه وه ده ستم، ‘میستر، ئهم که نه چه پینماییت
دهکات بۆ ژووره که ی خۆت.’

کوله پشته که می له بهر پیندا هه لگرت و داوای لئ کردم، که داوی
کهوم، کاتیک ویستم هه لسم و داوی که نه که بکهوم، نه متوانی له
جیگه ی خۆم ببزویم، له وه ده مه دا، کوپه که نه که که رایه وه و
پووی تی کردم، ‘میستر، ده توانم یارمه تیت بدهم؟’

سهرم بۆ له قاند و پیم وت، ‘به لئ، به سوپاسیسه وه.’

هاته ژیر بالم و راست هه لی ساندمه سهر پینه کانم، نه ژنۆم
ده له رزین و پینه کانم ئازاریان ده هات، وهک بلیی له نیو
پینلاوه کانمدا ئاوسابن، که دهم ده کولا، له وه دا بووم برشیمه وه،
له تاو ئیشی سهرم، توند خۆم نووساند به کوپه که نه که وه و به
ده ستیکم سهرشانیم گوشی، نه ویش به ته وسیکه وه سهیریکی

کردم و دیسان بهردهوام بوو له پوښتن. پاش شهو هی بهسه ر
 پلیکانه یه کدا سه رکه وتین بۆ نهومی دووهم، چووینه هۆلکی
 بهرته سکه وه، شه مبه ره و شه به ری هۆله که، چهن دین ده رگای ره شی
 هاوشیوه بوون، پاش شهو هی له بهرده رگایه ک وهستا و
 کۆله پشته کهم، که به دهستی چه پیه وه بوو، له بهر پیماندا دای نا، به
 له پی دهستی، چهن د جاریک له ده رگاکه ی دا، شه ونده ی نه برد
 ده رگاکه کرایه وه، دوو گهنجی پتست سپی قژ ره شی گرگنه، له ناو
 ده رگاکه دا قوت بوونه وه، پاش شهو هی تاو یک به زمانی عه ره بی
 له گهل یه کتردا قسه یان کرد، به دوودلی و توو په پیه وه چوونه لاه
 و پینگه یان پی داین و چووینه ژووره وه، کو په گهنجه که منی
 گه یانده سه ر جینگه یه ک، یه کیک له و سئ جینگه یه ی له ژووره که دا
 بوون، ویستی قسه م بۆ بکات و له سه ر ژووری ئوتیله که زیاتر
 زانیاریم بداتی، به لام دوو هاوژووره کهم بواریان پی نه دا و لئی
 هاتنه پتیش، به دهنگی بهرز به سه ریدا ده یانته پراند و زووزوو
 دهستیان به ره و پووم پاده کتیشا، تاو یک بوو هه رسیکیان
 به سه رمه وه پاوه ستابوون و له گهل یه کتر قسه یان ده کرد، هه ستم
 به ئازاریکی گورچکې ده کرد، سه یریکی ده ستوپی خوّم کرد،
 بینیم چۆن پتستم سوور هه لگه پابوو، هیزی شهو هم تیدا نه مابوو،
 له سه ر قنکم دابنیشم، ده ستم توند به گویمه وه گرت و لئی پال
 که وتم و چاوم لیک نا، کز، زۆر کز، گویم لئ بوو شه وان هیشتا
 هه ر به سه ر یه کدا ده یانته پراند. پاش تاو یک، هه رسیکیان له
 ژووره که چوونه ده ره ر و ده رگاکه یان به دوا ی خویاندا داخست،
 ژووره که بیده نگ بوو، ئینجا له تاو ماندوویتی و ئازاری پوّم،
 چوومه خه ویک ی قووله وه.

له تاو ئازارى شانەکانم بە ئاگا هاتمه وه، به ئهستم چاوم ههلبهري و
 سه رنجم دا، ئه دوو کوپه گه نجهي له ژووره کهدا له گه لمدا بوون،
 له سه ر قه راغي جيگه کهم دانیشتبوون و ئه ملالوایان لی گرتبووم،
 زۆرم له خۆم کرد و به زهحمهت راست بوومه وه و له نیوانیاندا
 دانیشتم، بیوچان به سه ری په نجهکانیان تیوهیان دهژهندم و
 پندهکەنین، ئه وهنده قوول پندهکەنین، زووزو به له یی دهستان،
 تهپیی چاویان دهسپیی، پر به ژووره که قاقایان لیدهدا، تاویک به
 سه رسووهرمانه وه یه که یه که لیم دهروانین، ئه وی لای شانی
 راستم، سه رنجم دا به کراوه یی پاسپۆرته که می له ناو دهستدا بوو،
 به دهنگی بهرز دهستی کرد به خویندنه وهی، 'سه له مق مارتن.'

به ردهوام بوو، 'بیستی ههشتی سالی ۱۹۷۸، ئه مستردام.'
 به دهه پینکه نینه وه، به ردهوام بوو و وتی، 'رهگهز، پیاو، درێژی،
 مه تر و ههشتا، تهواون ئه مانه، وا نییه، وا نییه؟'

هه ولم دهدا له خۆمدا وهلامیک ئاماده بکه، له پسته یه کی شیاو
 دهگه پام، کاتی ئه وان به ردهوام به زمانی عه ره بی له گه لمدا
 دهوان، زووزو به وشه ی 'میسته ر' هاواریان دهکرد به سه رمدا
 و وهکوو دهنده دهیاننه پاند، قاقایان لیدهدا و به ردهوام تیوهیان
 دهژهندم، چه ند جاریک ویستم خۆمیان لی تووپه بکه، یان پیم وا
 بیت له و ساته دا ویستم داوای یارمه تیایان لی بکه، به لام ههستم
 دهکرد گه رمی و تیشکی خۆر، هه موو هیز و وزه یه کیان تیدا
 سووتاندبووم. له هه موو شتیک به تالیا ن کردبوومه وه، به تایبه تی،
 له رهوشتی مروقانه م، قه هرێک هیدی هیدی له ناخمه وه دهکولا و
 دهبوو به گپ و هالووی گه رمی له دهه م و لووت و گویمه وه دهه

دهچوو، ئەوانیش، تا دەهات، زیاتر تەنگیان پێ هەلدهچنیم و
 بیزاریان دەکردم، بە جووت بە دەم قاقالتیدانەوه ئەوەندە لێم
 هاتبوونە پیش، بۆنی نیکۆتین و ئەلکھولی هەناسەیانم دەکرد،
 دەموچاوی پر لە پق و گالتە ئامیزیان، دەستیان لە قورپی
 هەستەکانم دەنا، دەستم بە گویمەوه گرت و چاوم توند داخست،
 خۆم بە سەر پانەکانمدا چەماندەوه.

تووشی سام و دلگوشینیک بووبووم، هەتا دەهات، زیاتر پر
 دەبووم لە هەراوژەنای ئەوان و لە خۆم و لە چواردەرم بێئاگا
 دەبووم.

خنزیر

کاتیک له قوولایی خهویکی قورس پابووم، هه ناسه م سوار و له ناو ئاره قی خۆمدا خوسابووم.

له ناکاو پاپه پیم و خۆم پاست کردهوه، چاوم به تاریکی چوارده ورمدا گێرا، زووزوو ئه و پرسیاره م له خۆم ده کرد، 'ئه مه خه و نه یان پاستیه، من له کویم؟'

ئه رزه که ی ژیرم ته پ و شیندار بوو، له ناو رهشی و تاریکی چوارده ورمدا نوقم بوو بووم، کاتیک به چوارده وری خۆمدا چاوم گێرا. بۆریه ک پووناکی له به رزییه وه به خپری داگه پابوو بۆ سه ر دیواره که ی پشتم، بیده نگیه کی سامناک دهستی نابووه بینى هه موو جووله و دهنگیک له چوارده ورمدا، ئه و بیده نگى و تاریکیه ی تى که وتبووم، پریان کردبووم له بیهووده یی.

به سام و بیزاریه که وه هه ستامه سه ر پى، هه نگاو یکم نا بۆ لای چه پم و دهستم کوتا و سه رى په نجه کانه م به ر دیوار یك که وتن، به نا ئارمیه که وه خیرا دهستم کرد به گه پان، هه ردوو له پى دهستم

پان کردنه وه و به سهر پووی دیواره رهق و پرووگرژه که دا
 گیترا من، هه نووکه په نجه کانم بهر چالوچۆلی ده که وتن، گه یستمه
 سهر ده رگایه کی ئاسن، که نیوه ی ئه و لادیواره ی پتک هیتابوو، پتیم
 وابیت له و کاته دا خیرا به دوا ی ده سکیک یان کیلوتیکدا گه پام،
 تاکوو بزائم له ده ره وه ی ئه و جیگه به رته سک و تاریکه چ باسه،
 به لام له چه ند قوبه ی برغویه ک زیاتر، هیچی که م به رده ست
 نه که وت، ژوو رتیک، هه ر دوومه تریک پانی و درێژییه که ی بوو،
 به رزییه که ی له و تاریکییه دا، به هه زاران کیلۆمه تر ده بوو.

پیشتر خه ونی وا گران و ناخۆشم نه دیبوو، به بیرم نه ده هات ئاخۆ
 که ی پۆحم ئه وه نده ی ئه و کاته بی ئارام بوویت، تاوه کوو
 له ده ست مردن هه لیت، هاوشتیه ی گیانداریکی بریندار، که بیتوچان
 به ده وری خۆیدا بخولیته وه، پر به قررگم بانگم ده کرد و توند به
 له پی دهستم به پووی دیوار و ئاسنی ده رگا سارده که مدا ده کیشا.
 ئینجا به بی هیوا پالم به دیواره که وه دا و پتی دا شوپ بوومه وه،
 له سهر ئه و ئه رزه کۆنکریته سارد و شیداره لیتی دانیشتم، هه ولم
 ده دا بگه ریمه وه ناو خۆم و تاویک بیر بکه مه وه، له رینگه ی
 خه یاله کانمه وه بگه ریمه وه بۆ ناو یاده وه رییه کانی پابردووم.
 بینه نگ پالم توند له بهر ئه ژنۆم هه لپیکان و سه رم له نیتوانیان
 راگرت و چاو م داخست، نه مده توانی په یوه ندی له گه ل خه یالما
 دروست بکه مه وه و به ته واوه تی لیتی دابرا بووم، له نیتو خۆمدا، بۆ
 ته نها وینه یه ک له سۆراغدا بووم، به تال بووم، به تال له هه موو
 شتیک، به تال له هه موو یاده وه رییه ک.

له بینه نگه ی چوارده ورمدا، گویم له دهنگی دلی خۆم بوو، له
 قه فه سه ی سنگمدا په لی ده کوتا و خیراتر له هه موو کاتیکه تر لیتی

دهدا، زۆرى پىن نه چوو، له خۆمدا گيرم خوارد و بيهوش كه وتم،
يان پنده چيت نه وسا خوم لى كه وتبيت.

نازانم چه نديك له خۆم و چوارده ورم بيتاگا بووم، كاتيك دووباره
له تاريكيذا به تاگا هاتمه وه. به پهله پروزكى گوپم دايه بهر خۆم و
چووم پوخسارم خسته بهر نهو پرووناكييهى له ديواره كهى دهدا،
نهو پرووناكييهى فۆرمى په نجه ره خره كهى وهر گرتبوو، هاوشيوه
بۆرييه كى شووشه، كه ته نها پرووناكيى خۆى دهدا به دوو بست له
ديواره كه، ههستى بينيم به دريژايى بالاى نهو پرووناكييه دا هه لزنى
و تا هيزى چاوم بپى كرد، تا ئاستى دوورترين نهستيره م نارد،
تاويك بوو به خه يال به ناو نهستيره كاندا ده فريم، نه وهى
كه پاندميه وه ناو نهو به ندى و تاريكييه، پژانى له ناكاوى فرميسكى
چاوم بوو، كه سويژاوى خويان پژانده سهر ليوه وشكه كانم.

هيزم له خۆمدا كۆ كرده وه و ديسان، پووبه پرووى نهو ده للاقه
بچووكه پوانيم، له پيگهى خه يال مه وه ده مويست په يوه ندى له گه ل
نهستيره كاندا بگرم، هه تا دواتتوكى وزه م، بانگم كرد، تاويك توانيم
نهو بيدهنگيهى چوارده ورى خۆم بشكىتم و هيجى تر. ئينجا له تاو
نازاري ملم، تاويك خۆم نوشتانه وه، كاتيك له پرووناكييه كه دا له
جله كانى به ررم پوانى، پاچله كيم و زياتر خۆم هه لبرپيه بهر
پرووناكييه كه، بينيم قوماشيكى نهستورى رهنگ شين، لاي پاستى
سهر سنگم ژماره سه د و يازده نووسرايوو، نه وسا نه مده ويرا بير
له وه بكه مه وه، كه پنده چيت پۆشاكى به ندينخانه بيت، هه موو
ههسته كانم و ايان پى ده وتم، به لام نه مويست باوه پيان پى بينم.

دهستيكم له سهر بۆ خوار به نازاي خۆمدا گيرا، لام ئاشكرا بوو،
پانتوله كه يشم هه مان قوماشى چاكه ته كه م بوو، كوتوپر پرووناكيى

مانگ و ئەستێرەکانم وەلاوە نا و بە دیوارەکەى پشتمدا خۆم داخزانده خوار، لەناو تاریکی چواردهورمدا، خۆم مات دا و بێدەنگ لە فرسەتێک دەگەڕام، مەبەستم ئەوەیە، لە قوولایی خەیاڵمدا دەگەڕام، بەلکوو لە پێگەى وێنەى دیمەنتى ئەوسامەو، لە ئێستام تێگەم. ئەوەندە بێدەنگ، هەموو هەستەکانم لە خامۆشى و تاریکی چواردهورمدا پاگرتبوون، دیسان ماندوو و پرزە لێپراو خەوم لى کەوت.

کاتێک بە ئاگا هاتمەو و بە ئەستەم چاوم هەلپى، چواردهورم پووناک بووبوو، ژوورەکە ئەوەندەى پووناکی تى کەوتبوو، بەس بوو تاوێک چواردهورى خۆم ببینم، خۆم ببینیو و لە نێوان چوار دیواری بەرزدا، کە بە بەرزى بالایان، بە نووسین پەش کرابوونەو، بە تانییەکی سەوز لە سووچى ژوورەکەو گرمۆلە کرابوو، ئەرزى تەپ و شیدار، پەنجەرەى خەرى بەرز بە بنمى ژوورەکەو نووسابوو، دەرگایەکی ئاسنى پەنگ سەوز و ژەنگاوى، جلەکانم شینى تۆخ، ژمارە سەد و یازدە لەسەر چاکەت و پانتۆلەم نووسرابوو، بۆنىکی مردووی خنکینەر بەسەر سنگ و مەلاشومەو نووسابوو، کاتێک بە تانییەم هەلگرت، وەکوو قۆمبەلەى تەوقیتکراو تەقییەو و بە تەپۆزى خۆى، ژوورەکەى قانگ دا، ناچار بە هیواشی لە جیگەکەى خۆى دام نایەو، سەرنجم لە دەرگا کە دا، دەللاقى بچووک دەکەوتە ناو پاستى دەرگا کەو.

پاش ئەوەى تەواو دنیای بووم لە بەندىخانەم، بە ژوورەکەدا دەستم بە گەپان کرد، ژووریک، کە بە دوو هەنگاو لەسەرى بووم، ئینجا لە پەنجەرەکەو لە دەرەوێم دەپوانى، لە پارچەبەک

ئاسمانى شىن و دوورەدەست زياتر، هيچى ترى پيشان نەدەدام.
 نازانم چەنىك بوو لەویدا چەقىبووم، تەنانتە بالندەيه كيش ھييه،
 بەویدا تیتەپەپى، لە گەرما و بۆگەندا، لەسەر ئەرزە تەپ و
 شیدارەكە دانیشتم و لە دیوارە پەر لە نووسین و ھیتکارییەكانم
 دەپوانى، بە چەند پەنگىك، سەرتاپای دیوارەكان نووسرابوون،
 نووسروای كۆن و نوێ، بە چەندین زمان، سەرنجیان پاكیشام و
 چاوم لى نەدەترووكاندن، لە راستەوہ بۆ چەپ بەناویاندا چاوم
 دەگێتپا و لاپەربەلاپەرە ھەلم دەدانەوہ. ھەرچەندە نووسراو و
 ھیتکارییە نوێكان، كۆنەكانیان داپۆشیبوون. تاكو تەرا نىگار و
 پۆرتريتیش كیشرابوو، كە زۆریان بووبوون بەژێر نووسىنى
 نوێوہ، یان پێدەچوو كات پەنگى پەراندىن، چەند بوو سەرنجى
 نووسین و نىگارەكانى سەر دیوارەكانم دەدان، بەتەواوى نایەتەوہ
 بیرم.

لە ناكاو گویم لە خەخەر و دەنگى پى بوو، كە لەودىو دەرگا
 ئاسنەكەوہ دەھات، بە سەرسامى و دل پەر لە گومانەوہ،
 ھەستامەوہ و چووم لەپشت دەرگا كەوہ راست راوہستام و
 چاوہپوان بووم، پاش تاوێك، دەنگى زپەى كلیل و خەخەرى
 تاقىكردنەوہیان، لە بى ئارامیدا لە دەرگا كە چوومە پێشەوہ و بەر
 بوومە لىدانى، بە دەست و جارجارىش بەبى ئەوہى گوى بە
 ئازارى پىكانم بدەم، خێرا خێرا شەقم لە دەرگا كە ھەلدەدا و
 بەردەوام بانگم دەكرد، زۆرى پى چوو، دەرگا كە ھەز نەكرايەوہ،
 بیدەنگى و چاوہپوانى پۆحى دەكروشتم، بیرم لەوہ كردەوہ، كە
 دەبیت لە قەبر نرابم و ئەمە دوانزركەم بىت، دەبیت لە كام
 قەبرستانى ئەمستردام نىژرابم، بلىیت ئەو ھاتوھاوارە ئەو

پیریژنانه بن، که پۆژانه له سهر قهبرستانه کان خه ریکی گول
 رواندن، کاتی خۆی چهندین جار به دیاریانه وه وه بووم، کاتیک
 ئه و پیرانه تاکوته را له سهر گۆرپه کان تۆوی گولیان ده پڕژاند و به
 دهنگی بهرز نیازی دلی خۆیان دهوت، 'ته مه نا ده کهم، تا ده مره،
 ده رگای خه یال و یاده وه ریه کهانم لی دانه خرین.'

له و کاته دا چهند جار پیک له بهر خۆمه وه وتم، 'من مردووم، تۆ
 بلیت ئه م جیگه یه قه بره کهم بیت؟'

به یه یوا و به دو دلییه که وه خۆم به ده رگا ئاسنه که وه هه له سارد.
 کاتیک ده رگا که له نا کاو کرایه وه، را چله کیم و له نیوان خه یال و
 راستیدا، په شوکا بووم، خۆم پین رانه گیرا و به سهر نووکی پێکانمدا
 هاتم و به پیشدا که وتم، به سهر ئه و پۆلیسه دا، که ده رگا که ی
 کرده وه، ناچار خۆم به سهر شاننه کانی ئه وه وه گرته وه، ئینجا
 ئه ویش به پالیک له خۆی دوور خسته وه و فرپی دامه سهر
 زه وییه سارد و ته ره که، کاتیک ته ماشام کرد، کابرایه کی سمیل
 ره شی کورته بالا ی گرگنه، ده ستیک جلی سپیی ده لپی له به ردا
 بوو، ته پله یه کی ره شی له سه ردا و به پیشی ته پله که یه وه، سه ره
 دالیک ی چه رمی وشکراوی پێوه بوو، توورپه و هه له شه، بن
 چهندو چوون په لاماری دام، ده ستی کرد به شه ق تیهه لدانم، له
 به رئه ژنۆم و جار جاریش نووکی پێلاوه ره ق و ره شه ناقولا کانی،
 بهر سک و سمتم ده که وت، له گه ل هه موو جووله یه کیدا، به تۆپه ل
 تف له ده می ده ر ده په رین و ده یاندا به روومدا، یه ک وشه، ته نها
 یه ک وشه، به رده وام دووباره ی ده کرده وه، 'یا خنزیر، یا خنزیر.'

له بنبا لیدا دارحه یزه رانیکی ره شی توند گرتبوو، به ده ستیکی،
 کۆمه لیک کلیل و به ده سته که ی تری، جامیکی قوولی فافۆن.

که وتمه سەر قنگ و ویستم ههستمه سەر پێ و پرسپاری لی
 بکه، له ناکاو به حهیزه رانه که ی توند له ناوچه وانمی سره واند،
 ئینجا جامه فافۆنه که ی فری دایه بهردهمم، جامه که چهند جار پیک
 خولایه وه و وهکوو من، له سەر قنگی خۆی پاره ستا، له خه یالما
 پرسپاریکم ئاماده کرد، دیسان گوپم دایه بهر خۆم و پروم تی
 کرد، ئه و خیرا ههنگاویکی نایه ئه و دی و ده رگا که و به
 توور په ییه وه ده رگا که ی له سەر داخستم.

له و په پری بێزاری و بێ ئاگایمدا بووم، چهندین جار هاوارم کرد،
 'ده مه ویت بزانی بۆ چی لێره م؟'

ئه وهنده زۆرم له خۆم کرد، گویم له خیرایی لێدانی دلم بوو، له وه
 ده چوو بیه ویت قه فه سه ی سنگم بشکینیت و بۆخۆی بفریت.

لام ئاشکرا بوو له کویم، به لام پێشتر چی پروی دابوو و بۆچی له
 به ندینخانه بووم، ئه و ده م نه مده زانی، هه ناسه م له خۆم ده بپری،
 له ناو بێده نگیی چوارده ورما خۆم مه لاس ده دا و ده مویست
 وینه یه کی پابردووم بێنمه وه پێشچاوم، به لکوو تینگه م چی پروی
 داوه و بۆچی به ندیم، گه رما و بۆگه نی ژووره که و برسیتی و
 ئازاری جینگه ی نووکه شه قه کانی پۆلیسه که، هه سته کانمیان ته واو
 شتواندبوو و نه یانده هیتشت تاویک له خۆم بگه پیم و سۆراغیک له
 پابردووم بکه م. چاویکم هه ر له سەر جامه فافۆنه که بوو، ناچار
 خۆم بۆ درێژ کرد و له باوه شمدا دام نا، نیوه بوو له برنجیکی
 بۆری خوساوی سارده وه بوو، له و ده مه دا به خۆم وت، 'تو بلینیت
 هه موو جار یک ئه و توژه برنجه، ئه وهنده گران له سه رم بکه ویت.'
 جامه فافۆنه که م له ته نیشت خۆمه وه دانا و پالم دا به ده رگا

ئاسنەكەو، نازانم چەندىك بوو لە ھەولە بىر كەردنەو ھەدا بووم،
دىسان بىدەنگى ناو خۆم ماندووى كردم و بۆ جارى سىھەم،
خەوم لى كەوت.

بەيانى زوو بوو، لەگەل كەوتنى يەكەمىن تىشكى خۆر بۆ ناو
ژوورەكەم، تاكو تەرا لەنىوان درزى پەردەكانەو ھاتبونە
ژوورەو، ھىندەى تر ترس و نىگەرانىيان خستە دلەو، وەكو
بلى خەونىكى بەد خەوى زپاندبىتم، دەنگىكى غەرىب لە بەرگويمدا
دەزرىنگايەو، بەخىزايى گوپم دايە بەر خۆم و چووم بۆ
ژوورەكەى دايكم، دەرگای ژوورەكەى لەسەر پشت بوو، بەلام
خۆى لەوئى نەبوو، بە پلىكانەكاندا چوومە خوارى بۆ ھۆلى
دانىشتنەكە، بۆن و دووكەلى جگەرە، سنگيان پەر كردم، لەناو
ھۆلەكەدا دووكەل و ھاتنە ژوورەو ھى تىشكى خۆرەكە تىكەل
بووبوون و شىن دەياننەواند. دايكم بىنى، لەسەر تاكەك قەنەفە
دانىشتبوو، لەناو چىرى دووكەلى جگەرەكەى خۇيدا، بەئەستەم
دىار بوو، زووزوو ھەنسكى ھەلەكەشا و بەكول دەگريا، كاتىك
بىنىمى، خىزا باوھشى بۆ گرتمەو، باش بەبىرم دىت، خىزا خۆم
خستە باوھشى و ئىنجا ئەو توند ھەردوو بالى تىو ھالاندەم و
ھىواش ھىواش دەستى بەسەر دەستەدا دەھىتا، ھىشتا بەيانى زوو
بوو، بەلام دايكم بۆنى شەراب و جگەرەى لى دەھات، بەردەوام
دەگريا، لىم پەرسى، 'دایە، چى بوو؟'

سەرىكى بۆ پراوھەشاندەم و بە دەنگىكى كز وتى، 'ھىچ.'
پاش ئەو ھى تاوێك بوو لە چاوە ماندووەكانىم دەروانى، لىم
پەرسى، 'دایە، كوانى ئىدى؟'

رویش.

پاش تاوئیک بیدەنگبۆون، دیسان، بی ئهوهی سهیری بکه،م، پیم
وت، 'دوینی گویم له ئیوه بوو.'

‘گویت له چی بوو؟’

سهرم داخست و پيم و ت، 'ئيوه شهرتان بوو، تووړه بوون له
پهكړي و جنيوتان به پهكړي دهدا.'

له پړيکدا خوی پاست کرده وه، دهستی برد بو پاکه تی جگړه کې و جگړه یه کی داگیرساند، خوی بیده نگ کرد و وه لامي نه دامه وه.

په یوه نډیې دایکم له گڼل ئیدی، دوو سالی ته وای خیاند، نهو دوو
ساله، ههستم به تهنیای نه کرد، تهنایه یک پوژ چی بوو، ههستم
به تهنیای نه کرد، ئیدی بوو بووه هاوپی و هاودهنگم، نهو کات
تههمنم تهنای نو سالان بوو.

پاش بیدەنگیەکی زۆر، وەکوو دایکم بیری لێ کردییتەو، لەپڕێکدا بە دەنگێکی تێکشکاوه وتی، 'نەخێر، ئێدێ بۆی نییە بیتەو بەم ماله دا.'

'به لام، ئیدی...!'

دایکم نه‌ییهشت قسه‌کم ته‌واو بکم، گوری دایه به‌ر خوی و منی
وه‌لاوه نا و ه‌ستایه سه‌ر پی، جگه‌ره‌کی له‌ناو ته‌پله‌که پر له
فلته‌ره‌که‌دا کوژانده‌وه، پری کرد به‌ده‌ستمد و توند مه‌چه‌کی
گرتم، رایکتیشام به‌دوای خویدا، پووه و ه‌یوانه‌که و پاشان به
پلیکانه‌کاندا بق سه‌ره‌وه، به‌دهم رویشتن و به‌تووره‌ییه‌وه وتی،
'تو نه‌وه‌نده زوو هوگری نه‌و پیاوه بی‌ره‌وشت و مودمین و
ریس‌وایانه ده‌ییت'.

به پړوه نه مده توانی خیرایی پیکانی نه و هه لگرم، قاچم له یه ک ئالان

و که وتم، ئینجا بهدوای خۆیدا پراکیشام، له ده‌رگای ژووره‌که‌مدا
 پاوه‌ستا و فێری دامه‌ سه‌ر ئه‌رزی ژووره‌که‌، بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج
 بێت، ده‌رگای ژووره‌که‌می به‌دوای خۆیدا پراکیشا.
 ئه‌و قسانه‌ له‌سه‌ر دیواره‌کانی پۆحم هه‌لکه‌نراون و ناسپینه‌وه‌،
 'من ئه‌وه‌نده‌ زوو هه‌وگری ئه‌و پیاوه‌ بپه‌وه‌شت و مودمین و
 پيسوايانه‌ ده‌بم.'
 هه‌رگیز ئه‌و هه‌له‌یه‌م دووباره‌ نه‌کرده‌وه‌ و جاريکی تر ئه‌و
 پرسیاره‌م له‌ دایکم نه‌کرده‌وه‌.

دادگا

له وپه پى قوولايى سه رنجه وه، چاوم به سهر ديواره كاندا ده گيړا، نه وه موو نووسينه سه رنجه راكيښانه، هيلكارپيه كى كون و نوږى بيشومار، زوربه ي نووسينه كان به خه تى عهره بى نووسر ابوون، تاكوته رايښ به هيرؤگليفى و لاتينى، هيرؤگليف، مه به ستم له نووسينى فيرعه ونه كانه، پرتووسى نه وه دوو زمانه ي له باره يانه وه ښاره زا بووم و فورميان له لام غه ريب نه بوو، چه ندين سال خه ريكي فير بوون و ناسينيان بووم.

سهرى په نجه كانم به شينى نه رزى ژووره كه ته پ ده كرد، پاشان ره شى و نووسينه ته واونه كراوه كانى سهر ديواره كانم پى پاك كرده وه، هه لبه ته دوايى لام ټاشكرا بوو، نه وه ته پيه ي ناو زيندانه كه م ميزى جرج بوو، نه وه جرجانه ي له ژير بالاخانه ي نه وه به ندينخانه دا ده ژيان.

به ناو پورترت و نووسينه كاندا به دواى چيرؤكى كون يان نويدا ده گه پام، به سهرى په نجه ته په كانم، په نكه بوو و په شه كانم

تیکه لکیش دهکرد، له پښه یې تونی پهنه کانه وه، بهینه نگی گویم له دهنگی تیکه لاوبوون و بهرینه ککوتی پوډاوی ناو نووسینه کان دهگرت، سه رسام، به پاست و چه پمدا لیم ده پوانین و دهستم به پروی پووتی هیله کال و توخه کانیاندا دهیتا.

همو وهسته کانم خستبوونه دخی ناماده باشییه وه، به لکوو بزانه پش هاتم بو ئه و جیکه به، چی پروی داوه، گویم له هه ناسه و دهنک و ژاوه ژاویان بوو، بونی پورتریته کونه کانم دهکرد، چاوم فریای ژماردنی جووله یان نه دهکوت، هه ناسه له خوم بریوو. به نهستم به سهری په نجه کانم خهریکی نوکړدنه وهی هیلی پورتریته کان بووم، شه و پوژ له بیرکړدنه ودها بووم، به دهوری خومدا ده خولامه وه و چاوم لی نه ده ترووکاند، تاکوو ناگاداری هه موو جووله و بهرینه ککوتنیکیان بم، په نجه کانم وهکو فلجه و نینوکه کانم شفره، خهریکی پاستکړدنه وه و بهیه ککه یاندنه وهی هیله کان بوون. دیواری به ندینخانه که ته وای غریبی و گومانیکمیان په واندېوه، بهرده وام سهرنجم له سهر نووسینه ته وای نه کراوه کان و پورتریته تیکشکاو و داپوشراوه کان بوو.

چه ندین مانگ تپه پین، هه موو پوژیک چوار جار له کاتیکي دیاریکراودا، پوژانه پولیسیک تنها به یهک وشه دهیدواندم، ئه و وشه یه یی ئیستایش له ناو گویمدا ده زرنکیته وه، وشه یی، 'خنزیر.' پولیسه که، پوژی دوو جار بو سهر ته والیت و دوو جاریش، به یانی و ئیواره، نانی بو دهیتام، ژهمی به یانیان، شوربا و پارچه یهک نانی بو، ئیوارانیش، برنجیکی خوساو بوو، پنده چوو

به میزی ئه و پۆلیسه تهر کراییت، که به تهوسه وه هه موو پرۆژیک
بوی دههیتام.

پۆژانه بایه که له پهنجهره بهرزه که وه، ژووری زیندانه که می پر له
تهپوتۆز و بۆنی خۆش و ناخۆشی خۆی دهکرد، زۆر جاریش له
دوور، بهکزی دهنگی موسیقام دهبیست. زۆربهی کات دهنگی ئه و
گۆرانییژهم دهبیست، که پێش هه موو کهسیک، بن خواستی خۆم،
به تۆنی دهنگی خۆی ئاشنای کردم.

له سه ر دیواره کان زۆر پرستی تهوانه که راو نووسرا بوو،
زۆربهیان کورت، که میکیشیان درێژ و بیکوتا، له ناویاندا چه ندين
وشه ی ته نیا و غه ریب، له و دهووبه ره، له ژیر سییه ری چیرۆک و
هۆنراوه کاندایه بخۆیان دهگه ران، زۆربهیان بن دهنگ و رهنگ
بوون، له ناو هه موویاندا، تاکوته را ته نیایی و غه ربییی خۆیان له بییر
چووبوو وه، هه ندیک وشه خۆیان به پرستی ئه م چیرۆک و ئه و
هۆنراوه دا هه لده زنی، چه ندين روخسار، بیدهنگ له که ناره وه، ته نها
بینه ر بوون، په یکه ر ئاسا بیدهنگ چاویان به هه موواندا دهگه تر،
چاویان پر بوو له شه رم و گومان. یه ک یه ک به سه ریاندا که رام،
له ژیر تۆزی چه ندين سالی ئه و چوار دیواره ده رم دههیتان،
تۆخم دهکردنه وه و دهستی شه رم و بیدهنگیانم دهگرت. ئه و
پۆرتریته ناوازانیه ی له ژیر ته لخی رهنگ و په چه ی سه ر
روخساری خۆیاندا، ته نها چاویان زیتیه دههات، پیده چوو
خۆشیان به گومان بوو بێتن له رهگه زی خۆیان، پینگه م بۆ
دهکردنه وه و دووباره هیلکاری روخسار و جهسته یانم
دهکیشایه وه، شه وان به پروتی له ئامیزم دهگرتن و له که لیاندا
سه مام دهکرد، ژووره ئه نگوسته چاوه که م پر بووبوو له پووناکیی

له‌شی پروتی ئه‌وان، به پوژیش، به‌ئسته‌م لیان ده‌وانیم،
هرگیز شهرمی ئه‌وانم پی نه‌ده‌شکینرا، یه‌ک یه‌ک له سنووری
دیواره‌کانه‌وه له ده‌ستم هه‌لده‌هاتن و خویان ده‌هاویشه‌وه ژیر
به‌رگه په‌ش و لیخه‌کانیان.

پوژیک، ئه‌وه‌نده له قوولایی خه‌یالمدا به‌دوای هه‌لاتووه‌کاندا
چووبووم، بیئاگا مابووم له چوارده‌ورم و پۆلیسه‌که بیده‌نگ
هاتبووه ناو ژووره‌که‌م، له ناوه‌راستی ژووره‌که‌دا پاره‌ستابوو، به
ده‌نگی ئه‌و پاچه‌له‌کیم، له‌ناکاوه‌پاندی، 'خنزیر'.

پۆلیسه‌که، هاوشینه‌ی پوژانی پیتشو، تووره و هه‌له‌شه دیار بوو،
چه‌ندین جار له‌سه‌ر یه‌ک، 'خنزیر، خنزیر...'

شه‌ش مانگ ئه‌و ته‌نها که‌س بوو بیده‌نگی ژووره‌که‌ی ده‌شکاندم،
له‌ناو گری و ونبووندا ده‌ری ده‌هیتام. به‌یه‌ک وشه‌ ده‌یدواندم و
هه‌موو پوژیک، یه‌ک شه‌ق و یه‌ک زلله‌ی لی ده‌دام، هه‌موو
پوژیک، په‌نجه‌ی نامرقانه‌ی خوی ده‌ژهنیه‌ی پوحم و خه‌یالی
ده‌شیواندم. هه‌ر پوژه به‌شیوه‌یه‌ک پیتشوایم لی ده‌کرد، به‌لام
ئه‌و، یه‌ک پوو، یه‌ک شیوازی جلو به‌رگ، یه‌ک وشه و له‌یه‌ک
کاتی دیاریکراودا ده‌هات، هه‌موو جاریک خوی هه‌لده‌بریه‌سه‌ر
نووکێ پتیه‌کانی و پشته‌ملی توند ده‌گرتم و پیتش خوی ده‌دام،
وه‌کوو یاسایه‌کی نه‌گۆپی ئه‌و به‌ندینه‌خانه‌یه‌ بیت، هه‌موو جاریک
ده‌موچاوم لی ده‌شارده‌وه، له‌تاو زلله و کۆله‌مسته له‌ناکاوه‌کانی،
ناچار خیرا سه‌رم بۆ داده‌نه‌واند و پشتم تی ده‌کرد، ئه‌ویش پاش
وه‌شاندنی زلله و شه‌قیک، پشته‌ملی ده‌گرتم، ئه‌وه هه‌موو
په‌یه‌ه‌ندی نیوان من و ئه‌و پۆلیسه‌ بوو، به‌دریژایی شه‌ش مانگ،
هه‌موو پوژیک چوار جار سه‌ردانی ده‌کردم.

ئەو بەيانىيە، لە ژورەكەمدا مائاوايىم لە هيچ شتىك نەكرد، لە خەيالى خۆمدا، 'پاشان دەگەرئيمەو نەو بەيىنى ئەو ديمەنانەى لەسەر ديوارى ژورەكەم بوون، ديارە ديسان بۆ ئاودەستە بۆگەن و قىزەونەكانم دەبات!'

كاتىك بە توورەيىيەو كەلەبجەى كردم و پىتش خۆى دام، ئەو جارەيان پووبەپرووى ئاودەستخانەكان نەيبردم، بەلایاندا گوزەرمان كرد، لە دەرگايەكى ئاسنەو، كە بۆيەيەكى رەشى تۆخ كرابوو، چووينە ژورەو، چووينە پارەويك، دوو مەترىك پانييەكەى و لە دوو سەد مەترىكىش دريژتر دەبوو، ئەمبەر و ئەوبەرى ئەو پارەو، قەفەسى ئاسن بوون، لە هاوشيوەى باخى ئاژەلان، هەموو قەفەسەكان، پەر بوون لە بەندكراو، هەزاران بەندكراو، كاتىك چاويان بە ئيمە كەوت، لەپرىكدا و لە يەك كاتدا لە نىوان شيشە ئەستورەكانەو بەليان دەرهيئا، زۆرەيان دەستيان پووبەپرووى ئيمە دريژ دەكرد، چاويان سامناك و دەهرى و ماندوو ديار بوو، پىستيان داکەوتبوو و سەر و پيشيان دريژ، وەك ئاژەليكى درندە، نيتۆكە دريژەكانيان پووبەپروومان دەهاوى و ددانيان لى جىر دەكردينەو، بەردەوام پەر بە دەميان بەلغەم و تفيان تى دەگرتين، ئەو پارەوہيان پەر كرابوو لە هاتوهاواری خويان، هەموو پىكەو، بە كۆرس و بە ناوازە هاواريان دەكرد، "الله أكبر، الله أكبر."

ماناى ئەو پرستەيەم دەزانى، لەو چەند سالەى دواييدا، لە شارى ئەمستردام، لەسەر چەندىن ديوار و بە چەندىن زمان نووسرابوو، خوا گەورەيە، خوا گەورەيە، وەكوو دايكەم دەى وت، 'ئيمە گومانمان لە گەورەيى خوا نىيە، هەر وەكوو چۆن ئەو خوايە

سكیچی گهرهیی خۆی له كۆتیه پیرۆزهكاندا كردووه!
 دواتر بۆم دهر كهوت، كه ئهوانه كۆ بوون و مهبهستیان لهو
 هاتوهاواره چی بوو. پۆلیسهكه به راست و چهپماندا، به دارهكهی
 دهستی پێیدا دهكیشان، له تاوان پێشهكانم خێرا خێرا بهدوای خۆمدا
 ههڵدهگرت و پۆلیسهكهیش ناچار بوو دوام بکهوێت.

له دهركایهکی ههمان شێوهی ئهوهی پێشوودا، چووینه هۆلیك، پر
 بوو له میز و کورسی، دوو پۆلیس، لهوه دهچوو چاوهپوانی
 ئێمهیان کردبێت، دوای كه میك قسهکردن لهگهڵ ئهو پۆلیسهی
 ههشتا پشتهملی توند گرتبوو، پادهستی ئهو دووانهیی کردم و
 خۆی له ههمان دهركاوه، كه لیوهی هاتین، بێدهنگ و بێ مائاواهی
 بهجێ ههشتم، ئهوكات خهیاڵی ئهوهم دهکرد، 'ئهی دوای ئێره بۆ
 کویم دهبن؟'

دوو پۆلیسهكه، ههردووکیان جلی پهشیان لهبهردا بوو، بالایان له
 من بهرزتر بوو، یهكێکیان زنجیری كهلهبچهكهیی گرتم و بهدوای
 خۆیدا رایكیشام و ئهوی تریان، دوو مهتریك لهدوایهوه
 دهپۆشیت، پاشا کردنهوهی چهند دهركایهکی ئاسن و برینی
 چهندین پارهو و ژیرخان و سهرخان. ئینجا كهوتینه نیو هۆلیك،
 كه پێدهچوو گهراج بیت، تهنا جێییکی لێ وهستاوو، دوو پۆلیسی
 تر له پێشهوهی جێیهكهدا بوون، شۆفیرهكهیی و پۆلیسیکی تر،
 یهكێکی تر له پۆلیسهكان، دهركای پشتهوهی جێیهكهیی کردهوه،
 ئینجا ئهو پۆلیسهی ههشتا دهستی به زنجیری كهلهبچهكهیی
 دهستمهوه بوو، بهدوای خۆیدا رایكیشام بۆ ناو پشتی جێیهكه و
 له بهری لای شۆفیرهكهوه، لهسهراسته تهختهیهك دانیشتم،
 پۆلیسهكان یهكێکیان بهرامبهرم و ئهوی دییان لهتهنیشتمهوه

دانیشت، ئینجا له ده‌رگایه‌کی کاره‌بایی به‌رزوه چوینه سهر
راسته‌شەقامیکی جه‌نجال، من له جامی نیوان ئیمه و شۆفیره‌که‌وه،
به لاچاوێک له ده‌ره‌وه‌م ده‌پوانی.

خه‌یالم ئه‌وه‌نده په‌رت بوو، نه‌مه‌وێرا بیر له ئازادبوونم بکه‌مه‌وه،
پۆلیسه‌کان هه‌رچواریان بیتوچان له‌گه‌ل یه‌ک قسه‌یان ده‌کرد، به
ده‌نگیکی زۆر به‌رن، نه‌مه‌زانی ئاخۆ کێ قسه‌که‌ره و کامیان
گوێگره، زۆر کات، له یه‌ک کاتدا، هه‌رچواریان پتکه‌وه قسه‌یان
ده‌کرد و پڕ به کابینه‌ی جێبه‌که ده‌یانته‌پاند به‌سه‌ر یه‌کتریدا. پاش
چاره‌که کاتژمێرێک، گه‌یشتی نه‌و بالاخانه‌یه‌ک، به‌خیرایی دایان
گرتم و به‌نیو ده‌رگایه‌کی کراوه‌یاندا بردم، چه‌ندین پۆلیس و
ئه‌فسه‌ری تر، له‌و ده‌وره‌به‌ره تاکوته‌را راوه‌سابوون، گه‌یشتی نه‌
به‌رده‌می پرسگه‌یه‌ک و یه‌کێک له پۆلیسه‌کان فایلکی بۆری دایه
ده‌ستی کابریه‌کی په‌شتاله‌ی چاویلکه له‌چاو، که له‌پشت میزی
پرسگه‌که‌وه تا پشتینه‌ی له ئیمه‌وه دیار بوو، یه‌کێک له پۆلیسه‌کان
خه‌ریکی لێدوان و پڕکردنه‌وه و ئیمزاکردنی چه‌ند کاغه‌زێک بوو،
پۆلیسه‌که‌ی تر منی برد و له‌سه‌ر کورسییه‌ک له‌پیش پرسگه‌که
دای نام، نائاگاییم له پووداوه‌کان ورده‌ورده ته‌نگیان به‌ پۆحم
هه‌لده‌چنی.

ئهو پووداوانه هه‌رگیز له چاوه‌پوانی مندا نه‌بوون، زیاتر له یه‌ک
کاتژمێر له‌ویدا دانیشتین و چاوه‌پوان بووین، هه‌وایه‌کی گه‌رم و
په‌نگ خواردوو، خه‌یالم ته‌نها لای قومی‌ک ئاو بوو. دوا‌ی ئه‌وه، له
یه‌کێک له‌و چه‌ند ده‌رگایه‌وه که ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر ئهو هۆله، چوینه
ژووریکی بچووک، میزێکی درێژکۆله و چه‌ندین کورسی
چوارده‌ریان لێ دابوو، به‌ چوارده‌وری ژووره‌که‌دا، چه‌ندین

دۆلایی سهوز پشتیان نابوو به هه‌رچار لای دیواری ژووره‌که‌وه، ژووره‌که‌ بی‌ه‌نجهره‌ بوو، به‌لام چه‌ندین گ‌لۆپی سپی به بنمیچه‌که‌یه‌وه ده‌گ‌ران، ده‌ستشۆزیک له سووچیکیه‌وه و ئاوینه‌کی به سه‌ره‌وه بوو، کورسییه‌ک به‌رامبه‌ری ده‌ستشۆره‌که دانرا‌بوو، ته‌نه‌که خۆلیک قنج له‌بنیدا دانرا‌بوو، یه‌کیک له پۆلیسه‌کان، که‌له‌چه‌که‌ی له ده‌ستم کرده‌وه و به‌ ئاماژه و به‌ نیوه‌ئینگلیزی، داوای لێ کردم له‌سه‌ر کورسییه‌که دابنیشم، ئه‌و کورسییه‌ی له‌پیش ده‌ستشۆره‌که بوو، کاتیکی چومه به‌رده‌می ده‌ستشۆره‌که و له ئاوینه‌که‌دا سه‌رنجم دا، شیوازیکی، که‌ خۆم زۆر غه‌ریب بووم پیتی، شه‌پۆلیکی له‌ گومان و دوودلی دای به‌ که‌ناری پۆحمدا، خیرا هه‌موو له‌شم ئاره‌قینکی ساردی ده‌ر دا، هه‌یج لیکچوونیکم نه‌دی له‌نێوان خۆم و ئه‌و وینه‌یه‌ی له ئاوینه‌که‌ی به‌رامبه‌رمدا لێم ده‌پوانی، خیرا سه‌رم داخست و له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشتم.

یه‌کیک له پۆلیسه‌کان، به‌ مه‌کینه‌یه‌کی کاره‌بایی ده‌ستی کرد به‌ هه‌لپاچینی سه‌ر و پيشم، به‌ تۆپه‌ل تاله‌مووه‌کانم زه‌رد زه‌رد، به‌ر ده‌بوونه‌وه سه‌ر کۆشم. پيشم به‌ وینه‌ی قژم درێژ بوو، له‌ چلکیدا، تۆپه‌ل تۆپه‌ل پیکه‌وه لکا‌بوون، ئه‌و ورووژانه‌ی پۆحم، کاریشیان له‌ مووه‌کانم کرد‌بوو، هه‌موو په‌پ دیار بوون و توند خۆیان له‌یه‌ک ئالاند‌بوو. سه‌ر و پيشمی به‌ یه‌ک ئه‌ندازه‌ کورت کرده‌وه، پاشان ئه‌و پۆلیسه‌ی قه‌یریک بوو له‌ پشتمانه‌وه پاره‌ستابوو، به‌رده‌وام له‌گه‌ل ده‌لاکه‌مه‌دا ده‌دوا، لێم هاته‌ پيشه‌وه و ده‌ستیک جلی قه‌دکراوی له‌سه‌ر ده‌ستی بۆ پراگرتم و داوای لێ کردم له‌به‌ریان بکه‌م، جله‌کانی له‌سه‌ر میزه‌که‌ی ناوه‌راستی

ژووره که دانا، خه ریکی گۆرپینی جله کانم بووم، ده ستنیک چاکه ت و پانتۆلی په ساسی بوون و هیتشتا بۆنی ئاره قینکی نوڅ و ته رپان لن ده هات، دواى چه ندین مانگ، په نگیکی ترم پۆشی، هه ناسه یه کی قولم هه لکیتشا، هیوا یه ک خه ریکی کردنه وه ی گریکانی سه ر دلم بوو، چه ند جارنیک ویستم پرسیارنیک، که له خه یالمداناماده م کردبوو، له دوو پۆلیسه که ی بکه م، به لام ئه وان له لیدوانینکی نه برآوه ی که رموگوردا بوون، نه مویست لیتان تیک بده م.

کاتی له ده رگایه کی تره وه کابرایه کی دریژی په قه له ی ئه فه ندیی سه ر سه ی له گه ل دوو پۆلیس خۆیان کرد به ژووردا، به هه له داوان، خیرا خیرا، وه کوو بلیت له گه رانه وه مدا بۆ هۆله ندا فرۆکه که م به جیم به یلیت، بئ ئه وه ی ته نها وشه یه ک چیه له گه ل دوو پاسه وانه که مدا بیگۆر نه وه، به جووت ده ستیان دایه بنبالم و له هه مان ده رگاوه بر دمیانه ناو قه فه سینکی گه وره، که به سه ر هۆلنکی سه رنجراکیش و ته خته ریژکراودا ده که وت، له ناوه راستی قه فه سه ئاسنینه که دا، له سه ر کورسییه ک دایان نام و ئه فه ندیه که له لای راستم و دوو پۆلیسه که یش له پشتمه وه برآوه ستابوون، له قه فه سی ناو سیرک ده چوو، که شیر و پلنگه کان یاریی تیدا ده که ن و ته ماشاکه رانیش به چوارده وردا لیتان ده پوانن، له گه ل یه که م نیگامدا، زانیم که هۆلی دادگایه. گویا بۆ منیان هینابوو بۆ ئه و دادگایه، ئه وده م ناانگا بووم، له هۆله که دا بیجگه له کارمه ندانی ئه و دادگایه، شه ش که س بوون و هه موو عه بای په شی قه راغ سه وزیان له به ردا بوو، دوو نووسه ر و سه ی فۆتوگرافه ریش ده بینران، فۆتوگرافه ره کان، که به راست و چه پیااندا وینه یان ده گرت و فلاشیان لیده دا، کامیرایه کیش له که نارمه وه رووداوه کانی

کراوم و به چ تاوانیک تۆمه تبارم و دادگایی ده کریم؟
 له خه یالمد، لهو ساته وهی مائاواویم له دایکم و کارل کردبوو،
 تاوه کوو ئه و ساته، که هیشتا له دادگاکه بووم، دهیان و سه دان
 جار به خه یال پتیدا گه پامه وه، له چهند کات و شوینیکدا، ده زووی
 خه یاله کانم ده بچران، به خۆم دهوت، 'پتیده چیت شستیک پرووی
 داییت و من نائاگا بم لئی، یان به هه له منیان تاوانبار کردبیت.'
 له قوولایی خه یالمد بووم، له دهنگی چه کوشه که ی دادوهر به ئاگا
 هاتمه وه، له ناو هۆله که دا بوو به ژاوه ژاو، دهیان که س له
 دانیشتونانی هۆله که هه ستانه سه ر پێ و ده ستیان له هه وادا
 راده وه شاندا و پر به قورگیان هاواریان ده کرد، 'الله أكبر، الله
 أكبر.'

دادوهر کوتایی به دانیشتنه که هیتا، دوو پۆلیسه که ی زیاتر له چهند
 کاتژمیریک ده بوو، وشک له پشتمه وه به پتیه پاوه ستابوون، خیرا
 ده ستیان دایه باله کانم، چۆن هیتا بوومیانه ناو هۆلی دادگاکه،
 ئاواش به خیرایی بو ژووره که ی پتیشوو بردمیان، پۆلیسه کان
 به دهم لیدوان و پیکه نینه وه، توند نیتۆکه کانیاں له نه رمایی باله کانم
 چه قاندبوون، ههستم ده کرد خوینیاں لێ ده چۆرا، خۆم تیک نه دا،
 لیم نه پوانین، دیار بوو ئه و دوو پۆلیسه به سته زمانه، یاسای ئه و
 ولاته یان جیبه جی ده کرد، من وهک مرقفیککی غه ریب و
 ده سته سه ر، ملکه چیان بووم.

یه کیک له پۆلیسه کان جله شینهکانی بۆ فری دامه سه ر میزه که و
 داوای لێ کردم له بهریان بکه م، له و ده مه دا ئه مه م له خه یالدا بوو،
 'وا دادگایی کرام، مافی ئه وه م هه یه شتیک بزانم له باره یه وه، به لام
 چۆن بویرم ئه و پرسیاره له پۆلیسه کان بکه م.'

به بيزاری و توورپه ييه وه جله شينه کانم له بهر کردن، يه کيک له پۆليسه کان کورسييه کی بۆ پاکيتشام و داوای لى کردم دابنیشم، زياتر له کاتژميتریک له گهل ئه و دوو پۆليسه، له و ژوورهدا بووين. بئيدنگ، له دوور وه له ئاوينه کهم ده پوانى، پهنگى بۆرى ديواره کهى پشتى تندا دوو باره ده بووه وه، پۆليسه کانیش بهرده وام له گهل يه کدا قسه يان ده کرد.

له پريکدا، کابرايهک خۆى کرد به ژووردا، پۆشته و بالا بهرز، قژنيکی قه له وى سميل پهش، ته مهنى له سهرووى په نجاوه ده بوو، جانتايه کی چهرمى پهشى به دهسته وه، له سهر ميژه که و له بهرام بهرم جانتا کهى دانا و به دهنگيکی بهرز وتى، 'السلام عليكم'.

ليم پوانى و هيچم نه وت، دوو پۆليسه کهى له ژوورهدا بوون، به کۆرس وهلاميان دايه وه، 'وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته'. پاشان پۆليسه کان يه کيک ژوورهدا يان به جى هيشت و ته نها من و کابراى قژن مايه وه، پاش هيتانى دوو پهرداخى پلاستیک ئاو و له سهر قه راغى ميژه که دای نان، بى ئه وهى له کابرا بهروانم، خيرا و به نا ئاراميه که وه، خۆم دريژ کرد به سهر ميژه که دا و ههردوو پهرداخه کهم له ناو دهستم گرت و يهک يهک پژاندمنه ناو گهرومه وه، به شهرميکه وه له کابرام پوانى و ههردوو پهرداخه کهم به بهتالى له سهر ميژه که دانا نه وه، له بهرام بهرم دانيشت و دهستى بۆ دريژ کردم و وتى، 'من ناوم سه عید حاتمه، پاريزهرم'.

به سه رساميه که وه ليم پوانى، سهرم بۆ پاره شاندا و هيچم نه وت، له خه يالمدادهم وت، 'پاريزهر...! بۆچى ده بيت پتويستم به

پاریزه‌ر بیت؟ یان، به‌لکوو له پَیگه‌ی ئەم پیاووه شتیک له
پووداووه‌کان تییگه‌م!

کاتی دهستم له‌ناو دهستی نا، ئەو پیتی وتم، ئەگەر تۆ ده‌ته‌ویت
من وه‌کوو پاریزه‌رت ده‌ستبه‌کار بم؟

پاش ئەوه‌ی له جانتاکه‌ی چه‌ند کاغه‌زیک‌ی ده‌ره‌ینا و له به‌رده‌مدا
دای نان، دیسان دووباره‌ی کرده‌وه، 'من پاریزه‌رم.'

دیار بوو کابرا به‌گومان بوو له پیشه‌که‌ی خۆی، یان د‌ل‌ن‌یا نه‌بوو
له‌وه‌ی من گرنگیم به‌و دابیت، پاش ئەوه‌ی چه‌ند کاغه‌زیک‌ی خسته
به‌رده‌مم و قه‌له‌میک‌ی له‌سه‌ر دانان، ده‌ستی نه‌گیرایه‌وه و له‌سه‌ر
دهستم دای نا، به‌چاوئیک‌ی به‌زه‌یه‌وه لیتی روانیم، ئەم‌ڕۆ بیستی
مانگی یه‌که، تۆ شه‌ش مانگی ته‌واوه ده‌ستبه‌سه‌ریت، خۆت
ده‌زانیت، به‌تۆمه‌تی کوشتن و جاسووسی تۆمه‌تبار کراویت،
دادگای تاوانی المینای باشووری قاهره، ب‌پ‌ی‌اری خۆی به‌سه‌ردا
داویت، که‌واته تۆ پ‌ت‌و‌ی‌ست‌یت به‌پاریزه‌ره. ده‌بیت باش ئەوه
بزانیت، که‌ته‌نها چه‌ند ر‌ۆ‌ژ‌یک‌ت ب‌و‌ار ماوه. پ‌ت‌و‌ی‌سته تۆ
نا‌ر‌از‌ی‌بوونی خۆت پ‌ت‌ش‌که‌ش به‌دادوهری بالا بکه‌یت، ئەگەر تۆ
به‌ت‌و‌یت، که‌واته...

نه‌مه‌یتشت قسه‌که‌ی ته‌واو بکات، 'به‌ر‌یز، ت‌ک‌ایه پ‌ت‌ش هه‌موو شتیک،
من ده‌مه‌ویت بزانم ب‌ۆ‌چی ده‌ستبه‌سه‌رم و به‌چ تاوان‌یک دادگایی
کراوم؟'

قاقایه‌کی لیدا و وتی، 'ه‌ی‌نده‌ی من بزانم، هه‌له‌ نه‌کراوه له
که‌یسه‌که‌ی تۆدا، تۆ جه‌نابت، مارتن سه‌له‌مۆ نیت؟'
'به‌لی.'

'تۆ به‌سه‌ر تاوانه‌که‌وه ده‌ستبه‌سه‌ر کراویت و چه‌ندین که‌س

شایه‌تی ئەو ڕووداوەن، یانی چی، دەلیت نازانم لەسەر چی
دەستبەسەرم!

‘نەخێر، نازانم!’

‘باش گویم لێ بگرە، من پارێزەرم.’

هەستایە سەر پێ و هات دەستیکی خستە سەر شانم، وەکوو
بیەویت زیاتر لە خۆیم دُنیا بکات، هەتا متمانەم پێی هەبێت و
قسەی بۆ بکەم، بەردەوام بوو، وتی، ‘پێویستە ئەم چەند
دۆکۆمێنتە ئیمزا بکەیت، هەتا من، پارێزەر سەعید حاتەم، بۆ
زانایارێت، من ناودارترین پارێزەری ولاتی میسرم، بەوپەڕی
باوەڕبەخۆبوونمەو دەتوانم بلیتم، ناودار لە هەموو ولاتە
عەرەبییەکانیشدا، ئەوکات تۆ، من، پارێزەر سەعید حاتەم، قبول
دەکەیت بە پارێزەری خۆت.’

دەستی برد کاغەزەکانی لە بەردەمدا بلأو کردەو، یەک یەک
دەستی بۆ خواری نووسراوەکان درێژ دەکرد و داوای لێ کردم
ئیمزای بکەم.

نووسینەکان بە زمانی عەرەبی نووسرابوون، بەلام شینۆه
ئێستیمارە دیار بوون و پێ کرابوونەو، پاش ئەوەی پارێزەرەکه
لەسەر هەرسێکیان ئیمزای خۆی کرد، بە بێزارییەکه‌وه هەردوو
دەستم لەیەک هەلپێکان و بە سەرئەوێهە لە چاوی پارێزەرەکه‌م
ڕوانی و پێم وت، ‘من ڕازیم بەوەی تۆ ببیتە پارێزەرم، بەلام تکتات
لێ دەکه‌م یارمەتیم بدە، تەنھا ئەوەندەم پێ بلی، تاوانی من چییە و
بە چ تاوانیک تۆمەتبار کراوم?’

وەکوو ماخۆلانی بیت، بە ژوورەکه‌دا دەستی کرد بە گەپان،
تاوێک بێجگە لە لێکخشانێ بێ پێلاوەکانی لە کۆمباری ژوورەکه‌،

هیچی دیکه نه ده بیست، ئینجا له ناکاوئیک، ههردوو کۆله مستی به میزه کهدا کیشا، سنووری چاوی گهوره کرد و خۆی توورپه کرد، له کاتی قسه کردندا، تف له نێوان لڭ و لێوه کانیهوه دهکهوتنه سهر میزه کهی بهردهمی و سهر ئهو چهند پارچه کاغهزه ی به ئیمزاکردنیان، به گوێره ی یاسای میسر، من و ئهوی له یهک ماره دهکرد، نوشتایه وه به سهر میزه کهدا و لیم نزیك بووه وه و له ژێر لێوه وه چپاندی، 'ئوتیل، سه مء!'

سهرم لئ پاره شاند و لیم پرسى، 'ئى، ئى، زیاتر!'
 'تو له ئوتیلی ناوبراو، له ژووری ژماره په نجاوچهوت، له گهل خالید ئه حمده عه بدولسه لیم و سه میر عه لی مه نسور، دوو که سیتی چالاکه وانی فهله ستینی و ئه ندای بزووتنه وه ی حه ماس، جه نابت له خه ودا هیرشت کردۆته سهریان، یه ککیانته کوشتوه و ئهوی تریانته بریندار کردوه. هینده ی من بزانه، برینداره که تا ئه مڕۆیش هه ر له نه خۆشخانه یه، ئیستا حالى بوویت، ده زانیت چ تاوانیکت کردوه؟'

به سه رسامیه که وه لیم پوانی. له خه یالی خۆمدا ئهو پرسیارانه م له خۆم ده کرد، 'ئهو کابرایه باسی چی ده کات؟ ئوتیل سماء؟ دوو فهله ستینی؟ حه ماس؟ کوشتن؟ نه خۆشخانه...؟'

پاش تاوئیک بیر کردنه وه، وتم، 'له پاستیدا، ئه و نه ده ی به بیرم بیه وه، یه کهم پۆژم گه ی شتمه میسر، شۆفیری تاکسییه ک، بن خواستی خۆم، بۆ ئوتیلیکی بردم، به لام نازانه کام ئوتیل بوو، به لئ، دووان له ژووره که له گه لندا بوون، یان، ئا، ئا، با باش بیر بکه مه وه، خه لکی کوێ و چ کاره بوون و ناویان چی بوو، دلنیا به پاریزه ری به پێژ، نازانه، به لام...'

پاریزەرەکه بە توورەییەو دەنگی ھەلبری و قسەکانی پێ بریم،
 'الله اکبر! برام، برای بەرێژ، مۆساد، لە سیازدەى دوازدەى سالى
 ١٩٤٩دا، لە ئیسرائیل دامەزراوە، بە کورتییەکەى، تۆ، تۆ ئەندامی
 نەینى ئەو دەزگایەیت، پتویستە تۆ لێم تێگەیت، تکایە ئەوەندە
 پێچوپەنا مەخەرە بەر باسەکان، من دەبمە پارێزەرت و متمانەم
 پێ بکە.'

سەرم پراوەشاند و دەنگم لێ ھەلبری، 'جەنابی پارێزەر، من پێش
 شەش، مانگ بۆ چەفتەیک هاتم بۆ میسر، بە بانگەێشتی
 مۆزەخانەى نێودەولەتیی قاهیرە، پۆژى دەى ھوت، کاتژمێر
 یەکی دواى نیوەرۆ، لە فرۆکەخانەى قاهیرە دابەزیم، پاشان ئەوەى
 لەبیرم بێت، بە تاکسییەک لە فرۆکەخانەو بۆ گۆرەپانى تەحریر
 بەرێ کەوتم، لەوێشەو، بێ خواستى خۆم، شۆفێرى تاکسییەک
 بردمى بۆ ئوتیلی ناوبراو، بەلام، گەرما، جەنابی پارێزەر، ھێزى
 تیشکی خۆر و بیزارى و بێھودەیی پۆحم، ئەوەندە کاریان تێ
 کردم و وروژاندەیان و ئازاریان دام، سەرئەنجام نەدا بزائى ناوی
 ئوتیلەکە چى بوو، ھێندەى بزائى، ژمارەى ژوورەکە پەنجاوھوت
 بوو، یان، پێم وا بێت، بەلێ، تۆ راست دەکەیت، دوو گەنجیش لەو
 ژوورەدا لەگەڵدا بوون، بەلام بێئاگا بووم لەوەى خەڵکی کوێن و
 چ کارە بوون، گەرمیی ئەو تیشکی خۆرە، وای کرد کە...'

نەبەیتشت قسەکەم تەواو بکەم، 'خوای گەورە، خوای گەورە،
 باشتەر وایە تۆ گوێڕایەلى من بیت، من لێرە تەنھا بەختیکم بۆ تۆ،
 ئیستا تۆ زیندانى ھەتاھەتاییت بەسەردا بپراوە، بەلام من گەرەنتیت
 دەدەم، کە بۆت بکەم بە بیست سالیک یان کەمتر!'

بێ ئارامی و توورەبوونیک لە ناخدا دەیکولاندم و ئارەقە

سهرتاپای جهسته می خوساندبوو، بهچهپهساوی له خه تی
کاله وهبووی سهر کاغهزه کانم دهروانی، له خه یالدا بهردهوام نهو
پرسته دهووباره دهبووهوه، 'تۆ زیندانی ههتا هتاییت بهسهردا
براهه.'

دیسان پاریزه که له خه یالمی دابیریم، به په نجهی ئاماژهی به یه کیک
له کاغهزه کانی بهردهمم کرد، 'ئه گهر تۆ لیتره ئیمزا بکهیت، ئهوا تۆ،
من سهرپشک دهکهیت له کیشه که تدا.'

دهستی گواسته وه بۆ سهر کاغهزی دووهم و به هه مان تۆنی
دهنگ وتی، 'ئه مه یان، تۆ هه موو مافی دادگا و خهرجیه کی من
دهگریته ئه سترۆی خۆت.'

کاتیک دهستی خسته سهر کاغهزی سییههم، به سهرنجه وه لیتی
پروانیم و وتی، 'به لئی، ئه مه یان گرنگه، بیجکه له وهی تۆ ئیمزای
دهکهیت، پتویسته که سیک لیتره، له میسر، گهره نیت بکات، که
هه موو خهرجی و مافیکی من پاریزراو ده بیت، مه به ستم، تۆ ده بیت
ناو و ناوونیشانی نهو که سه تۆمار بکهیت، پاشان نهو که سه ش
ده بیت خۆی ئیمزام بۆ بکات، ئه وکات من ده سته به کار ده بم، وه کوو
تر، من ئاماده نیم به بی به رامبه ر کارت بۆ بکه م.'

کاغهزه کانم له ناو ده ستم گرتن، پاش تاوینک بیدهنگی، پرووم تی
کرد و پیم وت، 'به لکوو هاوکاریم بکهیت، هه تا ته نها ته له فونیک بۆ
قونسولی هۆله ندا بکه م، ئه وسا کاری هه ردوو کمان ئاسان ده بیت،
من هاوولاتیه کی هۆله ندیم و بالیۆزخانه ی ولاته که م ئاماده ن
هه موو هاوکارییه کم بکه ن.'

راپه ری و به سهرسامیه که وه لیتی پروانیم، 'بۆ قونسولی ولاته که ت
ناگادار نییه، که تۆ ده سته به سهریت؟'

‘نه خیر، باوهړ ناکه، نه گین که سوکاریشم ناگادار ده بوون، یان
چهند وهخته که سیک سهردانی ده کردم.’

‘تو نیمزای نهو دؤکومیتنه هم بؤ بکه، نه وکات دلنیا به، به خوای
گوره قهستم، په یوهندی ده کم به قونسولی هؤله نداوه.’

کاغه زیکي له جانتاکه ی دهرهینا و له سهر میزه که دای نا، ‘تو،
نیمه یل و ژماره ی ته له فون و نه دره سی که سوکارتم بؤ بنووسه،
هر نه مړو ناگاداریان ده که مه وه، با خوای گوره له نیوانماندا
ناگادار بیت، په یوهندیان پیوه ده کم، له مړو زوو تر نییه.’

‘تکایه، هر ئیستا با به ته له فونه دهستییه که ی تو په یوهندی بگرم
له گهل قونسولی ولاته کم، یان هر نه وونده به که سوکارم بلیم،
که من له کویم، زیاتر نا، نه وکات تو ده توانیت له گهل نه وان نه م
لیدوانه ته واو بکهیت، دلنیا به هه موو مافیکي به ریژیشت به
زیاده وه دابین ده کن، به یارمه تیت، به یارمه تیت...’

هه ردوو دهستی له سهر میزه که دانا و باله کانی بلاو کرده وه و به
ساریدییه که وه وتی، ‘الله اکبر، الله اکبر! کوړی خو م، پیش هه موو
شتیک، پیویسته تو متمانه به من بکهیت، ئینجا منیش ناماده م
داواکارییه کانت جیبه جی بکه م.’

سهرم به سهر دؤکومیتنه کاند ا شوړ کرده وه، بی نه وه ی وشه یه ک
چیبه لیان تیبه کم، له و ده مه دا نه فسه ریک خوی کرد به ژووردا،
پووی تی کردین و به زمانی عهره بی چهند پرسته یه کی وت و
ناماژه ی بؤ کاتژمیره که ی دهستی کرد، نه وکات، پاریزه ره که
سه ریکی بؤ نه فسه ره که پاوه شاند و به نااوارامیه وه پووی تی
کردم، ‘به ریژ مارتن سه له مو، کاتمان نه ماوه، تو پیویسته بریاری
خوت بدهیت!’

مرۆف کاتیک ده‌بیته گالته‌چار، هه‌ست ده‌کات له‌وه‌په‌ری لاوازی و
 بیده‌سه‌لاتیده‌یه‌تی، که ده‌که‌ویته غه‌ریبی و له‌شته‌کان تیناگات.
 ئیتر به‌ناچاری ئیمزام بۆ کرد، به‌لام پێش ئیمزاکردنی
 دۆکۆمینته‌کان، ئیمه‌یل و ته‌له‌فۆن و ئه‌دره‌سی ماله‌وه‌م بۆ نووسی،
 له‌گه‌ل ژماره‌ی ته‌له‌فۆن و ئیمه‌یلی کارمن.

پاش ئیمزاکردنی هه‌رسی کاغه‌زه‌که، تاویک ده‌ستم به‌سه‌ریاندا
 پاگرت، پڕ بووم له‌ گومان، هێژیک پێگی پێ نه‌ده‌دام
 ده‌ستبه‌رداریان بێم، ئه‌و چه‌ند پارچه‌ کاغه‌زه‌ی بێ ئه‌وه‌ی بزانی
 چیان له‌سه‌ر نووسرابوو، ئیمزام کردن، له‌و ده‌مه‌دا هه‌موو گیانم
 ده‌له‌رزى، پێچ به‌ سکدا ده‌هات، چاوم پڕ بووبوو له‌ فرمیسک و
 له‌ قه‌راخی پێلوی چاومدا مه‌نگیان خواردبوو، له‌وه‌دا بوون
 بڕژینه‌ سه‌ر پوومه‌ته‌کانم، له‌ کاتیکدا پارێزه‌ره‌که پڕی کرد به
 کاغه‌زه‌کاندا و به‌ لولکرایی خستیه‌ ناو جانتاکه‌ی، ویستم پێی
 بلیم، 'من هه‌یج به‌رپرسیار نیم له‌و ئیمزایانه‌.'

به‌لام شته‌کان ئه‌وه‌نده‌ خێرا پوویان دا، ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌م نه‌ما. دوو
 پۆلیسه‌که خۆیان کرد به‌ ژووردا و بێ پاره‌ستان، که‌له‌بچه‌که‌یان
 کرده‌وه ده‌ستم. له‌و ده‌مه‌دا خێرا پارێزه‌ره‌که بێ مائاواپی له
 ژووره‌که ده‌ر چوو، منیش به‌ ده‌نگی به‌رز بانگم لێ کرد، 'به‌رێز
 پارێزه‌ر، من کوپێ خێزانیکی ناودار و ده‌وله‌مه‌ندی هۆله‌ندام!'

پۆلیسه‌کان له‌ ده‌روه‌ه سواری هه‌مان جیتی ره‌شیان کردمه‌وه،
 له‌گه‌ل هه‌مان ئه‌و چوار پۆلیسه‌دا که هه‌تایان بۆ ئه‌و دادگایه،
 ترنجایه‌ ناو کابینه‌ی جێبه‌که، پڕ بوو له‌ دووکه‌لی جگه‌ره، جێبه‌که
 له‌ شێوه‌ی سندوقیکی چوارگۆشه‌دا بوو، که تایه‌ی له‌ژێردا بیت.
 هه‌ر له‌گه‌ل پێکردنماندا، گه‌رما ناو کابینه‌که‌ی پڕ کرد له‌ ڕق و

هالاوی خۆی، ئەم جارەیان بە پێچهوانەی هاتمانەوه بۆ دادگا، هەردوو دستمیان بە زنجیری کەلەبجەکەم بە قولایێکدا، کە بە بنمیچی جێبەکەوه بوو، هەلواسی، ئەوسا لە خەیاڵی خۆمدا وتم، 'لەوانەیە ئەمانیش، لە ترسی تاوانبارێکی وەکوو من، زەندەقیان چوو بیت.'

زۆری پێ نەچوو، شانەکانم و پاشان هەردوو بالەکانم سەر بوون و ئیتر بەدریژایی ئەو پێگەیە، هەستم بە ئازاریان نەکرد.

چوار پۆلیسەکە، هەر لە سەرەتای سەفەرەکەماندا بۆ گەیاندنی من بە دۆزەخ، دەستیان کرد بە لێدوان، بە دەنگی بەرز وەکوو ناکۆک بن و شەپیان بیت، چاوەپوان بووم ئاخۆ کەی پەلاماری یەک دەدەن، بە جۆریک لە گەڵ یەکتیدا دەدوان و چاویان لە یەکتەر بز دەکردەوه، باریان بە یەک نەدەدا و بەردەوام هەرچواریان پەر بە کابینەی جێبەکە دەیاننەپاند، چاوەپوان بووم ئاخۆ کەی یەکتەری دەدەنە بەر دەستپێژی گولە و لەو نێوەندەدا پزگارم دەبیت.

تەواو هەستی مرقانەی خۆم لە دەست دابوو، ئەوەی تەنها بیرم لێ دەکردەوه، قومێک ئاو بوو. جێبەکە کاتژمێریک زیاتر دەبوو بە سەر پێگەیەکی پەر لە چالوچۆلدا دەپویشت، وەکو مەپێکی مردارەوه بووی هەلواسراو، بەردەوام بە راست و چەپمدا دەکەوتم، چووینە سەر شەقامیکی سێ پێچکەیی، نازانم چەند بوو بەرپۆه بووین، چونکە لە بەر بێهەوایی و لە هیلاکیمدا تاوێک بوو خەوێم لێ کەوتبوو.

لە بۆنی ئارەقی بنبالی پۆلیستیک بە ئاگا هاتەوه، خۆی توند پێوه نووساندبووم و خەریک بوو کەلەبجەکەمی لە قولایەکە دەکردەوه، هەستم بە بوونی بالەکانم نەدەکرد، وەکو دوو پارچە پەڕۆی تەر

پنڊا شۆږ بوونه وه. له حه وشه يه كي گه وړه، كه چوارده وري به
 ديواړي بهرز و به تهي دپكاوي ته نرابو له جتيه كه داين به زاندم،
 چهندين پولي سي چه كدار تاكوته را له و ناوه پياسه يان ده كرد، پيش
 چونه ژوړه وه مان، له بهرده رگه يه كدا، راده ستي چهندي پوليسي كي
 تريان كردم و پوليسه كاني هاوسه فهرم بي مالئاوايي به جتيان
 هيشتم، له يه كيك له په نجره كانه وه چاوم ليتيان بوو، سواړي
 جتيه كه بوون و له ده رگا بهرز و ئاسنه كه وه ده رباز بوون و له
 چاوم ون بوون، به دريژايي ئه و ريگه يه، ويستم ليتيان بيرسم، 'بق
 كويم ده به ن؟'

پاش ئه وه ي له گه ل دوو پوليس چوينه هوليكي گه وړه، كه
 پنده چو پرسگه بيت، له وي چهندين ده سته سهر ي ترم بيني،
 هه ريه كه به ياوه ريي پوليسيك و دووان به پتوه يان له سهر ئه و
 كورسي يانه دانيشتبوون، كه به ريز به ديواره كانه وه لكابوون، پاش
 ئه وه ي دوو پوليسه كه له سهر كورسيه كه داين نام، ئه ملاولايان
 لي گرتم و به سهر مندا بانگيان له يه ك ده كرد و به دهنگي نزم
 يه كيان ده دواند، بق ئه وه ي گوييان له دهنگي يه كتر ي بيت، زياتر
 خويان به سهر مندا ددها، هه ردووكيان بوني هه مان سابووني پيش
 تاشينيان لي ده هات، زياتر له كاژميترك له نتيواناندا بووم، هه ستم
 ده كرد ئه وان به گويكاني مندا ده يانچپاند، ئه وده م خه يالم لاي
 پاريزه ره كه بوو، بهرده وام ئه و پرسياره م له خرم ده كرد، 'تو
 بلنيت پاريزه ره كه هه والي من به دايكم بگه يه نيت، يان باليوزخانه م
 بق ئاگدار بكا ته وه؟'

پوليسي كي ره شتالي بالا به رزي قه له و، هه مان جلي پوليسه كاني
 تري له به ردا بوو، پهنگي جله كاني، سهوزيكي كالتر ي ده نواند،

فایلیکی لولکراوی له نیو دهستدا بوو، توپه لیک کلیلی جوراوجوری به بهرورگیه وه بهر دابوونه وه و بهرده وام زپه یان دههات، بی ئه وهی هیچ بلیت و ته نانهت مؤلهت له دوو پؤلیسه که ی ته نیشتم وهر بگریت، که زیاتر له کاتزمیتریک ده بوو پاسه وانی و چاودیری منیان ده کرد، دهستی دایه زنجیری که له بچه که م و هه لی ساندمه سر پ، پاشان به دوا ی خویدا کیشی کردم.

دوا ی ئه وهی تاویک به چه ندین راپه وی چۆل و شیداردا رۆشیتین، که یشتینه ناو ژووریک، پیده چوو حه مام بیت، پؤلیسه که هاته بهرده مم و که له بچه که ی له دهستم کرده وه، به چه ند رسته یه کی عه ره بی و به ئاماژه، داوا ی لی کردم جله کانم دابکه نم، له و ده مه دا پؤلیسیکی تر، که کیسه یه کی گه و ره ی ره شی پی بوو، پهیدا بوو، به لیدوان و پیکه نینه وه هات و له ته نیشتم پؤلیسی یه که مه وه راپه وستا، ئه ویش له پؤلیسی یه که م بالا به رزتر و زلتر بوو، به پروتی له نیوانیاندا راپه وستا بووم، له وپه ری گومان و بیزاریمدا سه رسام لیم ده روانین. تاویک وه کو منیان له بیر چوبیته وه، وه ستابوون و له گه ل یه ک ده دوان و منیش به پروتی چاوه پوانی فره مانی ئه وانم ده کرد، ئینجا یه کیکیان به داره که ی دهستی ئاماژه ی به یه کیک له دووشه کان کرد، به چواره وری ژووره که دا هه موو جیگه ی خۆشۆرین و خۆگۆپین بوون، به دوو مه تریک به رزییه وه ده یان ئاو پرژینی دووشکردن، که دوودل بووم ئاخۆ بچه بهر کامیان، تا کوو یه کیک له پؤلیسه کان نووکی داره که ی دهستی له پشتم توند کرد و بۆ بهر دوشیک پالی پتوه نام، کاتیک چاوه پوان له به ریدا راپه وستا بووم، به تیله ی چاوم سه رنجم له سه ر سه رم ده دا، به گومان بووم له وهی ئاخۆ چی

به سهرما دهباریت، ئاوی سارد یان گهرم، تاویکی پی چوو، چونکه
پولیسه کان له گهرمه ی لیدواندا بوون و زووزوو منیان له بیر
ده چوه وه.

دهستم له ته نیشتمه وه شوپ کرده وه و سهرم داخست و چاوم
نووقاند، ئه وکات نه مده زانی چاوه پوانی چیم ده کرد.

نه مزانی کامیان ئاوه که یان به سهرمدا بهر دایه وه، راپله کیم و
هاواریکم کرد. ئاوه که زور سارد بوو، دواي شهش مانگ، ئه وه
دوهم جارم بوو ئاو بهر گیانم بکه ویت، پولیسه کان لیم نزیک
بوو بوونه وه و به داره کانیان، ئاماژه یان پی دهمام و پیده که نین،
ئه وه نده چلک و چه وری له سهر پیستم که له که بوو بوو، پیستم
وه کو گیانداریکی ئاوی دلۆبی ئاوه کانی له سهر ده خلیسکان، یه کیک
له پولیسه کان په لی گرتم و به دواي خزیدا راپیکشامه ناوه راستی
هۆله که، بهرده وام به داره کانیان ده یانکیتشا به قنگی پروتهدا،
نه مده زانی پروو له کامیان بکه م و ئاخو له کامیان دلنیا بم، پروم
له ههر کامیکیان ده کرد، ئه وی تریان له پشتمه وه زرمه ی لی
هه لده ستانم، یان داره کانیان له که لوگونم ده ئاژنی، له کاتیکدا
پروم له یه کیکیان کرد بوو، به توور په ییه وه لیتی پوانیم و له ناکاو
په لاماری دام، باوهشی پیا کرم و توند به خویه وه نووساندمی،
له دوامه وه ئه وی تریان هه ولی دها داره که ی دهستی له نیتوان
گوپی قنگمه وه بگه یه نیته ناو له شم، هه موو ماسولکه کانی له شم
توند گرژ کردن و هیژم دایه بهر خۆم، به لکوو بتوانم قنگم توند
دابخه م. هاوارم نه ده کرد لیتان و ته واو بیده نگیم هه لبارد، ههستم
پی کرد پوحم تاویک له لاشه م دهر چوو، فری به ژووره که دا،
لاشه ی خۆم بینی، چون دوو دپنده نا مروقانه نینۆکیان له پیستم

دهچه قاند و گازيان لږ دهگرت، دواى شهوى ههردو وکيان ته و او
 ماندوو بوون له نازاردان و گالته پټکردنم، يهک يهک جلى ناو
 کيسه په شهکه يان بڼه راگرتم و له بهرم کردن، هه مان پهنگى جلى
 به ندينخانه کهى پيشووم بوون، جياوازيان ته نها ژماره کانيان بوو،
 شه ميان به خه تى عه ره بى له سهرى نووسرايوو، به سهر و
 گوڼلاکى ته پره وه، جله کانم له بهر کردن، ديسان وه که له بچه که يان له
 بازووم توند کرد، يه کټک له پوليسه کان، به دواى خويدا پايکښام،
 چاوه پروان بووم شاخوچ و ټيستگه يهک و چ پروداو ټيکى تر
 چاوه پروانمه، کاتى له نيوان پوليسه کاندا به پاره و ټيکى دوورو
 دريژدا ده پوښستين، سهرنجم دا، به زه حمت سهرم دهگه شسته
 شانيان و وهکو توپى تينس، له بهينى باله شهستووره کانى شه و اندا
 شه مېهر و شه و بهرى دهکرد، له گهل هه موو بهرکه و تنيکمد، پيکه وه
 قاقايان ليده دا، خوځم بڼه شل کرد بوون و له گه لياندا له و ياريکردنې
 شه و اندا به شدار بووم.

گه شستينه هوليک، که له قاوه خانه و چيشخانه دهچوو، له سهر
 يه کټک له و هه موو کورسى و ميزانهى له و هوله دا بوون دا يان نام،
 هوله که پر بوو له پرووناکى، بيجگه له وهى ده يان گلويى سېى به
 بهرزيه وه ده گران، شه ملاولاي هوله که به په نجه رهى گه و ره
 ته نه راوو. ديسان که له بچه که يان له دهستم کرده وه، دهستم
 ساردوسر و که مخوين، ميرووله يان دهکرد، تاو ټيک خه ريکى
 تيروانين و هه لگلو فتيان بووم، تاوه کوو توژيک هيژ و پهنگيان
 هاته وه بهر. يه کټک له پوليسه کان روښست و شهوى تريان بيندهنگ
 له پشتمه وه راست لږى پاره ستا، تاو ټيک بوو تيشکى خوړه که ريک
 له ده موچاوى ده دام. گهرم بوو، به لام بيزارى نه ده کردم، چاوم

لیک نا و به خه یال گه پامه وه بق ئه و پۆژهی یه کهم پۆژم بوو له م سه فهره دوور درێژ همداء ده مێک بوو ده مویست سه فهریک بکه م و چه ندین سال بخایه نیت و هه موو ولاتانی دونیا به سه ر بکه مه وه، دیاره له ژیانمدا ئه مه دوایین سه فهر و دوایین جیگه مه، ئه وهی ئه وکات نه مده وێرا بیرى لى بکه مه وه، دایکم بوو، نه مده ویست له خه یال ممداء، دایکم به نه خۆشى و جه سته یه کی پر له برین و شتواریکی شتواری و دا پزاه وه ببینم، به و هه موو ئه شکه نجه و بیزارییه م پازی بووم، چونکه له بیر کردنه وه م له دایکم دایان ده بریم.

به ئاگا هاتمه وه، کاتیک پۆلیسیک سینیه کی زه ردباوی پلاستیکی له به رده ممداء دانا، قاپیکی قوولی پلاستیک و که وچکیک و سنیوێک و پارچه یه ک نانی لاکیتشه یی هه لئا و ساوی له سه ر بوو، نانه که له خرکه به رد ده چوو، سێوه که له سووچیکی سینیه که دا، هه شتا ده خولایه وه، دیار بوو هه یزی ده ست و مه چه کی پۆلیسه که کاری له سه ر ئه ویش ما بوو، پۆلیسه که له په ده ستیکی به سه رمدا کیشا، وه ک باوکیک، چۆن فه رمان به سه ر مندالیدا ده کات، به په نجه ئاماژه ی به سه ر سینیه که دا و هه یچی نه وت، بێ ئه وهی بیرى لى بکه مه وه چی ده خۆم و چ جۆره خۆراکیکه، نان و شۆر باکه م ته واو کرد، له کاتیکدا سێوه که م له ناو ده ستم توند گرتبوو، دواى چه ندین مانگ، بق یه که م جارم بوو میوه ببینم، له خه یال ممداء به خۆم وت، 'پێده چیت ئه م ولاته میوه ی که م بیت!'

له گه ل سێوه که ی ناو ده ستمدا، له گفتوگۆدا بووم و له خۆ ئاماده کردندا بووم، ئاخۆ چۆن ده ست بکه م به خواردنی و ددانه کانم له کوێی بچه قینم. یه کیک له پۆلیسه کان ده ستی دایه با لم و هه لی

ساندمه سەر پى و ئەوى تریان کە لەبچەكەى كردهوه بازووم، به هیزیک، كە نەمتوانى بەرهنگارى بيمهوه، سیوهكەى لە دەست دهرهیتام، کاتی لە شانمهوه پى دهکرد، دەستی کرد به داكرمانى سیوهكەم، لە عەزرتدا بهو تام و چێژەى لە خەيالمدا هەلم گرتبوون، ناو دەمم پى بوو لە شەربهتى سێو.

ئەو پۆژه، دواى ئەو هەموو پووداو و دەردى سەریانە. بردمیان بۆ زیندانیک، قەرەوێلەیهكى ئاسنى دووقات و ئاودهستىكى پۆژهلاتى تیدا بوو، ئاودهستەكە كونیكى خپى بچووك بوو، كە لە كۆنكریتی زیندانەكە كرابوو، بەلوعەیهكى ئاویش لە شانیهوه بوو، دیوارهكانى به نووسین و هیلکاری ناتەبا داپۆشراوو. چاوم گێرا به سەر و خواری جیگەكاندا بۆ هاوژیندانییهكەم، پۆلیسەكان كە لەبچەكەیان لە بازووهكانم دامالین، فرسەتم هیتا و پروم تى كردن و لیم پرسین، 'دەتوانم پرسىاریكتان لى بكەم؟'

پۆلیسەكان دايانە قاقای پێكەنین و شانەكانیان بەرز كردهوه و یەكێكان سەرىكى بۆ راوهشاندم و ئەویدیان وتى، 'یەس.'
لە خۆئامادەكردندا بووم و ویستم دەمم بكەمەوه و بدویم، هەر هەمان پۆلیس وتى، 'نەو.'

هیندەى لەبیرم مابیت، ئەوكات ویستم لە پۆلیسەكان بپرسم، 'ئایا لەكویم و لە چى زیندانیکدام و كەوتومەتە چى جیگەیهكى دونیاوه.'

هەردووکیان به پێكەنین و دووبارەكردنەوهى هەمان دوو وشەوه، 'یەس، نەو' لیم هاتنە پێشەوه و لە دیوارهكەیان توند كردم، زیاتر لە دەیان جار به لەپى دەستە پان و پى هیزەكانیان، دەیانكێشا به

سەر و گوتلا کەمدا، بێ ئەوەی هیچ بەرگری لە خۆم بکەم، یان هەر
 هیچ نەبێت، بازوو و دەستم بکەم بە قەلغان بۆ دەموچاوم، راست
 پشتم لە دیوارەکە توند کرد و توو پرە چاوم لە چاوە بێشەرم و
 زیتەکانیان بری.

تاوەکو هێزم لێبڕاو کەوتە سەر زەوی زیندانهکە، نازانم چەندیک
 بوو لەسەر شانی راستم خۆم گرمۆلە کردبوو. لەسەر ئەو
 کۆنکرێتە شێدارە، پۆحم لە قوولایی جەستەیی تیکشکاومدا مات
 کرد، چاوم لێک نا، گویم لێ بوو، دەرگای ئاسنی زیندانهکە داخرا،
 بە ئەستەم دەنگی پۆلیسەکانم لە دەرەوێ دەهاتە وێ، هێشتا
 قاقایان لێ دەدا و زووزوو بۆ یەکتربیان دەسەندەوێ و دەیان وت،

‘یەس.’

‘نەو.’

‘یەس.’

‘نەو.’

حمار

چاک دهمزانی به ندردندم، به هموو مانایه ک نه هامه تییه کی
 گهره یه و ئه گهر وا بپروات، دهر وونم هه لده قرحیتیت و له
 ماوه یه کی کورتدا هیتزم لی دهر پیت و له ته وای خه یاله کانم و
 پابر دووم دام دهر پیت.

شهوی یه که مم له زیندانه نوئییه که مدا، زیاتر له کاتژمیریک به دوا ی
 پلاکی کوژانه وهی ئه و گلۆپه زهرده له یه دا گه پام، که به بنمیچی
 ژووره که وه شه و پوژ ده گپا، پووناکییه که ی بیزاری کردبووم،
 شه و قی له قوولایی ئه و دیواره ره شکراره جه نجاله دا دووباره
 ده گپا یه وه، پاش ئه وهی کۆلم دا و نه مدۆزییه وه، نا ئومید لینی
 دانیشتم، له خه یالی خۆمدا وتم، 'له وانه یه شیوه خوویه کی شانق
 نامیز بیت. چه ندین سه ده یه له ولاتی به ریتانیا، له ناو شانق کاراندا
 بووه به باو، شه وان هۆلی شانق کانیا ن به تاریکی به جی ناهیلن و
 هه میشه گلۆپیک له سه ر ته خته ی شانق کان ده گپیت، به مه زنده ی

ئەوان، بۇ پۇچيانە تەككەنە و بەردە و امیدانە بە جۈولە لەسەر
تەختەى شاتق.

بەلام تۇ بلیت من، لە راستیدا، ئەوکات نەمدە ویزا بیر لەوہ
بکەمەوہ، ئاخۇ من ئەکتەری پۆرم یان شەو، تاویک لە
چاوە پوانی بینەر و ئەکتەری تردا بووم، لە چاوە پوانی ئەو
خیوانەدا بووم، کە پێدەچوو هاوشیوہی من بوونایە. بە قەرەویلە
ئاسنە کەدا هەلگە پام و لە پەنجەرە کەوہ بانگم دەکرد، پاشان بە
کۆلە مستم چەند جارێک لە دەرگا کەم دا، لە ناکاو، لە ژوورەکانی
ترەوہ دەست کران بە هاوار و بانگ، بەندکر اوہکان بۆیان
دەسەندمەوہ و بە هەمان شیوہی من لە دەرگا کانیان دەدا، لە
نادیارەوہ هاتوہاوارى ناو تەواوی بەندینخانە کەم دەبیست.

پێدەچیت ئەوکات، لە ژێر پووناکی ئەو گۆپە زەر دەدا، لە ناو
هاتوہاوارى خۆمدا ماندوو بوو بیتم و لەسەر قاتی خوارەوہی
قەرەویلە کە، تەخت لەسەر پشت خەوم لى کە وتبیت.

کاتیک لە ئازاری ناوسکم و تۆنى دەنگى خۆم لە خەو پاپە پیم،
خیرا هەستام و لەسەر جینگە کەم دانیشتم، چاوم هەلگۆفت، پاشان
لە تاو ئازار، دەستم خستە نیتوان رانە کائەوہ، تەماشام کرد دوو
پۆلیس بەسەر مەوہ راوەستابوون و قاقایان لێدەدا، جار جار بە
دارەکانی دەستیان، ئاماژەیان پى دەکردم، چەندین پۆژ دواى ئەو
پۆژە، لە گەل میزکردنمدا خویتم دادەنا. لە دواى ئەو پۆژەوہ
تیگە یشتم، کە دەبیت بە یانیان زوو، لە کاتی دیاریکراودا، بە خەبەر
بم، لە کاتیکدا بە یانیان پۆلیسەکان دین بۆ سەر ژمیری
زیندانییەکان و پشکنینی ژوورەکان.

پوڙي دوايي، هيتا تاريک و پوون بوو، پوليستیک دهلاقه ی ناو
 ده رگا ناسنه که ی کرده وه و چاویکی به ژووره که دا گنرا، نه وکات
 له پیتش دهلاقه که راست پاره ستا بووم، دیار بوو هر نه وهنده به س
 بوو، هه موو به یانییه ک، بۆ نه وه ی دلنیا بن له وه ی من نه بووم به
 مارمیلکه یان قالونچه و له درز و بهینی شیشه کانه وه
 هه لنه هاتووم، چهنه پوليستیک سهر دانیان ده کردم.

له ده مه ونیوه پو ی نه و پوژدها، پوليستیک له دهلاقه که وه قاپیک
 برنجی دایه دهستم، تاویک پاره ستام و وام زانی پوليسته که
 که وچکی له بیر چووه، دوا ی زیاتر له کاتژمیریک چاوه پوانیم،
 برسیتی زوری بۆ هیتام و به سهری په نجه کانم که وتمه پراوکردنی
 ده نکه برنجه کانی ناو نه و زهر داوه ی بونی میزی لی ده هات.

له سهر قه راغی جیکه که دانیشتم، هیتا قاپی خورا که که م له ناو
 ده ستدا بوو، دهلاقه که کرایه وه و هه مان نه و پوليسته ی
 خورا که که ی بۆ هیتام، به عهره بی چهنه وشه یه کی پی وتم، زوو
 حالی بووم که قاپی خورا که که ی ده ویست، خه ریک بوو پی بلیم،
 که هیتا ته واو نه بووم، به لام پرسیاره که م گزپی و لیم پرسه ی،
 'نایا پلاکی کوزاندنه وه ی نه و گلپی له کوپی ژووری
 زیندانه که مدایه؟'

سهریکی لی با دام و دیسان داوا ی قاپه که ی لی کردم، وه کوو لیم
 تینه گه یشتییت، قاپی خورا که که، که ته نها زهر داوه که ی تیدا مابوو،
 خیرا به نابه دلپیه که وه نام به سهرمه وه و هه لم قوراند، ئینجا
 قاپه که م به به تالی دایه وه ده ستی، پوليسته که تاویک سهر سام له
 چاومی پوانی و بیده نگ دهلاقه که ی به پرومدا داخست.

بیرم لی ده کرده وه، که پیده چیت نه م ژووره ببیته شوینی

هه می شهیی ژیانم، یانی تاکوو مردن لیره دا بمیتمه وه، لهو دهمه دا به خۆم وت، 'یان تو بلنیت ئه و پاریزه ره بالیۆزخانه ی هۆله ندای ئاگادار کردبیته وه، ئیمه یلنک یان ته له فۆننیک، به لām بۆ کئ؟ ده بیئت دایکم له ژیاندا مابیت؟ یان کارمن مه یلی بۆ من مابیت و له خۆی ببووریت و بیت بۆ ئه م دووره ولاته و بزگارم بکات، له و زیاتر، ده بیئت کئ هه بیئت هه ولنیکم بۆ بدات، یان کارل، ئه و هاوړی نوپه ی دایکم، نازانم، نامه ویت به خه یالیش هۆگری هیچ یه کیک له هاوړپیکانی دایکم بيم.'

که متر بیرم له جه سته م ده کرده وه و زیاتر له ناو خه یالمدای ده ژپام، به رده وام چاوم به ژووری زیندانه که دا ده گپرا، هه موو شتیک په نگی ته پوتۆزی ئه و بیابانه ی گرتبوو. دیواره کان، هه تا ده ست پتیا ن گه یشتبوو، هیلکاری و نووسینیا ن له سه ر بوو، بنمیچ و ئه رزه که شیدار و که پرویه کی سه وزبا و په نگ و پوخساری راستی داپۆشیبوون، له په نجه ره چوارگۆشه که وه، به پۆژدا خۆر ژووره که ی پپ ده کرد له پروناکی و وزه ی خۆی.

قاتی سه ره وه ی قه ره ویله که، به رزییه که ی ده گه یشته ئاستی لئواری په نجه ره که، په نجه ره که به شیشی ئه ستووری ژهنگ گرتوو ته یمان کرابوو، دیار بوو له ئه زه له وه بیر له وه نه کرابوو وه، شووشه ی تی بگیریئت، په نجه ره که به سه ر بیابانه که دا ده پړوانی، ده پړوانی به سه ر یه ک پارچه چۆله وانیدا، نازانم چه ندیک بوو ده ستم له شیشی په نجه ره که هه لپنیکابوو، له به رفراوانی و به تالی و ساف و بیگه ردیی ئه و بیابانه م ده پړوانی.

چه ندین شه و و پۆژ به و شیوه یه تپه رین، زۆربه ی کاته کانم له به رده می په نجه ره که دا به سه ر ده برد، ته نها ئه و په نگه زه ردباوه

ده‌بوو، له‌گه‌ل پهنیگی شینی کالی بی‌گه‌رددا، که پوژیک نه‌بوو
 هوریک به‌ری بگریټ، زور جار شنه‌ی بام له کاتی جووله‌یانددا
 ده‌گرت، کاتیک چنگیک پر لمیان له‌و ده‌وربه‌ره هه‌لده‌گرت و
 ده‌یانپرژاند، تاکوته‌را گردی به‌رز و نرمیان لی دروست ده‌کردن،
 له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم، 'ده‌بیټ کی و پوچی کی، له‌و بیابانه‌دا بژی و
 ده‌ستی پهنیگی خۆی به‌ پووی ته‌خت و بی‌پهنگی له‌و
 چۆله‌وانییه‌دا بیټیت و به‌رده‌وام یاری له‌گه‌ل سروشت بکات.'

له‌ سه‌ره‌تاوه، زوربه‌ی کات له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا پاده‌وه‌ستام و به‌
 سه‌رنجه‌وه له‌ بیابانه‌که‌م ده‌پوانی، چاره‌پوان بووم ناخو‌که‌ی،
 مرقفیک، گیانداریک به‌و بیابانه‌دا تیده‌په‌ریت، شه‌وانه بالاخانه‌ی
 له‌و به‌ندینه‌یه پر ده‌بوو له‌ ده‌نگی گریان و چرینی گۆرانی
 دلته‌نگ و هاتوهاوار له‌ په‌کتری، بیجکه له‌وه‌ی به‌رده‌وام ده‌رگا و
 دیواره‌کانیان ده‌کوتا. گه‌رمای پوژ و له‌و ته‌پوتوزه‌ی هیچ
 پینگیه‌که نه‌بوو له‌ هاتنه‌ژووره‌وه‌یانددا، له‌گه‌ل په‌شه‌با
 ژووره‌که‌یان پر ده‌کرد له‌ خۆل و لمی بیابانه‌که، له‌ سه‌ره‌تاوه
 سه‌رمای شه‌و ماسوله‌که‌کانی له‌شمیان گرژ ده‌کرد و به‌رده‌وام
 نازاریان ده‌هات، له‌ په‌کیک له‌و پوژانه‌دا، له‌ خۆناماده‌کردندا بووم
 بق به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی سه‌رمای شه‌و، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که، ده‌ستم
 کرد به‌ ته‌کاندن له‌و دوو پیخه‌فه‌ی له‌سه‌ر هه‌ردوو جیگه‌که بوون،
 ته‌پوتوز و بۆگه‌نیان له‌ ژووره‌که‌م ده‌ر نه‌ده‌چوون و به‌ دیوار و
 سه‌روگوټلاکمه‌دا ده‌هاتنه‌وه، وه‌که له‌وه‌ی بۆیان نه‌بیټ له‌ ژووری
 زیندانه‌که ده‌ر بچه‌ ده‌روه. پیخه‌فه‌کان تا هه‌ناویان پر بووبوو له
 توژ و لمی بیابانه‌که، بۆنی ساردی و که‌پووی ژووره‌که‌یان
 گرتبوو، له‌ کاتی هه‌لدانه‌وه‌ی پیخه‌فه‌کاندا، چه‌ندین پارچه‌ جلم

له ژیریاندا دۆزییه وه، شهوات له بهر خۆمه وه وتم، 'پیش من، زیندانییه ک لیره بووه، کاتیک نازاد کراوه، له بیرى چووه.'
 یهک یهک تهکاندن و تاویک به پرووی شیشی په نجه ره که ده، له بهر خۆره که پام گرتن، به و نیازهی، گهرمی خۆره که شه و بۆدپنه مردووه یان لى دابمالیت، تا شهوان له بهریان بکه م و له سه رمای شهوی شه و بیابانه بمپاریزن.

له سه ر یه کیک له جیگه کان، له سه ر لا که وتبووم، تاویک بوو دهنگم له خۆم بریبوو، گویم بق هه موو دهنگیک هه لخستبوو، که له په نجه ره و دهرگا و دیواره کانه وه ده هات، چاوم بریبوو شه و هیلکاری و نووسینانه ی له سه ر دیواری به رامبه ر جیگه که مده به ناوازه لیمه وه دیار بوون، شه و ی له منه وه دیار بوو، چه ندین چاوی زرت و په ش بوو، خه یالیا ن وروژاندم و له قوولایی بیره وه رییه کانه دا بق شه و پۆژه یان گێرامه وه، 'پۆژیکی خۆره تاوی مانگی هه ته وت بوو، له گه ل دایکمه دا، قۆلمان له قۆلی یهک هه لپیکابوو، له به رده م زانکوی سه ره سته ئه مستردا م دا پاوه ستابووین، چوارده ورمان به هاوپی و که سوکاری قوتابییه کان گیرابوو، هه موو بق وه رگرتنه وه ی بروانامه کانمان ئاماده بووین.

دایکم چاوی به چوارده ورماندا گێرا و توند بالی گوشیم و پتی وتم، 'ئه مه شه و پۆژه یه، پاش چه ندین سال هه ول و کوشش، هونه ر و میژووی هونه ر، بروانامه له و بواره دا... ده می ساله خه ونت بوو.'

به بن شه و ی لینی بروانم، به پیکه نینیکه وه له بهر خۆمه وه وتم، 'ده ترسم شانازیم پیوه بکه یت!'

هتواش و به مه کریکوه و تی، 'که میک'.

تایبته بۆ ئه و پوژه، قاتیکی چاکهت و پانتۆلی پهشم له بهر کردبوو، بۆینباخیکی جههرگی، بۆ جاری یه کهمم بوو بۆینباخ بییهستم و بهردهوام دهستم پتوهی بوو، ئه ویش بیرۆکهی دایکم بوو. به بیرم دیت، دایکم چهند جارێک داوای له چهند قوتابییهک کرد، که به کامیزاکهی خۆی وینه مان بگرن، ئه و پوژه دایکم به جۆریک خۆی گۆریبوو، که سه رنجی هه موو ئاماده بووانی راکیشابوو، قژه لوول و په شه کهی به سه ر شانیدا بهر دابووه، عه زییه کی په شی تا سه ر سمتی ته سک و له پتیش و پاشه وه، وهک خۆی به ئه نقه ست درانه دیتی، فش دیار بوو، به جۆریک تایبه ته ندیه کی دابوو به و بالا و له شولاره پتیه کی، له گه ل هه موو به ریه ککه و تنیکماندا، هه ستم به گه رمیی له شی ده کرد، زۆر دلشاد و به خته وه ر دیار بوو، منیش زۆر به شانازییه وه له شانیه وه راوه ستابووم، ده مو یست رووم له و خه لکه بکه م و هاواریان لێ بکه م و بلیم، 'خه لکینه، ئه و ئافره ته جوانه دایکی منه'.

له و کاته دا دایکم شانیکێ تیه و ژهندم و پرسیی، 'که ی، ئه وان دین؟'

'ئه وان، کی... ئه وان؟'

'کارمن.'

کاتی و یستم وه لامی دایکم بدهمه وه، له و ده مه دا کارمن له دووره وه په ida بوو، ده م به پتیه نین و پوو خوش، له گه ل کوپیکدا بوو، که ئه ویش قوتابی بوو له گه لماندا، هه روه ها که چیکێ بالابه رزی قژ زه ردی سپیکه لانه ی چاو شینی له گه ل بوو، من و کارمن دواسالی خویندنمان بوو، ئه و پوژه به روانامه ی کوتاییمان

وهر دهگرتوه. کارمن دووراو دوور، ههر دوو بالی پووبه پووی
من و دایکم والا کردن و به دهنگی بهرز بانگی لی کردن،
'نازیزان، پوژتان باش.'

دایکم پیش من کهوت و باوه شیکي به کارمندا کرد، له کاتی
ماچکردنیدا پتی وت، 'بهخته وهرم که دیسان ده تبینمه وه، نازیزم
کارمن.'

کارمن دایکمی توند به خویه وه نووساند، ئینجا له سهر شانی
دایکمه وه له منی پوانی و وتی، 'منیش ههروه ها، ئیفا خان.'
کاتی له گهل دایکدا دهستیان له یهک بهردا، کارمن له من هاته
پیش و زمانیکی ته پی به لچ و لیوی خویدا هیتا و ده می نایه ناو
دهمم.

نازانم له و ساته دا ئیمه چه ندما ن پي چوو، دوو جار دایکم قه راغی
چاکه ته که می پاکیتشا و وتی، 'ته واو، ته واو، دهی ئه وه نده به سه،
پیم بلین، ئم دوو به پیزه ی تر کین؟'

پاش ئه وه ی کارمن خوی له نیوان باله کانم دهره یان، به لام هیتا
دهستیکی هه له ناو دهستمدا بوو، پووی له که که کرد و وتی،
'ئه وه ئانایه، ئاموزامه، ئه مړو له بری دایکم له گه لم هاتووه،
ههروه ها بۆ جاری یه که میه تی شاری ئه مستردام ببینیت.'

پاشان دهستی بۆ فیکتور پاکیتشا و وتی، 'ئه وه یش فیکتور
لاورینت، هاوپړی و هاوپولی من و مارتن.'

کاتی بیده نگ سه رنجم له پوخسار و بالای ناسک و ئالتوونی ئانا
دابوو، کارمن پای وه شاندم و ده می نایه په ناگویم و له بن لیوه وه
چپاندى، 'ئه گه ر به ئانا سه رسامی، ئه وا بۆت هه یه ئه مشه و
سواری ببیت.'

دهستم له كه مەري هەلپيكا و به گووييدا چپاندم، 'سوپاس بو ماريڤه‌ت، پتيويست ناكات، ئەمشه‌و له‌گه‌ل ته‌يره‌كه‌ي خومدا ده‌چمه‌ ناو جيگه‌وه، خوي ده‌زانيت چه‌نديك تامه‌زرويم.'

پاش ئەوه‌ي له‌گه‌ل ئانا ده‌ستي يه‌كترمان پاوه‌شاند و ئەملاولاي مچا كرد. ته‌وقه‌يه‌كي هاكه‌زايشم له‌گه‌ل فيكتوردا كرد، فيكتور كورپيكي بالاكورت، ده‌موچاويكي قوپاوي لاوازي هه‌بوو، له‌وانه بوو كه پيش بيست ساليان، سه‌ريان ده‌ست ده‌كات به پرووتانه‌وه، به‌رواله‌ت له‌ پياويكي په‌نجاساله‌ ده‌چوو، وه‌كوو كارمن، خه‌لكي به‌لجيكا و دانيشتوي شاري بروكسل بوو، ماوه‌ي چوار سالي خويندنيان پيگه‌وه، فيكتور هاوده‌نگ و هاوسه‌فەري كارمن بوو، ئەوسا كارمن به‌ مني ده‌وت، 'فيكتور ته‌نها هاوپيئي سه‌فه‌رمه‌.'

ئاهه‌نگي ده‌رچوونمان بو ئيمه، تايبه‌تمه‌ندييه‌كي ئەوتوي نه‌بوو، بيچگه‌ له‌ چاوه‌پواني و گوڤگرتن له‌ چه‌ندين وتاري دريژي چه‌ند پروفيسوريك و يه‌ك به‌ يه‌ك خويندنه‌وه‌ي ناوي قوتابييان و وه‌رگرتني بروانامه‌كانمان، كه ئيمه ته‌نها بو ئەوه له‌وي ئاماده بووين. له‌گه‌ل وه‌رگرتني بروانامه‌كاندا، له‌ هۆله‌كه‌ ده‌ر چووين و به‌ره‌ و سه‌نته‌ري شار به‌پي كه‌وتين، پاش ئەوه‌ي دايكم له‌ پيگا ليمان جيا بووه‌وه و به‌جي هينشتين، ئەگه‌ر باش به‌بيرم بيت، ئەو پوژه دايكم له‌گه‌ل چه‌ند هاوپييه‌كي شيوه‌كاريدا پيشانگه‌ي هاوبه‌شي كردبووه‌وه.

تاكوو ئيواره‌ دره‌نگ، چوارقولي به‌ شاردا گه‌راين، له‌ چه‌ندين بار و قاوه‌خانه‌ لاما‌ن دا و به‌ بيانوي ده‌رچوونمانه‌وه، هه‌رجاره جوړيک له‌ مه‌شرووبمان داوا ده‌کرد، کاتي له‌ کوفيشوپيک لاما‌ن دا، سه‌ره‌تا له‌ بي‌ره‌وه‌ ده‌ستمان پي کرد، پاشان کردمان به‌

پیشبرکئ و هەرچاره یه کیکمان جۆریک له ویسکی داوا دهکرد، به رادهیهک مهست بووبووم، مهيلم زیاتر به ئانا دها وهک له کارمن.

له کاتیکدا که هه موو قاقامان لیده دا، له پریکدا کارمن خوی خسته سه ر کۆشی فیکتۆر، ده میان نایه ناو ده می یه کتری و تاویک به سه ر یه کدا نوشتانه وه، له سه ر هتاوه به گالته دهاته پیشچاوم، له گه ل ئانا پیکه نیمان پتیان دهاته، مهست بووم و له نیوان راستی و خه یالدا، خۆم لئ ون بووبوو. به گومان بووم، نه مده زانی ئاخۆ ئه وه ی پووی دا، راستی بوو یان خه یال، دلگه رم و بی ئارام، جیگه م به خۆم نه ده گرت، زوو زوو قومی قوولم له ویسکیه که م دها و له ناو خه یالدا نوقم بووبووم، به خۆم دهوت، 'هه لبه ته ئه وانیش زۆر مهستن و هۆشیان له لای خویان نییه.'

ئانا له ته نیشتمه وه دانیشتبوو، زۆر مهست دیار بوو، خوی لئ هینامه پیش و لئی پرسیم، 'بیر له چی ده که یته وه؟'

پاش تاویک بیدهنگی و له خۆمدا گه ران له وه لامیک، وتم، 'هیچ!'
بالیکی خسته سه ر شانم و ده می هینایه نزیک گویم و له بن لیوه وه چپاندی، 'تا که ی من و تو ئاوا بیدهنگ دانیشین و له وان به روانین؟'

پیش ئه وه ی پووی خوی به پوومه تمه وه بنیت و توند باله کانی له ملمه وه بئالینیت، هه ردوو پانی به سه ر پانه کانمدا درێژ کرد و خوی خسته سه ر کۆشم، له وه ده مه دا، منیش به تیلای چاویک کارمنم به سه ر کرده وه، ئه وه له گه ل فیکتۆر، له گه رمه ی قسه کردندا بوو، لهج و لیوم ته ر کرد و هیواش به سه ر پوومه تی ئانامدا خشانده، بۆنیکی قورس و پیاوانه ی له خوی دابوو، له گه ل بۆدپنی

ویسکی و ئارەقی لەشمان و بۆنی جگەرەدا تیکەل بووبوو، بەلام جوانیی ئانا و بێزار بوونم، لێ و لێوی ئانا یان پێی لستمەوه، ئەوەندە خۆی لێ توند کردبووم، لەسەر جلەکانیشیەوه هەستم بە پرووتیی ئەندامەکانی جەستەیی دەکرد، توند چاوم داخست و ئەمەم بە خەیاڵدا هات، 'ئێمەیی مەرۆف، پێویستە جارجار خۆمان بەقوولی مەست بکەین، تەنها مەستییه وامان لێ دەکات، کە بۆ ساتیک خۆمان و ئازاری خوشەویستیمان لەیاد بکەین، ناوبریک وەر بگرین، کە پۆحی من و کارمن پێویستی پێتەتی، بەلکوو تاویک لە گیانکێشانی یەکتر دەست هەلبگرین و ساتیک فەین بە یەکتەری پەوا ببینین، بەلکوو بتوانین ئەو سنوورە بشکێنین، کە ناوی غیرە و دلپێسییه، سنووری خوشەویستییهک بشکێنین، کە لە خۆپەرستیمانەوه سەرچاوهی گرتووه.'

پووداوهکانی ئەو پۆژە، سالانیک خەیاالی من و کارمنی شیواند. لەیادمە جاریکیان کارمن پێی وتم، 'پەیوهندی من و تۆ، پێویستە هاوشتووی تابلۆکانی دایکت ئەبستراکت بیت.'

درەنگانیکێی شەو، چوارقۆلی بەسەر شەقامەکانی شاردا، قۆلمان لە قۆلی یەک هەلیکابوون، پێتەکانمان بەئەستم بەدوای پێی یەکتەریدا بۆ هەلدەگیرا و تەواو مەست و ماندوو بووین، خۆمان گەیاندهوه مالی ئێمە، لەسەر میزی نانخواردنی چیشخانەکە دانیشتین، بە هەرچوارمان، زیاتر لە چوار لیتر ئاومان خواردەوه، بەلام دوای ئەوهی تینوویتییمان شکا، دەستمان کردەوه بە شەرابخواردنەوه، شەرابی سوور، کە دایکم سالانە بەتایبەتی لە فەلاحیکی ناوداری دروستکەری شەراب، لە خوارووی فەرەنسا داوای دەکرد، باسی هیچمان نەدەکرد، یان باشتر بلیتم، زۆرینهی

کات بیدەنگ بووین، ئەگەر یەکیکیشمان دەمی بکردایەتەو، ئەوا
 پستەکەمی تەواو نەدەکرد و لەناکاو بیدەنگ دەبوو، کوتوپر فیکتۆر
 ھەستایە سەر پێ و پێ بە چنگی، کۆندۆمی فېچ دایە سەر میزەکە
 و وتی، 'مارتن، کچینە بە خۆشی، ئەگەر پێنماییمان بکەیت، من و
 کارمن لەکوێ...!'

قسەکەیم پێ بری، خێرا چاوم بریپە چاوی و بە دەنگیکی بەرز
 وەلام دایەو، 'تو و کارمن ملتان بشکێنن و بگەڕێنەو، بۆ ولاتە
 کاو لەکەمی خۆتان.'

کاتی من ئەمەم وت، ھەرسیکیان دایانە قاقای پێکەنین، کارمن، کە
 جاری تر ھاتبوو ھەستی ئیمە و شارەزای مالا کە بوو، دەستی
 فیکتۆری گرت و بەدوای خۆیدا پایکیشا بۆ ھۆلی دانیشتنەکە،
 پاش ئەوێ دەرگاکیان بە پووماندا پێو دا، بیدەنگییەکیان
 لەدوای خۆیانەو بەجێ ھێشت، کە من و ئانا کەوتینە ناو
 قوولاییو، ھەردووکیان بیدەنگ تاویک لەسەر پووی میزەکەمان
 دەپوانی، لەو چەندین کۆندۆمەمی لەسەر میزەکە بلوو بووبوونەو.
 لە خەیاڵدا، لەگەڵ کارمن لە لێدواندا بووم، لە مەستیدا، سەری
 باسەکانم لەیەک بۆ گری نەدەدران و ھەر ھەمووی لە خەیاڵدا
 بووبوونە جەنجالییەک، بووبوونە قورسایەک لەسەر سنگم و
 ھەناسەیان لەبەر بریبووم، پووداوەکان بێ خواستی خۆم، زۆر
 بەخێزایی پوویاندا.

ئانا کورسییەکەمی پاکیشایە دواو و ھەستایە سەر پێ، پووی تی
 کردم و خۆی ئاخییە سەر کۆشم، پاش ئەوێ ھەردوو بالە
 پووتەکانی لە ملم ھەلپێکان، لێو ساردەکانی لە دەمی وشکم توند
 کردن، تاویک بە ساردییەکەو یەکترمان ھەلگۆفی، ھێشتا لە

قوولایی خه یالمدای بیدار نه بو و بوومه وه، تاو یک له چاومی پروانی و
وتی، 'جینگه کی نه رم هه یه له ماله دا، تاکوو پیکه وه له سهری
پابکشین؟'

بی ئه وهی وه لامی بده مه وه، هه ستاین و چهند کوندومیکم له سهر
میزه که هه لگرت و دهستی ئانام گرت و به دوا ی خومدا به
پلیکانه کاندای به ره وه سهر وه بر دم، بق ژووری خه و تنه که ی خوم.
خوم فریدایه سهر جینگه که م و له سهر پشت پاکشام، به لاچاو یک
له ئانام ده پروانی، که خه ریکی داکه ندنی جله کانی بو، پاش ئه وهی
به پروتی هاته سهر جینگه که م، به پتوه پاوه ستا و پتیه کانی
له ملاولای شانهمدا بلاو کرده وه و به مه کریکه وه وتی، 'هه موو
کو پیکی هولهن دی، وه کوو تو ساردوسرن؟'

په یکه ریک، که هه موو ئه زمونی بینیمی به تال کرده وه،
جهسته یه کی پیک و پهنگی پتستی ئالتونی، نه مده زانی له کویتوه
دهست پین بکه م، کام هه ستم پیش ئه وی تریان بکه ویت، هه موو
پیکه وه گریان گرتوو، په نجه یان دهچه قانده پوحم، داوام لی کرد،
که تاو یک به ژووره که دا بکه پیت، بیده نگ، تکام لی کرد
نه مدوینیت، دوا ی ئه وهی چهند جار یک به به رده می جینگه که مدا
هات و چوو، به دهم خونمایشکردنه وه وتی، 'ده ته ویت دیمه نی
جه ستم به پروتی له خه یالتا هه لبرگیت، پاشان بیخه یته سهر
که نفاسیک.'

'نا، نا، که نفاسی چی.. بق خه یالم، ته نها بق خوم.'

'هه ر عاشقم نه بیت باشه...!'

'به س ته نها ئه مشه و.'

'ناخ، ئه گه ر وا بیت، به و په ری خوشحالیمه وه.'

بازی دایه وه سهر جینگه کهم و دهستی کرد به داکه ندنی جله کانی
 من، پاشان دهستی برد، په تی گلۆپی ژووره کهی پراکیشا، که
 دهکه وته ژوور سه رمانه وه و گلۆپه کهی کوژانده وه، به جوریک، له
 تاریکی ژووره که دا، پوخساری و شهوقی زهردی له شیم لئ و ن
 بوو، خیرا دهستم برد و په تی گلۆپه کهم پراکیشا و گلۆپه کهم
 داگیرساند، دیار بوو ئانا له کاته دا بیتاگا بوو له وهی ژووره که
 پرووناک بوو بووه وه، نینۆکه کانی له پیستم دهچه قاند، چاری
 نووقاند و بهرده وام لهج و لیتی دهگه ست، باله کانم له جهسته ی
 هه لپیکا بوو، پر به دهستم، له شی پرووتیم گرتبوو، سمتمان توند
 لیک گیر کردبوون و بیده نگ لیکنان هه لده سوو، ناوبه ینمان له
 ئاره قه و که فی سپی و هورمونی جه زمان ته پ بوو بوو، زۆربه ی
 کات، به سه ریه وه بووم و به سه رنجه وه له بهر پرووناکی
 گلۆپه که دا لیم ده پروانی. دیار بوو ئانا له پیتی ته کانه هتواشه کانی
 من پازی نه بوو، به پرتاویک له سه ر خوی وه لای نام و پانه کانی
 به سه ر سمتدا بلاو کرده وه، به هه له شه ییه که وه پیی وتم،
 'گانکردن ته نها خوش بیت، به س نییه به لای منه وه، ده زانیت،
 ده زانیت چۆن؟ ئازارم بده، هه تا ئازار و خوشی، له ناو پۆحمدا
 تیکه له به یه ک بین، بکیشه به پانه کانمدا، گازم لئ بگره، نینۆکه کانت
 له مه مکم گیر بکه، قژم پابکیشه. کاتیک ماچم ده کهیت، گاز له
 زمانم بگره، ئه وه تو زیاتر له کاتژمیریکه به سه رمه وهیت، نه تیژی
 نینۆکه کانت و نه تیژی و په قیی هیچ به شیکی دیکه ی له شت،
 نه چه قینه ناسکی و پرووتیی له شم، نازانم، بمبووره، هه ست پئ
 ناکه م که...'

له مه وه بیده نگ بووین، بی ئه وه ی من هیچ وه لامیکی بده مه وه،

خۆی به سه رمدا درێژ کرد و هێواش سه ری نایه سه ر سنگم، وه کوو بلیی په شیمان بیت، نه مده زانی چیی پی بلیم و چۆن وه لامی بده مه وه، سه رسام لیم ده پروانی، مه ستی و خواره نه وهی پیژهی زۆری ئه لکجول له خوینمدا، هیزیان له بهر برپیووم، پاش چهند هه ناسه یه ک، چاویم لیک نا، ئه وکات ماندوو بووم، نه متوانی زیاتر بیر له وه له چوون و توو په بوونهی ئانا بکه مه وه، له وه ده مه دا چوومه ناو خه ویکێ قووله وه.

کاتیک به خه بهر هاتمه وه، له و لیویم تا کوو ناو قوړگم، له تینواندا پیکه وه نوو سابوون، ئانا هیشتا سه ری له سه ر با لم بوو، له سه ر پشت که وتبوو و پر خه ی ده هات، گۆی مه که کانی سوور و قیت له هه وایان ده پروانی، تا ویک بیده نگ لیم پروانی و ده ستیکم خسته سه ر ورگی و تا خوار ناوکی بردم، ساردوسپی جهسته ی له گه ل ئه و جوانیه سروسشتیه ی ئه ودا، خیرا هه وه سمی وه کوو خۆی سارد کرده وه، پاشان له تینواندا به پرووتی به پلیکانه کاندا چوومه خواره وه و له چیشته خانه که ده مم نا به به لوعه که وه و تا ویک سه رم خسته بهر ئاوه که ی.

به سه ری ته په وه، که هیشتا ئاو به سه ر شانه کاندا ده چۆر پیه وه، له بهر په نجه ره ی چیشته خانه که دا بیده نگ پا وه ستام، بیرم له پروودا وه کانی پۆژی پا بردوو ده کرده وه، له نا کاو له وه پی قوولایی بیده نگێ و تاریک و پروونی چیشته خانه که دا، که به ناوازه پرووناکی گلۆپی سه ر شوسته کان به شیکی که میان پرووناک کردبۆوه، ده ستیکی سارد که وته سه ر شانم، بی ئه وه ی ئاو پی لی بده مه وه وتم، 'ئانا، تۆیش تینووت بوو؟'

‘به لئ، من هه مېشه تینوومه.’

دهنگه که م ناسییه وه، په شوکام، گیانم داهیزرا، خیرا ئاوپم لئ دایه وه، پووناکیی دارگلۆپهکانی کۆلان، بهکزی دهگه یشتنه ناو ژووری چیشتهخانه که، ده موچاویکی خه والوو، به پروتی، دیار بوو ئه ویش شه رابی سوور قوړگی وشک کردبوو، له تینواندا به خه بهر هاتبوو، تاوێک بیدهنگ به رامبه ری یهک پاره ستاین، هیچمان به یهک نه وت، پاشان له شانی یه که وه پاره ساین و له گلۆپی سهر شوسته ی شه قامه کانمان ده پروانی، به ئه سپایی دهستی له دهستم هه لپیکا، نازانم ئه وکات چیم له خه یالدا بوو، بیتجگه له وهی ئه وهندهم بهس بوو، که تنها بیدهنگ ببم، کارمن ئه و بیدهنگییه ی شکاند، ‘له زهت له ئانا برد؟’

بئ ئه وهی وهلامی بدهمه وه، توند دهستیم گوشی، تا ژوری بۆ هات و له عه زه تدا دهستی له دهستم ده رهنیا، ده رگای چیشتهخانه که ی کرده وه و به پروتی و به پپی په تی چووه ده ره وه، ده رگای پشته وهی چیشتهخانه که مان ده که وته سهر باخی پشته وهی ماله که مان، بئ دوودلی، خیرا دوا ی که وتم و له ناو چیمه نه که دا، که ده که وته ناوه راستی باخه که، کارمن راست پاره ستابوو، له ئه ستیرهکانی ئاسمانی ده پروانی، شه ونم چیمه نه که ی ته ر کردبوو، له بنی پیکانه وه فینکییه کی دها به له شم، چووم له پشته وه پاره ستام و هتواش باله کانم به سهر شانه کانیدا هه لخستن و خۆم پتوه نووساند، ههسته کانم به ئاگا هاتن و ئاشنایه تی خۆیان نیشان دا، خۆینم سه ره له نوێ دهستی کرده وه به گه ران به ده ماره کانمدا، بۆن و گه رمی له شی، هه موو خه یال و توانای بیرکردنه وه میان وه ستاند، ئه و بۆنه ی لووته کانم پر نه ده بوون لئی، پاش تاوێ خۆ

له يهک توندکردن و ته ماشاکردنی ئه ستيړه کان، کارمن وتی،
'ئه ستيړه ی من له ئاسمان نييه.'

'باشتر، به تو چی لهو دووره وه.'

شنه ی بایهک، تالی قژه ئالوزکاوه کانی ئه وی دها به پروودا،
سهری وه لاوه نا و لیوی وشکی به لچ و لیومه وه نووساند، بونی
هه ناسه ی دای به پروودا، ئه وه ناسه یه ی هیشتا بونی شه رابی
لی ده هات، وهک گیرۆده بوویهک، له گهل هه موو هه ناسه دانتيکی
ئهو دا، من هه ناسه م هلده مژی، زمانم به لچ و لیوی دا ده هیئا و
درزی وردی وشک هه لاتوویانم ته پ ده کرده وه.

دوای ئه وه ی تاویک بوو بیده نگ یه کترمان له ئامیز گرتبوو، کارمن
وتی، 'چار سال پیکه وه بوون، دوای ئه وه هه موو یادگار ییه،
بیتمانایه به و جوړه مالئاوایی له یهک بکه ین.'

پاش تاویک هه لمژین و قومدان له یه کتری، دیسان وتی، 'له گهل
تو دا، کوند قوم پیویست نییه، دلنیام له وه ی تو له کاتی
پاواردنماندا داوام لی ناکه یت په نجه بخرمه قنگته وه.'

هه ردووک ده ستمان کرد به پیکه نین، به دهم پیکه نینه وه وتم،
'تویش له کاتی پاواردنماندا داوای ئه وه م لی ناکه یت، که لیت
بدهم و ئازارت بدهم.'

باله کانی له ملم هه لپیکان و به دريژایی له شمان، خوی پیوه
نووساندم، شاده ماره کانم له ژیر پیستمد خویان پاده پسکاند و
هه لئاو سابوون، تا ده هات، دلم خیرا لیی دها و به ربه وام خوی
ده کیشا به قهقهه سه ی سنگمدا، گویم لی بوو، سنگم وه کوو چه رمی
ده هؤل زرمه ی لیوه ده هات، گه رمییهک له شمی داگرتبوو، که نه
سروه ی هه وای ساردی ئه وه شه وه و نه ئه و چیمه نه ته په ی به

پتی پەتی لەسەری پاوه‌ستابووم، ساردی نەدەکردمەوه. نازانم
چەند دەبوو لەویدا بەیەکەوه لکابووین، کاتۆمیریک بوو، بەدریژایی
ئەو شەوه، پێکەوه، یان چەندین شەو و پۆژ تێپەریبوون و ئێمە
لەخەلۆهتی تێکەلاوبووندا سەر بووبووین و بیئاگا بووین لە کات،
هەر لەویدا و بە پێوه، لێو و ناو پۆچی یەکترمان تەپ دەکردەوه،
بەردەوام لەپی دەستە زبەرەکانم بە لەشی پرووتیدا دەهینا، ئەژنۆم
دەلەرزین و تا دەهات، لەشم تەپایی لێ دەبرا.

پاشان خۆمان لەسەر شەقامەکه و لەژێر پووناکی دارگلۆپەکاندا
بینییەوه، دەست لەناو دەست بەسەر شوێستەئێ و کۆلانی
چۆلانی بەپووتی پامان دەکرد، لەگەڵ دەرکەوتنی هەموو لاییتی
ئوتۆمبیلێکدا، خۆمان لەودیو سنووری پووناکی دارگلۆپەکاندا ون
دەکرد، بیئاگا بووین لەوهی ئەو شەوه تەمەنی کەمی ماوه، شەو
دووساتەکانی خۆی پادەستی پۆژ دەکاتەوه و سپێندە لەو
دەورووبەرە پووناکی دارگلۆپەکان کز دەکات.

باش بەبیرم دێت، سپێندەئێ دابوو، لە بالاخانەکانەوه تاکوتەرا
هاواریان لێ دەکردین و فیکەیان بۆ لێدەداین، کاتێک گەیشتی
مالەوه، مالەکه بێدەگ بوو، دیار بوو ئانا و فیکتۆر هێشتا لە
خەوندا بوون، هەردووکیان مەست بووین و بە راست و چەپماندا
دەکەوتین. کارمەن لە چێشتخانەکه هەردوو دەستی گرتە و لە
چاومی پوانی، 'دلم پەرە لە حەزیکێ شیتانە بۆت، حەزیک، کە
تەواوی هەستەکانم گیرۆدەین.'

پاچەکی و دەستیەک بەسەر دلمەوه گرت و پێم وت، 'ئەو وتە
جووانەت هەلگرتبوو بۆ دووساتی مالتاواایمان لە یەکتەری؟'
'نازانم، ئەئێ تو، دواوتەت چییە؟'

‘جا تو هیچت بق من تیا هیشته وه؟’

کارمن برۆکانی ههلبړین، سهیریکی کردم و به شهرمیکه وه وتی،
‘دهزانم، بمبووره، به تاییه تی له م کاته دا، که دواساتمانه پیکه وه،
ههست دهکم ئه و لیدوانم له وپه پری خۆپه رستیمه وه بوو، به لام...!’
تاویک بیدهنگ و سه رسام له چاوی په کترمان ده پروانی، دهستی
له ناو دهستمدا دهله رزی و ورده ورده سارد ده بووه وه، هتواش
چاوی لیک نا و لیم نزیك بووه وه و له چ و لیتی به ئه سپایی به
پرومه تی ته زیومدا خشانند، ماچیکي کردم و پیتی وتم، ‘ژیانیکي
خوش، سوپاس بق هه موو شتیک.’

دهستی له دهستم کرده وه و لیم دور که وته وه، بیدهنگ، دهسته
سارده کانم لیک هه لده سوون، بڼ ئه وهی وه لامی بدهمه وه، بپوچان
لیم ده پروانی، پشتی تی کردم و ده رگای هۆلی دانیشته که ی
کرده وه و چووه ژووری و ده رگاکی به دواي خویدا داخست،
پاش تاویک سه رسام بوونم، ماندوو به پلیکانه کاندای سه ر که وتم و
چووم بق ژووره که ی خۆم، له ته نیشت ئاناوه، بڼ ئه وهی لیتی
پروانم و به ئاگای بیتنم، پراکشام و لیتی خه وتم.

پوژی دواي ئه و پوژه، له ساردیی دهستی دایکم راچله کیم و
به ئاگا هاتمه وه، له سه ر قه راغی جیگه که م دانیشتبوو، پاش ئه وهی
به په له چه رچه که م به سه ر خۆمدا پراکیتشا و توژیك خۆم
هه لپه سارد، له و ده مه دا ژووره که پر بوو له پرووناکی، هیشتا
سه رم زور قورس بوو، چاوم به ئه ستم بق هه لده هات، دایکم لیتی
پروانیم و پرسیی، ‘دوینن زورت شه راب خواره وه؟’

له حه وسه له مه دا نه بوو وه لامی بدهمه وه، له چیکم لی هه لقورتانند،

ديسان ټه وټی، 'ټهوه کاتزمیر دووی پاش نیوه پویه، پیده چیت
نیوه تا درهنگانی شهو ټاههنگی ده رچوونتان گیرایت!' ^۱
دوای ټهوهی دایکم ټهوهی وټ، خوی به سهرمدا پاکیشا، له سهر
کومیدی ته نیشتی جیگه کهم، پارچه یهک کاغه زی هه لگرت و
دهستی کرد به خویندنه وهی.

'ټازیز مارتن،

بمبورره بق دویتن شهو، بمبورره له زیاده پویم، ویستم شه ویکت
له گه لدا به سهر بهرم، پر بیت له له زهت و بتوانم سهرسامت بکه م
به خوم و چیژ له یهک وهر بگرین، به داخم تق بق هه ردووکمانت
به پهوا نه بینی.
ماچیک له منه وه. ټانا. ^۱

دایکم پاش ټهوهی تاویک به سهرنجه وه له نامه کهی پوانی، به
سهرسامیه که وه لیتی پوانیم و پرسیی، 'ټانا...! ټهی، ټهی، تق
دویتن شهو له گه ل کارمن نه بویت؟ پیم بلی، چ باسه؟'
چه رچه کهم له خومه وه ټالاند و هه ستام، له سهر جیگه که مه وه
بازیکم دا بق خواره وه، به رهو هه مامه که مان چووم، به دهم ریگه وه
و له بهر خومه وه وتم، 'بمبورره، له پاستیدا خوشم نازانم دویتن
شهو چی پووی دا. ^۱

به پوژدا ژووری زیندانه به رته سکه کهم پر ده بوو له پووناکیی
خور و ته واو گهرم داده هات. پوژانه، کاتیک خور له ناوه پاستی
ټاسمان له نگره ری ده گرت، لهو بیابانه دا خور هالوو و بوکپووزی له

هه موو شتيك هه لدهستاند، بۆ چهند كاتزميريك بۆنى سوتان و به خولبوونی دهنكه زيخه كانی بياپانه كه، هه وای ژووری زيندانه كه میان دهگۆپی و له سهر سنگدا پهنگيان دهخوارد و هه ناسه يان توند دهكرديم، دهنكى زيخه كان دهبوونه پارچه يهك پشكق و سوور هه لدهگه پان، خۆر هه موو شتيكى دهسوتاند، كه بهر تيشكى ئه و بكه وتايه، بهردهوام دهنكى مار و ميروو و ئه و گيانداره خشوكانه م دهبيست، كه له تاو گهرمای بياپانه كه خویان دهئاخنييه ژيتر سيتهري ديواری زيندانه كه، ئه و بالاخانه يه يی بۆ مه به ستيكى تر له ناوه پراستی ئه و بياپانه دا دروست كرابوو.

پاش ئه وهی چهندين شه و پۆژم له ناو ته پوتۆز و كه پرووی ژووره كه دا گوزهراند، پۆژيك له و پۆژانه گوپم دايه بهر خۆم و دهستم كرد به پاكردنه وه و شۆردنی هه موو شتيك له ژووره كه دا، چهند پۆژيك خۆم پتوه سه رقالي كرد، له و پۆژانه دا، بهلوعه ی ئاوه كه پۆژی چهند كاتزميريك ئاوی پيدا دههات، يانی پۆژانه زياتر سی كاتزمير به بهردهوامی ئاوی له بهر دهپويشت، ئاوه كه بۆنى هيلكه ی كولاوی لی دههات.

ئه و دوو بلووزه كونه ی له ژيتر يه كيك له جيگه كاندا دۆزيمنه وه، يه كيكيان قۆل دريژ و ئه وی تريان قۆل كورت، پهنگيان له بهر برابوو، نه دهناسرانه وه، تا بزنام ئاخۆ به چ پهنگيك بانگيان بكه م، يه كيكيانم له بهر كرد، ئه وی تريان به پۆژدا ئاره قی گيانم پی دهسپی و خۆم پی وشك دهكرده وه.

كاتيك له سهر جيگه كه م راوه ستابووم و به پارچه جله شريك بنميچی ژووره كه م پاك دهكرده وه، سه رنجم دا جالجالۆكه يهك له سووچيكا دهواری خۆی لی هه لداوو، خۆی له ژيتر رايه له ی

تەيمانەكەيدا مات كوردېو، ھەستەم دەكرد بە چاۋە زرتە وردىلەكانى لىتى دەپوانىم، نىومەتريك بە چواردەورى تەيمان و مالاكەى ئەودا بە پەشى و زەردى ھىشمەۋە، لەدۋاى ئەو پۇژدەۋە، ھەموو پۇژىك سەردانم دەكرد، بەيانى باش و نىۋەپۇ و ئىۋارە و شەۋانىش چەند جارىك بانگم لى دەكرد، كە شەۋى ئەۋىش شاد بىت، زۆر جارىش بەجئى دەھىشتم و لە نىۋان شىشەكانەۋە، بە بەرچاۋى مەۋە دەچوۋە دەردەۋە. ئەو پۇژانە بىجگە لەدەورى مالى جالجالۆكەكە، گلۇپى ژوورەكەشىم پاك نەكردەۋە، شەۋان زىاد لە پىۋىست پروناكى دەيدا لە ژوورەكە، ئەگەر پاكم بكدرايەتەۋە، پەنگى لە زەردەۋە دەگۇرا بە سېى و ھەر زوۋ لىتى بىزار دەبووم و ھىزىشى لە ھىلكارىيەكانى سەر دىۋارەكە دەپرى.

پاش ئەۋەى ژوورەكەم لە تەپوتۇز پاك كردهۋە، نووسىن و ھىلكارىيە كۆنەكان باشتەر دەر كەۋتن، لەنىۋان ئەۋان و بىركدنەۋەدا لە پابردووم، بەتايىەتى لە دايكم و غەربىيكدنى شارى ئەمستردام، سەرنجم چوۋە سەر پۇرتريتىك كە زۆر ناھىاز و نەزانانە كىشراۋو، بەلام چاۋە مەنگ و پەشەكانى لە ھەرجىگەيەكى ژوورەكەدا بوومايە، ھەستەم دەكرد لىيان دەپوانىم و چاۋدىرپىيان دەكردم، ئەۋەندەم لى پروانىبوو شەۋانىش لە خەۋندە ئامادە بوو. بىجگە لەو پۇرتريتە، دەيان دەموچاۋى شىۋاو و تەۋانەكراۋى تر لە چواردەورى ئەودا و لەسەر دىۋارەكانى تر كىشراۋوون، زۆربەيان تەنھا چاۋيان بەدەردەۋە بوو، ھەستەم دەكرد بەكۆمەل نىگابانى ژوورەكەيان دەكرد، چاۋيان پېر بوو لە شەرم و گومان، بە جۇرىك كە لە مرقۇف بوۋنى ئەۋان

دلنیا نه بووم و زیاتر وهک گیانداریکی زهلیل خوځیان نمایش دهکرد. بهردهوام دهنگیکی ناوازه، دهنگیکی غریب، وهکوو شهوی زور له دوور بیت، شهوانه لهناو بیدهنگی خوم و چواردهورمدا گویم لښ دهبوو، له نادیار و قوولایی دیواره‌کانه‌وه دههات، دهنگیکی زور نرم، زیاتر له نووزه نووز دهچوو، دهنگی شه کهمه‌ندامانه‌ی لهناو خوځاندا مانیان گرتبوو، زیاتر به چاویان دهیانویست بدوین، پیدهچوو هینزیکي نادیار دهستی نابيته قورگیان.

پوژیک دواي شه پوژانه‌ی ژووره‌که‌مم تیدا پاک کرده‌وه، له دهنگی خره‌خری ترپه‌له کلیل و هاتوهاواری ناو بالاخانه‌ی زیندانه‌که بیدار بوومه‌وه، پولیسینک خه‌ریکی کردنه‌وه‌ی ده‌رگای زیندانه‌که‌مم بوو، خیرا به‌هله‌داوان راست بوومه‌وه و خوم گه‌یاندنه به‌رده‌می ده‌رگاکه، له‌گه‌ل کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکه و هاتنه ژووره‌وه‌ی پولیس‌که‌دا، له ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا پیک پاره‌سابووم، بښ شه‌وه‌ی سه‌رجم بدات یان سلوم لښ بکات، چاویکی خیرای به ژووره‌که‌دا گیترا، بیده‌نگ پاشه‌وپاش گه‌پایه‌وه دواوه و ده‌رگاکه‌ی به‌دواي خویدا داخست.

تاوینک چاوم هه‌لگلوخت و دوايین بنکپری خوم تیدا شله‌قاندن، به ئه‌رز و دیواری ژووره‌که‌دا پوانیم، ژووره‌که تا دههات، پووناکتر ده‌بووه‌وه، نووسین و هیلکاریی سهر دیواره‌کان، له‌بهر پووناکیی تیشکی خوره‌که‌دا جیاوازتر ده‌یاننواند.

هموو پیکه‌وه، خه‌ته عه‌ره‌بییه‌کان و فورمه تینک‌شکینراوه‌کان، هیله کون و کاله‌وه‌بووه‌کان، به‌کومه‌ل نمایشی دیمه‌نیکي شه‌بستراکتیان ده‌کرد، شه پوژنه‌چوومه سهر جینگه‌که‌مم و به‌رده‌وام به ژووره‌که‌دا ده‌گه‌پام و چاوم به پووی دیواره‌کانی چواردهورمدا

دهگنډا، خه يالم بڼ پابردوو هه لفری، بق بهردهم ټو دیوار به ندانه ی
 له گهل هاور پیکانم، له سهر دیواره کانی شاری ټو مستردام
 ده مانکیشان، ټو دیوار به ندانه ی شهوان به دزیی پو لیسوه کارمان
 تیدا ده کرد و ټینجا پوژانه وه کوو پټیوار ده چو وین بڼ
 ته ماشا کردنیان، هه روه ها ته وای هیلکاریی سهر دیواری ټو
 به ندینخانه یه م له گهل تابلو کانی سامان خدردا به راورد ده کرد،
 لیکچوونیکي زورم ده بینی، چارشیتوه پهنګ په شه کانیان، به تاییه تی
 فورم و فیکوری ناو کاره کانی سامان، پیده چوو ټو هیلکارییانه له
 خه یال و کولتووریکي هاوشیتوه وه سهر چاوه یان گرتبیت، به و
 هه موو له یه کچوونه سهر سام بووم. ټو هنده به تیرامانیکی
 غه مگینه وه لیم پوانین و بیرم لی کردنه وه، قورسایان له سهر
 زه نیم کرد و به کومل گوشاریان بڼ هیتام، ټو شه وه هه زو
 خوم له ناو چیگه کم توند کرد و به تانییه کانم له خومه وه ټالاند،
 هه ستم به وروژانی پوحم ده کرد، کاتیک له پشچاوی ټو
 هه شاماته نو قسان و که مته ندامه دا که چوارده وریان گرتبووم،
 به کومل بانگیان لی ده کردم، به جوړیک ژووره که یان له هاوار و
 نزای خویان پر کردبوو، ژووره که م له گوپه پانیک ده چوو، که
 هه زاران که س خو پیشاندانی تیدا بکه ن و سهرجه م نارازی و
 توپه بن، به کورس و به ناوازه بانگیان دها، توپه له و ده سته ی
 فورمی ټو وانی به نیوه ناچلی کیشابوو، یان نارازی و توپه بوون
 به هاتنی غه ریپیکي وه کوو من بڼ ناویان، ټو هوی له ناو ټو
 ده ریای فورم و هیلکارییه دا سهرنجی پاده کیشام، پورتریتیک بوو،
 که له ناوه پاسی دیواری به رامبه ری چیگه که دا کیشرابوو، ته نها
 ده موچاوی به ده روه بوو، له سهر شانه کانیه وه، به ره و خوار تا

سەر ئىسقان كېرابوون و شىۋىندرابوو، لە ھەمووان جىاواز تر دەپروانى، خامۇش و بىسرتە، چاۋە پەش و نەرمەكانى ئەو، تەنھا خالىك بوون، كە لە ژوورى زىندانەكەمدا لە تەماشاكردىناندا گومان و دوودلىى منيان دەپەواندەو و ئاراميان بە پۇحم دەدا. پۇژى دوايى، بېيارم دا ھىلەكانى ئەو پۇرتىتە تۇخ بكمەو، سەرى پەنجەكانم بە تف و لىنجاۋى ناودەم تەپ دەكرد و بە ھىنانى پەشى و تۇزى نووسىن و ھىلكارىيەكانى چواردەورى، سنگ و مەكەكانىم قوت دەر خستن و ھەتا سەر سىتم بە پروتى كىشا، سىبەرم بۇ شانەكانى كرد، بە جۇرىك، تەواۋى ھىلكارىيەكانى تر دەكەوتتە پشتىەو، بەو مەبەستەى بەلكو زىاتر لە نەيتىنى نىكاكانى تىبگەم.

ئەو شەو، تا درەنگانى، بەدىارىەو بووم، نازانم شەو چەندى مابوو تارىكىى خۇى لەگەل پروناكىى پۇژدا ئالوگۇر بكات، كاتىك بەخەبەر ھاتمەو، دەمى بوو خۇر كەوتبوو، بە خۇم وت، 'دىارە ئەم بەيانىيە پۇلىسەكان دوا كەوتوون!'

لەپرىگدا پاپەپىم و خۇم راست كردهو، تاكوو خۇم ئامادە بكم، نەبا لەناكاودا پۇلىسەكان خۇيان بكن بە ژووردا.

كاتىك لەسەر جىگەكەم دابەزىم، سەرنجم دا پۇرتىتەكە شىۋىندرابوو، ھەر وەكوو سەرەتاي ھاتنم، تەنھا دەموچاۋى بەكالى دەبىنرا، سەر سنگ و شانەكانى، دىسان كېرىندرابوون و پەش كرابوونەو. لە بىزارىمدا، لە دەرگاي زىندانەكەم دەروانى، وەكوو ئەوئەى لە خەيالدا بمەوئە پرسیار لە پۇلىسەكان بكم، 'بۇچى؟' كاتىك ئاوپم دايەو، بىنىم كابرايەكى سەر و پىش سەى و مولوول، لەسەر جىگەكەى خوارەو خۇى گرمۇلە كردبوو،

باله کانی له خۆیهوه ئالاندبوو، چاوی لێک نابوو، گویم له دهنگی مه ناسه دانی نه بوو. ویستم بیدهنگ سه ر بکهوم بۆ سه ر جینگه کم، کابرا وه کوو له خه و راپه رپییت، به شله ژاویه که وه له سه ر قه راغی جینگه که دانیششت و پاش چاو هه لگۆفتن و له چاوکردنی چاویلکه یه ک، که شووشه که ی ئه وهنده ئه ستوور دیار بوو، چاوی که و ره و زه ق ده یواند، به دهم ورته ورته وه، که به ئاسته م گویم لێی بوو، 'ئه ری ئه وه تۆیت، به ندراره هۆله ندیه که؟'

سه رسام راوه ستابووم و لیم ده روانی، پیره پیاویکی پشتکوم، سیس و زه رد هه لکه راو، به تیرامانیکی غه مگینه وه، به ده نگتکی به رن، دیسان وتی، 'دیاره له ئینگلیزی تیناگه یه، باشته به عه ره بی پیت بلیم، وایه یان نا؟'

دلناییه ک به دل و ده رووندا هات، ئینجا به هه له شییه که وه وتم، 'به لی، به لی.'

'تۆ جووله که یه؟'

زۆرم له خۆم کرد ده نگم هه لئه بزم، 'مه به ستت چییه، ده ته ویت بزانیته من...'

هه لوێسته یه کم کرد، له بیرکردنه وه دا بووم، ئاخۆ چۆن پرسته که م ته واو بکه م، ئه و لێی پرسیم، 'تۆ جووله که یه؟ ده زانم که تۆ جووله که یه، ترستۆک.'

'پیده چیت تۆ له من باشته بزانیته.'

له و ده مه دا، کابرا پیده که نی و پروومه ته کانی سوور هه لکه را بوو، به دهم پیکه نینه وه وتی، 'تۆ جووله که یه، یان هه لکه راو یته وه له دینه که ی خۆت و بوو یته مه سیحی؟'

'نه خیر، تۆ هه له یه، من هه لگری هه یه دیانه تیک نیم.'

به قههر و بیزارییه کی زۆرهوه هاواری کرد و وتی، 'یا حمار، به دلتیاییه وه تۆ جووله کهیت، بوهسته، لیم بوهسته، زۆر چاکه، فرسه تیکی باشه بۆ من، ههتا له گهلتا ساغی بکه مه وه و بزنام، ئاخۆ ئیوه له سهر ههقن یان ئیته!'

بروسکه یهک به له شمدا هات، له پۆحه مه وه گهرمییه ک شالاوی بو ماسولکه کانم دهیتنا، له عهز هتا دهستی کم به سووچی قهره ویله که وه گرت و چاوم توند نووقاند، له خهیا لمد ئه و ساته م به بیر هاته وه، له ئوتیل سماء، کاتیک یه کیک له و دوو که سه ی له ژووره که دا له گه لم بوون، چه ندین جار ئه و پرسیاره ی لی کردم، 'تۆ جووله کهیت؟ تۆ جووله کهیت؟'

تاویک بیتاگا بووم له کابرا، کاتیک هاته مه وه هۆش خۆم و چاوم هه لبرێ، کابرا له سهر ئاودهسته که چیچکه ی کردبوو، دهستی به ئاو دهگه یاند، سه یریکی کردم و له سه رخۆ پرسیی، 'بۆچی گیراویت؟'
'نازانم.'

هه ستایه وه و پاش خۆگورجکردنه وه، هاته بهرده مم، لێی پوانیم و پرسیی، 'پێیان نه وتیت له م کاوله یه دا منت له گه لدام؟'
'نه خێر.'

'ئاخ، لێره ئه وه یش ئاساییه.'
دهستی پووبه پرووم درێژ کرد، به دوودلییه که وه دهستم له ناو دهستی نا، دهستی پهق و زبر، له پارچه داریکی سووتاو دهچوو، زهرده خه نه یه ک که و ته سه ر لێوی و وتی، 'سه لیم عومه ر عه بدلر حمانم'
'مارتن سه له مق'

توند دهستی راوه شاندم و وتی، 'دهلیم، مارتن، تو دیاره جیگهی
سهره وهت ههلبژاردووه، که چهن دین ساله جیگهی خهوی من
بووه، به لام، له مه ولا له خواره وه دهخه وم و سهره وه بو تو.'
پاش ئه وهی سهرم بو راوه شاندم، هیچی ترم نه وت، ئه و پیکه نی و
وتی، 'پیت باشه؟'
سهرم بو له قاند، 'باشه.'
دهستیکی خسته سهر شانم، دیسان پیکه نی و پیی وتم،
'داگیرکه ر.'

کارمن

ماوہی سالیک بوو له گهل کارمندا په یوه نیمان هه بوو، کارمن
پنی وا بوو کاتی ئه وه هاتووه له گهل دایکی ئاشنا بېم و چاومان
به یه کتری بکه ویت.

کاتژمیر هه شتی سهرله به یانی پوژی بیستی مانگی نؤفه مبه، من
و کارمن به شه مهنده فەر، له شاری ئه مستردامه وه بؤ برؤکسل
به پئی که وتین، بریار وا بوو چهند پوژیک لای دایکی کارمن
بمینیته وه.

کاتژمیر یازدهی سهرله به یانی، له ویستگهی برؤکسل له
شه مهنده فەر دابه زین، ملی شؤسته یه کی باریکی دريژمان گرت
به، تاوه کوو بردينییه ناو هؤلیکی گه وره ی جه نجال
چاوه پروانکردن، له لاپه ریکه وه به شانی یه که وه راوه ستاین، کارمن
به رده وام چاوی بؤ دایکی ده گیزا، که بریار وا بوو له وی، له کاتی
دیاریکراودا، چاوه پروانمان بیت. کارمن چهند جاریک هه والپرسی
له گهل چهند کونه دؤست و ناسیاویکیدا گورپییه وه، هه سته کانم له

ئامادەباشىدا بوون، ۋەكۈۈ پىشەى ھەمىشەيىم، لە بەركەۋىتى
 ھەموو شتىك يان لەبەرامبەر ھەموو جى و شۈيىنىكى نويدا.
 چەند جارىك كارمن پەيوەندىي بە دايكەۋە كرد، بى چۈنى و
 چاكى كورت و خىرا خىرا دەپىرسى، 'تۇ لەكوئىت؟ تۇ لەكوئىت؟'
 چەندە بوو لەۋىدا پراۋەستابوۋىن، لە پەنگ و پراۋەتى ئەو خەلكەم
 دەپۋانى، لەگەل كارمن يەكترىمان نەدۋاند، لە كاتىكدا پىشتم
 كىرەپۋە كارمن، لە ئافرەت و پىاۋىكم دەپۋانى، كە بە پراۋەت و
 جلوبەرگياندا، پىدەچۈۋ بە پەگەز خەلكى يەككىك لە ولاتانى ئەفرىقا
 بن، لەو دەمەدا بە بەردەم مندا تىپەپىن، كاپرا لەپىشەۋە و بەدۋاى
 ئەۋدا، ھەتا دەگەيشە سەر ئافرەتەكە، ھەشت مندا لم بزارد،
 زنجىرىكىيان دروست كىرەپۋە بەدۋاى يەكدا و دەستيان لەناو
 دەستى يەك نابوۋ، لە گەۋرەۋە بۇ بچۈۈك، لە شىۋەى جەستەى
 مارتىكدا، بەناو جەنجالى ئەو خەلكەدا دەكشان، كاپرا ناۋبەناو
 ئاۋپى لى دەدانەۋە و بە دەنگى بەرز ھاۋارى دەكرد، "يالله، يالله!"
 ۋەك ئەفسەرىك، چۈن فەرمان بەسەر سەربازەكانىدا بكات.

لەناكاۋىكدا كارمن بالى توند گوشىم و وتى، 'مارتن، مارتىن، ئەۋە
 كارلايە!'

لە ئاۋپدانەۋەمدا، بىنىم ئافرەتتىك لە شانەۋە پراۋەستابوۋ، ئەۋەى
 لەو كاتەدا بىنىم و بە خەيالىمدا گوزەرى كرد، بەراۋردكىردىيان بوو،
 پەنگى قۇيان، مىكىاج و بەرزىي بالايان، قەلەمى دەموچاۋيان،
 ئەۋەى لە يەكترى جىايى دەكردنەۋە، پەنگى مەسكاراى دەۋرى
 چاۋيان بوو، كارلا قاتىكى چاكەت و پانتولى پەشى تەسك و
 جۈۋىتىك پاپوۋچى پاژنەبەرزى پەنگ سىپى لەپىدا بوو، زىياتر

بواری نهدام لئی بپروانم، پرووبه پرووم هات و به پرووخوشییه که وه
 باله کانی به رهو پرووم پان کردنه وه، له بهر خویه وه وتی، 'کارمن،
 ئه و شته به له زه ته چیه؟'

باوه شیکی توندی پیتا کردم، پاش ئه وهی چهند جاریک ئه ملالامی
 ماچ کرد، تاوینک به بالامدا هه لژنا و قژه رهش و لووله که ی به سه ر
 ده موچاومدا پرژاند، بۆنیک لئ ده هات، که چاومیان خوساند و
 هه ناسه یان قورس کردم، ده ستیکی به پشتمدا هینا و هیتاش تا
 سه ر سمتم بردی و توند یه کیک له گرده کانی سمتی گوشی،
 منیش ده ستیکم له سه ر شانی و ده سته که ی ترم له سه ر که مەری
 راگرتبوو، وه کوو پیکه وه به نیازی سه ماکردن بین، ئاره قینکی
 شه رمانه سه ر سنجی ته پ کردبووم، کارمن ده سته کیشایه
 نیتوانمان و لئکی جیا کردینه وه و به مه کریکه وه پیتی وتین، 'ئه واو،
 ته واو، به سه ئیتر، هه لی بگرن بۆ دواپی!'

له چاوه پروانی ئه وه دا بووم، که خۆمان به یه کتری بناسیتین، له
 هه مان کاتدا ده من بوو ناوی یه کتریمان بیستبوو، وا بزنام کارلا
 ئه وه ی به پیویست نه ده زانی، جانتا کانه مان به ده سته وه گرتن و له
 پویشتماند، کارلا هاته نیتوانمان و قۆلی له قۆلمان هه لپیکا و پیتی
 وتین، 'ئوتومبیله که م له که راجیک له م نزیکانه راگرتووه، که
 نزیکه ی کیلومه تریک لیتره وه دووره، بمبوورن، له م نزیکانه
 ئوتومبیل راگرتن یاساغه.'

کاتیک له ویستگه که ده ر چووین، کارلا وه کوو ئه وه ی قسه له گه ل
 خۆی بکات وتی، 'کارمن، ده لیم، مارتن له چ جۆره نمونه ی
 پیاویکه؟'

کارمن بیدهنگ بووبوو، دیار بوو له بیر کردنه وه دا بوو، دیسان

کارلا وتی، 'مه به ستم ئه وهیه، تو بلتیت ئه وهنده لیتاتوو بیت، دوو ئافره تی بۆ تیر بکریت؟'

کارمن قاقایه کی لیدا و وتی، 'ئاخ، مه گهر خۆم نه یناسم.'
'یانی پیاوی هۆله ندی، له جیگه دا له پیاوی به لجیکی لیتاتوو ترن؟'
'به لئ، به لئ، ئه وه بۆ ماوه ی سالتیکه کتره لاستیکه کهم له مال له بیر چوه و بیریشم نه کردوه.'

'ئو پارچه لاستیکه ی تو، شه ویکم لئ نه په راندوه، تاکوو بۆت ته په نه که مه وه.'

هه ردو وکیان دایانه قاقای پیکه نین، کاتیک گه یشتینه گه راجه که، هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا و جانتا کانه مان له ئوتومیله که ی کارلا هاویشتن، سه رنجم له په نگه ی ئوتومیله که ی کارلا دا، که هاویشته ی په نگه ی نینۆکی قاچ و په نجه کانی دهستی بوو. له شم ئاره قیکی گهرمی کردبوو، کارلا دهستیکی خسته سه ر شانم و پرسى، 'ده لیم مارتن، تو کتیه کانی نووسه ر، یان قۆلکه رت خویندۆته وه؟'

'به لئ، جگه له کتیب و نووسراوه کانی، تابلۆ و په یکه ره کانیشیم دیون.'

'من ئه وسا شازده سال بووم، کتیبی میوه ی تورکیم کپی و خویندمه وه، پاشان وه کوو فیلمیکیش بینیم، باوه په بکه، ته واو ئاسۆی بیرکردنه وه ی منیان گوپی، ده توانم بلیم، ئه وه نووسه ره منی په روه رده کرد، له سه ر شیوازیکی تر له ئازادی و زیاتر چیژبینین له سیکس، له هه مان کاتیشدا لئوه ی فیر بووم، که مرۆف پیویست ناکات پابه ند بیت به هیه خویه ک یان کولتووریکه وه و دوا ی میگهل بکه ویت، ده زانیت مارتن، من زیاتر

سەرسام بووم بە نووسەرەكە خۆی، باش بەبیرم دیت، كە ئەوسا
 لە یەكێك لە بەرگی یەكێك كۆتیبەكانی وینەیهکی خۆی بەپووتی،
 ھەر بە پووتوقووتی بلالو كۆدبۆو، نازانم لەبیرم نەماوە چەند
 جار خۆیندەمەو، بەلام ئەوەندە لەبیرم ماویت، ھەموو جارێك
 دواي خۆیندەمەو، لەنێوان پانەكانم دەنا و بەسەریدا
 دەنووستم.

باش لەبیرم نەماوە چۆن بوو خۆم لەو قسە و باسانەي كارلا
 قوتار كرد و خۆم لەناو ئوتومبیلەكە ھاویشت، لەپشتەوہ لینی
 دانیشتم، زۆری پێ چوو، تا بەپێ كەوتین، چونكە ئەوان تاویك
 بوو لەتەنیشت ئوتومبیلەكەوہ پاوەستابوون و لەگەل یەك دەدوان.
 تاوہكوو گەیشتنە مالی كارلا، نیوكاتژمیرمان پێ چوو، لە پێگە،
 باس باسی دایكم بوو، كارلا دۆکیومێنتارییەکی لە كەنالی یەکی
 بەلجیکا دیبوو دەربارەي دایكم، دیار بوو زۆر سەرسام بوو پێی،
 داوای كرد من دایكمی پێ بناسیتم، یان لە داھاتودا لەگەل كارمن
 سەردانی ئەمستردام بكات و دایكم ببینیت، بەنیازی ئەوہی بەلكوو
 دایكم پۆرتریقی كارلا بەپووتی بۆ ژووری نووستنەكەي بكیشیت،
 سەرم بۆ لەقاند و پێم وت، 'بۆ نا، دایكیشم پێی خۆشە.'

لەو باسانەدا بووین، كارلا شكەندییەوہ بەردەمی گەراجێك،
 گەراجی خانوویەکی گەورە، كە دیار بوو نۆژەن دەرکرایەوہ و
 كریكارەكان لەسەر پەژە و سەربان و ناو باخەكەدا خەریکی كار
 بوون، لە دابەزینماندا، كارلا پووی لە ئیمە كرد و پێی وتین،
 'دیوی دەرەوہی، ھێشتا زۆری ماوە تەواو بیت، بەلام ناوہوہی
 تەواو بوو، مەبەستم لە نۆژەنكردنەوہ ئەوہی، كە جیگە دەست و
 شوینەواری كەسی پێوہ نەھێلم.'

له ده‌رگایه‌کی کۆنی گه‌وره‌وه چووینه ژوور و که‌وتین به‌سه‌ر هۆلێکی گه‌وره‌دا، هۆله‌که‌ چیشته‌خانه‌یه‌ک و باپێکی مۆدی‌رنی ده‌که‌وته‌ سه‌ر، له‌سه‌رخۆ چاویکم به‌ ماله‌که‌دا گیرا، زۆر گه‌وره دیار بوو، ماله‌که‌ زۆر پۆشن بوو، پۆشن بوو وه‌کوو په‌نگ و فۆرم، مالتیک، به‌ په‌نگی سه‌پی داپۆش‌رابوو، که‌ره‌سته‌کان یان ئه‌له‌منیۆم یان دار بوون و بۆیه‌ی سه‌پی کرابوون، میز و کورسی و قه‌نه‌فه‌کان له‌ چه‌رمی سه‌پی گیرابوون، کارلا و کارمن به‌ قژه‌ په‌شه‌که‌یان‌وه، زه‌ق تیتیدا ده‌ر ده‌که‌وته‌ن، به‌پانی دیواره‌کاندا په‌فه‌ی باریک کیش‌رابوون و پازیت‌رابوونه‌وه به‌ په‌رداخ‌ی شه‌رابی هه‌مه‌جۆر، له‌سه‌ر میزی ناوه‌راستی هۆله‌که‌، چه‌ندین گو‌فاری په‌نگاو‌په‌نگ که‌له‌که‌ کرابوو، کارلا له‌ ناوه‌راستی هۆله‌که‌دا پاوه‌ستا و هه‌ردوو بالی پان کرده‌وه، وه‌کوو بیه‌ویته‌ ئاماژه‌ به‌ هه‌موو شتی‌ک له‌ ماله‌که‌دا بکات، به‌ ده‌نگی‌کی بلند وتی، 'به‌خیر بێن بۆ کۆشکی کارلا!'

پاش ئه‌وه‌ی سه‌ر و خواری ماله‌که‌ی پێی گیراین، پرسیی، 'ئێ، به‌لاتانه‌وه‌ چۆنه‌؟'

کارمن ماسوله‌که‌کانی ده‌مو‌چاوی گرژ کرد و چاوی بچووک کرده‌وه و به‌ تو‌په‌یه‌یه‌که‌وه له‌ کارلای پرسیی، 'هه‌ست ناکه‌یت زیاده‌پۆیته‌ کردبیت؟ من هه‌چ شتی‌ک له‌ ماله‌که‌دا نانا‌سمه‌وه!'

'ئازیزم، تو‌ سالی جاری‌ک پێکه‌ت ده‌که‌ویته‌ ئێره‌، وه‌کوو میوان.' له‌مه‌وه‌ بێده‌نگی که‌وته‌ نیوانیان، کارمن ئه‌و دوانیوه‌پۆیه‌ ده‌نگی لی داب‌پین و کزۆله‌ی لی کرد، بێزارییه‌کی زۆر به‌ پوویه‌وه دیار بوو، کارلا منی به‌سه‌ر هه‌موو پارچه‌ و که‌ره‌سته‌یه‌کی ماله‌که‌دا گیرا و

جۆرى و نرخ و ناوى گارگه و چۆنيتى گواستنه و عيشيانى بر
باس كردم.

ئەو ئىوارە، كارلا بە يارمەتیی وەستای چىشتخانەكەى، كە لە
سەنتەرى برۆكسل بوو، بۆ ئامادەكردنى خۆراك سەرقال بوو،
چىشتكەرەكە كابرايەكى قەلەوى سووركار بوو، قژى بە سەرەو
نەما بوو، سەر و كەللەى سوور ھەلگە پابوو، كارلا بە پيتر بانگى
دەكرد، پيتر بە زمانىكى فەرەنسىي نەرم دەدا و بەردەوام چاوى
لە من نە دەترووكاند، كاتىك كارلا لە شانمەو پراوەستابوو، بە
گوتمدا چپاندى، 'خۆ چىشتكەرەكەم بىزارى نەكردوويت؟'

بە سەرسامىيەكەو و لەژىر لىووە وەلامم داىەو، 'تيناگەم، بۆ
واى دەبينىت كە بىزارى كردبم؟'

'پيتر، تەنھا خەزى لە پياوانە و ئەگەر من خۆشمى بۆ پروت
بگەمەو، نەك ھەر سەيرىشم ناكات، بەلكو لەوانەى ئىرەش
بەجى بىلەيت.'

سەرم بۆ لەقاند و پاشان چووم بۆ لاى كارمن، لەو كاتەدا كز و
خەمبار لە بەردەم بەنجەرەكەدا پراوەستابوو، تەماشای دەرەو
دەكرد، كە لە گۆرپەپانىكى بەتالى چىمەن پىك ھاتبوو، منىش
بىدەنگ لە شانەو پراوەستام، نەمويست ئەو بىدەنگىيە بشكىنم و
خەيالى كارمن بشىوينم.

ديار بوو دەمى بوو پشتمان لە كارلا و پيتر كردبوو، بەردەوام
دەنگيان لىووە دەھات و خەرىك بوون، لەناكاويكدا كارلا خۆى
ھاويشتە نىوانمان و وتى، 'فەرموون، ميوانە ئازىزەكانم، خۆراك
ئامادەى.'

لەو كاتەدا پيتر بە گرژومۆنىيەكەو دەستىكى بۆ ھەوا داين، بى

ئەو ھىچ ھېچ بلىت، لىتى دا و پۇشت. دلەكوتىم بوو، تاكوو بزانم چى ئامادە كراو، ھەرچەندە كارمن بە نابەدلىيەكەو ھىچىگەى گرت، ئىنجا ھەرسىكمان لەسەر مېزەكە دانىشتىن، كارلا ئامازەى بە خۇراكەكان كرد و وتى، 'دەى دلەكانم، تامى بكن بزانن چەند بەچىزە، چىشتى دەستى باشتىن چىشتەكەر لە بەلجىكا، مۇنسىور پىتەر.'

لەسەر ھەرسى قاپەكە، سى پارچە ماسى دانرابوو، بە چوار دەورىدا، چەندىن پارچە سەوزەى كولاو، نە ماسىيەكە و نە سەوزەكانم نە دەناسىيەو، پىم وا بىت ئەگەر زىندوو بوونايە، لەو ھەچوو بمزانىيە چىن و كىن و سەر بە چ تىرەيەكن، دوو قاپى بچووكى شۇرباش لە ناو ھەراستى مېزەكەدا بوو، لەگەل كەرەى تىكەل بە سىر و سەبەتەيەكەش نانى ھەرەنسى لەسەر كەلەكە كرابوو، بىجگە لە دوو شووشەى شەرابى سوور، كە سىبەرى بالاى خۇيان بەسەر مېزەكەدا راخستبوو، ديار بوو كارلا پەرداخى لەبىر چووبوو، لەو دەمەدا كە من چاوم لەسەر شووشەى شەرابەكان بوو، دەموىست نووسىنەكانىان بخوئىنمەو، كارلا وتى، 'ئەو دوو شووشە شەرابە، بەتايەتەى بۆ ئەم شەوم كرپون، ئەو تەمەنىان لە ئىو ەزىاترە، تا بلىت گرانن، شەرابى وا، لە ھىچ بازارىكدا دەست ناكەوئەت.'

كاتى دەستمان كرد بە نانخواردن، كرى و بىدەنگى بالى بەسەر مالەكەدا كىشا، ھەموو سەرمان داخستبوو، تام و لەزەتى خۇراكەكە، نووزەى لە ھەموومان برىبوو، زۆرى پى نەچوو، قاپەكانى بەردەممان بەتال بوون، ئىنجا من تامەزرۆى قومىك شەراب بووم، وىستم پرسىارى پەرداخ بكم و شەراب بخوئىنمەو،

لهو دهمه دا كارلا پووی كرده كارمن و لئی پرسى، 'دهلیم، كارمن،
بیت باشه ژووره كهی تو بخمه سه ژووری خه و تنه كهی خوم،
مه به ستم دیواری نیوانیان لا به رم و بیانكهم به یهك ژوور؟'
كارمن، بئ ئه وهی سهیری دایكى بكات، له ژیر لیوه وه پرسى،
'چون؟'

'ئه وه دوو ساله، تو شه و یك چیه لهو ژوورده نه خه و تو ویت!
وه كوو تر، مالی تو ئیستا له ئه مستردامه، وانیه؟'

'تو ده زانیت چی ده لیت، ئه مستردامی چی و مالی چی، منیش
وه كوو تو له م ماله دا ده ژیم؟'

'ئى، ئى، راسته، زور راسته، تو لهو دوو ساله ی رابردودا، من و
ئهم ماله یشت به ئه مستردام و ئهم كوره جوانه گوریوه ته وه.'

كارمن به قهر و بیزاریه كه وه قیزاندى، 'دایكه، من لیت تیناگهم،
ده ته ویت ئهم باسه بگه یه نیته كوئ و مه به ستم چیه؟'

'نازیم كارمن، ئه وه خواستی من نه بووه، كه به ته نیا بم، بهلكوو
تو به پتویستت ده زانی بچیت بۆ ده ره وهی ولات و له ئه مستردام
بخوینیت، بۆ له بهلجیکا زانكو قات، بووبوو؟'

پاش تاوینك بیدهنگی، به دهم ورته ورته وه، كه به ئه ستم گویم له
دهنگی بوو، كارمن وتی، 'دایكه، به یارمه تیت، ئیستا كاتی ئه وه
نییه، ههلی بگره بۆ سبهینى، پیم وا بیت تو كیشه یهكت ههیه، بهلام
مه رج نییه ئه و كیشه یه من بهر پرس بم لئی.'

كارلا به دهم گریانه وه منگاندى، 'خۆت گیل مهكه، باش ده زانیت
مه به ستم چیه، بیهختی من له وه دایه، تو زور له باوكت ده چیت!'
كارمن له عه زه رته دا ده ستی دهگوشین، فرمیسك له چاویدا پهنگی
خواردبوو. تاوینك بوو به قهر وه بیدهنگ له دایكى دهروانى،

پاشان به دهنګيکي نووساوه وټی، 'به لئ، دایکه، ده زانم من له باوکم ده چم، پټی به خته وهر بم یان نا، ئه وه یان لای که س نادرکینم و هلی ده گرم بۆ خوم، چوونیشم بۆ ئه مستردام، پاگردنم بوو له و دونه یایه ی تو بۆت خولقاندبووم، پاگردن بوو له شهړ و ئاژاوه ی نټوان تو و باوکم، ئه و باوکه ی ئیستا دلنیا م له سووچیکي ئه م دونه یایه دا بۆخوی دور له ئیمه ده ژی.'

کاتیک ناوی باوکي کارمن که وټه نټو ناوانه وه، بیري ئه وه م که وټه وه، له سه ره تاي په یوه نندیماندا کارمن بوی باس کړدبووم، باوکي به یانیه ک، به مه به ستی پوژنامه کړین له مال دهر ده چیت و ئیتر ناګه پټه وه.

سهرم داخستبوو، وه کوو چوڼ پروداوه کان وایان ده خواست، سه ری په نجه کانم به ماسولکه داتاشراوه کانی پروی میزی ناخواندنه که دا ده هیتان، پاچله کیم له قیژه ی کارلا، 'باوکت، باوکت، له و باوه رده ای ماییت و ژیانیکي نوی پټکه وه نابیت؟' دلنیا م، چونکه دلم وام پي ده لیت.'

'نه و پیاوه لاواز و ساویلکه و ترسټوکه، له و باوه رده ایت بتوانیت تنه ا پوژیک بی من بژی؟'

'دایکه، دیاره تو شتیک ده زانیت، دهر باره ی باوکم، که من بیتاګام لی، تکایه، هه رشتیکي نوی له باره ی باوکمه وه ده زانیت پیم بلئ.'

کارلا پروی له کارمن وهر گټرا، که به رده وام چاوی به ماله که یدا ده گټرا، هه ردو ده ستی به قژیدا هیتا، هیتا پاشماوه ی گرژومونی به پوخساریه وه دیار بوو، به دهنګيکي نزم وټی، 'نه خیر هیچ هه والیکي نوی نازانم، نایشمه ویت هیچ هه والیکي باوکت بزانه م، نه و باوکه ی تو، شایانی ئه وه نییه، نه گهر ئیستا

تۆپپیت و له بنی ده ریادا پزییت، ده ره به سی نیم، هیچ ده ره به سی نیم، له قولایی دلمه وه ئه و تۆپینه ی پهن ره و ده بینم.^۱

کارمن له عه زه رته دا خه ریک بوو له سه ر کورسییه که ی به ر بیته وه، به ده نگیک کزۆله وه له دایکی پوانی و پتی وت، 'تۆ په یمانت پهن دام، له سؤراغکردنی کۆل نه ده ین، ئیتیر به زیندوویی بیت یان...'

کارلا بواری نه دا کارمن قسه که ی ته و او بکات، به بیزاریه که وه زیریکاندى، 'تا کوو که ی چاوه پوانی ئه و باوکه به پیزه ی تۆ بکه م، پهن نالیت، که ی بتوانم ئه و سه ر ئیشه یه م نه میتیت و بۆخۆم به ئاسودیی بژیم؟'

من نه مده ویست له وه زیاتر گوتیان لئ بگرم، له قولایی خه یالمد، له گه راندا بووم له یاده وه ریبه کم، تا کوو ههسته کانمی پتوه پابه ند بکه م و ههسته کانم له چواره ورم دابهرم، سه رنجم چووه سه ر شووشه ی شه رابه کان، له خه یالمد به خۆم وت، 'ده بیت ئه و شه رابه کۆن و گرانبه هایانه تامیان چۆن بیت، خه یالیان چه ند بر بکات؟'

من له ساغکردنه وه ی نرخى دوو شووشه شه رابه که دا بووم، بینیم چۆن کارلا دهستی دانى و بردنى بۆ سه ر میزی که وانه رى چیتخانه که. تاویک بوو هه ردووکیان بیده نگى دای گرتبوون، به رده وام به شانى یه کدا ده هاتن و ده چوون، خه ریکى کۆکردنه وه ی قاپ و قاچاخى سه ر میزی نانخواردنه که بوون، پاش تاویک سه رنجدانم له هه ردووکیان، جار جار نیگای کارمنم ده کرد و له ئاراسته ی چاوی ده گه رام، زیاتر له کاتژمیریک، کارمن و دایکی قسه یان له گه ل نه کردم و ته نانه ت لیشیان نه پوانیم، منیش

ورده ورده له خه یالی خۆمدا نغړو ده بووم.

ئو پوژانهم هاته وه یاد، که دایکم نیکاری ده کیتشا، چوڼ ئو له کاتی کیتشانی تابلویه کیدا مه ست و بیده نگ ده بوو، ههسته کانی له پروی فیکور و هیله کاندایا چه قیان ده گرت، زه لیل خوی گرموله ده کرد، گهر پرسیاریکیشم لی بگردایه، خیرا وه لایم ده دامه وه.

لهو ده مه دا، چهند جاریک ویستم بانگی کارمن بکه م، به لام هیچ پرسیاریکی ئاماده کراو یان وشه یه کم شک نه ده برد له خه یالمدایا، تاکوو شیاوی دواى ئو شه په دهنوکه ی ئه وان بیت، ئه وسا له خه یالی خۆمدا دم وت، 'ده بیت کارمن هه ست به چی بکات و بیر له چی بکاته وه!'

خه م بوو، خه می دلی کارمنم بوو، ده بیت دلی له کوپوه درزی بردبیت، ده بیت پوچی ئیستا چ په نگیک بنوینیت، له وانه یش بوو ئه وکات ئو به رامبه ر من هه ستی به شه رمه زاری کردبیت، بو ئه وه ی بواریان پی بده م زیاتر له گهل یه ک بدوین، هه ستام ویستم بچه ده ره وه پیاسه یه ک بکه م، کاتیک له ناو ده رگا که دا پاره ستا بووم و به نیازی پویشن بووم، ئاوپم دایه وه و تاوینک له هه ردو وکیانم پوانسی، پشتیان لیم بوو، له چیتخانه که، هه ریه که یان به شتیکه وه خه ریک بوو، به ئه نقه ست کوکه یه کم کرد، دیار بوو ئه وان له بیر کردنه وه یه کی قولدا بوون، ده رگا که م به دواى خۆمدا داخست و به ته نیشتی گه راجه که دا، که شوسته یه کی باریکه له ی به رد پیژکراو بوو، تاوه کوو ناو باخی پشته وه ی ماله که ی بردم، هیتشتا خور ئاوا نه بوو بوو، باخی پشته وه ی ماله که تیکوپینک درابوو به سه ر یه کدا، دت وت په وه به رازی کتویی تی که وتوه. له که ناروه، چهند کورسییه کی داری پزیو دانرابوو، به

چواردەوریاندا ئاخزەجگەرە پڕژابوو، یەکیک لە کورسییەکانم
 ھەلگرت و بردمە لا و تەنیشت دیواری خانووەکە، بە مەبەستی
 ئەوەی لە ھیچکام لە پەنجەرە ی مالهەو نەبینریم، لە کەناری
 باخەکەدا، کاتژمێرێک زیاتر دانیشتم، نەمدەتوانی خەیاڵم پابگرم
 لەسەر ساتیک لە پابردووم، بیریشم لە داھاتووم نەدەکردەو،
 کارمن تەواو بیروھۆشمی داگیر کردبوو، لێدوانەکانی ئەوان،
 وەکوو خڕکە بەردێک خۆیان بە دیوارەکانی خەیاڵ و کەلە ی
 سەرمدا دەدا و زوو زوو دووبارە دەبوونەو، بە دلەکوێ خۆم
 راست کردەو و ھەستام و بەرە و ژوورەو چووم.

کاتیک لە دەرگام دا، کارلا کردییەو، بەبێ ئەوەی ھیچ بلیتم،
 ئەویش بە ساردییەکوە لێی پوانیم و ھیچی نە وت، مالهە
 بێدەنگییەکی ترسناک دای گرتبوو، لەو دەچوو نە شەپ بیت و نە
 ناشتی، دایکم ھەموو جارێک دە ی وت، 'تە شەپ و نە ناشتی یانی
 بێدەنگی، بەلام ئەو بێدەنگییە، لە شەپکردن ترسناکترە بۆ
 پۆحمان.'

ھەموو ئەو پۆژە، تەلەفزیۆنەکە داگیرسابوو، بەلام ئەویش لەلایەن
 خاوەن مالهەو بێدەنگ کرابوو، لەسەر کەنالی یەکی بەلجیکا
 بوو، بەرنامەیەکی لێدوان بوو، چەند کەسیک بە دەوری مینێکدا
 دانیشتبوون و لە گەرمە ی لێدواندا بوون، دوا ی ئەوە ی بۆ
 کۆنترۆلی تەلەفزیۆنەکە چاویکم بە چواردەوری خۆمدا گێرا، خۆم
 راست کردەو و ویستم لە کارلا ببیرسم، ئایا بۆم ھەیە دەنگی
 تەلەفزیۆنەکە زیاد بکەم، لەو دەمەدا، کارمن لەناکاو بە دەنگیی
 بەرز وتی، 'گوێ بگرە دایکە، لەو باوەردا نیم تۆ بتوانیت ژيانت
 لەگەل ھیچ کەسێکدا بەش بکەیت، تۆ ھەرگیز ناتوانیت کەسیکت

خۆش بویت، تۆ ته نیا خۆت خۆش ده ویت و بهس، تۆ
خۆپه رستیت، ده قاندهق چو ویت ته سه ر دایکت، ئه ویش زیاتر له
چل سالی ته مه نی، له گه ل که ره سه ته گران به ها و پشیله
بیسفه ته کانیدا ژیا.

'تۆ راست ده که ی کارمن، ئه گه ر من که سانی هاوشیوه ی تۆ و
باوکت ه بیئت، هه ر ئه وه چاره نووسمه، ناچارم له جیگه ی تۆ و
باوکت، دوو پشیله رابگرم.'

له مه وه بیده نگ بوون، هه ردووکیان وه ک دوو ورچی برسی، بی
ئارام به ماله که دا ده گه ران، کارلا وه ک ئه وه ی شتیکی بیر
که وتیته وه، پووبه رووی کارمن چوو، هه ردوو شان ه کانی توند
گرت و پای وه شانده، به توور ه بییه وه پتی وت، 'هه مووی خه تای تۆ
و باوکت، ده زانیت، ده زانیت؟'

'ئاخ دایکه، چهند به سه ته زمانیت، یه ک جار، ته نها، یه ک جار له
ژیانتا سه ره نه شتی خۆت بکه و هه له کانی خۆت ببینه، هیتده ی من
له بیرم بیئت، تۆ هه میشه مافت به خۆت داوه و ئیمهت قه رزار بار
کردوه، خۆت، هه ر خۆت، هه تا دواپی، هه ر خۆت و بهس،
ده زانیت وایه، خۆ په رست.'

دهنگی هۆرپی ئوتومبیلێک له پیش گه راجی ماله که، هه ردووکیانی
راچله کاند و لیک ی جیا کرد نه وه، کارلا به هه له داوانیک، بی
پاوه ستان و به پاکردن به پلیکانه کاند چوو بق نهۆمی سه ره وه.
دیسان کارمن چوو له به رده م په نجه ره که دا پاوه ستا، بیده نگ له
ده ره وه ی ده روانی، له و کاته دا کارلا به پلیکانه کاند به له نجه ولار
هاته خوارێ، له به ر خۆیه وه گورانی ده چری، جیاوازتر له تاویک
له وه و پیش، عه زییه کی سووری کورتی تا سه ر ئه ژنۆی له به ردا

بوو، دوو جووت پټلاوی پاژنه به رزی به دهسته وه بوو، وه کور
 بلینی ئه و توو په بوون و گرژی به ی له سهره وه، له بهری خوی
 داکه ندبیت، پوو خوش و گه شاهه دیار بوو، به رام بهرم دانیش و
 هه ردو جوو ته پټلاوه که ی تاقی کرده وه، جاریک لینی پوانیم و
 پای وهرگرتم، عه زیه که ی بهری ئه وهنده کورت بوو، پانه پیک و
 سپی و لووسه کانی، جیگه ی سهرنجم بوون، چهند جاریک له
 بهر ده ممد خولایه وه و دیسان پای وهرگرتمه وه، منیش ته نها
 سهرم بق دهله قاند، له و کاته دا کارمن پشتی تی کرد بووین و
 تاو یک بوو بیده نگ له دهره وه ی دهر پوانی. کاتی کارلا چوو له پشتی
 کارمنه وه پاوه ستا و هه ردو باله کانی له ملیه وه ئالاند، به دهنگی کی
 پر له سوز و مکره وه وتی، 'ئازیزم، له دایکت زوویر مبه،
 ته من و ساته کانی ژیان وا ده خوازن، که من و تو وا مامه له
 له گه ل یه کتیدا بکهین، ئه وه ی پابورد پابورد، پتویست ناکات من
 و تو تا کوو دهرمین به دیار پابردو ومانه وه وشک ببین.'

کارمن نه دهنگی لینه هات و نه له جیگه ی خوی جوولا، له و
 ده مه دا چهند جاریک زهنگی دهرگا که لیدرا، کارلا به پاکردن
 پوو به پرووی دهرگا که چوو، دهرگا که ی والا کرد، کوپیکی دریژی
 سوورکار، دیار بوو له من و کارمن لاوتر بوو، به دوا ی کارلادا
 هات و له ناوه پاستی هوله که دا پاوه ستا، قاتیکی چاکه ت و پانتولی
 سپی و ته نانه ت پهنگی پټلاوه کانیشی سپی بوو، به بی ئه وه ی
 سلاومان لی بکات، باوه شی به کارلادا کرد و له زهوی هلی بری،
 چهند جاریک به دهوری خویدا خولاندییه وه، بق چهند هه ناسه یه ک
 ده میان له ناو ده می یه ک نا، پاشان دهستی یه کیان گرت و به
 فیزیکه وه به ماله که دا دهستیان به گه ران کرد، دیار بوو کارلا

دوایین گۆپانکاری و جوانکاری مالەكەى بۆ باس دەکرد، بەردەوام بە زمانى فەرەنسى لەگەل يەك قسەيان دەکرد. زۆرى پى نهچوو، بەدەم پىكەنين و يەكترگوشينهوه، بەبى مالئاوايى لىيان دا پۆيشتن.

مالەكە تەواو بێدەنگى دای گرت، من و کارمن تەنيا كەوتین، نەمويست دەستپیشخەرى بکەم و بانگى بکەم يان بچم بۆ لای، زۆرى پى نهچوو، کارمن چوو بۆ چىشتخانەكە و دوو پەرداخ و دوو شووشە شەرابەكەى هیتان و لەسەر میزەكەى بەردەمى مندا دای نان، پاشا هەلبچرینی يەكێك لە شووشەكان، بە دەنگى گۆر و تىكشكاوهوه، بى ئەوهى سەیرم بکات، وتى، 'شەرابم لەگەل دەخۆیتەوه؟'

سەیرىکم کرد و سەرىكى پازیبوونم بۆ لەقاند، دیار بوو هیچمان نەماندەزانى چۆن يەكترى بدوینین و لەکوێوه دەست پى بکەین، بێدەنگى دای گرتین، خێرا خێرا پەرداخەكانمان نیوهپ دەکردن و دەمان پێژاند بە قورگى وشکماندا، پاشان کارمن، بە هەردوو دەستى، چاوى هەلگۆفت و وتى، 'دێیت لەگەلم بچینه دەرەوه؟' 'بەلى، دیم لەگەلت.'

لە کاتێکدا خەرىكى خۆئامادەکردن بووین، کارمن تەلەفۆنى کرد بۆ تاکسى، زۆرى پى نهچوو، لە بەردەمى مالەكە ئامادە بوو، لیم نەپرسى بۆ کوێ دەچین، هەموو ئەو پێگەيەيش، قسەمان لەگەل يەكترى نەکرد. پاشا بیست خولەكێك، گەيشتینه جیگەيەك. دابەزین و پاشا ئەوهى دوو كۆلانى بەرتەسکمان بپرى، كەوتین بەسەر گۆرەپانىكى جەنجالدا، كە سەنتەرى شارى پێك دەهیتا و

به ناوبانگ بوو به جیگه‌ی شاه‌نگی شه‌وانه، کارمن به‌دهم ریوه
چاکه‌ته چه‌رمه‌که‌ی داکه‌ند و دای به‌سهر ده‌ستیدا و وتی، 'لای
من، ئەم کوپه‌پانه خوشترین جیگه‌یه.'

سه‌یریکم کرد و سهرم بۆ له‌قاند، پیتشم که‌وت و به‌ ناوه‌پاستی
کوپه‌پانه‌که‌دا، بۆ به‌رده‌می دیسکو‌یه‌ک، که‌ دیار بوو هیشتا
نه‌کرا‌بووه، کوپ و کچ پیزیان گرت‌بوو، له‌ به‌رده‌رگایه‌کی گه‌وره‌ی
ناسندا، له‌سهر ده‌رگا‌که‌ نووسرا‌بوو، دیسکوی چال.

کارمن خیرا هاو‌پښ کونه‌کانی دوزییه‌وه و به‌یه‌کدا ئالان، سڼ کچ
و دوو کوپ بوون، پتده‌چوو هاوته‌م‌نی ئیمه‌ بن، له‌پشتی کارمنه‌وه
پاوه‌ستا‌بووم و لیم ده‌روانین، پاش تاو‌یک گفتوگو‌کردن، یه‌کیک له
کوپه‌کان ده‌ستی بۆ من دريژ کرد و له‌ کارمنی پرسى، 'ئه‌و کوپه
له‌گه‌ل تویه؟'

کارمن، بڼ ئه‌وه‌ی ئاو‌پ له‌ من بداته‌وه، وتی، 'به‌لی، میوانی منه.'
له‌ شو‌ینی خۆمه‌وه یه‌ک یه‌ک چاو‌یکم پتدا گیت‌پان و سهرم بۆ
له‌قاندن، ئینجا پووم لڼ وه‌ر گیت‌پان و له‌پشتیان‌ه‌وه، له‌ پیزه‌که‌دا
پاوه‌ستام، هه‌ستم پڼ کرد، شه‌راه‌که‌ تا ده‌هات زیاتر کارى تڼ
ده‌کردم، له‌و جه‌نجالی و ته‌نیا‌ییه‌م‌دا، په‌لکیت‌شى ده‌کردم و
ده‌یهاو‌یشتمه‌وه ناو خۆم، له‌ خه‌یالی خۆم‌دا وتم، 'کارلا پاستی
کرد، به‌پاستی شه‌رابی چاکه.'

نازانم من زۆر مه‌ست بووم، یان هه‌ر وام ده‌بینی، زووزوو کارمن
له‌گه‌ل یه‌کڼ له‌ کوپه‌کان‌دا ده‌ستله‌ملان‌تی ده‌کرد، له‌ کاتیک‌دا پشتم
تڼ کرد‌بوون و خۆم به‌ دیواریکه‌وه هه‌له‌سارد‌بوو، ده‌ستیک توند
شانى گوشیم. له‌ ئاو‌پدانه‌وه‌دا بینیم، کارمن زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بر
کردم و پڼی وتم، 'مارتن، وه‌ره‌ با بچینه ژووره‌وه.'

دواى كه وتم و چووينه ناو ديسكوكه، كاتيك من جيگه يه كى به تالم
له كه نارى باره كه گرت و داواى په رداخيك ئاوم كرد،
مه يخانه چييه كه سهرىكى لى راوه شاندم و پټى وتم، 'ليره بهس له
ته واليته كان ئاو هه يه، نه گهر زورت تينوه، بچو بؤ ئه وئ'!
به بيزاريه كه وه سهرىكم كرد و پټم وت، 'باشه، بمبووره
كولايه كم بهرئ'.

پيش نه وهى مه يخانه چييه كه كولاكهم بؤ تيبكات، من پشتم تى كرد
و بينيم كارمن له گهل هاوړيكانيدا له گهرمى سه ماكردندا بوو،
دواى زياتر له كاتژميترك، هاوړيكانى كارمن ماندوو بوون و
بلاوه يان لى كرد، كارمن به تهنيا له سهر سه كوى سه ماكردنه كه،
له نتيوان هه موواندا، بيتاگا له چواردهورى چاوى ليك نابوو و
چوارپه لى با دندا و سه ماى ده كرد، له و كاتهدا وا هه ستم ده كرد،
كه تهنه نمايش بؤ من ده كات، چاوم لى نه ده ترووكاند و بيتوچان
به سهرنجه وه لټم ده روانى، ئاره ق له ده موچاوى ده تكا، قژه لولول
و په شه كهى، ته پ به مليدا مه لاسه يان كردبوو، بلووزه تهنك و
تهسكه كهى بهرئ، به گوشتيه وه نووسا بوو، نه وه ندهم به
سهرنجه وه لى پوانيبوو، دلم له عه زه تدا خوى ده كيتشا به
قه فه سى سنگمدا، له تينوواندا قورگم به مه لاشوومه وه نووسا بوو،
نازانم چند جار يان چ جوړه مه شروبيكم داوا ده كرد و پړاندم به
كه روومدا، به لام نه مه ست ده بووم و نه چاوم هيلاك ده بوو له
پوانينى كارمن.

زورى نه خايند، خوم له سهر سه كوى سه ماكردنه كه دا بينيه وه،
پووبه پووى كارمن، به بين نه وهى به ئاگاي بينمه وه، هاوشيوه
نه و چاوم ليك نا و به رامبه رى ده ستم كرد به سه ماكردن، له

کاتیکدا به پټوه بووم بۆ ناو قوولایی خه یاله کانم و هیشتا له
 ده رگای هیچ ئانووساتیکم نه دابوو، دوو دهست وه بن باله کانم
 که وتن و جهسته یه کی ته پ و گهرم نووسا به گیانمه وه، به نهسته م
 چاوم هه لبرې، بینیم کارمن تا ده هات، زیاتر خۆی لئ توند ده کرم.
 وهک ئه وهی بلتی له قوولایی مندا، له جینگه یه ک بگه پټ، تاکوو
 خۆی تن بئاخنی، بن دوودلی، باله کانم تیهو ئالاند و هیواش
 هیواش چاوم لیک نایه وه، له گه ل تۆنی مۆسیقا که دا، پتیه کانمان
 به دوا ی پتی یه کتریدا ده خشانند و هیواش خۆمان ده له نگانند. زیاتر
 چی بنووسم، ده رباره ی ئه وه ده مه ی له ویدا له گه ل ئه وه بووم، بیئاگا
 بووم، بیئاگا بووم له چوارده ورم، ده رگای خه یالم له سه ر
 داخرابوو، هه موو ههسته کانم به کارمنه وه پابه ند کردبوو.

تا ئه وه کاته ی یه کیک له هاو پیکانی کارمن، به پتیه نینه وه دهستیکی
 خسته نیاومان و لیک جیا کردینه وه و پتی وتین، 'ده بیت به وین،
 دیسکۆکه داده خریت.'

کاتیک پوانیم له چوارده ورم، بیجگه له هاو پیکانی کارمن،
 که سی ترم نه ده بین، دوو کاتژمیر زیاتر بوو له گه ل کارمن
 چووبوو مه خه لوه ته وه و بیئاگا بووین له چوارده ورم. له
 چوونه ده ره وه ماند، سه رنجی کاتژمیری نیو ته له فۆنه که م دا،
 کاتژمیر سخی شه وی نیشان ده دا. گۆره پانه که هیشتا جمه ی
 ده هات و لیره و له وئ، هیشتا کوپ و کچ به کۆمه ل راوه ستابوون،
 به ناو گۆره پانه که دا پۆشستین و گه یشتینه گه راجیک، که له
 ژیرخانی بالاخانه یه که دا بوو، یه کیک له هاو پیکانی کارمن،
 ئوتومبیله که ی له وئ راگرتبوو، ئه وان له پلانی ئه وه دا بوون، که
 چۆن هه ر هه وتمان له و ئوتومبیله دا جینگه ی خۆمان بکینه وه، چه ند

جاریک خۆم له کارمن نزیک کردهوه و ویستم پتی بلیم، 'با به جیا تاکسییهک بگرین.'

زۆری پی نهچوو، خۆم لهپشتهوهی ئوتومبیلکهدا بینیهوه، لهنتوان دووان له کچهکاندا، نیوهی سمتی یهکیکیان لهسهر کوشم بوو، کارمن لهپیشهوه دانیشتبوو، زووووه دهنگی ریکۆردهکهی زیاد دهکرد و لهبهر خۆیهوه گۆرانییهکهی دهچریهوه. ئهوهنده نهبوو بهپۆه بووین، ئوتومبیلکه راوهستا و ههموو دابهزین، شهقامیکی چۆلووۆل له کهناری دارستانیکدا، چهند ههنگاوێک له ئوتومبیلکه دوور کهوتنهوه، تا سنووری دارستانهکه، ههشتا پروناکیی دارگۆپهکان دهیگرتهوه، ههموویان به پیزی یهکدا راوهستان و پانتۆلهکانیان تا سهر ئهژنویان ههتانه خوار، یهکیک له کۆپهکان منی راکیشایه پیزی خۆیانهوه و پتی وتم، 'مارتن، دهی تۆیش لهگهڵماندا بهشدار به و بهو تهلبهندهدا ههلمیزه.'

دوای ئهوهی منیش چوومه پیزیانهوه، به ههمان شتیهی ئهوان، پانتۆلهکه داکیشایه خوار، کارمن تاوهکوو سێی بژارد، پاشان یهکیهک و دوووه ههلمیزاین به تهلبهندهکهدا، سههرنجم دا، چۆن کههکان زیاتر خۆیان بۆ بهپشتدا دهخست و ههردوو دهستیان لهناو پانیان نابوو، تا به لهج و لێوه سوور ههلهکهراوه تهپهکانیان، وهک کۆپهکان میزهکانیان بگهیهننه تهلبهندهکه، بهدهم میزکردنهوه، کارمن وتی، 'مارتن، ئهوه پیشهی دهیان سالمانه، ههموو شهویکی شههمان، دوای گهپانهوهمان له دیسکو، لهم جیگهیهدا، زۆر جار دوو ههتندهی ئیستاین، ئهو تهلبهنده دپکاوویه دهبینیت، ئهوه ئاسهواری جهنگی جیهانیی یهکهمه، ئهوه ئهو سنوورهیه، که بهلهجیکای کردبوو به دوو بهشهوه، تاوهکوو

ئەمەرىش، ئاسەوارى بەسەر پۇجى خەلكى ئەم ولاتەو ماره،
دەزانی مارتى، ئىمە ھەموو تەنھا ھاورپى مىزى يەكتىرىن.^۱

زۆرى پىتە چوو، ھەموو ترىنجائىنەو نىو ئوتومبىلەكە، بەدەم
پىكەنىن و ھۆپىن لىدانەو، گەشتىنە بەردەمى مالى كارلا. لە
دابەزىماندا، ھەموو يان گەرموگور دەستى تەوقەيان بۇ درىژ
کردم و مالىئاوایان لى کردم.

كاتىك گەشتىنە بەردەم دەرگاگە، کارمن دەستى گرتم و خۇى
ھاویشتە باوہشم، سەرىكى بۇ ھەلپىم و دەمى نووساند بە
پوومەتمەو.

دەستىكى توند لە پىشم ھەلپىكا، دەستەكەى ترى شۆر كردهو بۇ
نىوان پانەكانم، ھىواش لەسەر پىتمى ماچكردنەكەمان، بەردەوام
دەستى دەجوولاند، لەبن لىوہو لى پىرسىم، 'پىم بلى، ئەمشەوت
خۇش پابوارد؟ ئەى ئەو دىسكۆيەت بەلاوہ چۆن بوو؟ بەپاست،
دىسكۆى چال، لە دىسكۆكانى شارى ئەمستردام خۇشتر نىيە؟'

پاش ئەوہى تاوىك لىم پروانى، بىنىم ھىلاكى بە پرویەوہ ديار بوو،
نەمزانى چىى وەلام بدەمەوہ، چاوم لىك نا و دەموچاوم توند كرد
لەنىوان گەردن و قۇە لوول و ئالۇزاوہكەى و بە گوئىدا چپاندم،
'زۆر تامەزرۆت بووم، تىكايە، دەمت داخە و ھىچ مەلى، بۇ
تېرېبونمان لە يەكتىرى، تەنھا چەند كاتژمىرىكمان لەپىتەشە.'

كارمن ئەوہندە ماندوو و مەست بوو، خۇى بەپىئوہ بۇ پانەدەگىرا،
لە ھاتنەزورەوہماندا پىشم تى كرد و خۇى دا بەسەر پىشتمدا و
بىندەگ بىردم بۇ زورەكەى خۇى، لەناو جىگەكەدا، بەدەم
پىكەنىنەوہ دەت وت پىشېركى دەكەين، ئاخۇ كاممان خىرا خۇى
پووت دەكاتەوہ، دواى ئەوہى تاوىك يەكتىرىمان گوشى و

لسته وه، پاشان له شانی په که وه ږاکشاپوین و خاموش و
 بیسرت له چاوی په کترمان ده پروانی، سپیده بوو، پووناکي
 دهره وه له په نجره که وه کاریکی کردبوو، که پوخساری په
 به باشی ببینین، له ناکاو کارمن، به بی ئه وهی ماسوولکه کانی
 دهموچاوی تیک بدات، به خور فرمیسک به چاویدا ده هاته خوار و
 تک تک ده که وتنه سهر جیگه که، له قولاییمه وه گهرمییه ک دای
 گرتم، که له چاومه وه سهری کرد و له شیوهی فرمیسک هاته
 دهره وه. توند خومان به په که وه نووساند و چاوی ته پمان لیک نا.

دوانیوه پړوی پړوی دوايي، له دهنکی کارلا به ناگا هاتمه وه، کاتیک
 چاوم کرده وه، بینیم کارلا له سهر قه راغی جیگا که دانیشتو وه،
 قاتیک تراکسوودی ته سکی له بهر دا بوو، چاوی به مندا ده گیترا، که
 به پروتی له سهر جیگه که که وتبووم، به دهنکی عیارانه وه وتی،
 'به یانیت باش، نازیز.'

بی ئه وهی وه لامی بده مه وه، به په له په له پخه فکه که گه پام، کارلا
 نوشتایه وه، له بهر پیدای پخه فکه هی ه لگرتو وه و بوی فږی دام و
 پتی وتم، 'ده بیت ئه مشو و چ ه شریکت به که که کم کردیت، زهره
 ه لگه پراویت و بونی شه هوه تت لی دیت.'

هه ستا بروت، ئاوپی دایه وه و دیسان وتی، 'زوو بکه ن دهی،
 وهرنه خورای، من چاوه پوانتاتم، پیکه وه ده چین بق چیتخانه کم،
 له وئی جیگه ی تاییه تمان بق گیراوه و ئه مشو له وئی ئاهه نکه.'

پۆرتريت

چەند ھەفتەيەك دواي گەرانەوہی سەلیم، سەرلەبەيانی زوو
لەخەو بەئاگا ھاتمەوہ، بەلێشاو دەزولەي تیشکی خۆر خۆيان
ترنجاننبووہ نیتو ژوورەکەوہ، بەئەستەم دەمتوانی چاوم ھەلبرم،
لەخەيالی خۆمدا بەخۆم وت، 'خۆ دوینئ شەو پێش خەوتنم
پەردەکانم دادابوونەوہ؟'

بەردەوام گویم لەخەخشی پێ بوو، بەتانییەکەم بەسەر خۆمدا
دا و تاویک خۆم لەژیریدا شار دەوہ، لەخەيالی خۆمدا وتم،
'دیسان دایکم، وەکوو پێشەي ھەمیشەي، بەم بەيانیە زووہ ھەلی
کو تاوہتە سەرم.'

لەپەر بەتانییەکەم لەسەرم لا دا، بەنیازی ئەوہی ئەو پرسیارە لە
دایکم بکەم، ئاخۆ، بۆچی بەو بەيانیە زووہ بیزاری کردووم؟
کاتیەک چاوم بە دیوارەکاندا گێرا و قژە لوول و سہی و
ئالۆزکاوەکەي سەلیمم بینی، وەک پێشەي پۆزانەي، بەيانیان زوو

به زیندانه که دا زیاتر له کانژمیتريک دهستی له پشټی توند دهکرد و دهگهړا، شه پښلی گهرمییهک له شاده ماره کانه وه دایان به پرومدا، چاوم ته پښو، به لام نه و بیزاری و تووړه بوونه م پښه یان به فرمیسه که کانم نه دان بهر بینه وه. سه رسام، تاویک بوو له بنمیچی دیز و چلکنی ژووره که م ده پروانی، بڼ نه وهی بتوانم به خه یالیشم له و ئانوساته دهر بچم. به دهنگی سه لیم پاپه پیم، به بیزاری به که وه وتی، 'ده زانیت مارتن، من و تو چوار حهفته یه پښکه وهین!' له ژیر لیوه وه به هیواشی وتم، 'چوار حهفته، چوار حهفته ی پر له گومان، بریا هر ته نیا بوومایه.'

له گهل سه لیم، نه و چوار حهفته یه جگه له وهی پوژانه چند جاریک به گومان وه له چاوی یه کترمان ده پروانی، یه ک قسه مان له گهل یه کتر نه کرد، بڼ نه وهی هیچمان ده ستپیشخه ری بکهین و وته یه ک چیه بیدرکینین.

سه رله به یانی نه و پوژه، پولیسه کان، وه کوو بیانه ویت دوو باره ده ستگیرمان بکه نه وه، به کومهل دایان به سه رماندا و بیته زه ییانه بالبه ستیان کردین، بوچی و بو کوچ، پیم وا بیت سه لیمیش نهیده زانی، هرچنده نه و خوی له پولیسه کان تووړه کرد و تفی تی ده کردن و به ټینگلیزی و به عره بی جنتوی پی ده دان، سه لیم به ده ست پولیسه کانه وه نه وهنده بچکوله و لاواز بوو، دت وت که رویشکه و به دم تانجیه وهیه.

که له بچه یان کردین و خومان له ژووریک بینیه وه، له به شی ناوه پراستی بالاخانه ی به ندیخانه که دا بوو، خوری تی نه ده که وت و تیشکی خوره که تا سه ر قه راغی په نجه ره که ده هات، په نجه ره ی

ئەو ژوورە، چوار جارێک لە پەنجەرەى ژوورە کۆنەکەمان گەرەتر بوو، ئەوەندەیش نزم بوو، کە هەردوو کەمان دەمانتوانی لە بەردەمیدا بوەستین و لە دەرەو بەروانین، پەنجەرەکە پزیزیک شیشى ئاسنى ئەستوورى ژەنگاوى بوو، لە سەر بۆ خوار، لە کۆنکرتى دیوارە ئەستوورەکان چەقینرابوون، لەو دەچوو لە ئەزەلەو هەيچ پەنگێکیان پى نەبەخشاوبێت، ئەو شیشانە سنوورێکیان لەنێوان بەندایەتى و سەرەستى و مردن و ژياندا دروست کردبوو، ژوورەکە دوو ئەوەندەى ژوورى زیندانە کۆنەکەمان گەرەتر بوو، قەرەوێلەى تیدا نەبوو. لەسەر ئەرزەکەى، دوو بەتانی سەوز پاخرابوون و چەند بەتانیەکیش لەسەریان بەقەدکراوى دانرابوو.

سەرلەبەیانى پۆزى دواى ئەو پۆزە، دوو پۆلیس سەلیمیان بەلبەست کرد و پێش خۆیان دا و بردیان، ئەو پۆزە، تا دەماودەمى ئێوارە، بەتەنیا لەبەر پەنجەرەکەدا پراوەستا بووم، لە گۆرەپانى بەندینخانەکەم دەپوانى، بە خۆم وت، 'لەوانەیه سەلیمیان بۆ دادگا بردبێت.'

کاتێک سەلیم دەرەنگانێک گەپایەو، هەمان پرسیارم لى کرد، دایە قاقای پێکەنین و سەریکی لى پراوەشاندم، پاشان گفت و پرزەلبێراو خۆى دا بە زەویدا، بێجگە لەوێ جارجار گویم لە لووشکە لووشک و نووزە نووزى گریانى بوو، ئەو پۆز و شەو هەيچى تری نە وت.

پۆزى دواى، پاش ئەوێ من پێش سپێدە بەئاگا بووم و تاوێک بوو لە بەردەمى پەنجەرەکەدا بێدەنگ پراوەستا بووم، ئینجا سەلیم

له خو واپه پری و له بهر خویه وه و به دهنګیکې ټیکشکاوه و وتی،
'دادګا... دادګا، ئم ولاته ولاتیکې بڼداده.'

زوری له خوی کرد و و هات له شانمه وه، له بهر دم په نجره که دا
پاوه ستا، بېزاری به دموچاوه زهرده له و وشک هه لها توه که یه وه
دیار بوو، ده ستیشی پش هه لگه پراو، وه کوو دوو ده ستکیشی
په شی له دست کردبن، زووزوو به یه کتری ده شیلان، بڼ ئه وه ی
سه یری بکه م، لیم پرسی، 'نازاریان دیت؟'
'نازاری چی؟'
'ده سته کانت!'

'نه خیر، ده خورین، ئه وه ش مانای ئه وه یه، خوینیان بۆ دیت.'
پووی لی وهر گپرام و هردوو دهستی خیرا له پستی هه لپیکان و
لیمی شارندنه وه، له خه یالی خومدا وتم، 'ئه وه نده ی کیشاون به
پووی ئه وهر گا ئاسنه په قه دا، وه کو پارچه کوته ریه ک په ق
هه لگه پراون.'

ئو وشه یه، که به رده وام له گویمدا دهرنگیته وه، هه موو پوژیک
سه لیم چه ندین جار له پستی دهرگای ژووره که وه پاده وه ستا، به
کو له مست له دهرگا که ی دها و بانگی دهر کرد، 'یاناس حرام علیکم.'
سه لیم هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و دیسان وتی، 'مارتن،
حه فته ی یه که می هاتنی تو بۆ ئیره، من له زیندانی ته نیاییدا بووم.'
بڼ ئه وه ی وه لامی بده مه وه، هردوو کمان بڼده نگ له په نجره که وه
له دهره وه مان دهروانی، ئه وه ی لیمانه وه دیار بوو، گورپه پانیکی
زهر دباوی کونکریتکراو بوو، هه ر به یاریگه ی باسکه ده چوو،
گورپه پانه که سی لای به دیواری بالاخانه ی به دینخانه که گیرابوو،
لاکه ی تری، که ده که وته به رانبه ر په نجره ی ژووره نویکه مان، به

دیواریکی پینچ تا شەس مەتر بەرز گیرابوو، سەر دیوارەکه بە تەلی دپکاوی تەنرابوو، بە جۆریک، کە تەلە دپکاویبەکان وەک پەرچ بە شان و ملی دیوارەکهدا شوپ بووبوونەوه، بەرزى دیوارەکه کاریکی کردبوو، کە بیابانەکهمان لێوه دیار نەبیت. لەبن دیوارە بەرزەکهدا، دەیان بەندکراو، کە هەمان جلی ئیمەیان لەبەردا بوو بە ریز لە شانی یەکهوه لەبەر ئەو خۆره گەرمەدا بیدەنگ چاویان لیک نابوو و نیرگەلەیان دەکشاب، بەدریژایی ئەو پۆژه لیم پوانین، چاوه‌پوانی ئەوه بووم، ئاخۆ کەى تیشکی خۆره‌که دەیانسووتیت و دەبن بە خۆل، من لەبەر سیپەرەکه‌یشدا خەریک بوو لە حەژمەت گەرما دەخنکام، لە خەيالی خۆمدا لە خۆم دەپرسی، 'دەبیت بەر ئەو خۆره چەند گەرم بیت؟'

بەدریژایی ئەو پۆژه، بیوچان مژیان لە نیرگەلەکانیان دەدا و تاویک دووگەلەکیان لە سیپەکانیاندا بەند دەکرد و پاشان دەیانکرد بە هەوادا. کاتیک من لەم خەيالانەدا بووم، سەلیم پرسى، 'بۆچی بەند کراویت؟'

پووم تى کرد، پاش ئەوهی لیم پوانى، شانم هەلته‌کەند و وتم، 'لەوتەى لە بەدینخانەم، خۆیشم ئەو پرسیارە لە خۆم دەکەم، بۆچی بەند کراوم؟'

بالەکانى بلاو کردنەوه، پای وەشاندن و بە بیزارىیەکه‌وه وتى، 'بۆچی راستیم بى نالیت، لەسەر چى بەند کراویت؟'

'کەى زانیم لەسەر چى بەند کراوم، ئەوا پیتی دەلیم.'

'یا حمار، تۆ جوولەکه نیت؟'

'بەلام پرسیارەکهى تۆ ئەوه نەبوو، تۆ دەتەویت بزائیت من لەسەر چ تاوانیک بەند کراوم.'

‘ئەو گەرنىڭ نىيە لىزە، تەنھا ئەۋەندە بەسە كە...’

بە سەرسوۋپمانىگەۋە لىم رۋانى و پەرسىم، ‘تىناگەم، چى، تەنھا ئەۋەندە بەسە؟’

‘كە تۇ جۈۋلەكەيت.’

‘ئەۋان بە ھەلە تىگەيشتۈۋەن، مەن جۈۋلەكە نىم، مەن تەنھا ھارۋىلاتىيەكى ئاسايى ھۆلەندىم.’

دەستىكى بۇ دەركاى ژوۋرى زىندانەكە پاكىشا و پىكەنى و وتى، ‘دەزانى چى، مارتەن، تۈيش ۋەكوۋ مەن پۇژانە ئەۋ پەرسىيارە لەۋ دەركايە بىكە، گۋايا بە ناھەق گىراۋىت، ئەۋە مەن زىاتەر لە سى سالە، پەرسىيار لەۋ دەركا ئاسنە دەكەم، بەلام ھەرگىز يىئەقلى ۋا نەكەيت، ئەۋ پەرسىيارە لە پۇلىسەكان بىكەيت.’

‘بۇچى نا؟’

‘بە خۋاى گەۋرە، ئەۋان تەنھا بە دارەكانى دەستىيان ۋەلامەت دەدەنەۋە!’

تاۋىك بوۋ بىرم لە قسەكانى سەلىم دەكردەۋە، پۇلىسى بەندىنخانەكەى پىشۋوم ھاتەۋە ياد، بە خۇم و ت، ‘لەۋانەيە سەلىم پاست بىكات، ھەموو پۇژىك و بەدرىژايى شەش مانىگ، وىستم تەنھا يەك پەرسىيار لەۋ پۇلىسە بىكەم، ھەرگىز بوۋارى پى نەدام ۋشەيەك چىيە بىدركىنم، خۋىشى تەنھا يەك ۋشەى دەزانى و بەردەۋام دەى ۋتەۋە، ئەۋىش ۋشەى خنزىر بوۋ.’

پروم لە سەلىم كەرد و پەرسىم،

‘خنزىر بە ماناى چى دىت؟’

دايە قاقاى پىكەنەن و سەيرىكى كەردم و وتى، ‘لەكوچى ئەۋ ۋشەيەت بىستۋە؟ لە مەن، گۋايا مەن پىم ۋتيت خنزىر؟’

‘نه خير، پيش ته وهى بمهينن بۆ ئەم بەندىنخانىه، شەش مانگ له
بەندىنخانىه كى تر بووم، پۆلىسىك بەدرىژايى ئەو شەش مانگ،
تەنها ئەو وشەيهى له گەلدا بەكار دەهێتام.’
دەسته پەش و وشكەوه بووه كانى هەلبەرين و خستىه سەر شانم،
بە پىكه نينه وه له چاومى پوانى و وتى، ‘خەزير بە مانای بەراز
دیت.’

پىكه وه دامانه قاقای پىكه نين و پاشان لىم پرسى، ‘بۆچى بەراز؟’
‘لەبەر ئەوهى زۆر پىزى لى گرتوویت!’
سەلىم ئەمەى وت، پاشان لەبەر پىكه نين، زووزوو دەكۆكى و
هەناسەى توند بووبوو، لەبەر خۆيه وه وتى، ‘بەدرىژايى ئەو سى
سالەى كە بەندم، پۆلىسىك يان لىپرسراوىك نەبوو بە ناوى
خۆمە وه بانگم بكات، تەنها بە وشەى حمار نەبیت، بەلام بۆ
زانياريت، لىره هەردەم كەر له بەراز بەنرختره.’

دىسان دامانه وه قاقای پىكه نين، زۆر دەمىك بوو نەك هەر
پىنه كە نىبووم، بەلكوو زەردەخەنەيه كىش چىيه، نەكە وتبووه سەر
لىوانم، هەستم بە ئازارى ماسولكه كانى دەموچاوم و سەر سنگم
دەكرد. پاش ئەوهى له باسى بەراز و كەر بووينه وه، تاوىك بوو
بىدەنگ له دەرە وه مان دەپوانى، سەلىم بەهتواشى لەبەر خۆيه وه
وتى، ‘دەزانىت مارتن، ئەو بەندىنخانىهيهى تۆ پيش ئىره لىى
بوویت، پىم وا بىت، بەندىنخانىهى الأستىنافه له دەرەب سعیدى سەر
بە قاهیره.’

‘نازانم، بەلام زیاتر له شەش مانگ له وى بووم.’
‘ناخ، كۆپى باش، شەش مانگ، ئەو شەش مانگە له مىسر، بە
شەش پۆژ له هۆلەندا بەراورد بكە، ئەم بەندىنخانىهيهى ئىستا من

و تو لئی به ندین، له ناوهراسۍ بیاباندايه، شهش سهد کیلومتر له خوارووی شاری قاهیره یه، له سهره تاي سالانی نه وه ده کاندو و له سهر فورمی "H" ی زمانی ټینگلیزی دروست کراوه، زیاتر له دوو سهد ژووره، که ژووره کان دابهش ده بن به سهر ده به شدا، یه کیټک له و به شانه، هم به شه ی ټیمه یه، تایه ته به گیراوانی سیاسي و جاسوس، بڼ نمونه، من و تو، ژوریک له و گیراوانی هم به شه ی ټیمه دان، له سهره تاي دروستېوونی هم به ندینخانه یه وه لیږهن، هاوشتووی من و سهدان به ندی تری وه کوو من، که ژوربه مان هه مان که یسمان هه یه، بڼ زانیاریت، من له ده ی ټوکتو به ری سالی ۱۹۸۵ وه به ند کراوم.

‘چی، چی، نه وه به راسته، نه وکات من ته مه نم ته نها چوار سال بووه.’

‘خوا ناگاداره، ژورت له سهرم نییه تا دروت له گه لدا بکه م، پیش نه وه ی بمگوړنه وه بڼ ټیره، که هه ژده سالیټک پیش ټیستا ده کات، ده سالیټک له نزیک قاهیره له به ندینخانه ی سهر بازی بووم، نه وئ ته نها تایه ته بوو به گیراوانی سهر به ده سته ټیسلامیه کان، به تایه ته ی لایه نگرانی ټیخوان.’

‘نه گهر بڼم هه بیت پرسیاری نه وه ت لی بکه م، له سهر چی به ند کراویت؟ ټایا، ټایا تویش جووله که یت؟’

‘استغفر الله، استغفر الله العظیم! کوړی گهنج، تکت لی ده که م به جووله که ناوړه دم مه که!’

‘بڼ؟’

‘ټیم وتیت، تکت لی ده که م، به یارمه تیت!’

‘ټیټناگه م!’

‘تکات لی دهکەم پێزم لی بگره، تا پێزت لی بگرم، به هه‌رحال، له
ياسای میسر دا، ئێمه زۆر له جووله‌که...’
‘ئێوه... ئێوه کێن؟’

‘ئه‌گەر بته‌ویت بزانیته‌ من کێم و بۆ ئه‌وه‌نده‌ ساله‌ به‌ند کراوم،
پێویسته‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بۆت باس بکه‌م، ئه‌گەر خوازیاریت گویم لی
بگریت!’

‘ئیشمان، کارمان؟ به‌دڵنیا‌یه‌وه‌ گوتی لی ده‌گرم.’
سه‌لیم هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکێشا، پاش ئه‌وه‌ی تاویک بێده‌نگ
له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌روانی، که‌ پێده‌چوو له‌ بیرکردنه‌وه‌دا بیت.

ئه‌وسا سه‌لیم به‌سه‌ره‌اتی خۆی ئاوا بۆ گێڕامه‌وه‌:
‘شه‌ویک به‌پێکه‌وت له‌ شه‌قامێکی قاهیره‌دا، پيسوا و بیتمال و
بیکار، بێ هاوێڕ و بێ که‌سوکار، به‌پێکه‌وت له‌ شه‌قامی قصر
النیل پرووم بوو به‌ پرووی چهند که‌سیکه‌وه، نانیان دا به‌ش ده‌کرد
به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌دا، که‌ ئه‌و شه‌وه‌ له‌و شه‌قامه‌دا ئاماده‌ بوون،
پاسیکی سه‌پییان پێ بوو، چهندین گه‌نج به‌ مه‌به‌ستی خۆراک
وه‌رگرتن ده‌وره‌یان لی دا بوون، به‌ فرسه‌تم زانی و چوومه
پیزه‌وه‌ راوه‌ستم، سه‌رنجم دا خۆراکیان به‌ هه‌رکه‌سیک ده‌دا،
پایان ده‌گرت و تاویک قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کرد، کاتیکی سه‌ره‌م هات،
که‌نجیکی پێکپێوش، چاکه‌ت و پانتۆلیکی په‌شی له‌به‌ردا بوو،
پێلاوه‌کانی له‌به‌ر پرووناکیی گۆپی سه‌ر شه‌قامه‌که‌دا بریقه‌یان لێوه
ده‌هات، به‌ پروویه‌کی خۆشه‌وه‌ سلاری لی کردم و لێی پرسیم
ناوت چیه‌ و کارت چیه‌ به‌رێز، ئایا به‌رێزت خاوه‌نی مالیت یان
بێ ده‌ره‌تانیت، له‌ وه‌لامدا ناوی خۆم و پاشان پێم وت، “سالانیکه‌

بیکارم و له کوچه و کولانه کانی شاردا شه و پوژم دهگوزهرینم.

دهزانیټ چی، مارتن، باوهې بکه لهو ساتدا زور دهترسام که سهر به پولیس بن، دهستی بۆ دریژ کرم و دهستم نایه ناو دهستی، کابرا توند دهستی گوښیم و پای وهشاندم، زهردهیه کی بۆ کرم و پتی وتم، "ئیمه نامادهین، وهکوو پځراویکی خیرخوازی هاوکاریټ بکهین. یه کهمین، وهک جینگه ی خه. دووهمین، دوزینه وهی کار بۆت، ههرئیتستا برپاری خۆت بده و ئه ههله دهست خۆت مه ده، له میسری خۆشه ویستدا، ههمومان یه کسانین و گهنجیکی وهکوو به پږیزشت، شایانی ژیانیکی باشتهر.

چاوی له چاوم برپیوو، دهستی بهر نه دام، تا وهلام دایه وه، "باشه، باشه، به سوپاسه وه ههموو هاوکارییه کی پځراوه که تانم قبوله.

دهزانیټ مارتن، ئهوسا من خاوهنی هیچ نه بووم، تاوه کوو له دهستم بچیت و لیتی زهره رمه ند بېم، خۆم پادهستی ئهوان و قهدهری خوی گه وره کرد، ههر له ویدا پاسه که یان پر کرد له کهسانی بڼدهرتهان و پيسوای سهر ئه وشه قامانه و بهرهو دهره وهی قاهره بهر پږی کهوتین. له دهره وهی شار، له بهردهمی بالاخانه یه کدا پاسه که پاره وستا و ههموو پڼکه وه دابه زین، بڼجکه لهوان، که چوار کهس بوون، ئیمه یش ده که سیټک ده بووین، چهند پیاوټک له بهردهمی بالاخانه که دا پاره وستا بوون، پڼده چوو چاوهروانی ئیمه یان کردیت. به پږیز تهوقه ی کهرمیان له گهل کردین و به پروویه کی خۆشه وه پیشوازییان لی کردین، ههر له ویدا

کردینیان به دوو به شه‌وه، من له گهل سى كه سى تردا و دووانیش له پیش‌سوازیکاره‌کامان بۆ نهۆمى چوارهم پیشمان كه‌وتن، شوقه‌یه‌كى نوێ بوو، له‌وه ده‌چوو تازه نوژهن کرابیتته‌وه، چونكه هیتشتا بۆنى گه‌چ و چیمه‌نتۆى ته‌پى لى ده‌هات، ئە پارتمانە‌كه دوو ژوور و هۆلێك بوو، هۆله‌كه ته‌نها كۆمبارێكى تیدا راخرا‌بوو و هیچى تر، ژوورێك دوو قه‌ره‌وێله‌ى دووقاتیى تیدا بوو، ژووره‌كه‌ى تریان، چەند كورسییه‌ك و چەندین كتیبخانه‌ى پر له كتیپ، یه‌كێك له‌ دوو پیاوه‌ى له‌گه‌لمان بوو پیش شه‌وه‌ى به‌ته‌نیا به‌جیمان به‌یژن، پێیان وتین، “كو‌ره‌ گه‌نجه‌كان، ئەمه‌ مالێ ئێوه‌یه‌ و سه‌ربه‌ستى خۆتان وه‌ر بگرن، پۆژانه‌ چەند جارێك خۆراكتان بۆ دیت، دانیشتوانی ئەم بالاخانه‌یه‌، هه‌موو به‌ براى خۆتان بزائن و ده‌توانن شه‌و و پۆژ له‌ ده‌رگایان بده‌ن، ئیستا پشوو بده‌ن، خوا یار بیت، به‌یانی زوو چەند برایه‌كمان دین و پێكه‌وه‌ ده‌چن تا شوینی كارتان نیشان بده‌ن، هه‌روه‌ها له‌ چەند پۆژى داها‌تو‌دا، خۆتان كلێلى ئێره‌تان پێ ده‌بیت و ئەوكات ئێوه‌ سه‌ربه‌ستن كاتتان چۆن به‌سه‌ر ده‌بن.”

پاشان ده‌رگای ژوورى كتیبخانه‌كه‌یان داخست و لێیان دا پۆیشتن، یه‌ك یه‌ك ته‌وا‌لیتمان كرد و ده‌ست و ده‌موچاومان پاك كرده‌وه‌ له‌ ته‌پوتۆز و په‌شى و دووكه‌لى گاز و به‌نزینی ئوتومبیله‌كانى سه‌ر شه‌قامه‌كانى شارى قاهیره‌، كاتێك چوومه‌ ژوورى خه‌وتنه‌كه‌ ئەوان سى جیكه‌یان بۆ خۆیان گرت‌بوو، ته‌نها جیگه‌یه‌ك كه‌ ما‌بوو، به‌ به‌رزیه‌وه‌ بوو، پیش شه‌وه‌ى سه‌ر بكه‌وم بۆ سه‌ر جیگه‌كه‌م، رووم تێ كردن و پێم وتن، “ئێمه‌، پێویسته‌ یه‌كترى بناسین.”

ديار بوو ټوانيش پيشتر په کتريان نه دييوو، خوا ټاگاداره، ټو سټي گه نجه هه ژاره چاويان پر پر بوو له ترس و گومان، په ک يه ک دهستم بڼ دريژ کردن و ناوي خوم به راستي پي وتن، به ده موچاوياندا ديار بوو، که ټوان هه رسيکيان ناوي خوازاويان بڼ خويان هه لېژاردبوو، پاشان بوم دهر کهوت که وا بوو.

من هه زوو لټي خه وتم، به خوي گوره ټوه چهند ساليک بوو، په که م جارم بوو بچمه ناو جيگه ي نه رم و پاکه وه، پيشتر هه موو شه ويک له کوچه و کولانه کانداهه به دانيسنه وه ده خه وتم، ده بووايه چاويکم ليک بنايه و به چاوه که ي ترم، ټاگاداري خوم بوومايه.

باوه پر بکه مارتن، وه کو گورگ ژيانم ده برده سهر، نه با پوليس دهر کم پي بکن، که ريسوا و بيده رته تانم، ټه گينا دارکاريان ده کردم، له ماوه ي ټو چهند ساله دا، دوو جار ليدانم خوا ردبوو، خوا ټاگاداره هيج شاريک به ټه اندازه ي شاري قاهيره بي جيتوپړي تيده نييه، ده توانم بلټم، مليونتيک کهس له و شاره دا بيده رته تانم، پوليسي قاهيره ش شه وانه ده که و نه راوکردنيان و شه و نييه چهند که سيکيان لي نه کوژن و بيته رو شوپنيان نه که ن.

به بيريم دټت، جاريکيان له کارتونيکدا خه وتبووم، به ده ست پوليسه کانه وه به خه بهر هاتمه وه، به دهم ليدانمه وه پټيان ده وتم، "شاري قاهيره بڼ که سيکي ريسوا و بيده رته تاني وهک تو، ياساغه، چونکه تو و ټه مسالي وهک تو، پوخساري شار ناشيرين ده که ن و گه شتياران پټتان بيزار ده بن."

ده ي، با له باسه که م دوور نه که ومه وه، پوژي دوايي، تاريک و پوون به خه بهريان هيتانين و پاش خواردني نان و خورما و په نير،

له گهل دوو كه سدا به تاكسييهك پښتښتن، په كښكيان لڼي ده خوږي،
له گهل سڼي گه نجه كهي تر له پشته وهی تاكسييه كه دا لڼك
ترنجا بووین، به خواي گه وړه براكه، خږيشمان له بډگه نڼي چلكي
له شمان بڼزار بوو بووین، شوږفیره كه له تاوا هه موو جامه كاني
هڼا بوونه خوارڼ، ښنجا په كڼك له پڼبه ره كانمان، په ك په ك
پرسياړي ده ربارهي پابردوومان لڼ ده كړين، څاخوچ كاريكمان
كردوه و له چي كاريكدا څاره زاييمان هه په.

څه گهر باش له بيرم مابڼت، وا بزانه من دواي هه موويان سه ره م
هات، بواړي څه وه م هه بوو توژنيك بير بگه مه وه و بيری خوم پڼك
بخه م، وا بزانه له وه لاما پڼم وت، "من زمانى ښنگليزي باش
ده زانه و خاوه نڼي موله تنامهي شوږفیرم، له سالاني پابردودا،
څه وهی كه نام پڼي پهيدا كړديت، زانڼي زمانى ښنگليزي و څه و
موله تنامهي شوږفیرم بووه، وه كوو تر هيچ ده ست په نڼگين نيم،
به لام به لامه وه گرنگ نڼيه، هه موو كاريك ده كه م، پڼخراوه كه ي
به پڼزتان بوم بدوژنه وه."

كابرا سه ريكي بڼ پاره شاندم و پاشان هه موو بڼده نڼي داي
كړتين، كاتيك گه ښتڼه ناو حه وشه ي كارگه يه كي گه وړه، كه به
دار و په ردووي څه و ناوه دا ديار بوو دارتاشخانه بوو، هه موو
پڼكه وه دابه زين و په كڼك له پڼبه ره كان، له ده ره وهی تاكسييه كه
ده ستڼي خسته سه شانم و پڼي وتم، "تو بهو له ناو تاكسييه كه
دابڼښه و چاوه پوانمان به، كاري گونجاو بڼ تو لڼره نڼيه."

سه رم بڼ له قاند و چووم له تاكسييه كه دا دانښتم. پاش
كاترميژنيك، په كڼك له پڼبه ره كان گه پايه وه، كه شوږفیری
تاكسييه كه بوو، هر له پڼوه پڼي وتم، "پڼخراوه كه مان خاوه نڼي

کۆمپانیایه‌کی گه‌شتوگوزاره و له‌وێ کارمان هه‌یه بۆ تۆ،
 کۆمپانیایه‌کی ناوی الخطاره و له زۆرینه‌ی ولاتانی عه‌ره‌بی
 نووسینگه‌مان هه‌یه، له داها‌تووشدا، خ‌وای گه‌وره پش‌تیوان بیت، له
 ته‌واوی دونیادا نووسینگه‌مان ده‌بیت، ئه‌م‌ڕۆ تۆ ده‌چیت‌وه ماله‌وه
 و له سه‌به‌ینتۆه براهه‌کم دیت به‌دواتدا و پێکه‌وه ده‌چن بۆ
 نووسینگه، هه‌ر ئه‌و برا به‌پێزه سه‌به‌ینی دیت به‌دواتدا، خ‌وای
 لێرس‌راوی نووسینگه‌که‌یه و به‌رپرس‌یاره له پێداویستی
 جل‌وبه‌رگی گونجاو و خ‌ا‌وین بۆ تۆ."

گه‌یاندمیه به‌رده‌م بالا‌خانه‌که و تا ناو ئه‌پارتمان‌که له‌گه‌لم هات،
 زه‌رفیکی دایه ده‌ستم، که چه‌ند سه‌مونیکی تیدا بوو، ده‌رگای
 له‌سه‌ر داخستم و به‌ته‌نیا به‌جێ هێشتم، له حه‌مامه‌که، که ته‌نها
 سابوونیکی سه‌وزی په‌قی لێ بوو، خ‌ۆم پاک شت و به چه‌رچه‌فی
 سه‌ر جێگه‌که‌م، خ‌ۆم وشک کرده‌وه، به خ‌وای گه‌وره ئه‌وه چه‌ندین
 سال بوو، ته‌نها له نیلدا مه‌له‌م ده‌کرد، پاش ئه‌وه‌ی چه‌رچه‌فه‌که‌م
 له خ‌ۆمه‌وه ئالاند، پانتۆل و کراس و گۆره‌وییه‌کانیشم پاک
 شۆردن و به قه‌راغی جێگه‌که‌مدا هه‌لم خستن.

ده‌مه‌و ئێواره‌یه‌کی دره‌نگ، کاتیک ها‌وله‌کانم گه‌رانه‌وه، ئه‌وه‌نده
 ماندوو بوون، خ‌ویان به پتۆه بۆ رانه‌ده‌گیرا، له‌و ده‌مانه‌دا بوو،
 کابرایه‌کی سوورکاری قه‌له‌و به مه‌نجه‌لیکه‌وه خ‌وای کرد به
 ژووردا، دوو که‌سی تری له‌گه‌ل بوون، یه‌کی قاپ و که‌وچکیکیان
 داینی و خ‌ۆراکیان به‌سه‌ردا دا‌به‌ش کردین، باش له‌بیرم نه‌ماوه
 چیمان خوارد.

پۆژی دووهم، تاریک و ڕوون به‌خه‌به‌ریان هێناین، سێ ها‌وله‌که‌م
 د‌وای هه‌مان دوو کابرای پۆژی پێش‌وو که‌وتن، به منیان وت، "تۆ

لیره چاوه پوان به، "زۆری پی نه چوو، کابرایه کی بالابه رزی
 پیکپۆش خۆی کرد به ژووردا، له ده رگا که وه به ناوی خۆمه وه
 بانگی لی کردم، "اخ سه لیم یا الله، یا الله..." خۆی پی ناساندم، ناوی
 محمهد جعفر بوو، پیکه وه به رهو سهنته ری قاهیره به پی که وتین،
 له پیکه خۆمان کرد به کۆگایه کی جلفرو شیدا، دوا ی هه لپژاردنی
 دوو قات و چهند کراس و جووتیک گۆره وی، سوپاسی کابرای
 خاوه ن کۆگا که ی کرد و بی ئه وه ی پاره ی بداتی، لیمان دا
 پۆشتین، له پیکه پیکه نیم و پیم وت، "ئه و کۆگایه به به لاشه."

بی ئه وه ی لیم پپوانیت و به دهم پۆشتنه وه وتی، "نه خیر، ئیمه
 خۆمان خاوه نی ئه و کۆگایه ی، مه به ستم، من، تو، ئیمه."

ئه و پۆژه و پۆژانی دوا ییش، له گه ل ئه و کابرایه به یانیان له
 کاتزمیر هه شتی به یانییه وه ده چوین بۆ نووسینگه ی الخططار،
 ده که وته سهنته ری شار له شه قامی ئه حمهد عورابی، کارم
 به پیکردنی میوان و لیسانی چای ئاماده کردنی شه ربه ت و
 پاککردنه وه ی نووسینگه که بوو، ئه وه ی ماندووی ده کردم، ته نها
 ئه وه بوو که ده بوایه له به یانی زوو تا درهنگانی ئیواره به پپوه
 رابوه ستامایه و خزمه تم بکردایه.

هه موو شه ویک، ئه پارتمانه که مان پپ ده بوو له میوان و تا
 درهنگانیک داد نه یشتین قسه مان ده کرد، قسه و باس بوو له سه ر
 گوزه رانمان، به مه زنده ی ئه وان، ئاماده کردنمان بوو بۆ ئه وه ی له
 پاشه پۆژدا خۆمان بی ده سته گیری پی پپخوا وه که ی ئه وان، له
 هه ر جیکه یه ک بیت، جا قاهیره یان هه ر جیکه یه کی تر له میسر بیت،
 سه ره له نوچ ده ست به ژیا نی ئاسایی خۆمان بکه ی نه وه، پاش
 مانگیک، هه ری هه کیک له ئیمه که سیکیان بۆ دیاری کردین، تا وه کوو

پنماییمان بکات، بۆ خویندنه‌وه و باشکردنی ئاستی
 بیرکردنه‌وه‌مان، له‌دوای ئه‌و پۆژه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌و مامۆستا یان
 باشتیه‌ بلێم پینماییکاره‌م، که ناوی سه‌لاح عیزه‌دین بوو، بۆمان
 هه‌بوو پیکه‌وه بچینه ژووری کتیبخانه‌که، باش به‌بیرم دیت، دوو
 کتیبی بۆ ده‌ستیشان کردم، یه‌کیکیان کتیبکی سید قوطب و ئه‌وی
 تریان، چ پۆمانیک بوو، له‌ راستیدا له‌بیرم نه‌ماوه ناوی چی بوو،
 به‌لام پیم وا بێت نووسه‌ره‌که‌ی میسری بوو و ناوی نه‌جیب
 مه‌حفوز یان شتی‌ک له‌و بابته‌ بوو.

بۆ خویندنه‌وه‌ی ئه‌و کتیبانه سه‌لاح عیزه‌دین، چوار پۆژی مۆله‌ت
 دامی، هه‌روه‌ها پیتی وتم، "پتویست ناکات بچیت بۆ کاره‌که‌ت و
 چه‌ند مانگی‌ک تۆ ته‌نها خه‌ریکی خویندنه‌وه به، مانگانه‌که‌یشت بێ
 که‌موزیاد وه‌ر ده‌گریه‌ت." کاتی‌ک ویستی بېروات، دیسان وتی،
 "دیمه‌وه و پیکه‌وه ده‌رباره‌ی ئه‌و دوو کتیبه ده‌دوین." ده‌ستی
 له‌ناو ده‌ستم نا و به‌گه‌رمی باوه‌شیکی توندی پیندا کردم، له‌ کاتی
 پۆشیتیندا، ئاوپێکی لێ دامه‌وه و پیتی وتم، "به سه‌رنجه‌وه
 بیانخوینه‌ره‌وه و باش به‌راوردیان بکه‌."

باش به‌بیرم دیت، دوای ئه‌و دوو کتیبه، ده‌یان کتیبی ترم
 خوینده‌وه و پیکه‌وه گفتوگۆمان له‌سه‌ر کردن.

پاش ئه‌و مانگه و خویندنه‌وه‌ی ئه‌و کتیبانه، په‌یوه‌ندییه‌کی گه‌رم
 له‌نیوان من و سه‌لاح عیزه‌دین و سێ هاوه‌له‌که‌مدا، که له
 ئه‌پاتمانه‌که له‌گه‌لمدا بوو، دروست بووبوو، ئه‌و پۆژه‌یشم له‌بیر
 ناچیته‌وه، پۆژی هه‌ینی بوو، له‌گه‌ل سه‌لاح عیزه‌دین پیکه‌وه له
 مزگه‌وتی ئه‌زه‌ر نوێژمان کرد.

پاش نوێژ، به‌ پیاسه به‌ره و ماله‌وه به‌پێ که‌وتین، دره‌نگانیکی

شهو گه‌یشتینه ماله‌وه، له پڼگه سه‌لاح وتی، "مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیی
نهم پڼخراوه‌ی ئیمه، گه‌رانه‌وه‌ی پڼگه‌زنامه‌ی په‌چه‌له‌کی خه‌لکی
میسره."

ئه‌وه‌ی پاستی بیت، ئه‌وسا باش له مه‌به‌ستی سه‌لاح تینه‌گه‌یشتم،
هه‌روه‌ها په‌کیک له ه‌اوه‌له‌کانم پټی وتم، "پڼخراوه‌که‌مان سه‌دان
مژگه‌وتی ئاوه‌دان کردوته‌وه، ده‌یان یانه‌ی وه‌رزشی، هه‌زاران
چاپخانه له سه‌رتاسه‌ری ولاتدا، چه‌ندین قوتاخانه، تا ئیستا
هه‌شت کتیبخانه‌ی گشتی و دوو چاپخانه، نووسینگه‌ی هه‌لی کار،
نووسینگه‌ی گه‌شتوگوزار، ده‌یان ئوتیل، له هه‌زاران شار و دیی
ولاتدا خانه‌ی هه‌زاران کراونه‌ته‌وه، گرنگترینان ئه‌وه‌یه، له هه‌موو
شاره گه‌وره‌کانی میسردا، له زۆربه‌ی شاره‌کان گه‌لیک له
هاوشیوه‌ی نهم بالاخانه‌یی ئیمه دروست کراون و خه‌لکی هه‌زار و
بینه‌ره‌تانی وه‌ک ئیمه لټی سوودمه‌ندن، ئه‌وه‌یش په‌نجی شانی
گه‌نجانی ماندوونه‌ناس و دلسۆزی دامه‌زړینه‌ری نهم پڼخراوه‌یه،
ئیمه‌یش ئه‌رکی سه‌ر شانمانه، به‌رده‌وامی پټی بده‌ین و له‌پیتاویدا
په‌نج بده‌ین."

پوژیک له‌و پوژانه‌ی له‌گه‌ل سه‌لاح عیزه‌دین پڼکه‌وه له گه‌ران
بووین، سه‌لاح وتی، "کو‌له‌که‌ی نهم باوه‌په‌ی ئیمه، له ولاتی
میسری ئازیز و گه‌ورده‌ا، زانایانه، به هیز داکوترا، پشتیوان به
خوای گه‌وره، له سالانی داهاتودا، هه‌موو دونیا ده‌گریته‌وه."

ئه‌وسا، په‌که‌مین جار بوو له ژیانمدا هه‌ست به به‌خته‌وه‌ری بکه‌م،
ده‌زمانی بوچی ده‌ژیم و کار ده‌که‌م و چ پاشه‌پوژیک چاوه‌پیمه،
زۆر به دلسۆزی و هه‌ست به لټرسراویتییه‌وه کارم ده‌کرد.

سټی سه‌د جنیه مانگانه‌که‌م بوو، پڼخراوه‌که‌ نیوه‌یان بڼ خوریان

دهبرد، له سهرهتاوه پازى نه بووم، دواى چهند مانگيک، نه وه يشم به زور ده زانى، نيوهى داهاته کم بق خوم هه لگرم، چونکه له وه دهمانه دا نه وه نده به خويندنه وه و هاوړې نو يکانه وه خهريک بووم، نه مده په رځايه سهر نه وهى پاره کانم خه رج بکه م، پاشان، نه وهى مانگانه دهمايه وه، دهمگه پرانده وه بق پرخراوه که مان.

برام مارتن، پرسياړه کهى تو نه وه بوو، من له سهر چى گيراوم، شه ويک له خه ودا بووین، که دايان به سهرماندا، هيزى سهر بازيى تاييه ت له ده رگا و په نجه روه خويان کرد به ژووردا، خواى گه وره ناگداره، له بانگى الله اکبر و شريخه ي گولله به ناگا هاتمه وه، زور بيته زه بيانه بالبه ستيان کردین، ده يان گه نج له وه بالاخانه يه يى ئيمه دا خويان نه دا به ده سته وه و بوونه قوربانى، له نه نجامدا، سى په راسووم شکا و جومگه ي شان يکيشم ده ر چووبوو، له به ندينخانه زيندان يه يک شانى بق خسته وه جيگه ي خوى، په راسووه کانم هه ر به خواري خويان په کيان گرته وه.

ئيتړ نه وه شه وه، هه موو سهر نشينانى بالاخانه که يان ده ستيگر کرد، که زياتر له بيست پاسيک ده بووین.

پاش نه وهى چوار سال له گرتووخانه ي سهر بازي بووم، ئينجا لپتېچينه وه م له گه لدا کرا، به خواى گه وره هيچ پرسياړيکيان لى نه کردم، هه موو لپتېچينه وه که م دوو خوله کى پى چوو، بى نه وهى من بوم هه بيت هيچ بلېم، لپتېرسراويکى سهر بازي پى وتم، "تو به دوو تومەت تاوانبار کراويت:

په که م، تو نه نداميکى چالاکى ده سته ي تيرورستى اخوان المسلميني ت.

دوه م، له سالى ۱۹۷۱ دا، کاتيک ته مه نت هه ژده سال بووه،

نەچوویت بۇ سەربازى، ھەلھاتوویت لە ئەدرەسى نىشتەجى
بوونت، بەتايبەتى لەو سالەدا ولات لە تەنگانەدا بوو، چونکە
لەگەل ئیسرائیلدا لە جەنگىكى قورسدا بوو.

دەزانیت چۆن، مارتىن، بەبىرم دىت ئەو سالەى دەبوایە بچومايە
بۇ سەربازى، من تەواو خۆم ون کردبوو، ماددەى ھۆشبەرم
بەکار دەھینا. ئەو چەندىن سالەم بە یەک پۆژ لى پۆشت، خۆم و
باوەرپەکەیشم لە جەنجالی شەقامەکانى قاھیرەدا لى ون بوو،
بەلام نەمتوانى لە بەردەم ئەو لىپرسراوە سەربازییەدا ھیچ
بەرگرییەک لە خۆم بکەم، ھەر وەکوو بۆم باس کردیت، ھەموو
دانیشتنەکەمان دوو خولەکی خایاند، لەبەرامبەر ئەو دوو تاوانەدا،
سزای ھەتاھەتایان بەسەردا بېرم، لەو پۆژەو تەئەمپۆ، ھیچ
بەرگرییەکم لە خۆم نەکردوو، لەو دەچیت ھەر لە یەکەم
پۆژەو، پۆحم ئەوێ قبوڵ کردیت و بەندبوون بە شایانى خۆى
بزانیت، بەلام لە ھەمان کاتیشدا، پۆژى جارێک گەرم دادیم و لە
ناوەو دەکولیم، بە جۆرێک، ئەگەر پۆژێک پوو نەدات، لەو
دەچیت دلم لە لىدان بکەویت.

سەلیم، پاش تاوێک بیدەنگى، ھەناسەيەکی قوولى ھەلکیشا و
ديسان وتى، 'يا خنزیر، تۆ وا دەزانیت زیرەکیت و نەيتى خۆت
لاى کابرایەکی غەریبی وەکوو من نالیت، دەتەویت من بەئاسانى
باوەرپەت پى بکەم، گوايا نازانى لەسەر چى بەندراویت، ھیچ
پەلەم نییە، بە خواى گەورە، پۆژێک دیت خۆت دەیدرکینیت،
بوەستە جارێ، جارێ زوو، بە خوا پاش سالیکیان دووان خۆت
خوازیارى ئەو دەبیت یەکیک بىت و گویت لى بگريت، وەک من،

چه‌ندین ساله چاوه‌پوانم تاوه‌کوکو که‌سیک بیت و به‌سهرهاتی
ژیانی خومی بۆ بگتپمه‌وه، ئه‌وه‌ی بۆم باسکردیت، ئه‌وه‌ هه‌مووی
نییه‌ بگره‌ به‌سهرهاتی من زۆر له‌وه‌ زیاتره‌ و سه‌دان و هه‌زاران
جار بۆ ئه‌و دیوار و ده‌رگا و په‌نجهره‌ و جیگه‌یه‌م گتپاوه‌ته‌وه،
ته‌نانه‌ت زیخ و بای ئه‌و بیابانه‌یش به‌ سهرهاتی ژیا‌نی من ده‌زانن،
ئه‌گه‌ر له‌ ناکاویش مردم یان له‌ یه‌کتری جیا‌یان کردینه‌وه، ئه‌وا
ئه‌وان به‌سهرهاتی ته‌واوی منیان لایه‌.

به‌ سه‌رنجه‌وه‌ لێم پوانی، له‌ خۆمدا بۆ وشه‌یه‌کی گونجاو ده‌گه‌پام،
به‌لام ئه‌وسا هیچم نه‌ وت، پووم لێ وه‌ر گتپرا، به‌ دوو چاوه‌
ته‌رپه‌کانم، له‌ به‌تدیه‌کانم ده‌پوانی، که‌ له‌ گۆرپه‌پانی به‌ندینه‌خانه‌که‌
دانیشتبوون و به‌رده‌وام نیرگه‌له‌یان ده‌کیشا.

سه‌لیم ده‌ستی پوه‌و گۆرپه‌پانه‌که‌ راکیشا و وتی، 'ئه‌و زیندانییانه‌
ده‌بینیت؟ ئه‌وانه‌ یان زیندانی هه‌تاهه‌تایین، یان به‌ مردن سزا
دراون، شه‌و ده‌خه‌ون و به‌ پوژیش له‌به‌ر ئه‌و خۆره‌ گه‌رمه‌
نیرگه‌له‌ ده‌کیشن.'

'بۆچی یه‌کتری نادوینن، بۆیان نییه‌ یان...!'
'نه‌خێر، نه‌خێر، "قومی لێ بده‌ و خۆت هه‌لبده‌ پابردووته‌وه." ئه‌وه‌
حیکمه‌تی ئه‌و دانیشته‌یه‌.'

به‌ سه‌رسوورپمانیکه‌وه‌ له‌ سه‌لیم پوانی و پرسیم، 'تیناگه‌م!'
'ژیان بۆ ئه‌وان، کۆتایی پێ هاتووه‌، هیچ پووناکی و ئاسۆیه‌ک
له‌پیشیان نه‌ماوه‌، تاوه‌کوکو بۆی بژین، به‌ پێچه‌وانه‌ی مرقۆی
سه‌ربه‌سته‌وه‌، ده‌ژی به‌ هیوا‌ی به‌رده‌وامبوون و گه‌یشتن به‌
هیواکانی و داها‌توویه‌کی باشت‌ر و زۆر شتی تریش، به‌لام ئه‌و
زیندانییانه‌ بۆ گه‌یشتن به‌و ئازادییه‌ و وه‌ک مرقۆف، سه‌رله‌نوێ

بهرکه و تنه وه یان له گهل ژياندا، ته نها گه پانه وه یانه به خه یال بر
 پابر دوویان، ئیستا ئه وان خوازیارن پوچیان له ئیستایان دابیرن.
 مارتن، بۆ زانیاریت، ئه وانه هه موو مولحیدن و مونافیقن، باوه پریان
 به خوا و پاشه پوژ نییه، جا گوئ بگره مارتن، ئه وه ئیمه یش
 ئه وسا له قاهره و امان ده کرد، ئه ها، ئه ها، سه یریان بکه، چۆن
 قومی لی ده دن، ده یان بیینیت چۆن به دوو که لی نیرگه له پوچیان
 قانگ ده دن، پاشان تیشکی ئه و خۆره گهرمه کاسیان ده کات و
 پوچیان له جهسته ی کولایاندا بیزار ده بییت، ئینجا ته و او بیته وش
 و سه ر ده بن، وه ک چۆن هه نگه پره کان دوو که ل به شاره هه نگدا
 ده کهن، به خوائ گه وره، به ندبوون مانای لیسه ندنه وه ی مافی
 به مرقوبوون و ته نانه ت ئیمانیشت لی زه وت ده کات، زیاتر له
 بیست سال له مانای به مرقوبوونم گه رام، کاتیک خه ریک بووم لی
 نزیک بیه وه، ئه وه ره وی دا، که بۆم باس کردیت، له وانه یه تو
 له و باسانه م سه رت ته قه ی بییت، به لام ئه وه یش ده گه پیته وه بۆ
 ئه وه ی من ده میکه ژيانی به ندیم په سه ند کردوه، له بیرم چۆته وه
 چۆن ئه زموونی ژیان و سه ره به ستی بکه م، مه به ستم له تو نییه،
 به لکوو مه به ستم خۆمه، تو هیتشتا بۆن و به رامی مرقوبیککی
 سه ره به ستت لی دیت.

ئه وه نده به سه ر نه چه وه گویم له سه لیم گرتبوو، قسه کانی
 قورسایان له سه ر زه ینم کرد و گوشاریان بۆ هیتام، به
 دلپه ییه که وه، به هتواشی و له بن لیوه وه چپانیدم، 'وا په ره ورده
 کراوم، له ده ره وه ی خۆم هه رگیز بۆ سه ره به ستی نه گه پیم، جا
 لیزه یم یان له ...'

'تو باشتر وایه گوئ له من بگریت، باشتر وایه وشه ی سه ره به ستی

بە زووترىن كات لەبىر خۆت بەرىتەو. ئەو وشەيە، لەم كاۋلەيەدا
فايرۇسىگە و دات دەپزىتت.

‘يانى، بەو ھەموو يىمانايەو ۋە ئىرەم قىول يىت؟’

لەو دەمەدا، لە فېكەفېكى پۇلىسەكان پاجلەكەين، لەناكاو بە
گۆرەپانى بەندىنخاڭەدا بلاو بوونەو، پۇلىسەكان نىزگەلە
كىشەكانيان پىش خۇيان دان و لە دەرگايەكەو كە دەكەوتە ژىر
ژوورەكەى ئىمەو كەردنيان بە ژووردا، لە كاتىكدا ئىمە لە
دەرەو ھەمان دەپوانى و بىئاگا بووين، لەو ھى دوو پۇلىس ھاتبونە
ناو ژوورەكەمان و لە پىشمانەو ۋە پىدەنگ پادەستابوون، بى
ئەو ھى بماندوين، كەلەبچەيان كەردە دەستمان و پىش خۇيان داين،
سەلىم لەبەر خۇيەو ھەر دەببۇلاند و چەند جارېك، ھەر ۋەكوو
پىشەى ھەمىشەى جىنوى بە پۇلىسەكان دەدا، پۇلىسەكانىش
نووكى دارەكانيان لە قنگ و لاقەبرغەى دەدا و پنى پىدەكەنين،
زۆرى پى نەچوو، گەياندېنيانەو ناو ژوورە كۆنەكەى خۇمان،
پۇلىسەكان، ۋەك ئەو ھى يارىمان لەگەلدا بگەن، سەرۋشەقيان لە
قنگمان ھەلدا و بەدەم قاقا لىدانەو لىيان دا پۆيشتن.

سەلىم بالەكانى پان كەردەو ۋە چەند جارېك بەدەورى خۇيدا
خولايەو، بەدەم پىكەنين و بە دەنگى بەرز وتى، ‘ناخ، ژوورەكەم،
بە خوا بەھەشت پى ناگات، مالەكەى خۇم!’

پاش ئەو ھى تاۋىك بوو بە جووت پىدەكەنين، سەلىم لەو دەمەدا
بەدەم پىكەنينەو بە ژوورەكەدا دەھات و دەچوو، چووم لەسەر
قەرەغى جىگەكە دانىشتم و لە سەلىم دەپوانى، لە يەك
ساتەو ھى كورتدا، پەنگى گۆرا و پەش ھەلگەرا، لەپەر
ھەلوئىستەيەكى دەكرد و سەرسام لە ھىلكارىيەكانى سەر

دیواره‌کانی دەروانی، دەستی لەیه‌ک هەلپێکان و وشک لە بەردەم
پۆرتریته شیناوه‌که‌ی سەر دیواره‌که‌دا پاووستا، ئەو پۆرتریته‌ی
شیندرا‌بوو. سەلیم پۆژانە چەند جارێک دەستە‌و‌نە‌زەر
بەرامبەری پادە‌و‌ستا و تاویک لێی دەروانی.

لە‌نا‌کا‌و سەلیم بێ‌دە‌نگی نێ‌وان‌مانی شکاند و وتی، 'دە‌س‌الێک پێ‌ش
ئێ‌ستا، ئەو وێ‌نە‌یه‌ی ئە‌وم کێ‌شا، چون‌کە زۆر بیرم دە‌کرد، خوش‌کە
بچ‌کولانە‌که‌م، فاتمە، خوا بی‌بە‌خ‌شێت، ئە‌وسا کە من‌دا‌ل بووین،
بۆ‌مان دا‌بین نە‌دە‌کرا، بە‌ردە‌وام بە‌ ماله‌که‌دا دە‌گه‌را و لە‌بەر
خۆ‌یه‌وه دە‌نگی لێ‌وه دە‌هات و نو‌وزه نو‌وزی بوو، هەر‌گیز بە‌ ئێ‌مه
سەر‌سام نە‌بوو، بە‌ردە‌وام لە‌گە‌ل خۆ‌یدا دە‌دا و لە‌بەر خۆ‌یه‌وه
گۆ‌رانێی دە‌چ‌ری و پێ‌دە‌که‌نی.'

لە‌ژێر لێ‌وه‌وه، بێ‌ ئە‌وه‌ی پوو لە‌ سە‌لیم ب‌که‌م و تە‌م،
'ئە‌وه‌یش یە‌کی‌ک بوو لە‌ پە‌و‌شته‌کانی دای‌کم.'

'چۆن؟'

لە‌مه‌وه بێ‌دە‌نگ بووین، بە‌ سەر‌نجە‌وه لە‌ پۆرتریته‌که‌م پ‌روانی، مالی
خۆ‌مانی بە‌بیر هێ‌نامە‌وه، ئە‌و ماله‌ی لە‌گە‌ل دای‌که‌دا بە‌تە‌نیا تێ‌یدا
گه‌وره بوو‌بووم، م‌الێک لە‌ پێ‌شان‌گه‌ی وێ‌نە‌ دە‌چ‌وو. م‌الێک،
دیواره‌کانی بە‌ تابلۆ‌کانی دای‌کم دا‌پۆ‌ش‌را‌بوو، لە‌سەر دیواره‌کان،
ئە‌و جینگە‌یانە‌ی تابلۆ‌یان پێ‌وه نە‌بوو، من بە‌ دە‌باشیر یان بە‌ قە‌لە‌م
په‌نگم کرد‌بوو، گە‌لێ جار دای‌کم تابلۆ یان س‌کێ‌چی بە

تە‌وا‌ونە‌ک‌را‌وی بە‌جێ دە‌هێ‌شت، پاشان د‌و‌ای مان‌گی‌ک، زۆر جار،
پاش دوو س‌الێک دە‌گه‌را‌یه‌وه سە‌ریان و دی‌سان کاری تێ‌دا
دە‌کردنە‌وه. سەر تا خ‌وار، دار و دی‌وار و هە‌موو کە‌ره‌سته‌ی ناو
ماله‌که‌مان بە‌ پ‌ریش‌کی په‌نگ دا‌پۆ‌ش‌را‌بوون، ژووری خە‌وتن و

حه مام و تهنانهت ئاودهسته که یشمان بهر شه پۆلی پهنگ که وتبوو،
یان پر بوو له که رهسته ی نیکار کیشان.

ئو پوژه، تا زیاتر له پورتریتی سهر دیواره که ورد ده بوومه وه،
زیاتر وینه ی دایکم تیدا ده بینى، که سیک که هه رگیز وینه ی له
پیشچاو ون نابیت، ئو ئافره ته له شولارپیک و قژ پهش و لوله
بئوینه یه، ئویش هه رگیز سه رسام نه بوو به دونیای دهره وه ی
خوی، ته نها له دونیای خویدا ده ژیا و له گه ل خویدا ده دوا و له بهر
خویه وه پنده که نى، شه و پوژ به ماله که دا پارا وینى بوو، یاری
به پهنگ ده کرد و گورانی بۆ خوی ده چپی، هاوپی هه میشه ی
نه بوون، تاکوته را پیاویک له ژیانیدا پهیدا ده بوو، له ناکا ویشدا لئی
ون ده بوو.

هه موو ژیا نى پارچه یه ک بوو له هونه ره که ی، وه کوو چۆن هه موو
جاریک خوی ده ی وت، 'پهنگ بهری چاوی گرتووم، ده بیت
بیانرێژم به که نفاسیکدا، ئه گینا به رپیی خۆم نابینم.'

له کاتیکدا دایکم ئه مه ی ده وت، من زۆرم لى ده کرد تا وه کوو
تاویک پیکه وه بچینه دهره وه، بۆ باخیک، بازاریک، سینه مایه ک.

ئینجا که زۆر مه ست ده بوو، ده ی وت، 'من هه له کانی سروشت
پاست ده که مه وه، ته مه نى به هار درێژتر ده که م، وه رزه کانی تر
مروف بیتزار ده که ن، من پهنگه ونبووه کان ده بینم، هیله
شاراوه کان هه ست پی ده که م، له نه بوونه وه ده یانه ئیمه دیوی
بوون و سه ره له نوێ ده یان خولقینه وه.'

به بیرم دیت، کاتیک من پازده سالان بووم، دایکم پیشانگه یه کی له
یه کیک له موزه خانه کانی ئه مستردام کرد بووه وه، له سه ر تابلویه کی
نووسی بووی، 'هه موو شتیک له ژیا نى مروفا بریتیی له درۆ، ته نها

یهک شت نه بیت، ئه ویش درۆ خویه تی.^۱
زۆربە ی گوڤار و پوژنامه کان، ناویان لی نابوو، 'په شبین و
شیت!'

دوایین جار که دایکم بینی نیگار بکیشیت، له سه ره که نفاسینکی
سیمه تری بوو، که دوو مه تریکیش بهرز ده بوو، دهیان سه تلی پر
له پهنگی له پیش خۆی دانابوو، دهستی له سه تله کان ده ژهند و به
پووی که نفاسه کهیدا ده هینا، سه دان فورم و هیلکاری غه ربی
تیادا به دی ده کران، هه موو پهنگیان لی ده چۆپایه وه و تک تک
ده که وتنه سه ره ئه رزه که، له ته ماشا کردنیاندا، هه ستت ده کرد
هه موو ماسکن و لیت ده پوانن و پووبه پرووت دین، بیتوچان
شه رابی ده خواردوه، ئه وهنده مه ست بووبوو خۆی به پتوه بۆ
پانه ده گیرا.

کاتیک دایکم نیگاری ده کیشا، بیده نگ ده چووه ناو قوولایی خۆی
و ههسته کانی له سه ره بیرۆکه که ی پاده گرت، چهنده مه ست بووایه،
هه ردهم ئاگای لای من بوو، هه رگیز فه رامۆشی نه ده کردم.

پهنگ

ئەو پۆژەم باش بەبیر دیتەو، تەمەنم پینچ سالان بوو، لە کاتێکدا دایکم سەرقالی نیگارکێشان بوو، من بە مالهەدا پراپاوتنم بوو، سەرەتاتکێم لەگەڵ دایکەدا دەکرد، فرسەتم لێ هینا و بەسکەخشکی خۆم گەیاندە ژێر ئەو میزە ی کەرەستە ی نیگارکێشانە کە ی لەسەر بوو، دایکم لەو دەمەدا لە بەردەمی ئەو میزەدا پراوەستابوو، کە دەیان سەتلی بۆیە ی پەنگاوپهنگی ئاکریلی لەسەر بوون، بە مەبەستی ئەو ی لە ئاوردانەویدا بێتروستینم، تاویک بوو چاوەپوانی بووم و خۆم لێ مەلاس دا بوو، هەناسەم لە خۆم بپییوون، نەمەدەزانی دایکم هەمان مەبەستی هەیه و بە لاچاویک چاودیری کردبووم، لەناکاویکدا وتی، 'ئەو تا!'

لە عەزەرتاندا پاجلەکیم و پاست هەستامە سەر پێ، لە ئەنجامدا هەموو سەتله بۆیەکان قەڵپ بوونەو بەسەر ئەرز ی ژوورە کەدا. لەتاو ئازاری سەرم و ترسی ئەو پراوداوە چاوەپوان نەکراوە، چاوم پێ بوون لە فرمیشک و دەستم کرد بە گریان، دایکم بە دەم

پیکه نینه وه سه یزیککی کردم و تاویک له رهنگه پڑاوه کانی پروانی، شه پۆلیان گه یشتبووه نه و سه ری ژووره که. به ترس و له رزیکه وه له دایکم پروانی، دهستی بۆ پاکیشام و وتی، 'دهستمم بدهری.' دهستی گرتم و به دواوی خۆیدا پاکیشام، به پیتی په تی به ناو بۆیه پڑاوه که دا چهند جاریک هاتین و چووین، دهستی کرد به قاقای پیکه نین و خیرا خیرا به بنی پتیه کانی شه پۆلی به رهنگه کان دهدا. هیتشتا چاوم پر بوو له فرمیسک، دلم خیرا لیتی دهدا، دایکم ته ماشایه کی کردم و وتی، 'نازیه کهم، خۆت دلگران مه که، با وا بلین، ئیمه ئیستا وهک دوو ئاژه لاین، بزن و کار، ئا، ئا، بیتاگاین له یاسا و پرسیای ژیان، چاک و خراپ، پاک و قیزه ون، پاشان ئیمه، هه موو پروو داویک وه کوو گه مه یه ک ده بینین.'

من هیتشتا نووزه نووزم بوو و ژیر نه بوو بوومه وه، کاتی ئه و له ناو بۆیه که دا له سه ر ده م پال که وت و دهستی کرد به باله مه له، داواشی له من کرد مه له بکه م، 'دهی نازیز، وهره.'

به سه رسامیه وه لیم ده پروانی، به دهست و په لی بۆیاویه وه، به پیکه نینه وه هه لمه تی بۆ هینام و له باوه شی گرتم، دهستم کرد به پیکه نین له گه لیدا و تاویک له ناو بۆیه ئاکریله که دا تلاینه وه، به چنگ بۆیه مان ده کرد به سه رو گوێلاکی یه کتریدا. به وه یشه وه نه وه ستاین و به ماله که دا ده ستمان کرد به پاوپواین، ئاسه واری پتیه کانمان گه یشتنه هه موو جیگه یه کی ماله که، سالانیک دواوی ئه و پۆزه ییش، پهنگی ئاکریل به کاشی و پلیکانه و پتیه فی ژووری خه وتنه کانیشه وه دیار بوو.

پۆژی دواوی ئه و پروو داوه، یه که م پۆژی چوونم بوو بۆ قوتا بخانه، سالیک بوو له خۆ ئاماده کردندا بووم، ههروه ها بۆ یه که مین جار له

ژیاندا، چوار کاتژمیر له دایکم جیا بوومه وه، پروداوه کانی نه و
پوږه، له خانې یادوهرییه کاندې به جوړیک له خه یالدا تومارن،
که تاکو له ژياندا مابم، ئاسان دهستم پټیان راده گات و ده توانم
بیانگنېمه وه.

پاش نه وهی دایکم له پۆلنکدا و له ناو زیاتر له بیست قوتایی تردا
به جی هیستم، ماموستاکه مان گه نجیکی بالابه رزی زهرده له بوو،
له تهنیشت کچیکی قه له وی پرچ زهرده وه دانیشتبووم، خوی لی
نزیک ده کرمه وه و شانی له شانم ده خشاند، ماموستاکه مان خوی
پی ناساندین و داوای له ئیمه یش کرد، یهک یهک و له جیگه ی
خومانه وه ههستینه سهر پی و ناوی خومان و دایک و باوک و
خوشک و براکانمان بلین، له ریزی ناوه پاستدا دانیشتبووم،
ماموستاکه مان ئامازه ی کرد، له ویوه دهست پی بکهین، چوار یان
پینچ هاوپۆلم پیش من خویان ناساند، کاتیک سهره ی من هات،
ههستامه سهر پی و زور به خیرایی وتم، 'من مارتن سه له مق،
دایکم ئیفا سه له مق.'

خیرا دانیشتمه وه، هه موو به سهرنجه وه لیتان پروانیم، ماموستاکه م
له جیگه ی خویه وه لی پرسیم، 'مارتن، تو باوک و برا و خوشکت
نییه؟'

سه یریکی ماموستاکه م کرد و پاشان چاو یکم به سهر
هاوپۆله کاندې گپړا و له بهر خومه وه، 'نه خیر.'

'نه خیر، نه خیر، نه خیر چی!'

'نه خیر ماموستا.'

'ناوا، فیر به، به دوو وشه وهلام بده ره وه. به ریزه وه!'

'به لی ماموستا.'

له پېر زهنگ لټی دا، دهنګی ټو زهنگه ی ټو یه که م جارم بوو له
 نزیکه وه گویم لټی بیت، پېشتر له مالی خومانه وه، پوژانه دووراو
 دوور گویم لټی ده بوو، ماموستا که مان پټی وتین، 'هه موو بچنه
 گوړه پانی قوتابخانه و یاری بکه، ټه گهر گویتان له دهنګی هه مان
 زهنگ بوو، خیرا بگه پښه وه پوړ و هه ریه که له جیګه ی خوی
 دابنیشیت.'

زوړ له قوتابییه کان به په له پهل، پېش ماموستا که مان که وتن و به
 پاکردن ټو گوړه پانی قوتابخانه که چوون، دوا ی هه موو
 هاو پوله کانم که یشتنه گوړه پانه که، چاویم به هه موواندا گټرا، له و
 ده ورو بهره، له نزیکي هاو پوله کانم وه تاویک هه لویسته م کرد و
 گویم لټی گرتن، به نیازی ټه وه ی به لکوو یه کټکیان لیم بېروانی یان
 بانگم بکات ټو یاریکردن، زوو بټه یوا بووم لټیان و چووم له
 ناوه راستی گوړه پانه که دا ده باشیره کانم له گیرفانی پانتوله که م
 ده رهنټان و له سهر کاشیی گوړه پانه که دهستم کرد به
 نیگار کټشان.

قوتابییه کان هه موو به چوارده ورمدا راوړاوینیان بوو، له
 سهره تاوه که س سهرنجی نه دام، پاش ټه وه ی نیگاری باخچه یه کی
 ټاژه لانم کټشا و دهیان ټاژه لم له نیویدا وینه کرد، نازانم چه ندبوو
 له سهر ټه ژنوم که وتبووم و سهرم داخستبوو به سهر کاشییه
 په ننگراوه کاند، چه ندین قوتابی له ده ورم راوه ستابوون و لټیان
 ده وړانیم، دوانیان به دهم یاریکردن و قاقای پټکه نینه وه به سهر
 نیگاره که مدا بازبازینیان ده کرد، بی گویدان پټیان، خیرا خیرا به
 دهستی راست و چه پم خه ریکی هیلکاری بووم، ویستم نیگاری
 ټو باخی ټاژه لانه ی له خه یالمد بوو، له سهر کاشییه کان بیکیشم،

لەو دەمەدا زەنگ لێی دا، خێرا چواردەورم چۆل بوو، ئینجا دوای قوتابییه‌کان کە وتم و گەرامەو بە پۆل و سەر جیگەکە ی خۆم، وانەی دووهم، سەیرکردنی چەند کورتە فیلمیک بوو، هەموو دەربارەیی یەکەم پۆژی قوتابخانە بوو، مامۆستا کە مان جارجار فیلمەکانی دەوستاندن و لێدوانیکی لەبارەیانەو دەدا.

لە پشووێ دووهمدا، هەموو هاوپۆلەکانم چوونەو بە بۆ گۆرەپانی قوتابخانە، بەتەنیا لە پۆلە کەدا مامەو، تاوێک بە پۆلە کەدا گەرام و چەند دەباشیریکم بە پووی تەختە پەشە کەدا هێنا، باش بە بیرم دیت، بیرۆکە ی ئێوەم بۆ دەهات، ئەگەر لەسەر دیواری پۆلە کە ئاژەلەکان بکێشم، لەوانە یە هاوپۆلەکانم و مامۆستا کەم زۆریان بەلاوێ جوان بیت و ئەو دیواری کال و سەپیانەیش پەنگیکیان دیتەو بەبەردا.

هەموو دەباشیر و قەلەم بۆ یەکانم لە جانتاکەم دەرھێنان و دەستم کرد بە وێنە کێشانی چەندین ئاژەل، گەورە و بچووک، بۆ کێشانی گەورەکان، دەچوومە سەر میزەکان، چەند بالەندە یە کێشم لەسەر شووشە ی پەنجەرەکان کێشان، لەسەر میزیک پراوە ستابووم خەریکی کێشانی سەر و گوێی ورچێک بووم، کاتێک گویم لە دەنگی هاوپۆلەکانم بوو، بە لێشاو خۆیان کرد بە ژووردا، یەکیک لە قوتابییه‌کان زیریکاندا، 'تۆ بۆت نییە!'

بەدوای ئەو دا هەموو بە کۆرس، 'بۆت نییە، تۆ بۆت نییە!'
بێ ئەو ی ئاوپیان لێ بدەمەو، بە دەم نیکار کێشانەو لەبەر خۆمەو، 'بەلاتانەو جوانە؟'

دەنگیکی گر بە پەڕۆشیکەو پڕ بە پۆلە کە نەپاندا، 'ئەو خەریکی چیت؟ دابەزە، دابەزە خێرا!'

ئاۋرېم دايەو، مامۇستاكەم بىنى، خەرىك بوو دەگەيشتە بەردەم
ئەو مىزەى منى لەسەر پاۋەستابووم، بە ھەردوو دەستى، ھەلى
كرتم و لە ئەرزەكەدا دای نام و پىنى وتم، 'بۆت نىيە لەسەر
ديۋارى قوتابخانە بنوسىت!'

قوتابىيەكان ھەموو دىسان بە كۆرس، 'بۆت نىيە، بۆت نىيە لەسەر
ديۋارەكان بنوسىت.'

مامۇستاكە بە تەوسىكەو ھەرىكى كىردم و پىنى وتم، 'بەلى،
ھەرگىز بۆى نىيە.'

شانى گرتم و بۆلای تەختەپەشەكە پىش خۆى دام، راي وەشاندم
و بە توۋرەيىو ھەلى پوانىم و پىنى وتم، 'ئىرە بوەستە، نەجولنى،
ئىستا دىمەو، دەچم بەدوای بەرپۆەبەردا.'

مامۇستاكە ھىشتا لە پۆلەكە دەر نەچوو بوو، قوتابىيەكان بە
ژوورەكەدا پەرتەوازە بوون، ھەرىكە بە جۆرىك خەرىكى كىران و
سپىنەو ھەى وىتەكانم بوو. فرىا نەكەوتن زەرەر بگەيەننە وىتەكان.
ھەر كە گوئىان لە دەنگى پىنى مامۇستاكە بوو، خىرا ھەرىكە
بەھەلەداوان لە جىگای خۆى دانىشتەو، بەرپۆەبەرى قوتابخانە لە
شانى مامۇستاكەو بوو، كابرايەكى تۆكەى بچووكى قژن و
سووركارى لوت زل بوو، لە ھاتتەژوورەو ھەيدا، پاش ئەو ھەى
چاۋىكى بە ژوورەكەدا گىرا، سوور بووبو ھەى و چاۋى زەق
داجىران، پووى تى كىردم و بە توۋرەيىو، 'بۆت نىيە، گوئى
پووت، بۆت نىيە!'

بە دوايدا مامۇستاكە و پاشان ھاوپۆلەكانم دووبارەيان كىردەو،
'بۆى نىيە، ئەو بۆى نىيە.'

بەرپۆەبەر زىاتر لىم دەھاتە پىش و چاۋى خەرىك بوو دەر

دهپه‌پړی، به تووړه‌ییه‌وه نه‌راندی، 'بۆت نییه له‌سه‌ر دیواره‌کان بنووسیت، نیکار بکیشیت، ئه‌وه‌ی تو کردووته، جیگه‌ی قبول نییه، تو چۆن بۆت نییه له‌سه‌ر دیواره‌کانی ماله‌وه‌تان بنووسیت، ئاواش بۆت نییه له‌سه‌ر دیواره‌کانی قوتابخانه بنووسیت و نیکار بکیشیت، تیگه‌یشتی لیم، هه‌رگیز بۆت نییه.'

له‌ چاوه زه‌قه‌کانی به‌پړه‌به‌رم پوانی و وتم، 'به‌لی، چۆن، له‌ ماله‌وه بۆم هه‌یه، به‌لام دیواره‌کانی مالی ئیمه، جیگه‌ی به‌تالیان تیدا نه‌ماوه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت بۆ به‌شی نیکاری مشکیش!'

دهستی له‌پشتی هه‌لپیکان و به‌ تووړه‌ییه‌وه وتی، 'ناچیت به‌ ئه‌قلمدا، راست ناکه‌یت، ده‌ی گوئ پووت، جانتاکه‌ت هه‌لگیره و پینشم بکه‌وه، پینوسیته‌ په‌یوه‌ندی به‌ باوکت یان دایکه‌وه بکه‌م، له‌گه‌ل تو سوودی نییه!'

پینشی خۆی دام و بردمی بۆ ژووره‌که‌ی خۆی، له‌ ده‌رگا‌که‌دا پاوه‌ستا بووم، کاتیک له‌ ده‌فته‌ریک ده‌گه‌را و وه‌کوو شتیکی بیر که‌وتبیته‌وه، ئاوړیکی خیرای لښ دامه‌وه و لښی پرسیم، 'ده‌بیت دایک و باوکت له‌ مال بن؟'

له‌ژیر لښه‌وه و به‌ تووړه‌ییه‌وه وتم، 'نازانم.'

پاش تاوینک گه‌پان به‌ ده‌فته‌ره‌که‌دا، دهستی دایه‌ ته‌له‌فونی سه‌ر میزه‌که و زۆری پښ نه‌چوو، دهستی کرد به‌لښدوان له‌گه‌ل دایکمد، به‌پړه‌به‌ر زۆر به‌کورتی وتی، 'پینوسیته‌ هه‌ر ئیستا به‌پښت بگه‌یته ئیره و کوپه‌که‌ت، مارتڼ، زه‌ره‌ریکی گه‌وره‌ی له‌ قوتابخانه‌که‌مان داوه.'

ته‌له‌فونه‌که‌ی داخسته‌وه و بیده‌نگ به‌ ژووره‌که‌دا، له‌ راسته‌وه ده‌چوو بۆ چه‌پ. به‌رده‌وام لیم ده‌پوانی. پاش چه‌ند خوله‌کینک،

دایکم به شپرزهییه که وه خۆی کرد به ژووردا، له پێوه بێ
سلاوکردن، پووی له من کرد و لێی پرسیم، 'چی بووه ئازیز؟
چی پووی داوه؟'

پێ پانه گه یستم وه لامی دایکم بدهمه وه، به پێوه بهر خۆی هاویشه
نیوانمان و پووی له دایکم کرد، 'ئهیفا سه له مو، تو ئهیفا سه له مو
شیوه کاریت، وا نییه؟'

دایکم به ساردیییه که وه، 'به لێ، خۆیه تی.'
به پێوه بهر پووی تی کردم، 'دهی، کوپی جوان، بپۆ، تو بپۆ و له
گوپه پانی قوتابخانه چاوه پوانی دایکت بکه.'

سه یڕیکی دایکم کرد، چاوم له چاوی بپی، دهستیکی هینا به
سه رمدا، 'بپۆ، ئازیزه کهم، چاوه پوانم به، هه ر ئیستا دیم بۆ لات.'

گوپه پانی قوتابخانه که سه ی لێ نه بوو، هیلکاریی باخی ئازله کانم
شیتویندرا بوو، به لام به چوارده وریدا، دهیان وینه ی ئازله لی
پهنگا و پهنگی تر کیشرا بوو، بێ وهستان دووباره دهستم کرد به
کیشانه وه ی باخه که، یه ک یه ک ئازله له کانم توخ کردنه وه. سه رم
به سه ر هیلکاریی پووی کاشیییه کاندا دانه واندبوو، له نا کاو دایکم
دهستیکی به قژما هینا، له لامه وه پاره وستا، 'ئهمه یشیا ن زۆر جوانه،
ته واو بووه؟ ئه گه ر ته واو بوویت، له گه لم وه ره با بپۆینه وه بۆ
ماله وه.'

تاویک به ده وری کاشیییه پهنگرا وه کاندا سوورپایه وه و به
سه ر نه چه و لێی پوانی، پاشان له بهر خۆیه وه وتی، 'ئهو نه زانانه
تینا گه ن له مانای پهنگ، با بزانی ت ئه زیزه کهم، تو هیچ کاریکت
نه کردووه هه له بی ت، من له مه به سستی تو تیده گه م، تو ویستووته

پۆله که بپازینته وه و له ژوورینکی گهره کانه وه بیکهیت به ههلیکی
په له پهنگ بۆ مندا لانی هاوته مهنی خۆت، ئه وه قوتابخانه نییه،
به لکوو فه قیرخانه یه، ئه و کاوله یه جیگه ی تۆ نییه. دایکت له
سبه یینوه به دوا ی قوتابخانه یه کی گونجاودا ده گه پیت، ئه مستردام
په له قوتابخانه. هه لویسته یه کی کرد و وتی، 'ده لیم، پیشبرکتیه ک
بکه ین، تاوه کوو به رده رگای ماله وه، بزانه م کاممان خیراین له
پاکردندا.'

له شانی یه که وه پاوه ستاین و من تا سیم بژارد و هه ردوو کمان
به پاکردن به ره و ماله وه بووینه وه.

سەلیم

سەرمای شەو، کەسیرەى کردبووین. کات، بەیانی زوو بوو،
پیش ئەوەى خۆر پووناکیی خۆى بە پووی بیابانەکەدا بېژینیت،
پۆلیسەکان وەکوو پیشەى پۆژانەیان، خۆیان بە ژوورەکەماندا
کرد و چاویکیان پێدا گێنرا، چەند جارێک سەرەداریان لەسەر
سنگمان کوتا و بەجێیان هێشتین.

لەگەل سەلیم بە ژوورەکەدا دەستمان بە گەپان کرد، بێ ئەوەى
بەیانی باشم لى بکات، تاویک بوو بەبێدەنگى بە ژوورەکەدا
دەگەپاین. پاشان سەلیم لەبەر خۆیەو دەستى کرد بە گێرانەوێ
بیرەوهرییهکانی:

‘ئەوسا کە منداڵ بووم، هەموومان لە خانوویەکی گەورەدا
دەژیاین، خانوویەکی گەورەى لە بەرد دروستکراو، تەمەنى ئەو
خانوو دەگەپایەو بۆ سەردەمی باپیرە گەورەم، ئەو سەردەمەى
عوسمانییهکان میسریان داگیر کردبوو و حوكمی ولاتیان دەکرد.

ماله که مان به مالی ئاغا ناسرابوو. به خوا به هشتیک بوو بو
خوی.

له سه‌رده‌می باپیره‌مدا، ده‌یان گوند و هه‌زاران هیکتار زه‌وی مولکی ئه‌و بوون، وه‌کوو ده‌یانگێڕایه‌وه، به‌ ده‌سه‌لاتترین ئاغا بووه‌ له‌ هه‌ریێمی ئه‌سییو، هه‌رچه‌نده‌ باوكم جینگه‌ی باوکی گرتبۆوه، به‌لام باوكم ده‌سه‌لات و مولکیکی زۆری له‌ده‌ست دا‌بوو، ته‌نها ئه‌و گونده‌ی خۆمان و زه‌ویوزاری ئه‌و گونده‌ی بۆ ما‌بوونه‌وه، گونده‌که‌ی‌شمان ناوی ته‌ل عومه‌ر بوو، گونده‌که‌ به‌ ناوی باوكمه‌وه ناو نرابوو. ماله‌که‌مان ده‌که‌وته‌ سه‌ر سنووری ته‌ل عومه‌ر، له‌ ماله‌که‌مانه‌وه بۆ ناو دیکه، نزیکه‌ی کیلۆمه‌تریک ده‌بوو، هه‌ر بیست ماییک ده‌بوو، دێی ته‌ل عومه‌ر، ده‌ کیلۆمه‌تریک له‌ باشووری شاری ئه‌سییو و له‌ خۆره‌لاتیه‌وه، ڕووباری نیل بوو، سه‌ی سه‌د و په‌نجا کیلۆمه‌ترنکیش له‌ باشووری قا‌هیره‌وه‌یه.

چەندىن ھىكتار بە چواردەۋرى مالهەدا باخوباختا بوو، دار خورما و زەيتون و دەيان دارى ميوەى تىرى بەردار، بە خۋاى گەورە مارتىن بەھەشتىك بوو بۆ خۆى، پىر لە ميوە و ئاۋى سازگار، سى خىزمەتكارىشمان ھەبوو، بە خۇيان و تەنگەكانيانەۋە، شەو و پۆژ پاسەوانى مال و باخەكەيان دەكردىن، جىگەى خەوتن و ھەوانەۋەيشيان لەپشتى مالهەمانەۋە بوو، دوو ژوورى خۇيان ھەبوو، پاسەوانەكان بۇيان نەبوو پىتيان بىتتە ناو دەرگاى مالى ئاغاۋە، ئەو ياسايەش، ئىمەى منداۋانى مالهەكى لى ئاگادار بوۋىن و بەردەۋام چاۋدىرىمان دەكردىن.

باوکم سێ ژنی هه‌بوو، ژنی یه‌که‌می، که ئامۆزای خۆی بوو، له ته‌مه‌نی چوارده‌ ساڵیه‌وه‌ خه‌زانی بوو، له هه‌مان کاتدا، جێگر و

دهمپراستی باوكم بوو، حهوت كوپى هه بوو، هه موو مندالى نهو
ماله به دايه گه وره بانگمان ده كرد، ته نانهت دايكم و ژنه كه ي تری
باوكيشم، هر به دايه گه وره بانگیان ده كرد.

ژنى دووه مى، يازده كوپى له سهر يهك بووبوو، دايكم دوايين ژنى
باوكم بوو، ناوى سه لما بوو، من و فاته مى هه بوو، مندالترین
مندالى خيزانه كه بووين، فاته مى خوشكم، تاكه كچى باوكم بوو.

ماله كه مان، له ده رگايه كى ئاسنى سه وزه وه لى وه ي ده چو وپته
ژوورى بۆ ناو هۆلىك، كه ده مه ترىك پان و پازده مه ترىكيش
دریژ ده بوو، به چوارده وريددا چوارده ده رگای ده كه وته سهر،
بيجگه له ده رگای ژووره كه ي باوكم و چيشخانه كه، كه په نگیان
په ش بوو، هه موو ده رگاكانى تر، په نگیان سوور بوو، له
سه ره تاي هاتنه ژووره وه دا، به ده سى پاستدا به ژووره كه ي
باوكم ده سى پى ده كرد، ژوورىك، كه كهس لهو ماله دا بۆى
نه بوو توخنى بكه ویت، ته نانهت دايه گه وره يش، له شانیه وه
ژوورى دايه گه وره و پاشان ژوورى ژنى دووه مى باوكم، به
گویره ي ته مه نى ژيانيان لهو ماله دا به دواى يه كدا ده هات، چونكه
ژووره كه ي من و دايكم و فاته مى دوايين ژوور بوو، پاشان ژوورى
كوپه هه رزه كاره كان بوو، ژووره كانى تر، جگه له باوكم، خوا
ئاگاداره هيج كهس لهو ماله دا نه يده زانى بۆچى به كار ده هينرين و
چيان تيدايه، هه ميشه داخرا بوون و كليله كانيان ته نها لای باوكم
بوو، چيشخانه كه مان له گه ل شه ودا ژور گه وره بوو، ده رگای
ژوورىكيشى ده كه وته سهر، كه ژوورى زه خيره مان پى ده وت،
ژور جارش باوكم ژنه كان و فاته مى تيدا به ند ده كرد.

ژوورى هه رزه كاره كان، ژور جار به ژوورى پياوان ناومان

دهبرد، ژوری پښ چوو تا باوكم وهكوو پياو بينيمى و برپارى دا
 بچمه نهو ژووره وه و له گهل براكانمدا بخوم. ژووره كى
 نيمه يش، سى مه تريک پانى و چوار مه تريکيش دريژيه كى بوو،
 تهنه سندوقيكى ته خته ي تندا بوو، نهو پټخه فانه ي بڼ خوتن
 به كارمان ده هينان، دايكم به قه دكراوى له سهر سندوقه كه هلى
 ده چنين، چنه د راخه ريکيش له نرزه كيدا راخاږبوو، هه رچى
 جلو به رگيشمان بوو، له سندوقه ته خته كه دا قايم كرابوو.

خوا ناگاداره مارتن، تاوه كرو نه مړيش مه راقمه، به رده وام بير
 له وه ده كه مه وه، ناخو نهو ژووره داخراونه چييان تندا بوو بيت،
 به تاييه تى ژووره كى باوكم، كه نيتستايش خه ونى پتوه ده بينم.

خوشتري كات له سهرده مى منداليمدا، كه هيتشتا باش له بيرمن و
 هه ميشه بيريان لى ده كه مه وه، تاييه تمه ندې ئتوارانى نهو ماله بوو،
 كه دايه گه وړه خوړاكى دابه ش ده كرد به سهر هه موواندا، هه ر
 خيزانه مه نجه ل و قاپ و كه وچكى خوى هه بوو، مه نجه له كانيش،
 نه ندازه يان به گويزه ي گه وړه و بچووكى خيزانه كان ده گؤړا، هه ر
 خيزانه مه نجه لى پر له خوړاكى خوى وه ده گرت و له ژوورى
 خوى نانى ده خوارد، باوكيشم هه ئتواره يه له سهر سفره ي يه كيك
 له نه كانى بوو، هه ر ژنيك ئتواران مه نجه لى ده سكدارى وه
 بگرتايه، به ماناى نه وه بوو، كه خوړاكى تاييه تى باوكى تيدايه،
 يانى نهو مه نجه له پوى له هه ر ژووريك بكردايه، باوكم نهو
 ئتواره يه له وى بوو، نه ويش دايه گه وړه برپارى له سهر ددها، خوا
 شايه تى حاله، هه ر بيستويه ك منداله كى نهو ماله، ئتواران به ريز
 له به رده م چيستخانه كه دا راده وه ستاين و چاوه پوان بووين، ناخو
 مه نجه له ده سكداره كه پوو له چ ژووريك ده كات، نهو ئتواره يه كى

خیزوبه ره که ت پووی تی دهکات، مانای ئه وه بوو، ئه و ژمه له و
ژووردها گۆشت دهخوری و کورانیس بۆیان هه بوو له گه
باوکیاندا نان بخۆن.

دهزانی چی مارتن، ئه و ئیوارانه ی باوکم له ژوورده که ی ئیمه
دهبوو، له لایه وه داده نیستم و پیکه وه له سه ر سینییه کی فافۆن
نانمان دهخوارد، دایکم و فاته میش له ولاوه به جیا، باش به بیرم
دیت، دایکم فاته می له باوهش دهنا و توند بهخۆیه وه دهیگوشی، له
عه زه رت ئه وه ی نه وه ک به ژوورده که دا بگه پڕ و باوکم بیتار و
تووپه بکات، ئه و سا دایکم نانی نه دهخوارد و ده وه ستا، تاوه کوو
ئیمه ته واو ده بووین، کاتیک باوکم له نانخواردن ته واو ده بوو،
خیرا به جی ده هیشتین، ئینجا دایکم له گه ل فاته مه ده ستیان ده کرد
به نانخواردن. هه ر هه مان شه و، له نیوه شه ودا، له کاتیکدا
مانگه شه و ژوورده که مان ی نیوه پروونا ک ده کرده وه، باوکم جارێکی
تر سه ردانی ژوورده که ی ئیمه ی ده کرده وه، بۆنی باوکم ده کرد و
گویم له ته په ته پی پتیه کانی ده بوو، بۆنی ئاره قی له شیم ده کرد،
خۆم له ژیر به تانییه که م توند ده کرد و هه ناسه م له خۆم ده پڕی،
چاوم توند ده نوکاند، دهستم له سه ر گویم دانا بوو، هه رچه نده ته نها
کاتیش بوو دایکم و باوکم پیکه وه ببینم، وه کوو تر، باوکم له
پیشچاوی ئیمه دا توخنی ژنه کانی نه ده که وت.

ئیواره یه ک له و ئیوارانه م باش له بیر ماوه، باوکم لای ئیمه بوو،
له ناکاو فاته مه خۆی له دهستی دایکم راپسکاند و خۆی گه یانده
سه ر سینییه که ی ئیمه، وه کوو من له لای باوکمه وه لینی دانیشتم،
له پڕ باوکم خۆی راپسکاند و راست هه ستایه سه ر پی، په لی
فاته می گرت و له دووری دوو مه تریکه وه فره یی دایه باوهشی

دایکم، دهستی کرد به شەق تێه‌لدانی دایکم و فاتمه، به خوای
 گه‌وره، باوکم ئەوه‌نده توورپه و بێزار دیار بوو، غه‌زه‌ب لی
 ده‌باری، دایکیشم خۆی به‌سه‌ر فاتمه‌دا گر‌مۆله‌ کردبوو، له‌ژێره‌وه
 هه‌ردووکیان ده‌یان‌زریک‌اند و به‌کۆل ده‌گریان، ئینجا باوکم سینی
 خۆراکه‌که‌ی هه‌لگرت و بۆ ژووره‌که‌ی خۆی بردی، تاوه‌کوو ناو
 هۆله‌که‌ به‌دوایدا چووم، ئاو‌پ‌ی لی نه‌دامه‌وه و ده‌رگای ژوره‌که‌ی
 توند به‌دوای خۆیدا داخست، هه‌شتا من پاروویه‌کم خواردبوو،
 تاویک به‌رامبه‌ری دایکم و فاتمه‌ پاره‌ستام و خۆم لی توورپه
 کردن، به‌ره و پرویان ده‌ستم کرد به‌ شەق داهێنانه‌وه.

ئه‌گه‌ر باش له‌بیرم مابیت، دایکم سه‌ری هه‌لنه‌ب‌ری و لێی نه‌پوانیم،
 به‌کۆل به‌سه‌ر فاتمه‌دا ده‌گریا، ئەوه‌ی ئیستا له‌ خه‌یاڵمدا مابیت، با
 بزنام، ئا، پێم وت، 'خه‌تای ئێوه بوو، باوکم پ‌و‌یش‌ت.'

ده‌زانی، مارتن، ئەو ئیوارانه‌ی باوکم لای ئیتمه‌ نانی ده‌خوارد، ته‌نها
 ساتیک بوو که‌ پێکه‌وه‌ بین، به‌س من و ئەو و که‌سی تر نا، ته‌نها
 له‌و ساتانه‌دا، ئەو پیاوه‌ باوکی من بوو، وه‌کوو تر، خوا ئاگاداره
 نه‌ سه‌یری ده‌کردم و نه‌ ده‌یدواندم. ئەو ئیوارانه‌ی له‌گه‌ل باوکمدا
 پێکه‌وه‌ نانمان ده‌خوارد، هه‌موو جارێک باوکم لێی ده‌پرسیم،
 "کۆرم، بووی به‌ پیاو؟"

زووزوو خۆم قنچ ده‌کرده‌وه، بێ ئەوه‌ی بوێرم لێی ب‌پ‌وانم، له
 وه‌لامدا ده‌م وت، "به‌لێ باوکی به‌پ‌یزم."

به‌ خوا ئەوسا، جاری واش هه‌بوو، به‌ مانگ باوکم سه‌ری به
 ژووره‌که‌ی ئیتمه‌دا نه‌ده‌کرد، به‌بیرم دیت، باوکم هه‌موو جارێک
 ده‌ی وت، "من ته‌نها له‌گه‌ل پیاودا ده‌چمه‌ سه‌ر سف‌ره‌."

'ئەوسا پێم وا بوو ده‌بیت من هۆکاری ئەو نه‌هاتنه‌ی باوکم

بوویتم، بهردهوام براکانم تانهیان لئ دهدام و دهیان وت،
"باوکمان دیته ژووریک، که پیاوی تندا بیت."

پاش نهوهی سهلیم پووبه پووی دهرگا که پراوه ستابوو، تاوینک بوو
بیدهنگی دای گرتیوو، له وه دهچوو له خه یالیدا بۆ به سهرهاتیکی تر
له پابردوویدا بگه پیت، لیم پرسی، 'ئهوسا ته مهنت چه ند بوو؟'
'هوت تا ههشت سالان بووم.'
'ئهی، باوکت چۆن پیاوینک بوو؟ په یوه ندییت له گه لی گه یشت
به کوئ؟'

'باوکم پیاوینکی بالابه رزی که ته ی چوارشانه بوو، کاتیک من
له دایک بووم ئه وه ده مینک بوو په نجا سالی تته پراوندبوو،
جووتیاره کانی گوندی ته ل عومهر، له بهروبوومی ساله که، له
سه دا بیست بۆ ئه وان و له سه دا ههشتایشی بهر باوکم ده کهوت،
هه رچه نه ده له سه رده مانی باوک و باپیره ی باوکمدا جووتیاره کان
مافیان زۆر له وه که متر بوو، به لام ئه وه گرته سستی نیوانیان بوو،
هه لبه ته هه ردوو لا پازی بوون پیتی، زه وییه کان هه موو مولکی
باوکم بوو، نه ک هه ر ئه وه، بگره هه موو خانوو و زه ویی دیکه ییش،
مولکی ئیمه بوو.

پیش جه ژنان و پۆژانی جه ژنانی ماله که مانم باش له بیر، له
یه کینک له وه پۆژانه دا، باوکم و دایه گه وره م پیکه وه چووبوون بۆ
شار، تا پیداویستی و جلو به رگ بکرن بۆ هه مووان، به بۆنه ی
هاتنی جه ژنه وه، که ئه وسه چه ند پۆژیکی ما بوو، خوای گه وره
ئاگاداره، له گه ل دهرچوونی ئه وان له دهرگای باخه که مان، ئه وه ماله
بوو به مهیدانی جه نگ، دایکم و ژنی دووه می باوکم، پر به ماله که

هاواریان دهکرد و جنتویان به یه کتر دهدا، کوږه کانش هه موو به رامبه ر ئیمه ږاوه ستابوون و دانیان لئ جیر ده کردینه وه و چاوه پوانی فره مانئ دایکیان بوون، له نا کاو یه کیک له کوږه کان هاواری کرد، هیرش بهرن، په لاماریان بدهن، ملیان بشکینن، گازیان لئ بگرن، له ئانوساتیکی کورتدا، هه موو دهستان کرد به ژوران بازی و ژنانیش دهستان نایه قژی یه کتری، ته نها که سیک که به شدار نه بوو له و شه ږدها، فاته بوو، بی ئه وهی گوی به ئیمه بدات، له ژووره کهی خوماندا یاریی به دوو چله دار دهکرد، من ئه و ږژه به رهنکاری چنده برایه کم بوومه وه، به لام له چنده هه ناسه یه کدا به زیم، چونکه ئه وان نهک هر به ته من له من گوره تر بوون، به لکوو دوو هیندهیش به لاشه زلتر بوون، خیرا به زه ویاندا دام و چنده ین شق و کوله مستیان تی سره واندنم، ناچار پاشه کشم کرد و به سکه خشکی خوم گه یانده وه ناو ده رگای ژووره کهی خومان، له و یوه ده مبینی چون دایکم ژنی دووه می باو کمی له ژیر دهنه، به قژ به و هوله دا ږای ده کیشا، پنی سه رسام بووم، تا ئه و کاته یش نه مزانیوو دایکم ئه وه نده ئافره تیکی لیها توو و قاره مان بوو، باوه ږ بکه مارتن، هاوشیوهی پیاو شه ږی دهکرد.

به خوا دایکم ئه وسا هر به وهیشه وه نه وه ستا، ئینجا یه ک یه ک په لاماری براکانمیشی دا، خوا ئاگاداره، ئه و پیاوه زلانه له به رده میدا ږایان دهکرد و خویان له ژووره کانیان قایم دهکرد و ده رگایان له سه ر خویان داده خست، گوږه پانی شه ږی به هه مووان چؤل کرد، دایکیشم به سه ر ده رگا داخواه کاند ده گه ږا و به نه عله کانی دهستی، پنیدا ده کیشان، ئه وانیش له و دیو ده رگا

داخراوه‌كانه‌وه بانگیان لی ده‌کرد، "سه‌لما به‌ره‌للايه، سه‌لما بیکه‌سه، سه‌لما بیت‌ه‌وخته." ئینجا دایکم زیاتر شیتگیر و تووره ده‌بوو، هاواری لی ده‌کردن، "ته‌گه‌ر غیره‌تتان تیدایه، وهرن پروبه‌روو وام پی بلین."

ئه‌وانیش له‌ودبو ده‌رگا داخراوه‌كانه‌وه، به‌کۆرس ده‌یانزریکانه‌، "سه‌لما به‌ره‌للايه، سه‌لما به‌ره‌للايه،" له‌ئه‌نجامدا دایکم به‌ده‌م گریان و جینودانه‌وه پاشه‌کشی ده‌کرد و ده‌گه‌پایه‌وه بۆ ژووره‌که‌ی خۆمان، له‌و کاتانه‌دا من له‌ئه‌رزه‌که‌دا، له‌سه‌ر سنگ پال که‌وتبووم، به‌س ته‌نها سه‌رم بردبووه‌ ده‌ر و له‌ دووره‌وه ته‌ماشای پروداوه‌کانم ده‌کرد، ئینجا خۆم کشانده‌ دواوه‌ و دایکم ده‌رگا‌که‌ی توند داخست، دوا‌ی نیوه‌پۆ، دایکم له‌ سووچیکی ژووره‌که‌دا بیت‌وچان ده‌گریا و گرمۆله‌ بپوو. ده‌مه‌و ئیواره‌ی ئه‌و پۆژه، خۆم دابوو به‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ماندا و له‌ باخه‌که‌م ده‌پوانی، جینگه‌ شق و کۆله‌مستی براکانم، هیتشتا ئازاریان ده‌هات، به‌ئه‌سته‌م خۆم به‌ پتوه‌ بۆ راگیر ده‌کرا، له‌پرتکدا ماله‌که ته‌واو بیده‌نگ بوو، له‌و بیده‌نگیه‌ کوتوپره‌ سه‌رم سووپ ما، وه‌کوو هه‌موو له‌ناکاو فرپین و ماله‌که‌یان به‌جی هیتشتیت، ته‌نانه‌ت دره‌خته‌کانیش جووله‌یان له‌ خۆیان بپیبوو، ئه‌و نه‌رمه‌ بایه‌یش، که‌ به‌رده‌وام پپ به‌ کۆشیک ته‌پوتۆزی بیابانی ده‌کرد به‌ ژووره‌که‌ماندا، ده‌نگی نه‌ما، چۆله‌که‌کانی باخه‌که‌ له‌سه‌ر په‌لی داره‌کان وشک هه‌لنیشتبوون و ده‌نوکیان لیک نابوو، پاسه‌وانه‌کان له‌ناو ده‌رگای هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی باخه‌که‌دا، راست به‌رامبه‌ری یه‌ک راوه‌ستابوون، دارخورماکان به‌ریز و له‌ شیوه‌ی سه‌ربازدا، که‌ له‌ گۆره‌پانی مه‌شقدان، قیت راوه‌ستابوون، له‌ناکاو

دووراو دوور جیټه‌که‌ی باوکم بینی، به به‌رده‌می خزمه‌تکاره‌کاندا
 تپه‌پی و پرووه مال ده‌هات، خیرا بانگم له دایکم کرد و پیم وت،
 “باوکم هاته‌وه، باوکم هاته‌وه.” دیار بوو له ژووره‌کانی تریشه‌وه
 هه‌مان دیمه‌نیان دیبوو، چونکه په‌نجه‌ره‌کانی ئه‌وانیش، پرووه
 ده‌رگای باخه‌که‌مان بوو، یانی ئه‌وانیش هه‌مان دیمه‌نیان لینه‌ دیار
 بوون، له‌گه‌ل دایکم کاتیک چووینه هۆله‌که، هه‌موو له‌وئ بوون و
 به‌ توورپه‌یه‌وه له‌ چاوی په‌کترمان ده‌پوانی، کاتیک باوکم خۆی
 کرد به‌ ژووردا، زۆرمان له‌ خۆمان ده‌کرد تاوه‌کوو ئاسه‌واری
 بیزاری به‌ پروومانه‌وه دیار نه‌بیت، سارد و ناشیرین به‌دهم په‌که‌وه
 پیده‌که‌نین و به‌ لالووتیکه‌وه له‌ شانی په‌که‌وه راوه‌ستابووین.
 له‌گه‌ل هاته‌نه‌ژووره‌وه‌ی دایه‌ گه‌وره‌دا، مندا لان هه‌موو له‌ده‌وری کۆ
 بووینه‌وه، باوکیشم له‌ولاوه، له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی دانیش و قاچی
 نایه‌ سه‌ر قاچی و خه‌ریکی ئاماده‌کردنی نیرگه‌له‌که‌ی بوو،
 چاوه‌پوان بووین ئاخۆ چیمان به‌ دیاری بۆ ک‌ر‌د‌راوه، له‌ مالی
 ئیمه‌دا پۆژیک‌ی وا، سالی جاریک‌ پرووی ده‌دا. ئه‌و جاره‌یش
 پیکه‌وتی جه‌ژنی قوربانی ده‌کرد، پاش وه‌رگرتنی دیاریه‌که،
 ده‌بووایه‌ بمان وتایه، “خوا به‌ خیری بنووسیت بۆ باوکی
 به‌رێزمان.” پاشان په‌که‌ ده‌چووین سێ جار ده‌ستی باوکمان
 ماچ ده‌کرد و دیسان هه‌مان پسته‌مان دووباره‌ ده‌کرده‌وه. پیده‌نگ،
 هه‌موو هه‌ناسه‌مان له‌ خۆمان بریبوو، گه‌وره‌ و بچووک، هه‌موو
 لممان کوو‌پ‌ کردبوو، له‌ به‌رپیتی خۆمانمان ده‌پوانی، هه‌موو
 خۆمان به‌ تاوانبار ده‌زانی، هه‌موومان به‌شدار بووین له‌و شه‌رده‌دا،
 ده‌مانزانی باوکم سزیمان ده‌دات، خوا ئاگاداره، که‌سی لێ ده‌ر
 ناکات، به‌لام که‌ی، ئیستا، دوا‌ی، نیوه‌ی شه‌و. ده‌زانی چی، مارتن،

هه موو باشمان ده زانی هه رشتیک له ماله که دا پرووی بدایه،
 باو کمی لی ئاگادار ده کرایه وه، ئه وهیش گران نه بوو بزانی کس
 سیخوپی بۆ باو کم ده کات، به خوا هه موو سیخوپی مان به سه ر
 یه که وه ده کرد، باو کیشم له به رامبه ر هه ر سه ر پێچیه ک که له
 ماله که دا پرووی بدایه، هه رگیز لیتی ووردنی به رامبه ر به تاوانبار
 نه بوو، سزای گرانی ده دا و بیته شی ده کرد له خۆراک و پاشان له
 ژوو ریکی تاریکدا به ند ده کرا، دوا ی وه رگرتنی دیارییه کان، هه موو
 به ریز له شانی یه که وه پاوه ستا بووین، چاوه پروانی دوا قسه ی
 باو کم بووین. ئه وهیش زوو زوو قومی له نێرگه له که ی ده دا و
 دو که له که ی تیکه ل به هه وای گه رم و خنکاوی هۆ له که ده کرد،
 توو په یی له چاویه وه سه ری کرد بوو، له و کاته دا ته نها ده نگ که
 ده بیسترا، دهنگی فاته می خوشکم بوو، له ژوو ره که ی خۆمانه وه
 دهنگی ده هات و له به ر خۆیه وه گۆرانی ده چرپی، یان زۆر جار
 وه ک شیت له گه ل خۆیدا قسه ی ده کرد. باو کم زۆر جار فاته می
 سزا ده دا له سه ر ئه و نووزه نووز و گۆرانی وتنه ی، فاته مه هه رگیز
 کۆلی نه ده دا و به که س بیده نگ نه ده کرا.

هه ر وه کوو چۆن پێم وتیت، تاو یک بوو هه موو بیده نگ بوو بووین
 و چاوه پروانی باو کممان ده کرد، ئه وهیش خێرا خێرا مژی قوولی له
 نێرگه له که ی ده دا و به توو په ییه وه لیتی ده پروانین، هه موو ئاره ق به
 پرووماندا ده چۆرایه خوار. له پێکدا باو کم ئه و بیده نگیه ی شکاند و
 نه پاندی، "له به ر خاتری خوا و ریزم بۆ جه ژنی قوربانی پیرۆز، به
 خوا ی گه وره و میهره بان، ئه گه ر پیاو بم، نایه لم به سه رتانه وه
 بچیت."

هه ستایه سه ر پێ و پاش ئه وه ی دیسان به توو په ییه وه له

هه مووانی پوانی، نه پاندی به سه رماندا، "من پیاوم، پیاو! دهی له بهرچاوم ون بن، جانه وهرینه."

له یهک ساته وهختی کورتدا، هۆله که چۆل بوو، ههر خیزانه و چووینه وه ژووره کانی خۆمان و ده رگا کانمان له سه ر خۆمان داخست، دایکم، وه کوو ئه وهی هیچ پرووی نه دابیت، من و خوشکه که می له شانی یه که وه پاگرت و ئه و جلّه نوێانهی که بۆمان کړابوو، له بهری کردین.

له مه وه بیدهنگی که وته نیتوانمان، پاش تاویک، سه لیم له بهر خویه وه پرسیی، 'مارتن، خوشک و برات هه؟' نه خیر.

'ناقانهیت؟'

'به لئ، من ته نها مندالی دایکم.'

'دایکت؟'

'به لئ دایکم.'

'ئه ی باوکت؟'

'باوکی چی!'

سه لیم هه ستایه سه ر پئ و به رامبه رم پاره ستا، پاش ئه وهی تاویک لئی پوانیم، دایه قاقای پیکه نین، زۆری پئ چوو، تاوه کوو هیتاش بووه وه و توانیی بدویت، به ده م پیکه نینه وه وتی، 'تیناگه م!'

'باشتر که تیناگه ییت، به لام سه لیم، تۆ له سه ر باسه که ی خۆت به رده وام به و پیم بلئ، باوکت ئه و پۆژه سزای دان؟'

سه لیم زووزوو ده کوکی و قورگی خاوین ده کرده وه، پاش ئه وهی به ژووره که دا دهستی به گه پان کرد.

بهردهوام بو، 'ئووهی له بیرم مابیت، هر ئه شهوه باوکم یهک
 یهک ژنهکانی دارکاری کرد، به خوا قیزه و گریانان مالهکهی پر
 کردبو، پۆزی دواپی، دایکم بینی ههردوو بهرچاوی شینومور
 ههلهگهپابوو، ئه پۆژهی پیکهوتی یهکهه پۆزی جهژنی دهکرد،
 بهیانی زوو من و دایکم له گریان و هاوار هاواری فاته بهخه بهر
 هاتینهوه، که ههردوو کمان به جله نوپکانمانهوه خهوتبووین، پر به
 ژووره که هاواری دهکرد و ههردوو دهستی توند به سکیهوه
 کرتبوو. دایکم بههله داوان باوهشی پی دا کرد و دهستی کرد به
 گریان بهسهریدا، زۆری پی نهچوو، باوکم خوی کرد به ژووردا و
 پهلی من و فاتهی گرت، بهدوای خۆیدا پایکشاین بق
 چیشتهخانه که و لهویوه ههردوو کمانی فری دایه ژووری زهخیره که
 و دهراکهی لهسه داخستین، من بق جاری یهکهه بو، بچه
 ئه ژووره، وا بزانه باوکم منی بینی، چاوم پر بوو له فرمیسک،
 هر بویه منی لهگهله فاته دا سزا دا.

ژووری زهخیره که، گلۆپی تیدا نهبوو، ئهوسا دایه گهورهه ههموو
 جاریک به چرایهکی دهستییهوه خوی پندا دهکرد و پنداویستی و
 کهرستهی چیشتهلینانی لی دهر دههینان، لهناو تاریکی ئه
 ژووردا، به لوشکهلوشک له شانی یهکهوه پارههستابووین، فاته
 پیش من ژیر بووهوه، من هیشتا پالم دابوو به دهراگه ئاسنهکهی
 ژوورهکهوه و تووپه و دلشکاو دهگریام، بیتجه لهوهی ئه
 سهرله بهیانی جهژنهه لهکیس چووبوو، خهمی ئهوهیشم بوو،
 ناخو چی بکهه دواپی و چۆن پووم بیت له پووی براکانمدا سه
 ههلهپر، دهبیت چههه گالتهه پی بکهه؟ که باوکم به پیای نهزانیوم
 و لهگهله فاته دا سزای داوم. ئهوسا باوکم که سزای کورپهکانی

دهدا، دواى چينتيك ليدانمان، هه رگيز له و ژووردها به ندى نه ده كړدين، به لكوو دهرى ده كړدینه دهره وه بۆ ناو باخه كه مان، نهوسا براكانم دهيان وت، "ژوورى زه خيره كه پره له جنوكه و خيو، نهو پياوهرى بچيته نهو ژووره، به ساغى نايه ته دهره وه، به لام بۆ ژنان ئاساييه، چونكه نهوان خويان له نه زه لدا توخمي جنوكه ن."

له و كاته دا كه بيرم له و قسانه ي براكانم ده كړده وه، هينده ي تر ترس داى گرتم و هه موو گيانم وه كوو شه قشه قه ده له رزى، له ناكاو ده ستيك توند ده ستى گرتم، راچله كيم، فاته بوو، به هيواشى پتي وتم، "مه ترسه."

به توو په ييه وه خوّم لى راپسكاند و ويستم دهستم له ده ستى دهر بهيتم، نه وهنده توند ده ستى له دهستم هه لپيكا بوو، ليم نه ده بووه وه، چهند جاريك نه راندم به سه ريډا و پيم وت، "دهستم بهر بده و وازم لى بهينه، هه مووى خه تاي تويه من ليرهم."

زور تاريك بوو، چاو چاوى نه ده بينى، تارمايى جنوكه و خيوه كانيش، له چوارده ورممان ورته ورتيان بوو، به و خواى گه وره يه، خوّم به گوڼى خوّم گوڼم لتيان بوو، براكانم هه موو راستيان ده كړد، له ترسان خوّم بيدهنگ كړد و چاوّم توند نووقاند، به لام تارماييه كان له پيش چاوّمدا هه ر ون نه ده بوون، فاته ده ستى راكيشام و به دواى خوڼدا بردمى بۆ ناو قوولا يى ژووره كه، من هيچ نه بينى و كوڼرانه دواى نهو كه وتم، جار جار قاچم له كه رهسته ي ناو ژووره كه هه لده كه وت، ديار بوو فاته راهاتبوو به و تاريكييه، باش به بيرم ديت، كه له كوڼتايى ژووره كه، له ناو نهو تاريكييه دا، به كاگوڼكى و پاشان به سكه خشكى له نيوان

ئەو ھەموو گوڭغايەتچىلەر، پاشان لە كوڭكى بەرتەسكەو، كە بەئەستەم پتوھى دەچوو، لەپشدا وام دەزانى لىوھى دەچىنە دەرەو، بەلام كاتىك بەدوای يەكدا كرم ئاسا خۆمان كرد بەو كوندە، لەودىو دیوارەكەو ژوورىك بوو، من و فاتمە بە پتوھى بەئەستەم جىگەمان تىیدا دەبوو، لە نىوان بەردى دیوارەكانىو، پووناكى دەھاتە ژوورى، فاتمە خۆى لى نىزىك كەرمەو و دىسان بەھتووشى پتو، "مەترسە، ھىچ مەترسە." لە سووچىكى ژوورەكەدا، دوو پارچە دار پاستوچەپ بەيەكەو بەستراپوون و پارچەيەك گوڭغايەتچى بەبەردا كرابوو، لە داھۆلى ناو كىلگەى جووتيارەكان دەچوو، لەو دەمەدا، فاتمە دەستى داى و وتى، "ئەوھىش بووكەكەم، ناوى عومەرە."

ناوى باوكى لى نابوو، لەوێو باش گوڭغايەتچى لە پياوھەكانى باوكم بوو، لەگەل يەكترى دەدان، كەزەز دەنگى مۇسقىش دەھات، بۆ يەكەم جارم بوو گوڭغايەتچى لە دەنگى مۇسقىش بىت، چونكە لە مالەكەى ئىمەدا، تەننەت پادىۆشمان نەبوو، براكانم دەيان وت، "باوكم لە ژوورەكەى خۆى نەك پادىۆ، بەلكو تەلەفۇزىيەش ھەيە."

بەلام كەسمان دۇنيا نەبوو، كە ئايا پاستە يان درۆ. باوھەركە مارتەن، بە خۆى گەورە، نەك تەنھا بۆ جارى يەكەم بوو ئەو پۆزە گوڭغايەتچى لە دەنگى مۇسقىش بىت، بەلكو بۆ جارى يەكەمىش بوو، گوڭغايەتچى بەئاسايى بدووت و قسەم لەگەلدا بكات، بەس دايكەم لە فاتمە تىدەگەشت، فاتمە تەنھا لەبەر خۆيەو، ھەكوو شىت دەدا و بەردەوام گۆرانی دەگوت، ھەر زوو براكانم پىنمايان كردم، كە ئەگەر بەھووت بىم بە پياو، پتووستە لە ژنان دوور بگەومەو، نە بياندووتم و نە ھەلسوكەوتيان لەگەلدا بگەم.

کاتیک پیاوه‌کانی باو کم ییده‌نگ بوو بوون، ئەوسا دەنگی
 رادیۆکەیانمان باشتەر دەبیست، ئەو پۆژەیش بۆ یەکەم جارم بوو
 گویم لە دەنگی ئوم کەلسوم بیت، ئەوەی زۆر سەرنجی پراکتیشام
 فاتمه بوو، کە هەموو گۆرانییه‌کە ی لەگەڵدا دەگوتەوه، ئەو دەنگە
 ناسک و منداڵانەیی خوشکەکم، تیکەل بەو دەنگە بەسۆزەیی ئوم
 کەلسوم دەبوو، ئیستایش دەنگیان لەناو گویمدا دەزینگیته‌وه، بە
 خوای گەوره، وەکوو ئەوەی بە دەنگیان مەستیان کردبم، نازانم
 کە ی و چەندیک لەویدا خەوم لێ کەوتبوو. فاتمه ئەو پۆژە بۆ
 یەکەمین و دواچاریشی بوو، بـمـدوینێ و تەنانەت گویم لە
 دەنگیشی بیت.

لە کاتیکدا سەلیم پشـتی تـی کـرـبووم، تاوێک بوو ییده‌نگی دای
 گرتبوو، ئینجا هەناسەیه‌کی قوولی هەلکیشا و هەردوو دەستی بلند
 کرد و بە زەللییه‌کەوه لە بن لێوه‌وه چپاندی، 'خوایه بمبەخشه،
 خوای گەوره لێم خۆش ببه و بە گەوره‌یی خۆت بمبەخشه.'
 خۆم پێ پانه‌گیرا و هەستام لێی نزیک بوومەوه و لە شانیه‌وه
 پاوه‌ستام، لێم پرسى، 'بۆچی دواپین جار بوو گویت لە دەنگی
 بیت؟ ئەى پاشان؟'

'ئەوه دواى بۆت باس دەکەم، پەلەت نەبیت.'
 'هیچ پەلەم نییه، خۆ ناتوانم لە دەستت هەلێم!'
 'لە خودا بەزیاڵ بیت، خوای گەوره تۆی بە خەلات بۆ من
 ناردووه.'
 بە پیکەنینیکەوه لێم روانی، 'کەواتە تۆ و خواکە ی تۆ ھۆکارن، کە
 من لێرەم؟'

به سووچیکى ده‌مى، نيوه‌زهرده‌یه‌کى کرد و وتى، 'به‌لى، به‌لى،
وايه ئه‌ى به‌راز.'

له‌ چاوى يه‌کترمان پوانى و هه‌ردوو دامانه‌ قاقاى پيکه‌نين، به‌ده‌م
پيکه‌نينه‌وه، سه‌ليم وتى، 'گويم لى بگه‌، با ئه‌وه‌يشت بى باس
به‌کم، که چۆن له‌ چوار ساليه‌وه‌ چوومه‌ به‌ر خويندن.'

سه‌ليم به‌رامبه‌رم هه‌لوسته‌يه‌کى کرد و له‌به‌ر خويه‌وه‌ وتى:
'ده‌زانيت مارتى، ئه‌و پۆزانه‌م باش له‌بیره، کاتى چوار سالان
بووم، بى يه‌که‌مين جار له‌گه‌ل براکانم چووم بى مزگه‌وتى دى ته‌ل
عوهر بى وانه‌ى قورئان خويندن. ئه‌و پۆزه‌ بۆم نه‌بوو ده‌ست
به‌ده‌م له‌ کتيى قورئانى پيرۆزه‌وه، مامۆستاکه‌مان به‌دریژاى ئه‌و
پۆزه‌ پينماى کردى، که چۆن ده‌ستنوێژ بگريه‌ و خۆمان خاوين
پابگريه‌ و به‌په‌وانى نوێژه‌کانمان به‌کين. من ئه‌و پۆزه‌ بيده‌نگ له‌
پيزدا دانيشتيووم و گويم له‌ مامۆستاکه‌مان گرتبوو، به‌لام پۆزانى
دواى، کاتيک ده‌ستمان کرد به‌ خويندنه‌وه‌ و نووسين، پاش
مانگيک و دووان و سيان، ساليک تيپه‌پى و من هه‌ر فيرى
خويندنه‌وه‌ و نووسين نه‌بووم. زۆر جارمان مامۆستاکه‌م له‌گه‌لم
به‌شه‌پ ده‌هات، له‌ ماله‌وه‌يش له‌لايه‌ن باوکمه‌وه‌ فه‌للاقه‌ ده‌کرام و
زۆر جاريش بيپه‌ش ده‌بووم له‌ نانى ئيواره، براکانيشم خيرا
ناقوره‌ى سه‌ليمى ته‌مه‌ليان به‌سه‌ردا بريم.

ئه‌وسا باوکم هه‌موو جاريک پيى ده‌وتم، "شه‌رم ده‌که‌م کوپى
وه‌کوو توو هه‌يه‌."

ئيتىر خويشم سه‌ره‌هه‌شتى خۆم ده‌کرد، باوه‌رم وا بوو منداينكى
ته‌مه‌لم و ناتوانم فيرى نووسين و قورئان خويندنه‌وه‌ بيم، هه‌تا

ئەو سالانەى لە قاھىرە دەژيام، بۆم دەر كەوت چاوم زۆر كزن، بەلام ئەوكات پىم وا بوو ھەمووان وا دەبينن و ئەو دونىايە لە پىشچاوى ھەموو مەرقايەتيدا، ھەر وا تەلخ و دىز دەنوئى، لە خوئىندىش پىتەكانم بۆ لەيەك جيا نەدەكرانەو ھەموو تىكەل دەبوون بەسەر يەكتريدا، لە ترسا دەمم تەتەلەى دەکرد و بە ھەلە پىتەكانم دەخوئىندەو.

‘ئەى كە ئەوئەندە ئاستى بينىنت لاواز بوو، كەسىك نەبوو دەرک بەو كىشەيەت بكات؟’

‘نەخىر، ھەر زوو بە تەمەل و بىمىشك لە قەلەمیان دام و سالانىكى دوورودرئ، ھەموو پۆژىك لەسەرى سزا دەدرام.’
‘ئەى چۆن فەزى خوئىندەو ھەو نووسىن بوويت؟’

‘ئەوسا لە مزگەوت، بە ھەموومان قورئانىكمان لە پىش بوو، ھەرگىز من بۆم نەبوو دەست لە قورئانەكە بدەم و نزىكى بكەومەو، ئەوئەى لەو سالانەدا فەزى بووم، نوئژكردن بوو، لەگەل چەندىن ئايەتى قورئان، لەداوى مامۆستاكەمانەو ئەوئەندەمان دەوتنەو، تاوھكوو لەبەرمان دەکرد، ئەوئەى پاستى بىت، مارتەن، لە لەبەركرندا لە ھەموويان زىرەكتر بووم.

پرسىت چۆن زانىم چاوم كزن؟ ئەوئەى زۆر دواتر، وا بزانم تەمەنم بىست سال بوو، كاتىك لە قاھىرە بووم، لەگەل كوپیكى خەلكى ئەسكەندەریە پىكەو ژیورىكمان بە كرى گرتبوو، كوپیكى قەبى، ناوى ئادەم فوئاد بوو، ئەو كۆرە شەو و پۆژ خەرىكى خوئىندەو بوو، داواى لى كردم، كە كتیب بخوئىنمەو، كاتىك پىم وت، نازانم بنووسم و بخوئىنمەو، سەیر بوو بەلایەو، ئىنجا ئادەم كاغەز و قەلەمى ھىتا و بەبىانوى ئەوئەى ھەر ھىچ نەبىت فەرم بكات چۆن

ناوی خۆم بنووسم، کاتیک ناوی نووسیم له سەر کاغزه که
 نهوهنده لێی چوومه پیش، لووتم خستبووه سەر کاغزه که، ئادهم
 پێی وتم، "تۆ چاوه کانت کزن؟" ئینجا ئەم چاویلکه یه ی بۆ هینام،
 که لهو پۆژهوه، تا ئەمڕۆ، له چاومدا یه، ئادهم له باوکیه وه ئەم
 چاویلکه یه ی بۆ جی مابوو. کاتیک چاویلکه که ی دامی و له چاوم
 کرد، به خوا مارتن، نازانم چۆنت بۆ باس بکه، ئەو پۆژه
 خوشترین پۆژ بوو له ژيانمدا، باوه بکه، له سه ره تاوه تووشی
 سام و دلگوشین بووم و بێدهنگ له ئادهم و ناو ژووره کهم
 ده پوانی، پاش ئەوه ی له سەر کاغزه که سه یریکی ناوه که ی خۆم
 کرد، هه ستام و به ڕاکردن چووم بۆ به رده می په نجه ره ی
 ژووره که، ئەوسا من و ئادهم له بالاخانه یه ک بووین له زه مالیک
 له سەر پرووباری نیل، بۆ یه که مین جارم بوو به پروونی پرووباری
 نیلم بینی، خانوو و بالاخانه کانی شاری قاهیره م له دووره وه بۆ
 لیک جیا ده کرانه وه، به خوای گه وره، نازانم چه ندیک بوو له پشته ی
 په نجه ره که وه ڤاوه ستابووم و له شاری قاهیره م ده پوانی.

ئەوسا که به یه کجاری له ماله وه پۆیشتبووم و بریارم دا بوو
 نه گه پیمه وه. به لام له دوا ی ئەو پۆژه وه که ئەم عینه کهم ده ست
 که وت، زۆر غه ربیی ماله وه مان و ئەو دنیا کۆنه ته لخم ده کرد،
 که به جیم هیشتبوو، هه زم ده کرد باوکم و دایکم و براکانم
 جاریکی تر ببینمه وه. مارتن، به لام بۆ زانیاریت، سال زیاترم هین
 چوو، تاوه کوو به ڤه نگ و ڤواله تی ئەم دنیا نوییه م ڤاهاتم،
 هه رچه نده ئیستایش غه ربیی وینه ی ئەو دنیا ته لخمی ئەوسام
 ده کهم، له دوا ی ئەو پۆژه وه، ئادهم به دوو سال فیری خویندنه وه
 و نووسینی کردم.

‘پاش بیست سال، ئەوجا فیزی خۆیئەنەو و نووسین بوویت؟’
 ‘بەلێ، ئەویش بە هیژی ئەم چاویلکە ئەفسوناویەکی باوکی ئادەم.’
 لەو دەمەدا، لەسەر قەراغی جێگەکەم دانیشتیبوم، سەلیم هات
 لەتەنیشتمەو و دانیشت، چاویلکەکەمی لە چاوی داگرت و خستیە
 سەر پانم و پێی وتم، ‘فەرموو تۆیش تاقیی بکەرەو.’

چاویلکەیهکی کۆنەکی پەنگ پەشی قورس، لە چەند لایەکەو و
 شکابوو، دیسان بە لەزگە و چەسپ چاک کرابوو و، سەلیم لێم
 هاتە پێش و لەژێر لێو وەوتی، ‘مارتن، دەی، چاویلکەکەم لە چاو
 بکە و تاویک لەم دونیایەکی من بپوانە، بزانە چەند جیاوازان
 دەبینیت.’

چاویلکەکەم هەلگرت و کردمە چاوم، بێجگە لە تارماییەکی لێل،
 هیچی ترم نەدەبینی، سەلیم بێ ئارام لێی پرسیم، ‘ئێ، ئێ،
 بەلاتەو چۆنە، چۆن دەبینیت؟’

‘یەک پارچە بیابان، لێل، بگرە هیچ نابینم.’

‘بەپاست، پێم بێ، چۆن دەبینیت؟’

‘سەلیم، ئەو چاویلکەیه زۆر بەهێزە بۆ چاوی من، لەوانەیە بۆ تۆ
 بشتیت، بەلام بۆ چاوی من دەست نادات.’

بە تووڕەییەو و سەیریکی کردم و وتی، ‘قەسەکی بێمانا دەکەیت.
 بێنە، بێنە چاویلکەکەم، هەبەرەز.’

بە پێکەنینەو و سەیریکم کرد و پێم وت، ‘بەداخەو، ئەو چاویلکە
 ئەفسوناویەکی تۆ، بۆ چاوی من ناشیت.’

چاویلکەکەم بۆ داگرت و وتم، ‘فەرموو، ئەو چاویلکە
 ئەفسوناویەکیەت.’

سه‌لیم وشک به‌رام‌به‌رم راه‌ستابوو، چاوی توند نووقاندبوو،
وه‌کوو بیه‌ویت بیر له شتیک بکاته‌وه، ماته‌مینى به پرویه‌وه دیار
بوو، ئینجا ییده‌نگی دای گرت و ئه‌و پۆژه هیچی تری نه‌وت.

تۆفان

له خەو رابووم، دەموچاوم له سەرمادا تەزىبوون، بەنيوە ناچلى
خەونىكم بىر دەهاتەو. له بەئاگا هاتتەوهدا، چەندىن پارچەى
دىمەنەكانى خەونىكم لى و ن بووبوو، تەنها شت كە بىرم
دەكەوتەو، ئەو بوو كە له خەونمدا دەنگى دايكم گوى لى بوو،
'مارتن، مارتىن، خۆت كۆ بكەرەو، دەپۆين.'

تەنها ئەمەى پى و تىم، يان هەرئەوئەندەم لەو خەونەم بىر دیتەو،
تاويك لەسەر پشت لى راکشابووم و جار جار چاوم لىك دەنا و
له خەيالىدا له پارچەكانى تىرى ئەو خەونەم دەگەرەم.

له دەنگى دەرگای ژوورى زىندانەكەم راپلەكىم، وەكوو نەمەوێت
دەسبەردارى ئەو گەرەنەم بىم، جوولەم له خۆم بېرى و بىدەنگ
چاوەرەوان بووم، هيشتا شەو بوو و سىپىدەى نەدابوو، چاوم له
تەپلەى پۆلىسەكان بوو، كاتىك خويان كرد بە ژووردا، گويم لىيان
بوو لەگەل سەلىمدا كەوتتە گفتوگو، چاوەرەوانى ئەو بووم، ئاخى
كەى هيرش دەكەنە سەرم و داركارىم دەكەن، لەسەر ئەوەى له

کاتی هاتنه ژووره وه یاندا، من هیتشتا له ناو چیگه که مدا بووم.
 پۆلیسه کان، ئه و پۆژه ته نانه ت بانگیشیان لئ نه کردم، ده رگیان
 به دواى خویاندا داخست و پۆیشتن، به سه رسووپمانیکه وه راست
 بوومه وه، له سه ر چیگه که م دانیشتم، بینیم سه لیم، به پتیه بیندنگ
 پاره ستابوو، هیتشتا له ده رگای زیندانه که ی ده پروانی، بانگم لئ
 کرد، 'سه لیم، هیچ شتیکی نوئ له ئارادایه؟'

سه لیم هیچ وه لامیکی نه دامه وه، دیار بوو ئه وه نده چوو بووه ناو
 قوولایی خه یالیه وه، ئاگای لای من نه مابوو، له سه ر چیگه که م
 دابه زیمه خوار و بینیم، چه ندین قایی پلاستیکی سپی، که له
 فۆرمدا جیاواز بوون له یه کتر، پر له خۆراک له سه ر ئه رزه که
 دانرابوو، دیسان به سه رسووپمانیکه وه بانگم له سه لیم کرده وه،
 'ئه وه چییه، چی پروی داوه؟'

سه لیم به ساردیه که وه ئاوپی لئ دامه وه و وتی، 'ئه مپۆ
 بیستوسیی مانگی هه وته، پۆژی یادکردنه وه ی شوپشه که ی سالی
 ۱۹۵۲ه، یانی پۆژی سه ربه خویی گه لی میسه ره.'

'ناوی ئه و پۆژه م بیستووه، به لام نه مده زانی پیکه وتی ئه مپۆ
 ده کات.'

'زیاتر له ۳۶۰ پۆژ له سالتیکدا، وه کوو جانه وه ر کرده وه مان
 له گه لدا ده که ن، به لام به یه ک پۆژ له سالتیکدا، که پۆژی
 هاتنه سه رده ستالاتی خویانه، به یادکردنه وه ی ئه و پۆژه دووره،
 ده یانه ویت ئیستای خویان پیروژ رابگرن و به ناو دلمان خوش
 بکه ن، به خوای گه وره شتیک نییه له میسه ردا ناوی سه ربه ستی
 بیت، نه ک بۆ من، که زیاتر له سی ساله به ندیان کردووم، به لکوو
 بۆ هه موو ئه و که سانه یش، که ئیستا له چیگه ی ئه وسای من، له

کوچه و کولانه‌کانی قاهره‌دا ده‌یگوزهریتن، ته‌مه‌نا ده‌که‌م خوای
گه‌وره توله‌ی ئیمه‌یان لئ بکاته‌وه و پرسوایان بکات.

به سه‌رسووپمانیکه‌وه لیم‌ه‌وانی و لیم‌پرسی، ئی، ئه‌ی ئیستا
چی بکه‌ین؟

له‌ژیر لچ و لیویه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ کرم، نان ده‌خوین، چی
ده‌که‌ین، هه‌لبه‌ته‌ من و تو چیمان له‌ ده‌سه‌لاتدایه‌.

دوای ئه‌وه‌ی هه‌ردوو‌کمان چه‌ند جارێک به‌ده‌وری قاپه‌کاندا
سووپاينه‌وه، له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ به‌رامبه‌ر یه‌کتر دانیشیتین، سه‌لیم
پرسی، ده‌لیم مارتن، تو شوکری خوا ده‌که‌یت؟

کام خوا؟ ئه‌و خوایه‌ی تو به‌رده‌وام ناوی دینیت؟
ئه‌ی به‌راز، خوا هه‌ر خوایه‌، بۆ تو خوایه‌کی ترت هه‌یه‌ باوه‌پت
پتی هه‌بیت، جگه‌ له‌و خوایه‌ی من؟

خوا لای من ته‌نها وشه‌یه‌که‌ و ئه‌و وشه‌یه‌یش ئه‌بستراکته‌.
ئستی وا چۆن ده‌بیت.

بۆ نا.

لێت تیناگه‌م.

ئه‌و خوایه‌ی تو ناوی دینیت و باوه‌پت پتیه‌تی، من نه‌ پتیشتر
ناویم بیستوه‌ و نه‌ به‌ خزمه‌تیشی گه‌یشتووم، به‌لام خوایه‌کی
قه‌شه‌نگی خۆم هه‌یه‌، که‌ به‌ هه‌موو ته‌مه‌نم بۆی ژیاوم و هه‌میشه
له‌ دلدا ئاماده‌یه‌.

مه‌به‌ستت له‌ ئافره‌ته‌؟

به‌لێ، مه‌به‌ستم له‌ ئافره‌تیکه‌.

خوای گه‌وره‌ تو به‌، جا که‌ی ئافره‌ت شایانی ئه‌وه‌یه‌ مرو‌ف وه‌کوو
خوای خۆی هه‌ژماری بکات، هه‌ی مرو‌فی نه‌زان؟

‘ئەو بۆچۈنى مەنە.

‘ئەو ئافىرەتە كىتە، تۆ دەپپە رىستىت؟’

‘دايىكم.

لەمەو سەلىم سەرى داخست و بىدەنگى كەوتە نىوانمان.

خۇراگە كەمان، بىرنىچ و مېشىكىك بوو، كە لەناو پەتاتە و پىيازدا
كولاندېبوويان، ئەو بۆ سالىك دەچوو، بۆ يەكەمىن جارىم بوو
خۇراكى وا بۆم، بىدەنگ، سىرتەمان لە خۇمان بېرىبوو، سەرسام،
لە خەيالى خۇماندا نىرۆ بوو بووين، خىرا خىرا چىگمان پېر دەكرد
و لە دەممان دەئاخنى. دواى ئەو دەوى دواەنگە بىرنىچمان لەناو
قاپەكاندا پاو كىردن و پووى قاپەكانمان لىسانەو، سەلىم لەبەر
خۇيەو و تى، ‘ئەم پۆژە، ھەمىشە پۆژى ژن ھىنانەكەى باوكىم
بىر دەھىتتەو.

بىدەنگ لىم پوانى و سەرم بۆ لەقاند، ئەو بەردەوام بوو، ‘ئەو
پۆژەى باوكىم چوارەمىن و دواەمىن ژنى خۆى تىدا ھىنا و
ئاھەنگىمان بۆ گىنرا، پىكەوتى ئەم پۆژەى دەكرد، سى ژنەكەى
تېشى، ھەر لەم پىكەوتەدا گۆيزابوونەو و ئاھەنگى بۆ
گىنرابوون، ئەوسا تەمەنم شازدە سالىك دەبوو، ئەو پۆژە، بەيانى
زوو، ھىشتا خۆر نەكەوتبوو، لەگەل چوار بىرام بۆ شارى ئەسىووت
بۆ كېنى پىداوېستى بەپى كەوتىن، ئەو بۆ جارى يەكەم بوو لە
دىكەى خۇمان دەر بېچم و جىگە و شارى تر بىيىنم، بەلام ئەو
چوار برايم، چەند جارىكى تر سەردانى شارى ئەسىووتيان
كرىدبوو، ئەو ھەندە لە چوارەوورى خۇم دەپوانى، چەند جارىكى
و ھەختەبوو بىم بەژىر ئوتومبىلەو. يەككىك لە براكانم ناچار بوو
قولى لە قولىم بىكات و لەگەل خۇيدا بىگىنپى. لە گەرانەو ھەماندا، لە

دەرگای باخهکه مانه وه بۆن و بهرامی به هارات و گۆشتی کولالوم
 دهکرد، پاسهوانی بهردهرگا که مان پیتی وتین، "کوپینه، فریا بکهون،
 ئاههنگ و خۆشییه، خیرا بکهن، ئهگینا بهشتان نامیتنی."
 'دهنگی دههۆل و زووپنا دههات، کاتیک گهیشیتینه بهردهمی مال،
 هه موو به ههله داوان و به پاکردن خۆمان کرد به ژووردا، ژنان
 هه موو خۆیان گۆپیوو و لهو دهو روبه ره دههاتن و دهچوون،
 براکانی ترم، هه موو له مبه ر و ئه و به ری هۆله که پوو خۆش و دهم
 به پیکه نین راهه ستابوون و تاکوته را له گه ل یه ک دهوان، له
 کوتایی هۆله که، باوکم له سه ر کورسییه که ی دانیشتبوو، سه رتا پا
 جلی سپیی پۆشییوو، سه ر و سمیلی لی په ش کردبووه وه و له
 دووره وه ده بریقایه وه، له دهسته چه پیه وه، ئافره تیکی سوور پۆش
 دانیشتبوو، له شانی ئافره ته سوور پۆشه که وه، ئافره تیکی له چک
 به سه ر بوو، بیوچان له هه موومان ی ده پروانی، له چکه که ی ئه وه نده
 توند له ژیر چه ناگه یدا گری دابوو، ده موچاوی سوور هه لگه پابوو،
 ئاوساو دههاته پێشچاو، چاوی زهق و گه و ره ده ر په رپیوو، باوکم
 بهردهوام مژی له نیرگه له که ی ده دا و دوو که له که ی ده کرد به ناو
 جه نجالی ماله که دا، له و کاته دا دایه گه و ره هاته بهردهمان و به
 پوو یه کی خۆشه وه پیتی وتین، "هاته نه وه، کوپه کانم، به خیر بیتنه وه،
 به رۆن، به رۆن ده ی، پیروزیایی له باوکتان بکهن، ده ی خیرا بکهن."
 به گۆیره ی ته مه نمان و به ریز، به ناو ئه و جه نجالییه دا خۆمان
 گه یانده بهردهمی بووک و زاوا، به نۆره له بهردهمی باوکمدا
 نوشتاینه وه و دهستیمان ماچ کرد و پیروزیاییمان لی کرد، بووکی
 له ژیر تارا سووره ته نکه که یه وه، چاوی زیته ی دههات و یه ک یه ک
 له ئیمه ی ده پروانی، له ژیر تارا که یه وه دیار بوو، کیزۆله یه کی

مندالکاری دهموچاو سپیکه له بوو، هاوته مهنی فاتمهی خوشکم بوو، یانی ئه وکات پتیده چوو ته مهنی سیازده بۆ چوارده سال بوو بیت.

باوکم دهستی دريژ کرد بۆ لای ژووری چیشتهخانه که و به پروخوشیه که وه پتی وتین، "کورپه کانم، برۆن بۆ چیشتهخانه که، به دلی خۆتان شیرینی و خۆراک بخۆن، پاشان به م بۆنیه وه، ئاههنگ بۆ باوکتان بگێرن."

یه کێک له ژنهکانی باوکم، له و کاته دا له بهر دهماندا قوت بووه وه، سینیه کی له سهر دهست بوو، پر بوو له مهسکته و لوقم و گهزۆ و شیرینی جۆراوجۆر، تا ئه و پۆژهیش، له مالی ئیمه دا، ته نانه له جهژنهکانیشدا، نه ماندیبوون و تاممان نه کردبوو، باوکم دیسان بانگی لی کردین، "کورپه کانم، به دلی خۆتان بخۆن، قابیلته و نوشی گیانتان بیت."

پاش ئه وهی له پێش چاوی باوکم به ترس و له زیکه وه سهرو مهسکته مان خسته دهمان، پتیدهنگ به دواي یه کتردا چووین بۆ چیشتهخانه که، بۆن و بهرامی خۆراک و خواردنه وه و هالاو و بۆنی به هارات، ماله که یان قانگ دابوو، چه ندین مه نجه لی گه وه له سهر ئاگر بوون، ده یان سینی و قاپی گه وهی پر له شیرینی جۆراوجۆر، له سهر میز و ئهرزی چیشتهخانه که دانرابوو.

ئو پۆژه باوکم زۆر دلخۆش و به که یف دیار بوو، پرووی خوش بوو له گه ل هه مووماندا و یه ک یه ک بانگی ده کردین و دهستی به سه رماندا ده هینا و ئه ملاولای ماچ ده کردین، دهمه و ئیواره، هه موو پیکه وه نانمان خوارد، ئو پۆژه هه موو شتیکی زۆر بوو، گوشت و خۆراکی جۆراوجۆر ئاماده کرابوو، چه ند پیاو و ژنی بیگانه مان

له ناودا بوو، وا بزانم كه سوکاري بووکي بوون و له گهل نهو هاتبوون، جووتياراني ديش، نهو دوانيوه پړويه به کومهل دههاتن و وهکوو نيمه به سهردهستي باوکمدا نوشتانه وه و دهستيان ماچ کرد و پيروزبايان لي کرد، پاشان له بهردهرگا هريک له جووتياره کان، کيسه يکي پر له نوقل و شيريني وهر دهگرت و بهرهو دئ ده پړويشته وه.

نهوسا ساليک زياتر ده بوو، من له گهل براکانمدا له ژووري پياواندا دهخوتم و ته او جيا بووبوومه وه له دايکم و فاتمه، نهو پړژه، له دهمه وئيواره دا، چاويکم به ماله که دا گنړا بق فاتمه و دايکم، به لام له هيچ جيگه يک پييان نه گيستم و ته نانهت له ژووره که ي خوشياندا نه بوون، نه وه ي پاستي بيت، زياتر نه مپرسی و له گهل براکانمدا سهرقالي خواردن و رابواردن بووين.

دواي نان خواردني ئيواره، ئاهنگ گويزرايه وه بق سهر سه کړي بهردهمي ماله که و ناو باخه که، له گهل براکانمدا، ده مانخوارد و له گهل ژه نيني دههؤل و زوورپناکه دا سه مامان دهکرد، دايه که وره يش له گهل بهر بووکه که دا، له بهردهرگاي ماله که دا تاويک بوو پاره ستابوون و قسه يان دهکرد، زوري پي نه چوو، دهنگي ههله له ي دايه گوره و بهر بووکه که سهرنجي هه موواني راکيتشا و هه موو گويقولاخ بووين، لهو کاته دا باوکم له مال هاته دهر و گورچانيکي به دهسته وه و بهرهو گورپه پاني ئاههنگه که دههات، خزمه تکاره کانيش لولو له ي تفهنگه کانيان کرده ئاسمان و دهستيان کرد به ته قهي خوښي، باوکم گورچانه که ي له هه وادا با دا و له گهل پيتمی دههؤل و زوورپناکه دا، دهستي کرد به سه ما، تا درهنگاني شهو، هه موو به چواردهوري باوکمدا خولاي نه وه و سه مامان کرد.

لهو ده مه دا، گویم له یه کیک له براکانم بوو به برابیه کی تر می دهوت، "سه د شوکور بۆ خوای گوره، باوکمان جاری به به ریه وه ماوه و به هیزه." هینده ی پښ نه چوو، بوو به زاوا و ژنه تازه که ی کون کرد و کردی به ژن!

لهو کاته دا قسه کانم به سه لیم بری و لیم پرسی،

'چون، چون، پیاو، به هیز، کونکردن!'

سه لیم به سه رسو و پمانیکه وه سه یری کی کردم و وتی، 'تیناگه م لیت؟'

'مه به ستم، ثایا کونکردن یان بنېژاندنی کچکی لاوی تازه بالقبووی ته من سیازده یان چوارده سال، گویا ته نها به کیری پیاوی به هیز نه نجام ده دریت؟'

'نه ی چون.'

'زۆرینه ی کچان له سه رده می ته منی بالقبوونیاندا، خویان به په نجه نه و په رده یه ده درینن، له کاتی یاریکردندا یان له نه نجامی که وتنیان، ئیتر به هو ی هر پووداوکی تره وه بیت، تیده گیت له مه به ستم یان...'

'نه ی نه و کچانه له پاشه پوژیاندا تووشی لپرسینه وه نابن؟'

'کام پاشه پوژت مه به سته؟'

'مه به ستم، که شوویان کرد، یان پاشه پوژ، پاشه پوژ، له به رامبه ر خودادا.'

'تو پیت وا نییه که، مه به ستم، که هر پیاو خوی خودا و پاشه پوژیش بیت بۆ نه و کچانه؟'

'استغفر الله العظیم!'

'بمبورره.'

‘ناخ، مارتن، واز بیته لهو قسه هیچووچانه. یه کهم، من هه رگیز
ژنم نه هیتاوه و نازانم چۆنه و چۆن ده بیته، دووهم، ئه وه یاسای
ژیانه و خوا دای ناوه، ئیتیر پتویسته ئیمه ی مرقوف په پیرهوی
بکهین.’

‘مه رج نییه هه موو مرقیه ک په پیرهوی ئه و یاسا و پتسایه بکات.’
‘مارتن، ئه و باسه قسه زۆر هه لده گریت، ئیتستا بوارم پی بده
باسی پروو داوه کانی شهوی ئاههنگه که و پۆزی دوا ی ئه و شه وهت
بق وه گیتیم.’

‘ئی باشه، بهردهوام به.’

سه لیم وه کوو ئه وه ی له بهر خۆیه وه بدویت، وتی، ‘شهوی ئاههنگی
ژن هیتانه که ی باوکم، من و براکانم هه موو له تاو ئازاری سکمان
خه ومان لی نه کهوت، بهردهوام به پتگی ئاودهسته وه بووین،
هه موو به دوا ی یه کتردا پیزمان گرتبوو، تاکوته رایش خۆیان له
پیزه که دا بق پی پانه ده گیرا و به ره و دره وه هه لده هاتن و له
باخه که مان ده ستیان به ئاو ده گه یاند.

پۆزی دوا ی زه ماوه نده که ی باوکم، سه ره له به یانی زوو، پیم وا بیت
ئه و شه وه هه موو دوو کاتژمیر خه و تیبووین، سه ره له به یانی پۆزی
دوا ی ئه و شه وه، به کۆمه ل به ره و مزگه وت بق نوێژی به یانی به پئ
که وتین، مه لای مزگه وت، دوا ی نوێژ، کاتژمیریک قورئانی بق
خویندینه وه و باسی ژیا نی په یامبه ری بق کردین.

له کاتیکدا ئیمه له ژووره وه ی مزگه وته که چوارده ورمان له مه لا
دابوو، له حه وشه ی مزگه وتندا بوو به هه را و جه نجالی و شین و
واوه یلا، مجهوری مزگه وته که به هه له داوان خوی کرد به ژووردا و

چوو بۆ لای مه‌لا و به‌ گویتیدا چپاندی، مه‌لاکه‌یش به‌ شپرزهییه‌که‌وه‌ هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و پێش مجه‌وره‌که‌ که‌وت، مه‌لاکه‌ به‌ده‌م رێوه‌ و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ پێی وتین، “کو‌پینه‌ ته‌واو، ته‌واو، هه‌موو بپۆنه‌وه‌ ماله‌وه‌ و خواتان له‌گه‌ل بیت.”

له‌ هه‌وشه‌ی مزگه‌وتدا، چه‌ندین که‌س له‌و ده‌وره‌یه‌ به‌کۆمه‌ل و تاکوته‌را پاره‌ستابوون، ده‌سته‌ده‌سته‌ سه‌ریان لێک نابوون و ورته‌ورتیان بوو، کاتی ئێمه‌ گه‌یشتییه‌ هه‌وشه‌که‌، هه‌موو بێده‌نگ بوون و له‌ ئێمه‌یان ده‌روانی، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وه‌یش به‌لای ئێمه‌وه‌ ئاسایی بوو، چونکه‌ ئێمه‌ی کو‌رانی ئاغا، له‌ هه‌ر جێگه‌یه‌که‌وه‌ ده‌ر ده‌که‌وتین، جووتیاره‌کان سه‌ریان له‌ ئاستماندا داده‌خست و بێده‌نگ ده‌بوون. کاتیک له‌ مزگه‌وت ده‌ر چووین، به‌پێگه‌وه‌ باس باسی خۆراک و زه‌ماوه‌نده‌که‌ی پوژی پیشوو بوو، له‌ پێگه‌، پێش ئه‌وه‌ی بگه‌ینه‌ به‌رده‌رگای باخه‌که‌، جێبه‌که‌ی باوکم پووبه‌روومان ده‌هات و خێرا دای به‌لاماندا، باوکم و دایکم و دایه‌ گه‌وره‌می تێدا بوو، بێ ئه‌وه‌ی له‌ ئێمه‌ به‌روان، پاش ئه‌وه‌ی تاویک به‌ سه‌رسوو‌رمانه‌وه‌ هه‌موو له‌ یه‌کترمان روانی، یه‌کێک له‌ براکانم هه‌لی دایه‌ و وتی، “ده‌بیت کام له‌ جووتیاره‌کان لنگی جووت کردبیت و تو‌پبیت.”

کاتیک گه‌یشتییه‌ ناو ده‌رگای باخه‌که‌، یه‌کێک له‌ براکانم له‌ پاسه‌وانی ناو ده‌رگاکی پرسی، “ده‌زانیت بۆچی باوکمان چوو بۆ گوند، ئایا چی پووی داوه‌؟”

پاسه‌وانه‌که‌ سه‌ری پاره‌شاند و له‌وه‌لامدا وتی، “پێم وا بیت دایکی مه‌لای مزگه‌وت مردووه‌.”

ئێمه‌یش ده‌ستمان کرد به‌ پێکه‌نین و گالته‌کردن، یه‌کێک له‌ براکانم

وتی، "ئاوا، ئىمە واماڭ دەزانى ديسان شايى و ئاھەنگە، تومەس پىرىژنىك توپپوھ."

لە مالاھەيش، ھەموو لە چاۋەروانى بىننى ژنە تازەكەى باوكىدا بووين، بەلام ئەو پۇژە، لە ژوورەكەى خۆى نەھاتە دەر، ئەو نپوھپۇيە، ھەموو بەدەورى سفەرەكەدا دانىشتبووين و پاشماۋەى ئەو خۇراکە زۆرەى پۇژى پىششومان دەخوارد، ژنەكەى تىرى باوكىشم، بىدەنگ بە مالاكەدا دەھات و دەچوو، ھىشتا ئىمە لە نانخواردن نەبووبووينەو، لەناكاو مالاكە تارىك داھات و دەرگا و پەنجەرەى مالاكە پەشەبا دەيدان بەيەكدا، لەپرىكدا، لە دەرگاى ھۆلەكەو پەشەباكە خۇل و تەپوتوزى كرد بە ژووردا، لە دەرەو دەنگى گفەگفەى پەشەبا دەھات، تا دەھات، زياتر مالاكە تارىك دەچوو، زرموھووپى دەرگا و پەنجەرەكان، ھەمووانى بىزار كرد، چەند برايەكم سفەرەكەيان بەجى ھىشت و دەستيان كرد بە داخستنى دەرگا و پەنجەرەى مالاكە، لە يەك ساتەوھختى كورتدا، توفان و ھىزى پەشەباكە مالاكەى پىر كرد لە تەپوتوز و لمى بىابان، چاۋ چاۋى نەدەبىنى و ھەموو بە يەكتردا دەدراين، ھاتوھاۋارى ئىمە و قىژەقىژى ژنان و زرموھووپى دەرگا و پەنجەرە و نالە و گرمەى توفانەكە، مالاكەى كرد بە قىامەت، باوبۇران ھەموو ئاپاستەكانى لى ون كردىن و لە بىدەسەلاتىماندا، ھەريەكە بۇخۆى لە قوشبىنىكى مالاكەدا خۆى لى گرمۇلە كرد و بىدەسەلات خۇمان ھەشار دا. ئەو پۇژەم باش بەبىر دىت، بە خوا كەس بەتەماى خۆى نەبوو، ھەموو واماڭ دەزانى كوتايى دونيايە، لە ئايەت خويندن و شايەتومان ھىنان زياتر، ھىچ دەسەلاتىكى ترمان نەبوو، لە سووچىكى ھۆلەكەدا خۇم لى گرمۇلە كردبوو، لە

عەزەرتدا توند ھەردوو دەستم بە دەموچوماومەو ھەرتیبوو، لەدلی
خۆمدا تۆبەم دەکرد و لە خودا دەپارامەو. بەپێکەوت ئەو پۆژە
مەلای مزگەوت باسی پۆژی قیامەتی بۆ دەکردین، ئەو پۆژە مەلا
دەبی وت، "پۆژی قیامەت، ئەمەق یان سبەیی یان دواي سالیکی تر،
لەوانەیشە پاش ھەزاران سالی تر ڕوو بدات یان ڕوو نەدات،
ئەویش خوای گەورە خۆی دەیزانیت."

نازانم چەندیک بوو لەویدا بێھیاو لێی کەوتبووم، کاتیک تۆفانەکە
کەمیک ھێواش بوو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
ترس و لەرزیکەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
ڕوانیم، بینیم چۆن مەلەکە دار و دیواری بەسەر یەکدا ڕووخابوو،
یەک یەک براکانم لەناو تەپوتۆز و لەژێر دار و پەردووی دیوار و
دەرگا داڕوخواوەکاندا دەھاقتە دەر، سالی چەند جارێک تۆفان و
خۆلبارین لەو ھەریسەیی ئێمە ڕوویان دەدا، بەلام بە تەمەنی
باوکیشم، ڕەشەبا و تۆفانی لەو شێوھە ڕووی نەداوو. سەرسام،
تاوێک لە جێگەیی خۆمەو لە مەلەکەم ڕوانی، بینیم چۆن دەرگای
ژوورەکەیی باوکم و دەرگای سەرچەم ژووری نەیتییەکان،
ڕەشەباکە لە گریژنەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
ئەوھە بە ھانای کەسەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
گەپام و یەک یەک لێم ڕوانین، بەلام ھێزی ڕەشەباکە، ھەموو
ژوورەکانی کردبوو بە وێرانە و پڕ بوون لە لم و تەپوتۆزی
زەردی بیابان و بەئەستەم دەبینران، وینەیی باوکم و باپیرەم، کە
بەگەورەیی لە چوارچێوھە گیرابوو و بە دیواری ھۆلەکەدا
ھەلواسرابوو، تیک شکابوو و لەو ناویدا کەوتبوو، من و براکانم
بە سەر و چاوی خۆیناوییەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو

په ردووی ماله ویرانه که دا زه لیل و که نه فت له یه کترمان دهر وانی
 و بهرام بهر دهرگا تیکشکاوه که ی ژووره که ی باو کم،
 چه په سابو وین، له بیرمان چوو به تنگ ثافره ته کانه وه بچین، که له و
 ناوهدا پروت و نیوه گیان لیتی که تبون، کاتی ماله که نه هوهن و
 ته و او پروناک بوو بووه وه، هموو له دهنگی باو کم راپه پین و
 که وتینه خومان، خوی گوره ناگداره، نه وانه یشی بریندار بوون
 و قاچ و دهستیان شکابوو، زوریان له خویان کرد و هولیان دها
 له پروی باو کمدا راست به پیوه بوهستن، باو کم له عه زره دها به
 ماله که دا پای دهر کرد، نیمیش له بیده سه لایماندا، نه مانده زانی چی
 بکهین، هه ندیک له براکام به دوی باو کمدا رایان دهر کرد و دهگریان
 و به چه پوک له سه ری خویان دها، باو کم خیرا دهرگا
 شکاوه کانی به نه مانه ت به پروی ژووره کاند گرتن، تووړه له
 هه موومانی دهر وانی، کاتیک بینیی ژنه کانی یه ک یه ک له و ناوهدا
 له ژیر ته پوتوزدا که وتبون، په لاماری هه کامیانی دها، نیوه گیان
 و په شه باکه جلوه رگی له به ریدا داد پیبوو، باو کم هینده ی تر
 بیزاری دای گرت و به گوچانه که ی دهستی، که و ته لیدانی
 هه رکه سیک، که لیوه ی نزیک بووایه، به دهسته که ی تریشی، له
 جلکه شره دهگه پا، تا به سه ر نازای پروته وه بووی ژنه کاندیا بدات،
 دایه گوره به دهم گریان و ناوی خوا هیتانه وه، یه ک یه ک په لی
 ژنه کانی دهر گرت و بق ژووره ویرانه کان کیتی دهر کردن، باو کم به
 تووړه پیوه هاواری لی کردن، "برونه دهر وه، هه ی ناپیاوینه، له
 بهرچاوم ون بین هه ی به چه که سه که کان."

بر واکه براکم، یه کیک به پیی خوی و تاکوته رایش به کاگولکی
 و سکه خشکی، هموو به په له پوزی پوه و دهر وه هه لاتین، من

یه کهم کهس بووم خۆم گه یانده دهره وه و خۆم دهرباز کرد.
 کاتیک گه یاشتمه به رده می ماله که و پوانیم ئه و توفانه چ
 ئاسه واریکی وێرانه ی له دوا ی خۆیه وه جئ هیشتیوو، باخه که مان
 به ده گمه ن داری وه ستاوی تیدا مابوو، ئه و ناوه یه ک پارچه
 بووبوو به شیک له بیابان، له کاتیکدا به سه رسامی له چوارده وری
 خۆم ده پوانی و هیشتا چاوم پر بوو له فرمیسک، دایکم
 له ناکاوتیکدا دهستی گرتم، لیم نزیک بووه وه و پاش ئه وه ی به
 ترسیکه وه به چوارده وری خۆیدا پوانیی، به دهنگیکی تیکشکاو و
 گریاناییه وه وتی، "سه لیم، سه لیم، فاته میان کرشتوه."

پاچله کیم و ته زوویه کی سارد به له شمدا ده هات و دلم داخوړپا،
 دهسته ونه زهر له جیگه ی خۆمدا وشک راوه ستام، نازانم له و
 ده مه دا چی به خه یالمد ده هات، خوا ئاگا داره، ږیک له ویا،
 وه خته بوو دلم له لیدان بکه ویت، نازانم ترس و په شوکانی ئه و
 توفانه شوومه بوو، یان ئه وه بوو که دوا ی چه ندین سال بوو، بۆ
 یه که مین جارم بوو دهستم بهر دهستی دایکم بکه ویت، یان هه والی
 مردنی فاته بوو.

به هه ر حال، له و ده مه دا دایه گه وره م له ناو دار و په ردووی ده رگا
 و پایه پروخواه کانه وه هاته دهره وه و بانگی لی کردین، "ده ی
 کوپینه، وه رن هاریکاریی باوکتان بکه ن."

باوه ږ بکه مارتن، له و ده مه دا هیزیک، بی خواستی خۆم،
 قاچه کانیا ن پئ جوولاندم و له وه دا بووم هه نگاو به ره و لای دایه
 گه وره م هه لئیم، ویستم خۆم له دهستی دایکم راپسکینم و دوا ی
 براکانم بکه وم بۆ ژووره وه، تا به هانای باوکه مه و بچم و بتوانم
 دلی باوکم رازی بکه م، به لام دایکم ئه وهنده به ږقه وه دهستی له

مه چه کم هه لێنکابوو، نه متوانی خۆمی لێ قوتار بکه، به بیرم دیت، دایکم به توورپهی و به دوو چاوی پر له فرمیسکهوه، به دواى خۆیدا پرووه ده رگای ده رهوهی باخه که رایکشام، له بهر خۆیهوه، دایکم وهکوو له گهل خۆیدا بدویت، "تهرمه کهى له مزگه وته و که چه کم بێناز له وێ که وتوو، تاوێکی تر دهیشۆن و دهیپچنهوه و له چالی ده نین، تۆیش دواى باوکه زالمه کهت ده که ویت و ساویلکانه ده چیت به دهنگی ئه وه!"

باوه پم پێ بکه مارتن، له کاتێکدا ناچار به دواى دایکدا ده پریشتم، خهم و خهفه تیک له ناو دلمه وه، ورده ورده به دهماره کانی له شمدا بلاو ده بووه وه و تا ده هات، بێزار و توورپهی ده کرم، به درێژایی ئه و پێگهیه، له بیر کردنه ودا بووم له و پروداوانه ی له چه ند کاتژمیری رابردوودا پرویان دابوو، دایکم له بهر خۆیه وه به رده وام ده گریا و ده نوو زایه وه و زوو زو ویش له بهر خۆیه وه ده ی وت، "وه ی فاته گیان، که چه جوانه مه رگه کهم، خوا تۆ له ی تۆ له و زالمانه بسه نیت."

تا کوو ده هات، هه نگاوه کانی خێراتر ده کرد، بگره تاوتاو پای ده کرد و پرووه گونده که به دواى خۆیدا پای ده کشام، به ئه سته م ئاسه واری شه قامه قیرتاو کراوه که مان ده بینى، هه موو ئه و ناوه، یه که پارچه بوو بوون به بیابان و لم دای پۆشیبوو، کاتیک گه یشتینه نزیکى گونده که، بینیم چۆن ئه و توفانه مالی جووتیاره کانیشی به سه ر یه کتردا پماندبوو، دووراو دوور دهنگی نزا و گریانیا نم ده بیست.

تا له ناو دیکه نزیک ده بووینه وه، ئاسه واری وێرانه کم زیاتر ده بینى، چووینه ناو دیکه و له مزگه وته که نزیک بووینه وه،

جووتیاره کان هه موو، به گه وره و بچوکه وه، له وی بوون، تاکوته را ده گریان و شین و پۆرپۆیان بوو، هه موو په نگزهر د و ته پوت زوای و سه روگو ڼلاک خو یتناوی دیار بوون، ده رگا و دیواری مزگه وت پووخابوو، ئه و به رده مه پمه پهی به پیش ده رگای مزگه وته که وه هه لواسرابوو، ناوی باپیره می له سه ر بوو، باوه ر بکه، ئاسه واری له و ناوه یشدا نه ما بوو، مناره ی مزگه وته که به لادا هاتبوو، دایکم هیشتا دهستی بهر نه دا بووم، بی ئه وه ی سلو له و حه شاماته ی به رده می مزگه ت بکات، خزی کرد به نیا نیا ندا و راسته وراست پوه و مردوو خانه که چوو، مردوو خانه که دوو به ش بوو، به شی پیاوان و ژنان جیا کرابوونه وه، ناو حه وشه ی مزگه وته که چه ند که سیکی لی بوو، مردوو خانه که، ئه و جیگه یه ی سه رده مانیک ئیمه چاوشار کیمان یتدا ده کرد، چه ند پیاو و ژنیک له به رده میدا راوه ستا بوون و له گه ل یه ک ده دوان، کاتیک ئیمه یان بین، هه موو بیده نگ بوون و خیرا خویان خسته لاه، دیار بوو له ژووری مردوو خانه ی پیاوانیش، ته رمی مردووی لی بوو، دایکم سلوی له وانیش نه کرد و خوی کرد به به شی ژناندا. له ژووره وه، سنی مه یت دانرا بوو، که هه رسیکیان به قوماشی سه ی دا پوشرابوون، دایکم به لای دووانی یه که میاندا هه نگاوی نا و لای دواین ته رم، که جیاواز تر له دووانه که ی تر له سه ر تاته شوره که دانرا بوو، هیشتا خوین له ملاولایه وه، له ته خته ی تاته شوره که ده چۆرا، خوینه که ی تا سه ر گونجی ئاوه پوی مه یتخانه که چۆراوگه ی به ستبوو، دایکم دهستی منی بهر دا و له پریکدا دهستی کرد به هاوار و گریان و به چه پوک به سه ری خویدا ده کیشا، نه ژنوکانی به راست و چه پی مه یته که دا دا هیشته ت و به سه ر

تاته شوره که دا نوشتایه وه، خامه سپیبه که ی له سهر ده موچاوی لا دا، بینیم، ده موچاویکی هه لئاوساو و تیکشکاو و خویناوی، له راستیدا نه مناسییه وه، چونکه شیوهی ئاسایی فاتمه ی پتوه دیار نه مابوو، راستتر، نه مده توانی له سیمای تیکشکاو ی بروانم، له دلی خوئدا وتم، "ده بیت ئهم توفانه چه ندیک که سی تری وه کوو فاتمه ی کردبیته قوربان ی؟"

تاویک بوو چه پساو و بیده نگ، له تهنیش دایکه وه راوه ستابووم، له ناخمه وه گریانیک قولی ده دا و بیزاری و توورپه بوونیکیش پریان پی نه ده دام بگرم و فرمیسه کانم برژینم، نه وسا به نه نگیم ده زانی بگرم، هه موو گیانم که وتبووه سهر ئارهق و ده له رزیم، دیار بوو له عه زهت نه و گریان به کوله ی دایکدا بوو. دوو ژنی سه ی پۆش به هه له داوان خۆیان کرد به ژووردا، خیرا ده ستیان دایه بالی دایکم و هه لیان سانه سهر پی و له تهرمه که دووریان خسته وه، یه کیک له ژنه کان وتی، "به فهرمانی ئاغا، که س بۆی نییه تهرمه که ی ببینیت و ده بیت زوو بنیژریت."

ژنی دووهم هه لی دایه و وتی، "ئیمه چاوه پوانین خوینه که ی وشک بکات، تاوه کوو بتوانین له تابووتیکی بنین، نه وه چه ند کاتژمیتریکه چاوه پوانین، به لام بهردهوام خوینی له بهر ده پوات، له قه برستانه که ی پشت ئاوایشه وه گوپی بۆ هه لکه ندراره."

له و ده مه دا نه متوانی بیر له وه بکه مه وه، ئاخو بۆچی فاتمه له قه برستانه که ی پشت ئاواپی ده نیژریت، قه برستانه که ی پشت ئاوا ی، تهنه جیگه ی مردووی جووتیاره کان بوو، دوو سه د سال ده بوو مردووانی خیزانی ئاغا، له هه وشه ی پشته وه ی مزگه وت ده نیژران، نه وه ی راستی بیت، ئیستایش له و نه ی نییه تینه که ی شتم،

دیار بوو ئه وهیش به فه رمانی باو کم بوو، بۆچی فاته ی به
مردوویش بیته ری کردبوو، نازانم بۆچی؟ تاوه کوو ئیستایش، لینی
تینه گه یشتووم.

دایکم، پاش ئه وهی جاریکی تر چوه وه بۆ لای ته رمه که ی فاته،
به سه ر یه کیک له ژنه کاندایه وه و ده ستیکی خسته سه ر
ده موچای خویناوی فاته و به ده نگیکی گریاناییه وه وتی،
"خوای گه وره تو له ی تو له و زالمانه بکاته وه، که چه نازیه که م، به
خوای گه وره ده سپیژم، مالتاوا، مالتاوا."

دایکم راست بووه وه و به ده م گریان وه هاته به رامبه رم و قوول له
چاومی روانی، "به خوای گه وره ده سپیژم، کوپه که م."
پاشان پرووی لئ وه رگیرام و به را کردن له مه یخانه که چوه
ده ره وه، به خوا له ویدا له دایکم تینه گه یشتم، ئاخۆ بۆچی
مالتاوا یی له من ده کات، دوا ی پویشتنی دایکم، تاویک بوو له
شوینی خۆم وشک راوه ستابووم و له دوو ژنه که م ده روانی، که
له و کاته دا خه ریکی پیچانه وهی ته رمه که ی فاته بوون، ئینجا
یه کیک له ژنه مردوو شو ره کان، پووبه رووم هات و به
تووپه ییه وه کردمیه ده ره وه.

سه لیم تاویک بوو بیده نگی دای گرتبوو، به رامبه ر پورتریتی سه ر
دیواره که ده سه تونه زه ر راوه ستابوو، وه کوو بیر له شتیک
بکاته وه، له سه ر جیگه که مه وه غه مگین لیم ده روانی.

پاش تاویک بیده نگی، سه لیم ئاوپری دایه وه و پرووی تنی کردم و
وتی، 'مارتن، ده زانم ئه و به سه رهاته ی بۆم باس کردیت، زوریک

له پووداوه کانی گرانن و ئازار به خشن، به لام نه وه پاستیه کائن و
تو به کهم که سیت ده یانیستیت. له دواى نه و پوژه وه، دایکم سه ری
خوی هه لگرت، تاوه کوو نه مپویش، هیچ هه والیکى نازانم،
هه رچه نده نه وسا باوکم و براکانم زور به دوایدا گه پان، به لام هیچ
سؤراغیکیان بۆ نه کرا.

به بیرم دیت نه وسا، پوژیک دواى نه و پووداوانه، دایه گه وه
وتی، "خوای گه وه ئیمه ی خوش ده ویت، که نه و دوو به لایه ی له
کول کردینه وه." مه به ستی له دایکم و فاته مه بوو.

له دواى نه و پوژه وه، له ماله که دا جیگه م پى لیژ بوو، ژنان هه به
کوپى ژنه هه لگیراوه که بانگیان ده کردم. چه ند مانگیک دواى نه و
پوژه، له گه ل به کیك له براکانم به شه ر هاتم، به بیرم نایه ت
شه ره که مان له سه ر چى بوو، وایزانم بیى وتم، "تو کوپى نه و ژنه
به ره لالا و بیگه سه سه ماکاره ی خه لکی قاهیره یه ت، که باوکم له به ر
خاترى خودا، له خوی گرت و توبه ی پى کرد و ماره ی کرد، به لام
نه وه دیسان هه له ات و ئیستا بزانه له کوئ ده ستی کردوته وه به
به ره لالایى خوی."

له پاستیدا مارتن، تاکوو نه و پوژانه یش نه مزانیبوو، گوايا دایکم
خه لکی قاهیره بووه و پیشتەر له به کیك له کلپه شه وانه کاندای
سه ماکار بووه، چه ندین جارى تر له سه ر دایکم، بیژهمانه تانه یان
لئ دام، چه ند جاریک گویم لئ ده بوو، دایه گه وه ره فاته مه به
شه ی تانه بچکوله که ناو ده برد، خوا ئاگاداره مارتن، له شه رمان
وهخته بوو ده توامه وه، له ناچاریمدا، سه رم داده خست و خۆم
بیده نگ ده کرد.

نه وسا له به کیك له براکانم بیست، گوايا فاته مه له به کهم شه وى

چوونه ناوپه ردهیدا، رازی نه بووه میژده که ی سواری بییت، نیت
نه ویش کوشتوویه تی!"

برایه کی ترم وتی، "له توفانه که دا، مالی میژده که ی به سه ریدا
پووخواه."

ئایا فاته چۆن مرد، له راستیدا، تا ئیستایش راستیه که یم نه زانی.

سه لیم هات له سه ر جیگه که، له تهنیشتمه وه دانیش و دیسان وتی،
ده زانی مارتن، له دوا ی پوژی توفانه که و مردنی فاته و
سه ره لگرتنی دایکه وه، ماله که مان هر به ویرانه یی مایه وه، نه که
ته نها خانوو و باخه که مان گورابوو، ژنه کان و پراکانیشم
په فتاریان له گه ل یه کدا و به تاییه تی له گه ل مندا وه کوو جارن
نه بوو.

نیگار

له حەوشەى بەندىخانه كەدا، له لەته خشت و وردە بەردى
 پەنگا و پەنگ دەگە پائىن، له گىرفانمان يان له دەمماندا
 دەمانشاردنەو و دزەمان پى دەكرد بۆ ژوورەكەى خۆمان، بەو
 مەبەستەى لەسەر دىوارى ژوورەكەمان، نىگارى پى بگىشىن،
 مانگى جارێك بۆ يەك كاتژمىر له نيوەپوانىكى گەرمدا، بە جيا له
 زىندانىيەكانى تر دەيانكردىنە بەر ئەو خۆره گەرمە، پۆلىسەكان
 نەياندەهيشت بچىنە بەر سىتەرى دىوارەكان، سەلىم بەدرىژاى
 ئەو كاتژمىرە بىتوچان بەو گۆرەپانەدا دەگەپا، گەرمى تىشكى
 خۆرەكە ئەوەندە بەتەن بوو، هەستم دەكرد جله شىنەكەى بەرم
 بەسەر پىستىمدا تاووتەو، هەر له سەرەتاو سەلىم ئامۆژگارى
 كردم، كە پارچە جلیك له سەر مەو بە ئالێتم، هەتا تىشكى خۆرەكە
 راستەوخۆ له سەرم نەدات، هەموو سەر و گۆياكەم ئارەقیان پىندا
 دەهاتە خوار، پێدەچوو پێوانەى گەرما لەو پۆژانەدا، دەوروبەرى
 پەنجا پلەى سەدى بوو پێت.

ئەوسا لەگەڵ سەلیم، جگە لە پۆرتریته‌کەى فاتمە، هەرچوار دیواری ژوورەکه‌مان پاک کردبوو و دیسان نیکارمان لەسەر کیشانەوه، ئەو پۆژانە پۆلیسەکان کە متر سەردانیان دەکردن و دوو پۆژ جارێک خۆراکیان پێ دەدا، ئێمەیش لە برساندا یان دەخەوتین، یان نیکارمان لەسەر دیواریەکان دەکیشا.

لە یەکیک لەو پۆژانەدا، قەرەوێڵەکه‌مان ڕاکیشابوو ناوهراستی ژوورەکه، تا بتوانین لەسەر پووی هەرچوار لای دیواری ژوورەکه نیکار بکشین، پاش پاککردنەوه‌ی لادیواریک و سەرتاپا پەنگی زەرد و سوور کردنی، ئێمە دەمانویست دیمەنى بیابانیکی لەسەر بکشین، کە ژوورەکه‌مان بەسەریدا بپوانیت، درەنگانی شەو تەواومان کرد، ئینجا هەردوو کمان چوینە سەر قەرەوێڵەکه و بەرامبەری دانیشتین و لیمان دەپوانی. نیکارەکه، هەرچەندە پارچەیه‌ک بوو لە بەتالی، بە جۆریک بوو، هەستمان دەکرد ئەولایەى دیواری ژوورەکه پووخواوە و بە هەنگاوێک دەتوانین پێ بنێنە ناو ئەو بیابانەوه، بەلام هەستیکی لا دروست کردبووین، هەردوو کمان بەرامبەری بێدەنگ بووبووین و سەرسام لیمان دەپوانی. لەناو ئەو بێدەنگییەدا، سەلیم بە دەم بیرکردنەوه‌وه وتی، 'مارتن، ئەم وێنەیه بیابانی سینام بەبیر دێتێته‌وه.'

پاش تاویک بێدەنگی، سەلیم سەری بەلادا خست، وەکوو بیه‌وێت لە بیابانەکه‌دا، لە قۆرمێک یان هەرشتیکی بگەپێت، وردەورده لە خەيالى خۆیدا نغز دەبوو، تاویکی پێ چوو، پاشان هەناسەیه‌کی قوولى هەلکیشا و دیسان وتی، 'تۆ هیچت بیستووه‌ دەربارەى جەنگی یونی سالی ١٩٦٧؟'

‘به‌لن، پټم وا بیت ناوی ټو جه‌نگم بیستوه.’

‘زیاتر به جه‌نگی ش‌ه‌ش ر‌وژ‌ه ناسراوه، به‌لام ټیمه ټوسا پټمان ده‌وت جه‌نگی جووله‌که، دواي ک‌وتاییه‌اتنی ټو جه‌نگه، له‌گه‌ل باوکم و برایه‌کمدا چووین ب‌و س‌وړاغي براکانم، که ټوسا سیان له براکانم، له‌و سالانه‌دا س‌ه‌رباز بوون و له‌و جه‌نگه‌دا به‌شدار بوون، به‌و بیابانه‌دا له ش‌هرم شیخه‌وه به‌ر‌ئ که‌وتین تا س‌ه‌ر سنووری ټیس‌رائیل، به‌لام دواي مانگیک گه‌رانمان، هیچ ه‌وال‌ئیکیانمان ده‌ست نه‌که‌وت و ناچار ب‌و مال‌وه گه‌پاینه‌وه، ټوسا س‌ی مانگیکی پ‌ئ چو، تا ه‌وال‌ئیانمان پ‌ئ گه‌یشت، دوو برام له‌و جه‌نگه‌دا کوژران و ټ‌وی تریان بریندار بوو، برینداره‌که‌یان له‌ نه‌خ‌وشخانه‌ی س‌ه‌ربازی بوو له ټیس‌ماعیلیه. ټو برایم که بریندار بوو، دواي ش‌ه‌ش مانگیک، به جیتیکی س‌ه‌ربازی گه‌یاندیان‌وه مال‌وه، ده‌ست و قاچیکی له‌ده‌ست دابوو، براکه‌م خ‌وی ټاواي ب‌و گ‌یراینه‌وه، “له‌و ه‌ریمه‌ی ټیمه‌ی ل‌ئ بووین، که زیاتر له ده‌ه‌زار س‌ه‌رباز بووین، چاومان به س‌ه‌ربازیکی جووله‌که نه‌که‌وت، له ده‌مه‌و به‌یانیه‌کی زوودا، ده‌یان ف‌وکه‌ی جه‌نگی له‌ناکاو ب‌وردومان‌یان کردین و له چاو تروکانیکدا ټو بیابانه‌یان ل‌ئ کردین به‌د‌وزه‌خ.”

براکه‌م ټوسا باسی له ه‌ه‌زاران کوژراو و بریندا ده‌کرد، به‌لام ده‌زگاکانی س‌ه‌ربازی، ټو پ‌استیه‌یان ش‌ارده‌وه. ټ‌وه‌ی ز‌وړ میزاجی باوکم و خ‌یزانه‌که‌ی ټیمه‌یان ش‌ټواند، کوژران و برینداربوونی براکانم نه‌بوو، به‌لکوو ټو یاسایانه بوون، که له سالی ۱۹۵۲دا، له‌س‌ه‌ر ر‌یک‌خ‌ستنی خاوه‌نداریت‌بی زه‌ویوزار د‌ه‌ر چووبوون، سالان‌ئیکي ز‌وړی پ‌ئ چو، تاوه‌کوو له‌و ه‌ریمه‌ی ټیمه‌دا جیبه‌ج‌ئ کران، به‌گویره‌ی ټو یاسایه، جووتیاره‌کان ه‌موو

و کەس نەیدەزانی بۆ کوێ چوو یون، ژنە تازەکە ی باوکم، ناوی
 فەریدە بوو، باوکم بە ژنبەژن هێتابووی، لەگەڵ ھاوڕێیەکی خۆیدا،
 کە ئەویش ئاغا و ھاوتەمەنی خۆی بوو. مارتن، مەبەستم لە
 ژنبەژن، یانی فاتمە شووی کردبوو بەو کابرا ئاگایە و ئەویش
 کچەکە ی خۆی بە باوکم دا بوو.
 'چۆن، تیناگەم؟'

'ژنیک بە ژنیک، یانی گۆڕینەو، ئەو بۆ وا چاوەکانت داچریوون،
 بەراز، دەلێی یەکەم جار تەشتی وا دەبیستیت! بە هەرحال، واز
 لەو بەینە، ئەوسا فەریدە تەمەنی، وەک فاتمە، سیازدە بۆ چواردە
 سالیک دەبوو، کچیکی کورتەبالای لاوازی پێوە لە بوو، وەک و
 فاتمە، پێدەنگ بەردەوام بە مالهەدا دەهات و دەچوو. ئەو ی
 ئەوسا منی زۆر بێزار کردبوو، ئەو دووبەرەکی و جیاکارییە بوو،
 کەوتبوونە نێوان ئەندامانی خێزانە کەمان، براکەمان و دایکیان
 بێڕێزانە ناوی باوکمیان دەهێنا، هەر خێزانە بە جیا بۆ خۆی
 بەشیکیان لە مالهەدا گیر کردبوو، چێشتخانە و هۆلی مالهە
 کرابوون بە چەندین بەشەو و دیواریان لەنێواندا دروست
 کرابوو، باوکم دەرگای ژوورەکە ی لەسەر خۆی داخستبوو، کەس
 نەیدەزانی ماو یان مردوو. لەو پۆزانەدا، چەند جارێک بەدزی
 هەمووانەو چوومە بەردەرگای ژوورەکە ی و پاش ئەو ی بە
 ترس و لەرزیکەو چەند جارێک لە دەرگام دا، بە دووبەلی و ترس
 و لەرزەو بانگم لێ کرد، هەتا ئەمڕۆیش، بەداخەوێم کە هیچ
 وەلامیکی نەدامەو، خوا ئاگادارە و یستم ببینم و ئەو پارە ی بە
 کریکاری پەیدام کردبوو، بیکەمە دەستێوە، و یستم تاوێک لە
 چاوی بپروانم و تەنھا جارێک ئەویش لێم بپروانیت، بمبینیت، کە

وهفام بۆی ههیه و ئاواتهکهیم ههتاوهته دی، بووم به پیاو، ئا، ئا،
تهنها ئهوهنده، ویستم باوکم بمیینت، که بووم به پیاو.

داخی کرانم، ههولهکهیم بیهووده بوو، بگره جیاواز له ههرکاتینکی
دی، له مالهکهدا ههمووان وهک غهریبهیهک کرداریان لهگهلهدا
دهکردم، دواى چهند پوژیک کهپانهوهم له کریکاری، بریارم دا
لهگهله براکانمدا نهچمهوه بۆ ئهسکهندهریه، پوژیک لهو پوژانه،
پینگه گوندی تهله عومهرم گرته بهر و لهویوه چووم بۆ شارى
ئهسیوط، له ئهسیوط، سواری شهمهندهفر بووم بۆ قاهره، بۆ
دواین جار ههمویانم بۆ ههتاوهتایه بهجی ههشت.

'بهراست، یانی تا ئهمرۆیش، هیچکام له کهسوکارت نهدیونهتهوه؟'
'نهخیر، ئهو سالانهی له قاهره ژیا، بهردهوام چاو بۆ دایکم
دهگیرا، بهلام بهداخهوه، نه مبینیهوه، خواى کهوره ئاگای لێیه،
پوژیک بهسهرمدا تینهپهپیوه، بیر له باوکم و دایکم و بهتایبهتیش
فاتمه نهکهمهوه.'

'ئهى ديهاتیهکی وهکوو تو، چۆن بهتهنیا ژيانت گوزهراند، له
شارینکی کهورهی وهک قاهره دا؟'

'زیاتر له سێ سال، وهکوو مندا، شهوانه دهگریام و
دهکروزامهوه، ئهوهنده غهریبی ماله کۆنهکه مانم دهکرد،
بهردهوام ههستم دهکرد نهخۆشم و دهواى دهرم تهنها
کهپانهوهمه بۆ ناو کهسوکارم و ماله کۆنهکه مان، ههر ئهوهیش
بووه هۆی ئهوهی به ماددهی هۆشبهروه گیرۆده بيم.'

'بهراست؟'

'بهلێ، چهندین سال تهواو له ژيان بێ هیوا بووبووم، بهلام به
هۆی چهند کهسێکهوه، که لهسهه شهقامهکانی قاهره بووبوون به

هاوړېم، توانیم جینگه و کارم دهست بکه ویت و واز له و به لایه بهینم، له دواى ټو کاره مه وه، که پاککردنه وه ی یانه یه کی شه وانه بوو، به داخه وه، تنها سځ مانگیکى خایاند، پاشان دیسان بیکار و بیجینگه مامه وه، چونکه ټو دوو هاوړپټیه م، که جینگه یان کردم وه و کاریان بځ دوزیمه وه، ناویان دهر چوو بځ سهفه ر و چوون بځ سعودیه بځ کریکاری، دواى پوښتنى ټو وان، منیش چاوم لښ کردن و له زوربه ی نووسینگه کانی قاهره، ناوی خوم بځ سهفه ر تومار کرد، به لام هرگیز نام نه هاته وه، زوری پښ نه چوو بوومه هاوړپټی ټادم، خاوه نی ټم چاویلکه یه م، لای خوی جینگه ی کردم وه و فیری نووسین و خویندنه وه یشی کردم، پټشتر بوم باس کردیت، له راستیدا هر ټویش پټنمایى کردم خوم فیری زمانى ټینگلیزی بکه م و کاری پټیه ری، بځ ټو بیگانانه ی دپنه قاهره، بکه م، ټادم که سیکى زور لیزان و زیرهک بوو، به پاستی زور شتی لیوه فیر بووم.

سه لیم سه ری داخست و دهموچاوی نایه نیوان هه ردوو ټه ژنوکانه وه، پاش تاوټک بیده نگی، دهستی کرد به گریانیک، که هه موو گیانی پټوه ی ده لهرزی، به جوریک، له سه ر قهره ویله که به ر بووه وه و ټه ژنوکانی داهیشته سه ر زه وییه که، ټه وه نده به قولی ده گریا، هه ناسه ی له سه ر سنگیدا توند ده بوو، به دهم گریان وه، زوزوو قول ده کوکی، وه کوو بلینى ټازاریکی سه ختی هه بیت، به رده وام دهستی به سه ر سنگ و شانه کانیدا ده هیتا، ټو دیمه نه کاری تن کردبووم و ماسولکه کانی له شم گرژ بوو بوو، له ناخمه وه بیزاریه ک شه پولى تووړه بوونیکى بځ پوخسارم ده هیتا،

بئ ئەوئى ھەستى پىن بىكەم بىنىم دلتۇپى چەند فرمىسكىكەم بەسەر
 پوومەتەكانمدا غل بوونە خوارەو، دانەویمەو بەسەر سەلیمدا و
 دەستىكەم بە شانیدا ھىتا، نەمتوانى بەدىار سەلیمو پابىنىم،
 ھەستام و لەژىر دۆشەكى جىگەكەمدا كەرەستەى نىگار كىشىيەكەم
 دەرھىتا، كەتەنھا چەند لەتە خشتىكى سوور و زەرد بوو، چوومە
 بەرامبەر پۆرتىتەكەى فاتمە و دەستم كرد بە تۆخكردنەوئى
 ھىلەكانى. من لە سەلیم بىئاگا ماپووم و سەرنجەم لەسەر ھىلە
 شىویندراوھەكانى دەموچاوى فاتمە پاگرتبوو، بە دەستىك توند
 شانى گوشیم و وتى، 'وامەكە.'

بئ ئەوئى ئاوپى لى بدەمەو، لەبەر خۆمەو و تەم، 'بۆچى نا؟'
 دىسان سەرشانى گوشیم و توند وەرى گىتپام بەلای خۆیدا، بە
 توورەییەو نەپاندی بەسەرمدا، 'حرام علیك، بە پەواى نابىنىم،
 تىدەگەیت لىم، لەبەر خاترى خوا و پۇحیانەتى فاتمە.'
 'ئەوئەندە ترسى ئەو خاویەت لە دلدايە، ھىچ شتىك بە خۆت پەوا
 نابىنىت.'

چاوى لى زىت كردمەو و ئارەق لە پووى دەچۆپا، زووزوو
 لىوى دەگەست و دەستى خۆى دەگووشى، ھەموو گىيانى لە
 عەزەرتدا دەلەرزى، چەند جارێك شانى ھەلتەكاند، بئ ئەوئى
 بتوانىت ھىچ بلىت، پالىكى پىتو نام و وەلاوئى نام، لەپى دەستى
 بە پقەو ھىتا بە پوخسارى پۆرتىتەكەى فاتمەدا، پاش ئەوئى
 تەواو دىسان شىواندى. چاوە تەپەكانى داخست و بە كووپەكووپ
 خۆى گەياندە سەر قەرەوێلەكە و پاكشا و بىدەنگ خۆى گرمۆلە
 كرد.

ھىزى توورەبوونىك لە ناخمد، ھەموو گىانمیان بە گەرمى ئارەقى

خۆى خوساند، تاوئىك لەنىوان سەلىم و پۇرتىتەكەى فاتمەدا
وشك پراوەستام، دەمويست تىيگەم، پرسىياري زۆرم لە سەلىم
هەبوو، بەلام ئەو ئەوەندە تىكشكاو و زەلىل ديار بوو، نەمتوانى،
وشەيەك چىيە، پووبەپرووى بيدركىنم.

لە كاتىكدا لەولاي پۇرتىتەكەى فاتمەو دەستم كرد بە كىشاني
نىگارىكى نوئى، چاويكم هەر لەسەر دەم و چاوە شىوتىندراوەكەى
فاتمە بوو، نىگارى سروشتىكم لە خەيالدا بوو، سروشتىك، كە
پۇحم ئاشنا بوو بە پەنگ و فۆرم و هيلەكانى، پىشتىر بىرۆكەى
وام بە خەيالدا نەهاتبوو و كارم لەسەر نەكردبوو، هونەر نەبوو
بەلامەو، وىنەى سروشتىك، هاوشىوہى خۆى، دووبارە بكەم، بە
هونەرم دەزانى، پەنگ و پارچەكانى ئەو سروشتە بكەم بە
كەرەستەى كارەكانم و بە تواناي خەيالم تىكەليان بكەم.

دايكم هەموو جاريك دەى وت، 'كاتىك دەست دەكەم بە كاريكى
نوئىم، دەمەوئىت ئەوەندە وزەى تىدا بەكار ببەم، تا تەواو خۆم لە
وزە، لە خەيال بەتال بكەمەو، بە جۆرىك، كە بپهتيز و كەنەفت لە
بەردەمى كارەكەمدا بكەوم، هەتا پۇژى دوايىش، بىئاگا بم لەوہى
ئاخۇ پۇژى پىشوم چىم كردوو و چ تابلۆيكم كىشاو.

ئەوسا ئەوەندە غەريبىي ئەو سروشتەى ھۆلەندام دەكرد، پىگر
بوو لەبەر تواناكانى خەيالمدا، هەر بۆيە نىگارى ئەو سروشتە،
وہكوو خۆى لە ئازارەكانى ئەو، ساميان لە بەنديخانەكەم
دەكردەو.

ئەو پاش نيوەپۆيە، سەلىم لەسەر جيگەكەى، بەدەم گريان و
هەنسك ھەلكىشانەو، خەوى لى كەوت، لە دەماودەمى ئەو
ئىوارەيەدا، نىگارى سروشتى ھۆلەندام تەواو كرد، تاوئىك بوو

بێدەنگ بەرامبەری پامابووم، بە خەيال بەناويدا پياسەم دەکرد،
دەنگی سەلیم لە خەيالەكەمی دابڕیم و گێڕامیەوێ بۆ ناو ژووری
زیندانەكە، نەختی خاوەبووبۆو، تامی دەمی كەمی گۆپابوو،
لەسەرخۆ وتی، 'مارتن، زۆر بەلامەوێ جوانە.'

سەلیم لەسەر قەرەوێلەكەوێ هاتبوو سەر ئەژنۆكانی و سەرسام
لە نیکارەكەمی دەپوانی، پاش ئەوێ هات و لەلای شانمەوێ
پاوێستا، لێی پرسیم، 'بۆ پەنگی لە بیابان دەچیت؟'

'ئەوێ هۆلەندایە، پاست دەكەیت، پەنگی بیابانی گرتوو، بۆ
زانباریت، سەلیم، پووناکی خولقینەری پەنگەكانە، ئەو پووناکی و
بەهیزی تیشکی خۆرێ لێرە هەیه، کاریکی وای كردوو، كە ئەو
دیمەنی هۆلەندایە من كێشامو، هاوشێوێ بیابان بیت، هەول
بە خۆت بە خەيال فۆرم و هێلەكانی پەنگ بكە.'

'چ پەنگێك؟'

'هەر پەنگێك بیت، كە خۆت بەلاتەوێ جوان بیت، دەزانیت سەلیم،
تیشکی خۆر كاتێك لەو پەنجەرەیهوێ دەدات لە پووی ئەو دیوارە،
بۆ نموونە، پەنگی ئەو بیابانەم زەردباو كردوو، ئەوێ خۆی لە
بنەپەتدا هەموو پەنگێکی تێدایە، جگە لە پەنگی زەرد، بەلام
شەوقی پەنگی زەرد دەداتەوێ و ئێمە وەكوو زەرد دەبینین،
بیگومان کاریگەری تیشکی خۆر و پووناکی، لە شویتێكەوێ بۆ
شویتێکی تر دەگۆڕیت، هەر بۆیە پەنگەكانیش گۆڕانکارییان
بەسەردا دیت، دەزانیت سەلیم، لە دوو سەد سالی پابردوودا،
زۆریك لە هونەرمنەدە شێوێكارەكانی ئەوروپا، بەتایبەتی لە
ولاتانی ترەوێ بۆ نیکارکێشان هاتوون بۆ هۆلەندا، چونکە
پووناکی و تیشکی خۆر زۆر تاییبەت دەیگریتەوێ و پەنگەكان

جیاوازتر دهنوینن و گونجاوه بقو تهو مه بهسته.

'پهنگ هر پهنگه و پهنگی تهو دنیاویه، که خوی گوره
خولقاندوویه تی، هر تهو خوایهش دوو چاوی به من به خشیوه،
که بیانینم.'

'کام چاو؟ تهگر تهو چاویلکه یه یئادهم نه بووایه تو نهک پهنگ،
به لکوو تهو دنیاویهش که خواکهت بوو خولقاندوین، نه تده بینن.'

'نا نا، نه قام، خو من کویر نیم.'

سهرم بقو له قاند و به پیکه نینیکه وه لیم پروانی، سه لیم پرسیی،
'مارتن، له کتوه فیزی نیگارکیشان بوویت؟'
له دایکمه وه.'

'به راست، دایکت؟'

'به ل، دایکم هونه رهنه ندی شیوه کاره.'

'ته ی باوکت.'

'بارکم، من تهنا کوپی دایکم.'

'تیتاگه، یانی باوکی خوت نه بینیه، مردوه، یان، چون؟'

'گوو بگره سه لیم، تهوه تو چندين جار پرسیری باوکت لی
کردم، نازانم چونت بقو باس بکه، کاتی خو ی له تاقیگه یهک، له
نه خوشخانه ی شاری ته مستردام، چنند دلویک شه هوه ته له
مندالانی دایکمه دهنینن، بهو شیوه یه دوو گیان ده بیت و پاش نو
مانگ، منی ده بیت، خویشی نازانیت تهو شه هوه ته له کام پیاو
گیراوه.'

سه لیم چاویلکه که ی له چاوی داکند و دهستیکی به ده موچاویدا
هینا و به سه رسامیه که وه وتی، 'خوی گوره توبه، باوه نا کهم
به راست بیت، تو یاری به ته قلی من ده که یت.'

'به لئ، به راستمه، بهو شیویه بووه، ههلبه ته ئه وهیش ههلبژارنی
 دایکم بووه، نهک من، بهلام ههردهم ئه و مافهم بهو پهوا بینیه و
 هه رگیز سه رزه نشتم نه کردووه، ئه وسا که مندال بووم، پرسیارم
 زۆر لئ دهکرد، پاشان که گه وره بووم، تیگه یشتم.'
 'یانی، یانی تو، بمبووره که وا ده لیم، یانی تو زۆلیت؟'
 'زۆل، زۆل، چهند وشه یه کی بیمانایه...'

برسیتی

له نیتوان شیشه ژهنگاوییه کانه وه، که دیمه نی بیابانه کیان له
پیشچاوماندا له تلهت دهکرد و بیتاکانه ریگهشیان به بای شهوانیش
دهدا به ئاسانی ژووری زیندانه که پر بکه ن له سه رما و شتی
خویان، له گهل سه لیم بتهیوا و برسی، بیدهنگ لنی که وتبووین.

چهند مانگیک بوو، زور که م خوراکیان پی ده داین و به لوعی
ژووره که یشمان پوژ نا پوژیک ته نها یه ک کاتزمیر ئاوی پیدا
ده هات، ده مبینی چون جهسته مان پوژ له دوا ی پوژ داده پزا.
پولسه کان به ده گمه ن سه ردانیان ده کردین، هینده یان خوراک پی
ده داین، که نه مرین، به لام هه موو شه و پوژیک، مردنمان به
چاوی خومان ده بینی، برسیتی به جوریک کاری تی کردبووین،
هاوشیوهی ئازهلک بیرمان ده کرده وه، زور جار به گاگولکی به
زه ویی ژووره که دا له ورده نان ده گه راین، ههستی بۆنکردنمان
ئه وهنده تیز بووبوو، ده مانزانی له بالاخانه ی به ندیخانه که دا چ

خۆراکیک دەخوریت، بە چاوی کراوەوە خەونمان بە خواردنەو دەبینی و لەگەڵ سەلیم، تەنیا باسی چێژی خوادنمان دەکرد.

لە برساندا ماسوولکەکانمان پووکابوونەو و پاستەوخۆ پێستمان بە ئێسقانەکانمانەو نووسابوو، لە بێ ئیتامینیدا، قۆرمی لەشمان تێک چوو بوو، قژمان دەپروتایەو، ددانەکانم دەئێشان و پووکم ئەوەندە ئاوسابوو بە بەردەوامی ناو دەمیان پڕ دەکرد لە خوێن و زەرداوی خۆیان، هینزی ئەوەم تێدا نەبوو بتوانم بۆ سەر جینگەکم سەر بکەم، لەتەنیشت سەلیمەو لێی کەوتبووم، لەو پۆژانەدا، دوو پۆلیس لە دەمەوبەیانیدا لەخەو پایان پەڕاند، هیشتا چارم هەل نەبریبوو، کە ئەوان بە جووت بەلەکانیان توند گرتبووم، بەدوای خۆیان، بە زەویەکەدا بۆ دەرەوێ ژووری زیندانەکە کێشیان کردم، ئەژنۆم لە زەویەکە دەخشا، بێ ئەوەی هەست بە ئازاریان بکەم، بردمیانه ژوورێک و لەسەر کورسییەک دایان نام، ژوورەکە مێزێک و کورسییەکی تریشی تێدا بوو، خۆم لەسەر کورسییەکە بۆ ڕاگیر نەدەکرا، ناچار بووم پال بدەمەو و خۆمی لێ درێژ بکەم و سەرم بنێمە سەر قەراغی پشتهوێ کورسییەکە.

پاش تاویک بێدەنگی، یەکیک لە پۆلیسەکان لەپشتمەو و ئەوی تریان بەرامبەرم ڕاوەستابوو، پۆلیسەکان دەستیان کرد بە قسەکردن لەگەڵ یەکتەدا، هەر چەند هەناسەیەکی پێ چوو، کابرایەکی درێژی ڕەقەلێ سەر سپیی سمی لێوژی لوت زل، کە سەیری دەموچاویم دەکرد، لەپیشدا لووتیم دەبینی، خۆی کرد بە ژووردا و هاتە بەرامبەرم و ڕاوەستا، بە ئینگلیزییەکی ڕەوان لێی پرسیم، 'چییە، چی ڕووی داو، بۆ نەساغیت؟'

به بیزارییه که وه لیم پروانی و پیم وت، 'وام زانی بۆ لپیچینه وه
 منتان بۆ ئیره هیتاوه، نه ساغیکه یشم، نه وه خوتان هۆکارین.'
 پیتش نه وهی وه لام بداته وه، ههردوو پۆلیسه کهی کرده دهروه وه
 ده رگای ژووره کهی داخست، خۆی به سه رما نوشتانه وه و به
 دهنگیکی نزم، 'من له پۆلیس و نهفسه ری لپیچینه وه ده چم، نهی
 کویتیت نهو چاکه ته سپیهی به رم نابینیت، من پزیشکم، پزیشک،
 هه ی بیتیشک.'

پیتش نه وهی وه لامی بده مه وه، شانی گرتم و له سه ر کورسییه که م
 راستی کردم وه، چاکه ته شین و چلکنه کهی له به رمدا دامالی،
 گوینگری پزیشکییه کهی کرده گوئی و دهستیکی به سنگمه وه و به
 دهسته کهی تری، که گوینگره کهی له ناو بوو، له راست و چه پی
 پشتمی خشانده و دانا، داوای لێ کردم پر به سییه کانم هه ناسه
 هه لبمژم و هه ناسه بده مه وه، له کاتیکدا له پشکنیم ته واو بوو،
 چاکه ته کهی له به ر کردم وه و له به ر خۆیه وه پرسیی، 'ده زانیت تو
 له کویتیت؟'

'به لێ، له کاو له یه ک، به ناوی ولاتی میسر.'

'نه خیر، تو به هه له دا چوویت، ولاتی میسر بوونی نییه، باشتروایه
 بلتیت، به ندینه خانه یه ک له پۆژه ه لاتی ناوه راست، له مه به ستم
 تیده گه یه ت؟'
 'نه خیر.'

'ده زانیت، ئیمه هیتده ی خۆمان به عه ره ب ده زانین، نیوهینده
 سۆزمان بۆ به میسر بیوونی خۆمان نییه، نه وه یش کیشه ی هه موو
 دانیشتووانی ولاتانی پۆژه ه لاتی ناوه راست و دونیای عه ره بییه،
 پانتاییه کی به رفراوانمان له سه ر نه م گۆی زه ویه داگیر کردوه،

پانتاييهڪ، ڪه مڙوڻهڪان تهنها ٻڌ مردن تي ايدا دهڙين، نهڪ ٻڌ
ڙيان، ۽ هو پڙوڻهڪلاتي ناوهڪاسته ۽ ڙاڙي ۽ ندامي جهسته
پريهتي له ڙاڙي ۽ هو جهنگه پيروزانهي هه زاران ساله، بگره
تاڪو ۽ مڙوڻيش، هر بهردهوامن.

تاوڻيڪ بيدهنگ بهرامبهرم راوهڪستابو و لڻي دهروانيم، له ناو
جهڪمهجهي ميڙهڪهيدا، بوتليڪ ڙاوي دهريئا، ڪورسي پشتهي
ميڙهڪهي هئا و له بهرامبهرم دانپشت، له گيرفانڪيدا، چنگيڪ
حهبي زهردهباوي دهريئا و دهستي بهرو پووم راگرت، ڻينجا به
دهستهڪي تريشي، بوتله ڙاوهڪهي دامي و به پووخوشييهڪهوه
وتي، ۽ هو هه بانه بگره، ههبي ڦيٽامينن، ڻيستا دانهيڪيان بخو و
هواني ديڪه قاييم هه لگره.

ڪاتيڪ بوتله ڙاوهڪه و هه بهڪانم لڻ وهر گرت، بي ترس و
دوودلي، دهنگيڪ هه به له نيو دهم نا و دوو قوم له ڙاوهڪه دا،
ڙاوهڪه خوڻ و لينجاوي ناو دهم و ڦوپگمي له گهل هه بهڪه دا ٻڌ
ناو گه دهم رامالي، ماسوولڪهڪانم دهستيان ڪرد به له رزين، له
ڪاتيڪدا جاري ههستهڪانم مهستي چيڙي ڙاوهڪه بوو، پزيشڪه
لڻي پرسيم، ۽ ڙاڙا پٽيان وتوويت به چ تاوانيڪ بهند ڪراويت؟

شانم لڻ هه لتهڪانندن و نه مدهڙاني چ وهلاميڪي بدهمهوه، ۽ هو
ديسان وتي، ۽ هو به برياري دادگاي بالاي قاهيره بهند ڪراويت، له
ڪاتي بريارداني دادوهريشدا، خوٽ ڙاماده بوويت، ياني چي ده لڻيت
نازانم؟

۽ به لڻ، ٻڌ دادگايهڪيان برهم، به لام نازانم ڪام دادگا بوو، لهو به ناو
دادگايهش، هه موو لڻدوانهڪان به زماني عهريهي بوو.

۽ هو ٽو و هوانهڪي له هاوپهگهڙي ٽون، له ياساي ميسردا دوو

شیوه سزاتان پی دهریت، یان هلواسین، یان زیندانی
ههتا هتایی.

'هاورپه گهزی من؟ هوله ندیت مه بهسته؟ بۆ...

'به هه حال، تۆ به دوو تاوان سزا دراویت، یه کهم، سهر به
دهزگای نهئینی مۆسادی ئیسرائیلیت، دوو هه م، فهله ستینییه کت
کوشتوو.

سهرم ئه وه نده قورس بووبوو، ملم توانای راگرتیم نه مابوو،
پیلووی چاوم، بێ ویستی خۆم بهری بینیمیان دهگرت، ده مویست
وهلامی بدهمه وه، بهلام بیرم کرده وه، که پیشتر ئه وانه م هه موو
بیستبوو، به لکو ته نها داواکارییه کم ههیه، ئه ویش قونسولخانه ی
هوله ندام بۆ ئاگادار بکاته وه، به وه ی من لیرهم، به لام نازانم بۆ رام
گۆری، به ساردیییه که وه پیم وت، 'نازانم باسی چی ده کهیت.'

هه ستایه سهر پی و به رام بهرم دهستی کرد به گه پان، له بهر
خۆیه وه وتی، 'من، له سالی ۱۹۶۶ دا، وه کوو سهر بازی برینپنج، له
جهنگی دژی جووله که به شدار بووم.'

له پێگدا قسه کانی بپی و به رهو پووم هات، له پیشمدا نوشتایه وه
و به توورپه ییه وه قۆبچه ی چاکه ته سپیه که ی ترازاند و سنگی لێ
پووت کرد، تالی تووکه لوول و سپیه که ی سهر سنگی، که له
قژی سهری درێژتر و چرتر بوو، به سهری په نجه کانی تاله
مووه کانی لا دان و له سهر ته ختی لای راستی سنگی، ئاسه واری
برینیکی کۆنی نیشان دام و وتی، 'سهیر بکه، سهیر بکه، ئه وه تا،
ده بیینیت، ئه وه ئاسه واری گولله ی تفهنگی جووله که یه، ئه وسا من
وه کوو شیر، ههر وه کوو شیر، له و جهنگه دا به شدار بووم، گیان
له سهر دهست به خۆیم بهرگرم له نیشتمان که م کرد، به داخه وه،

ئەو جەنگەمان بە جۈلەكە دۇراند. دەزانىت بۇچى دۇراين؟
چۈنكى زۇرىنەمان، تىدەگەيت لىم؟ زۇرىنەمان نەھاتبووين بۇ
ئەۋەى بەرگىرى لە مىسر بگەين، نەخىر، بەلكو زۇرىنەمان
ھاتبووين بۇ جىھاد، جياۋان، زۇر جياۋان لە من و ھاۋىرانم،
ئەۋان ھاتبوون تا لەو جەنگە پىرۋزەدا بەشدار بېن، ھاتبوون بۇ
ئەۋەى بكوژرىن بە دەستى جۈلەكە، تاۋەكوو بەھەشت بە
خوئىيان بگېن، ئەو نامرۇقانى ھىچ ھىۋايەكەن بە ژيان، بە
مۇقايەتى، بە ۋلات نىيە، بەلكو ھەموو كار و كرەۋەكەيان
لەپىناۋى پاش مردنيانە، پاشەپۇژ، پاشەپۇژ، ۋەكوو خوئىشان
زۇر دۇنيا بن لىتى، ئەۋانە، من ناوم لى ناۋن بەھەشت دزەكان،
تىدەگەيت لىم، بەھەشت دزەكان، ئەۋان ھۇكار بوون كە ئىمە
چەندىن جار بە جۈلەكە دۇراين.'

پاش ئەۋەى ھاتەۋە بەرامبەرم و لەسەر كورسىيەكەى دانىشتەۋە،
بەردەۋام بوو، 'كاتىك قوتابى بووم، لە ھەموو سەرھەلدانەكانى
ئەۋسادا بەشدار بووم، زىاتر ۋەكوو كەسىكى پۇشنىبرى لىبرال،
خەنم بە مىسرىكى سەر بەخۇى دىموكراتەۋە دەبىنى، باۋەر بگە،
ئىمە ھەموو سەرھەلدانەكانمان جۇش دا، ئىمە دەنگ و پەنگ و
ھىزى ئەۋ سەرھەلدانانە بووين، سەرەنجام، چەند دەستە و
كەسىك بە خواستى خۇيان ماناى پاستەقىنەى شۇپش و
سەرھەلدانەكانيان كۇپى و لە چوارچىۋە گرت، ھەر لە سەرەتاۋە
جمال عبد الناصر خۇى بەتەنھا ھەموو بېيارەكانى دا و ئەۋ پىگر
بوو لە بەردەم پەيۋەكردنى دىموكراتىدا، بە پىرۋزكردنى ناسر
لەبەرامبەر ئەۋ سەرەكتەنەى بەدەستى ھىتابوون، زۇر گران
لەسەر ئىمەى خەلكى مىسر كەۋت، ئەگەر لە سەرەتائى شۇپشى

سالی ۱۹۵۲دا حورمه تی دیموکراتیی تیدا بپاریزرایه، نهوا که سی شیاو له جینگه و پۆستی شیاودا داده نران، مه به ستم، نه گهر سیاسیه به تواناکانی پارتی جیاوازه کانی نهوسا بیکار نه کرانیه و له به پتوه بردنی ولاتدا به ختیان بهر بکه وتایه، چونکه نهو سیاسییانه دهستیان هه بوو له سه رکه وتنی شوږشدا، نه گهر نیستا له سه رته نجامی نهو شوږشه بپروانین، نهوا تیده گهین نهوسا جمال عبد الناصر چ ناهه قیه کی بهرام بهر به گهلی میسر کرد.

زیاتر له کاتژمیری پزیشکه که قسه ی بۆ کردم، برسیتی و بیهیزی به جۆریک به خۆیان هه خه ریکیان کردبووم، زوو زوو ئاگام له قسه کانی نهو نه ده ما و نه مده توانی بهردهوام گوینان لئ بگرم، هه رچه نده هه ولم ده دا چارم کراوه بی و بیوچان لئی بپروانم و جار جاریش سه رمی بۆ بله قینم، نه وه ی زیاتر له خه یالمدایه بیت، له کوتاییدا وتی، 'ده مێکه چاوه پروانی پۆژیکی وه کوو نه مپۆم، پۆژیک، که هه موو گهلی میسر به یه ک دهنگ هاوار بکات ئیتر به سه، نه مپۆ له سه رجه م شاره کان، به تاییه تی له قاهره، زیاتر له ملیۆنیک که س دژی دهست له لات، دژی سیاسه تی دهست له لاتنیک چه قه به ستووی دیکتاتوری پۆژه له لات، پژاونه ته سه ر شه قامه کان، خۆپیشانده ران مانیان گرتوه و بویرانه داوای گوپینی دهست له لات ده کهن، داوای شه ست سال، نه وه بۆ یه که مین جاره، گهلی میسر، هه شتا ملیۆن مرقوف، داوای شه ست سال، له نیوسه ده زیاتر بیدهنگی و قبولکردنی هه ژاری و ژێردهسته یی، دهنگی لینه بیت و داوای مافه کانی خۆی بکات، شه ست سال، ته مه نیکه!'

زوو زوو به قۆلی چاکه ته که ی ئاره قی ناوچه وانی دهسری، دهنگی

گۆزا و تاویک پشتی تی کردم و چند جاریک به دهستی
دهموچاوی هه لگلوفت، زۆری پی چوو، تاوهکوو به سهر خۆیدا زال
بوو، به دهموچاویکی ته رهوه ئاوری لی دامه وه و لی پرسیم، 'پیم
بلئ، سه لیم چۆنه؟'

'تاوهکو منیستان هینا بق ئیره، مابوو!'

'مردن به و ناویریت، خه می سه لیمت نه بیت، پیتش ئه وهی تو بیت
بق ئیره و له و ژووردها بیت به هاوهلی، ئه و زیاتر له بیست
جاریک هه ولی خۆکوشتنی دابوو، ئه وه ماوهیه که بیدهنگه، من و
ئو، پاش ئه وه موو سألهی پیکه وه زیان له م کاوله یه دا، وهکوو
دوو مارمیلکه ی پیری ئه م بیابانه مان لی هاتوه.'

بیحه وه سه له لیم ده پروانی، چند جاریک ویستم قسه کانی پی بیرم
و داوای لی بکه م بکه ریننه وه بق ژوورده که م، له و کاتانه دا به
حه ژمه تیک ده رگای ژوورده که کرایه وه و به رپوه به ری به ندینخانه که
له ناو ده رگا که وه بانگی له پزیشکه که کرد و پاشان به په له په ل
لیی دا رپوشت، له و کاته دا کابرای پزیشک چند وشه یه کی
ئاواسته ی پۆلیسه کان کرد، که هیتشتا له و دیو ده رگا که وه
راوه ستابوون، پۆلیسه کان به دهم قسه کردنه وه، ئه ملاولایان لی
گرتم و ده ستیان نایه بنیالم و به نیوه هه لگرتن و پاکیشان،
که یاندمانه وه ژوورده که م، سه لیم له و دیو ده رگای ژوورده که وه،
وهکوو چاوه پروانم بوو بیت، قنج راوه ستابوو، یان وهکوو پیشه ی
هه می شه یی، ده یزانی که ی پۆلیسه کان ده گنه به رده رگای
ژوورده که مان، پۆلیسه کان له و دیو ده رگا که وه و له به رپتی سه لیمدا
دایان نام و لییان دا رپوشتن، به گاگولکی و سکه خشکی خۆم
که یانده سهر جیگه که م، سه لیم چند جاریک له سهر یه ک پرسیی،

‘بۆ ئوۋەندەت بىن چوو؟’

ئوۋەندە لەسەر ئو كورسىيە پەقە دانىشتىبوم، لەتاو ئازارى
ئىسقاھەكانى قىنگم و پىشتم، نەمدەزانى چۆن وەلامى سەلىم
بەدمەو، بە بىزارىيەكەو و تەم، ‘ئو پزىشكە ئوۋەندە درىژ دادپە.’

‘ئوۋە بە من مەلى، خۆم چاكى دەناسم، ئو كافرى بىتىنە.’

دەستىم كەرد بەگىرفانى چاكەتەكەمدا و ھەندىك لە ھەبەكانم
دەرھىتا، دەستىم بەرەو پوۋى سەلىم پاكەرت، پىم و ت، ‘پزىشكەكە
ئو ھەبانەيشى دامى.’

سەلىم بە دوو پەنجەي دەنكىكى لى ھەلگرتن و خىستى دەمى و
وتى، ‘باوې بگە مارتىن، من لەوۋەتەي لىرەم، پىم وا بىت زىاتر لە
دە كىلۆم لى خواردوۋە، ھەرجارىك دەچم بۆ لاي ئو سەگبابە،
دوای چەند كاتژمىرىك چەنەبازى و قىسەي قۆر، لە شىۋەي
باوكىكدا چىنگىك لە و نوقلانەيش دەكاتە گىرفانمەو.’

‘ھەوالىشتى پرسى.’

‘ۋەك سەگ بىتۈپىت، ئو سەگبابى بىباوېپەي مەناققە.’

‘باسى سەرھەلدان و ئالۋىزى بارى سىياسى دەكەرد.’

‘لەكۆي، لە ھۆلەندا؟’

شانىكم دادايە سەر جىگەكە و خۆم ۋەر گىترايە سەر لا، لەبەر
خۆمەو و تەم، ‘ھۆلەنداي چى، لىرە، لە مىسر.’

‘سەرھەلدانى چى، باوې بەو كابرايە مەكە، ئو بىمىشكە ئىستائىش
خەن بە پەنجا سال لەمەو بەرەو دەبىتتە.’

‘تۆ بلىت ئەم كەمتەرخەمىيەي پۆلىسەكان، پەيوەندىي بەوۋە
نەبىت.’

‘الله اكبر، تەنھا بە كاتژمىرىك و دوو دەنك ھەب، چاك مىشكى

تیک داویت، ئەو بە ھەزاران کاتژمێر چەنەى بۆ من داو، یەک زەرە چییە کارى تۆ نەکردووم. کەمتەرخەمى پۆلیسەکانیش، ئەو بە بریارى بەپۆتەبەرە، دیارە پارەى پتۆیستە، ئەو دزە.
'کارتیکردنى چى، ئەو تۆ باسى چى دەکەیت، باوەر بکە لە بىزارى گيانى خۆمدا، گویم لە نیوەى قسەکانیشى نەبوو.'
'باشتر.'

'لێشى پرسیم بۆ نەساغیت، چۆن ئەو زانیویەتى نەساغم.'
سەلیم سەیریکی کردم و پێکەنى، 'من بە پۆلیسەکانم وت، کە تۆ لە سەرە مەرگدايت.'

سەیریکی سەلیم کرد و پێکەو داماڵە قاقای پێکەنین، ئەو ئیوارە، کاتیک پۆلیسیک خۆراکی بۆ ھێتاین، خۆراکە جیاواز و دوو ھێندەى پۆژانى پتۆشوو دەبوو، لەگەڵ سەلیم، بێدەنگ لە یەکترمان دەپوانى، ئەو شەو وەکوو شتیکم بێر کەوتیبێتو، دیسان گەرماو و سەر قسەى پزیشکە و لە سەلیم پرسى، 'تۆ بلێ ئەو پزیشکە راست بکات، گویا لە تەواوى میسر خۆپیشاندا ن بیت، وەکوو ئەوێ ئەو باسى لێو دەکرد، زیاتر لە ملیۆنیک خۆپیشاندا لە شارى قاھیرە مانیا ن گرتوو و داواى گۆرینی دەسەلات دەکەن.'

'دەزانیت چى، مارتەن؟ تێرمان خواردوو و خەمى وەرگمان نەماو، بۆ دەمەتەقن و کات بەسەربردنى ئەم شەومان، باسى ئەو پزیشکە سەگابەیش خراپ نییە، لە بێدەنگى باشترە.'

'ئەگەر وا بیت، بەو شیوەى پزیشکە باسى لێو دەکرد، یانى ئەگەر گۆرینی دەسەلات لە ئارادایە.'

'یا حبیبی، گوێ لە من بگرە، تکایە، تکایە، ملیۆنیک

خوپيشاندەر له م ولاته، به دوو پوليس بهريان پي دهگيرئ و به
شعق بيت يان به قسه ي خوش، پازييان دهكهن و دهياننيزنه وه بو
مالي خويان.

له چاوي سهليم رواني، پيش شهوي من قسه بكم، شه وتي،
دهليم، مارتن، تو له مردن دهترسيت؟
زوريش.

ياني هزت دهكرد نه مر بوويتايه؟
نهخير، خواستي نه مري، شهوپهري خوپه رستيه، كه دهليم له
مردن دهترسم، مه بهستم شه ونيه، ته مه نا دهكم شه ونده بژيم، تا
چاوم به چهند كه سينكم بكه ويته وه.
مه بهستت دايكه؟

به لي، به تاييه تي دايكم.
له مه وه بيدهك بووين و ههريه كه مان به پيگه ي خوي كه وتينه ناو
گومي خيالي پابردوومان وه و تا خومان لي كه وت، يه كتريمان
نه دواند.

ياساغ

دەستبەسەركردنم لەنێوان ئەو چوار دیوارەدا، بە جۆریك
 وروژاندبوومی و کاری لە هەستەكانم كردبوو، شەوان خەونم
 بەو خۆراكانەو دەبینی، كە ئەوسا دایكەم لێی دەنان، پۆژانە
 ماتەمینی دای دەگرتم و وینەی ناتەبا و غەریب بە پۆحم لە
 خەیاڵدا دەر دەكەوتن، گریتم لە سروەی با بوو، پێش ئەوێ لە
 بیابانەكەو هەلبكات و نەسیمی خۆی بە پووی بالاخانە
 بەندینخانەكەدا بدات، شەوانە وەك بزن كاویژم دەكرد، بەو
 چێژانەوێ لە پابوردوومدا بەر زمانم كەوتبوون، بە خەیاڵ و لە
 خەونەكانمدا، لەگەڵ كارمن لەبەر پۆشنایی مانگدا بەپووتی لە
 بیابانەكەدا لێك دەئالاین، لەدوای پەحەتبوونمان، بەدریژایی شەو
 بێدەنگ لە ئەستێرەكانمان دەپوانی. بەیانینیش لە عەزەت بۆنی
 شەهوەت و ئارەقی لەشم بەئاگا دەهاتمەو، بە جۆریك، ژووری
 زیندانەكەم پڕ دەكرد لە بۆن و بەرامی خەونەكانم.
 بەبیرم دێت، سەلیم بەیاننیهك لەو بەیاننیاانە بانگی كردم، 'چییه

مارتن، دیسان خەوی تەرت بینووه؟ بەراستی ئیرەییەت پێ دەبەم،
بەبیرم نایەت کە ی بۆ دواجار خەونم بینییەت.

بەدریژایی ئەو پۆژە، سەلیم لەسەر جینگەکە ی پال کەتبوو، لەبەر
خۆیەوه گۆرانێی دلتەنگی دەچەری و جارجار هەناسە یەکی قوولی
هەلدەکێشا.

پۆلیسەکان ئەو بەیانێیە بۆ پشکنین نەهاتن، لەسەر جینگەکەم
دانیشتبووم و لە پەنجەرەکەوه لە بیابانەکەم دەپوانی، ئەوەندە
هێزم تێدا نەبوو، تا بانگیک لە سەلیم بکەم و بەیانی باشیکی لێ
بکەم.

لە بیرکردنەوهدا بووم، بەلکرو کاریک بکەم ئەو بێدەنگییە ی
نێوانمان بشکێتم، ئەوەی لەو دەمەدا لێم دەپوانی، دیمەنی دووبارە
و چۆلی بیابانەکە بوو، ئەو دیمەنە ی پەنجەرەکە بووبوو بە
چوارچێوە بۆی، هەمان دیمەنی پۆژەکانی پیشوو، پۆژانە بە
خەیاڵ خۆم پەنگم پێ دەدا، پەنگێک، کە هەستی بینینم غەریبی
دەکرد.

لەسەر جینگەکە ی خۆمەوه بانگم لە سەلیم کرد، 'گۆزەران چۆنە؟'
لە بەر خۆیەوه و بە دەنگێکی تێکشکاو، 'مفیش حاجە.'
وەلامێک، سەلیم لەوپەڕی بێزاریدا لەگەڵ مندا بەکاری دەهێنا،
دوای ئەوەی لەسەر قەرەوێڵەکە دابەزیمە خوار، بینیم سەلیم
لەسەر دەم لێی کەوتبوو، چاویلکەکە ی لەتەنیشتیەوه دانابوو، پاش
ئەوەی لەلایەوه دانیشتم، لێم پرسسی، 'ئەوه چییە؟'
بێ ئەوەی لێم بپروانیت، لەبەر خۆیەوه، 'مارتن ئازارم زۆرە،
لەجیات ی میز و گوو، خویتم لەبەر دەپوا، هەست دەکەم هەموو

ئەندامەكانى ناو لەشم داڤزاون و بوون بە خوڤن، دەترسم
دواساتى ژيانم بىت، پوڤم لە جەستەى ماندوو و داڤزاومدا
بىزارە، پوڤ كىشەكەم، ئىزرائىل، بەپۆهە بۆ لام.

ئەو تۆ باسى چى دەكەيت، تەنها مېروولە دەتوانىت ئەو
هەستەيان هەبىت، ئىمەى مەرۆف ئەوئەندە پەيوەندىمان لەگەل
پوڤى خۆماندا بەهێز نىيە، هەتا بزائىن كەى دواساتى پوڤ
دەرچوونمانە لە جەستەمان. مېروولەكان پىش مردىيان، دەنگىك لە
جەستەيانەو دەر دەچىت، ئەوئەش ماناى ئەوئە ژيان تەواو، لە
كاتى بىستنى ئەو دەنگەدا، جەنگاوەرەكان دىن و لاشەى ئەو
مېروولە بۆ دەرەوئەى شارەكەيان دەبن.

ئەى بەراز، ئازار كوشتى، تۆ باسى چىم بۆ دەكەيت؟ مېروولەى
چى و شتى چى!

باسى ئەوئەت بۆ دەكەم، كە وەكوو مەرۆف بىر بەكەتەو و لە
ماناى مردن برونىت.

سەلىم بەدەم گرىيان و هەنسك هەلكىشانەو، ئەترسم، زۆر
دەترسم، كە لاو بووم، لە جەنجالى كۆچە و كۆلانەكانى قاھىرەدا،
خوا و ئىمانم لى و ن بوو! ئاخ، چۆن نەقامانە ئەم دونىا و ئەو
دونىايىشم لەدەست خۆم دا.

سەلىم، تۆ چاوەكانت پەن لە ترس و گومان، باوەرپىكىش لە ترس
و گومانەو سەرچاوەى گرتبىت، درۆكردنە لەگەل خودى خۆتتدا،
تۆ بى ئەوئەى باش بىرى لى بەكەتەو، قسە و پەفتارى ئەوانى تر
دەجووتەو، دەزانى چى سەلىم، دلىيا بە من و تۆ و فلىتك و
مېروولەيەك و بەكتريايەك، وەك يەك بەشمان پى دەبەرىت و يەك
خوامان هەيە، يەك پاشەپوژ چاوەرمانانە، ئەوئەش تەنها مردنە.

سهلیم به‌دهم گریان‌وه لیم راپه‌ری و راست به‌رام‌به‌رم هاته سه‌ر
چۆک، به‌ توورپه‌یه‌وه وتی، 'مارتن، نامه‌وێت گویم له‌و قسه
بیمانا‌یانه‌ت بیت، ده‌مت دا‌بخه و بێ‌ری‌زی مه‌نوێته، هه‌ی به‌راز.'

ده‌ستی به‌ قه‌راغی قه‌ره‌ویله‌که‌وه گرت و له‌پێش‌مدا چا‌که‌ته‌که‌ی
له‌به‌ر خۆی دا‌ک‌ه‌ند و پانتۆله‌که‌ی تا سه‌ر ئه‌ژنۆکانی هێتایه‌ خوار،
له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی، 'سه‌یری‌کم بۆ بکه، بزانه بۆ ئه‌وه‌نده ئازارم
دیت و به‌رده‌وام خوینم له‌به‌ر ده‌رواته؟'

له‌ کونی پاشه‌پۆیه‌وه و به‌دری‌زایی بر‌به‌ری پش‌تی، تا سه‌ر
ناوشانی، بووبوو به‌ برین و خوین و زه‌رداو‌یان لێ ده‌چۆ‌را،
داوام لێ کرد له‌سه‌ر جینگه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌م رابک‌ش‌یت، پارچه‌یه‌ک
سابوونی سه‌وزمان هه‌بوو، که‌ چه‌ند مانگی‌ک پێش ئه‌و پۆژه،
سه‌لیم له‌ پزیشکه‌که‌ی وه‌ر گرت‌بوو، ویستم سابوونه‌که‌ له‌به‌ر
به‌لوعه‌که‌دا تو‌زیک ته‌ر بکه‌م، به‌لام به‌لوعه‌که‌ له‌ قو‌رگی من و
سه‌لیم وشک‌تر بوو، ئه‌وسا ئه‌وه‌م به‌بیردا هاته‌، که‌ می‌ز چه‌ندی‌ک
کاری‌گه‌ری له‌سه‌ر برین هه‌یه و پاکی ده‌کاته‌وه، به‌لام سه‌لیم
ئه‌وه‌ی قبول نه‌کرد، هه‌ردوو‌ک‌مان چه‌ند تفی‌ک‌مان له‌ سابوونه‌که‌
کرد، پاشان له‌ برینه‌که‌ی سه‌لیم هه‌لسووی، به‌ قی‌ز و بێ‌زی‌که‌وه،
زووزوو هیل‌نج‌م ده‌دا. ته‌رایی هه‌ردوو دیوی سابوونه‌که‌م له‌
برینه‌کانی سه‌لیم هه‌لسووین، له‌و ده‌مه‌دا، له‌ ده‌نگی کردنه‌وه‌ی
ده‌رگا‌که‌ راپه‌ریم، چوار پۆلیس به‌ شه‌پ‌زه‌یه‌وه خۆیان کرد به‌
ژووردا و راس‌ته‌وخ‌ق په‌لاماریان دا‌ین و با‌لبه‌ستیان کردین، دیار
بوو ئیمه‌ بیتا‌گا بووین، پۆلیسه‌کان له‌ ده‌لاقه‌ی سه‌ر ده‌رگا‌که‌وه،
تاوێک بوو لێ‌یان روانی‌بووین.

ئه‌و پۆژه، به‌پو‌وتی له‌ ژووریکی تاکه‌که‌سی ک‌رام، پینم وا بیت

سهلیمیش هه مان دهردی منی لی به سه ر هات.

ژووریک، که پانتاییه که ی ته نها مه تریک دووجا بوو، یه کپارچه
بویاخی رهش کرابوو، بی په نجه ره، ئه وه ی توژیک هه وای به و
ژووره ته نگه به ره دهاد، ته نها ژیر ده رگا ئاسنه که بوو، هه ر له
پتیه بونی پاشه پۆ سنگیان گرتم، سه تلنکی رهش له سووچیکه وه
دانرابوو، پر بوو له پاشه پۆ، به به رزی زیاتر له شهش
مه تریکه وه، گلۆپنکی ره شتاله ده گرا، که ئه ویش بهر شه پۆلی
رهنگی رهش که وتبوو، سنووری پرووناکیه که ی چهند مه تریک
تیپه بیان نه ده کرد، دوو پۆژ له و ژووردها مامه وه، له و دوو
پۆژدها، یه ک جار چاوم لیک نا و خه وم لی که وت، کاتیک
به خه بهر هاتمه وه، به چوارده وری خۆمدا په له قاژیم بوو، دهستم
ده کوتا، ههستم ده کرد له هه وادام، هه موو گیانم نیشتبوو هه سر
ئاره ق و هه ناسه م توند بوو بوو، ههستم به سییه کانم ده کرد، که
چۆن له سه ر سنگمدا هه لئاو سابوون، خیرا ده م و لووتم به درزی
ژیر ده رگا که وه نا و چهند قومیک هه وام هه لمژی، له خه یالی
خۆمدا وتم، 'ئه مه ئه و ژووره تاکه که سییانه ن، که سه لیم باسی
لنوه ده کرد.'

یه که مین جارم بوو پینگه م تئیان بکه ویت، به لام سه لیم سه دان
شه و پۆژی تئیاندا به سه ر بردبوون.

کاتیک پۆلیسه کان بردمیانه وه بۆ ژووره که ی خۆم، چاوم هینده
ئازاری ده هات، ته نها گلۆپی ژووری زیندانه تاکه که سییه که م
ده بین، دوو پۆژنکی بی چوو، تاوه کوو بهر چاوم پرووناک بووه وه
و توانیم به رپی خۆم ببینم. له و پۆژانه دا، کوپنکی لاوی چاکه ت و
پانتۆل له بهری پیکپۆش، له گه ل دوو پۆلیس خۆیان به

ژووره کهمدا کرد، نه سلاوی لی کردم و نه خوی پی ناساندم،
 نه وهنده لیم هاتبووه پیشه وه، هالاوی گهرمی هه ناسهی دهیدا به
 پروودا، چاوی دابچری و به دهنگیکی بهرز و به زمانی ئینگیزی
 پیی وتم، 'نیربازی، پهفتاری وا قیزهون لیره وهکوو تاوان
 دهینریت، له پوژانی داهاتوودا، لپیچینه وهتان له گه لدا دهکریت، تو
 مارتن سه له مو، له گه ل سه لیم عومه، سزای گران دهدرین.'

مالی خهونه کانم

دهستم له دهستی دایکم هه لپیکابوو، له سهه کهناری دهريا، پیکه وه به پتی پتی پیاسه مان دهکرد، شه پۆلی ناوه که تاوتاو ته پایی خۆی به پوی پتیه کانماندا ده دا، شنه بایه کیش هالاو و گهرمی و سویراوی له ده ریا که وه ده هیتا و دهیدا به پروماندا، دایکم نهیدواندم و منیش مهست و سهه رسام بووم به وهی دهستم له ناو دهستیدا بوو، بیدهنگ له ته نیشتی وه ده پۆیشتم.

کاتیک له و خه وه به ناگا هاتمه وه، ههستم به گهرمی و بۆنی میز دهکرد، کاتی چاوم هه لپری، بینیم سنی پۆلیس به سهه رمه وه راوه ستابوون، میزبان به ده موچاو و شان و ملما دهکرد، راپه ریم و له سهه ر جیکه کهم خۆم لی راست کرده وه، بی نه وهی هه چیان پی بلیم، نه وانیش سیقۆلی دایانه قاقای پیکه نین و به ک به به تانییه کهم پاشماوهی میزه که یان سهی و زنجیری پانتۆله کانیان داخسته وه، به ده م پیکه نینه وه، ژووره که یان به جی هیشته و ده رگا که یان به داوی خۆیاندا داخسته.

حهفتهیهک بهسەر جیاکردنهوهم له سه‌لیمدا تێپه‌ریبوو، هه‌ستم به‌ ته‌نیاپی ده‌کرد، بێ سه‌لیم، ته‌نیاپی ده‌ستی نابوو هه‌ینه‌قاقام، به‌ جو‌ریک غه‌ریبیم ده‌کرد، که به‌رده‌وام له ده‌رگاکه‌م ده‌پوانی و چاو‌ه‌پوانی بووم.

ئهو پو‌ژه‌ی پو‌لیسه‌کان به‌ گه‌رمی و سو‌ی‌راوی میزه‌کانیان به‌ئاگیان هه‌تنامه‌وه، جل‌وبه‌رگه‌کانم هه‌موو دا‌کهن‌دن و به‌سەر قه‌راغی په‌نجه‌ره‌که‌مدا دان، به‌د‌ری‌زایی ئهو پو‌ژه، به‌دی‌ار به‌لوعه‌که‌وه هه‌ل‌کو‌ر مابووم، چاو‌ه‌پوان بووم به‌ل‌کو‌ر پ‌ر به‌ چنگم ئاوی پ‌یدا ب‌یت و سەر و گو‌یلاکم له ب‌ونی میز پاک بکه‌مه‌وه. له ده‌ماوده‌می ئی‌واره‌دا بوو، له کاتیکدا گو‌یم نابوو به‌ ده‌رگای ژووره‌که‌وه، گو‌یم له هات‌وهاواری به‌ندکراو و پو‌لیسه‌کان ده‌گرت، ورشه‌ ورشی به‌لوعه‌ی ژووره‌که‌م، پ‌ر به‌ قو‌پگی قووی له ئه‌رزه‌که ده‌کر، ده‌ستم له‌به‌ریدا پان کرده‌وه و پاش چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک، ئاو پ‌ژانه ناو له‌پی ده‌ستمه‌وه، به‌د‌ری‌زایی ئهو شه‌وه، به‌لوعه‌که ئاوی لی نه‌پ‌را، به‌تانی و د‌ۆشه‌ک و جل‌ه‌کانم شو‌ردن، ئینجا ناچار بووم چه‌ند کاتژمی‌ریک به‌پو‌وتی به‌رمه‌ سەر.

پو‌ژی د‌وای ئهو پو‌ژه، پو‌لیسه‌کان نه‌هاتن ب‌و پش‌کنین، ده‌ماوده‌می ئی‌واره، جیاواز له پو‌ژانی پ‌یشوو، له په‌نجه‌ره‌ی سەر ده‌رگاکه‌وه ده‌ستیک قاپ‌یک خ‌وراکی ب‌و پ‌اگرت‌م.

ئهو پو‌ژه ب‌یده‌نگییه‌کی ترس‌ناک بالا‌خانه‌ی به‌ندین‌خانه‌که‌ی داگرت‌بوو، له نیوه‌ی شه‌وی د‌وای ئهو پو‌ژه‌دا، وه‌کوو کاتژمی‌ری سفر دیاری کرای‌یت، له ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌یه‌ک پ‌اچله‌کیم، هه‌ستم و له‌پشتی ده‌رگاکه‌وه خ‌ۆم مه‌لاس دا، گو‌یم گرت، له هه‌موو

لایه‌که‌وه هاتوهاوار بوو، ده‌نگی به‌ریه‌ککه‌وتنی ئاسن و به‌رد و دار ده‌هات، پټده‌چوو شریخه‌ی ته‌قه‌کان له‌ودیو ده‌رگای ژووره‌که‌ی منه‌وه بوو بیت، زۆری پټنه‌ چوو، له‌ژیر درزی ده‌رگا‌که‌وه ژووره‌که‌م پپ بوو له‌ بۆ‌کپووز و دوو‌که‌لکی خنکینه‌ر، ناچار بووم پارچه‌ جلینکی کۆنی سه‌لیم ته‌ر بکه‌م و له‌ ده‌م و لووتمه‌وه بیئالینم، چوومه‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ و له‌پیش په‌نجه‌ره‌که‌دا دانیشتم، به‌رده‌وام چاوینکم له‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌ بوو، ئاخۆ که‌ی ده‌کریته‌وه و نه‌ینیی ئه‌و پووداوانه‌م لا ئاشکرا ده‌بیت، ئه‌و نا‌ئارامیه‌، به‌دریژایی ئه‌و شه‌وه به‌رده‌وام بوو. له‌و کاتانه‌دا بیرم له‌و پووداوانه‌ ده‌کرده‌وه، که‌ پیشتر سه‌لیم باسی لیوه‌ کردبوون.

سه‌لیم پووداوینکی ئه‌و به‌ندینه‌خانه‌یه‌ی ئاوا بۆ‌ گیرامه‌وه:

‘ده‌ سالی‌ک پیش ئیستا، هه‌موو به‌نده‌کراوه‌کانی ئه‌م به‌ندینه‌خانه‌یه‌ مانمان له‌ خواردن گرت. ئه‌و مانگرتنه‌، نزیکه‌ی مانگی‌ک به‌رده‌وام بوو، ده‌یان به‌ندکراو له‌ ژووره‌کانیاندا له‌ برساندا مردن، کاتیک ئیمه‌ بریاری به‌تال‌کردنه‌وه‌ی مانگرتنه‌که‌مان پراگه‌یانده‌، ئه‌وسا به‌پێوه‌به‌ری به‌ندینه‌خانه‌که‌ بریاری دا سزیمان بدات، سزاگه‌یشی ئه‌وه‌ بوو، که‌ حه‌وت پۆژ خۆراک له‌ هه‌موو به‌ندکراوه‌ مانگرتووه‌کان بپ‌یت، ئه‌وسا مانگرتووه‌کانیش ناچار بوون، گوشتی له‌شی هاو‌پئێ مردووه‌کانیان بخۆن.’

گویم لێ بوو له‌ پا‌په‌وی به‌ندینه‌خانه‌که‌دا و له‌ودیو ده‌رگای ژووره‌که‌مه‌وه، ده‌نگی پا‌که‌پا‌که‌ بوو، ده‌نگی لێدانی ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کان، تا ده‌هات، زیادیان ده‌کرد، به‌ جۆری‌ک، هه‌ستم ده‌کرد له‌ودیو ده‌رگای ژووری زیندانه‌که‌مه‌وه، شه‌ر و پێک‌دادان بوو، له‌ ده‌ستی راستمه‌وه، هاوار هاواری به‌ندکراوه‌کانم گوئی لێ بوو، به‌

ناوازه و به کۆرس، یۆچان الله أكبر، الله أكبریان بوو، له لای
 راستیشهوه، دهنگی میلهتانهوه و تهقهکانم دهیست، به جۆریک،
 جگه له ههستی بینیم که دهرگا ئاسنهکه پێگر بوو له پێشیدا،
 دهمزانی له بهندینخانهکه دا چی پووی داوه، ژوورهکه م پپ بووبوو
 له بۆنی ئاگر و بارووت و خوین، چاوه پروان بووم ئاخو که ی
 ده رگای ژووره که م والا بییت و منیش له گهل بهندکراوهکانی تری
 ناو بهندینخانهکه دا بهشدار بم، بهشدار بم له ناڤه زایی ده رب پین،
 بهلام گومانیک خه ریک بوو پوحمی ده خوارد، گومانیک، له
 غه ربییمه وه سه رچاوه ی گرتبوو، به جۆریک هیزی له پێکانم
 برپیوو، جومگه ی ههستی مرقفانه می ده کړوژت، له هه مان کاتدا
 بهردهوام له بیرکردنه وه و پلان داناندا بووم، ئه وی ئه وسا به
 خه یالما ده هات و به خۆم ده وت، 'تۆ بلییت هیزیکی تووڤه له
 دهسته لات، دابییتی به سه ر ئه م بهندینخانه یه دا و دارو به ردی ئه م
 کاوله یه له ڤه گورپیشه وه تیک بدات، یان پێده چیت دیسان مانیان
 گرتبییت، تۆ بلییت ئه وهنده نامرؤف و جیاواز خواز بن میان له و
 مانگرتنه بییه ش کردبییت و ئه و خۆپه رستانه ته نها سه ربه سستیان
 به خویان بویت، له وانه یشه یه کیک له بهندکراوهکان له پۆلیسیک
 هه لگه رابیته وه و په لاماری دابییت، به و کرداره ی، دهسته لات ی تووڤه
 کردبییت.'

سنی پۆژ بوو، ڤووداوهکان بهردهوام بوون، ئه و سنی پۆژه
 پۆلیسهکان نه هاتن و خۆراکیان پی نه دام، ئه وه ی جیگه ی
 سه رسوورمانم بوو، به لوعه که بهردهوام ئاوی له بهر ده پزیشت،
 ڤووداوهکان برسیتیان له بیر بردبوومه وه، ژووره که یشم قانگ

درايوو به دووكل و بۆكرووزيكي خنكینه، ناچار پارچه جلیكم
تهه دهكرد و له دهموچاومهوه پنچا، لهسهر جینگه بهرزكه،
دهموچاوم خسته نتيوان شيشی پهنجهرهكهوه، ئهوهنده دووكل له
ژوورهكهدا بوو، له نهومی سهروهوی قهرهوتلهكهوه، دهركای
ژوورهكهم نهدهیینی، له پهنجهرهكیشهوه، جگه له بیابانهكه، هیچی
ترم لیوه دیار نهبوو.

پۆزی چوارهه، ههواي ژوورهكهم له دووكل و بۆكرووز پاک
بووبوهوه، بهردهوام گویم له دهنگی بهندکراوهکان بوو، بانگیان
دهكرد و دهركا ئاسنینهکانیان دهکوتا، ئهونده برسیم بوو، توانای
بینیم کز بووبوو، ئهژنۆم به راست و چهپدا دهنوشتانهوه، پاش
ئهوهی تاویک له پۆرتریتهکهی فاتههم روانی، هیزم دایه بهر خۆم
و لهو دهووبهره چند پارچه خشتیکم دۆزینهوه و خۆم به
دیواری لاشانی فاتههدا ههلهسارد و دهستم کرد به
توخکردنهوهی، لهسهر شانهکانیهوه، ئهو چارشیتوه پهشهم
لهبهريدا پاک کردهوه، که لهی دهستی سهلیم بهسهریدا
کیشابوویان، سنگ و مهکهکانیم دیسان پرووت دهر خست، پیلوی
چاویم پهش کرد و لهج و لیویم پهنگی سوور کرد، ئاراستهی
روانییم گوپی بۆ سهه جینگهكهم، پاش ئهوهی له بیتیزیمدا خۆم
پس پانهگیرا و له زهوییهكهدا تاویک اینی كهوتبووم و له
پۆرتریتهكهم دهروانی.

لهپریكدا به خهیاڵ گهپامهوه بۆ پۆژانی سهردهمی مندالیم و
هیزیکی نادیاریش له ناخمدا هیتامیه سهه چۆك و به لهته
خشتهکانی ناو دهستم، نیکاریکی لهسهه زهویی ژوورهكه هی

کیشام، نیکاری ناو خه یاله کانم، ئه و خه یاله ی به در یژیای ته مه نم،
 سه رقالی تاوتویکردنی بووم، بگره زیاتر له هه رکاتیکی تر،
 تامه زرۆی کیشانی نیکاریکی له و شیوهیه بووم، ئه و سا له سه ر
 زه ویی ماله وه مان و قوتابخانه و گه په ک، خوویهکی سه یری
 سه رده می مندالیم بوون، هه رچه نده کاتیک گه وره بووم، ئیتر
 په نگ و فۆرمی ئه و خه یاله م له سه ر ئه رز نیکار نه کرد و
 گوێزماوه بق سه ر که نفاس و سه ر پووی دیواره کان، ئه و پۆژه
 له ناو ئه و هه موو دوودلی و برسیتی و کیتیه رکیتیه م له گه ل
 وه یشوومه دا، به در یژیای ئه و پۆژه، له سه ر پووی ئه رزی ژووری
 به ندینه خانه که سه رقالی کیشانی ئه و نیکاره بووم، ده مه و ئیواره،
 کاتیک هه ستم ده کرد ئیتر ناتوانم هیلێ بق زیاد بکه م و کاری من
 ته وار، به هیزی دواوزهم، خۆم گه یانده سه ر جیکه که م و له ویوه
 له فاتمهم ده پوانی، نیکاره که ی له سه ر زه وییه که کیشابووم،
 دلنیا ییه کیان به دل و ده رووندا ده هیتا، ئه و نیکاره ی مالیک بوو،
 مالیک، که به ره می خه یالی چه ندین سالم بوو، مالی نیو
 خه ونه کانم، مالیک بوو به م شیوهیه، "له خه یالهدا، به ته واوی ولاتدا
 گه پام، سه رجه م شار و دیهات و دارستان و که ناری ئاوه کان
 چه ووم، ئاخۆ کوێ گونجاوه، دوا ی زیاتر له سالیک گه پان و
 بیرکردنه وهم، پارچه یه ک زه ویم له نزیکه ده ریا هه لبژارد، چه ندین
 هیکتار به چه ارده وریدا چۆله وانی. نه مالیک، نه داریک، نه
 به رزاییه کت نه ده بیینی، له وێ، له و زه وییه دا، مالیکم دروست کرد،
 دیواره کانی له شووشه، یانی مالیک پر له په نجه ره، ده رگا کانی
 قوماشی په نگا و په نگ، به دیواره کانیدا له جیاتی گلۆپ مۆمدانم پێدا
 هه لواسیبوو، مالیک، که ته نها به شه وقی مۆم پووناک ده بووه وه،

یهک نهۆم و تهنه‌ها میزیک و دوو کورسی و چهن‌دین شووشه‌ی
 شه‌رابی تیدا بوو، له‌گه‌ل دوو په‌رداخ‌ی پوونی مل درێژ. پاره‌وی
 ماله‌که‌م ئه‌و هه‌لمه‌تانه‌م تیدا پ‌اخستبوو، که له سه‌رده‌می مندالیمدا
 بۆ ئه‌و مه‌به‌سته کۆم کردبوونه‌وه. پ‌ له تابلۆ و وینه‌ی ئه‌وسا و
 ئیستام، یانی مالیک، هاوشیوه‌ی وینه‌ی ناو خه‌ون و خه‌یاله‌کانم.

له ته‌واوبوونی ماله‌که‌مدا له بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌ودا بووم، ئاخۆ ک‌ی
 بانگه‌یشت بکه‌م بۆ سه‌ر خوانی خۆم، ک‌ی شایانی ئه‌وه بیت، پ‌ی
 بنیته ناو مالی خه‌ونه‌کانمه‌وه، له‌گه‌ل ک‌یدا شه‌ویک، تهنه‌ها شه‌ویک
 به‌سه‌ر به‌رم، له‌گه‌ل ک‌یدا پ‌تیک شه‌راب نۆش بکه‌م. ته‌مه‌نیکم
 به‌ته‌نیا گوزه‌راند، ه‌یشتا ه‌ر له هاوه‌لێک یان ئازیزیک ده‌گه‌رام،
 له‌و پ‌ۆژه‌وه‌ی کارمنم ناسیوه، ده‌توانم بلێم، ئه‌و پ‌ۆژه‌ی کارمن
 وه‌کوو سه‌روه‌ی بایه‌ک هاته ناو ژیانمه‌وه، سات و پ‌ووداوه‌کانی
 ئه‌و پ‌ۆژه، هه‌زاران جار له خه‌یال‌مدا دووباره بوونه‌وه، ئیستایش
 بیگومان ئه‌و، تهنه‌ها له‌گه‌ل ئه‌ودا، من به‌خته‌وه‌رت‌رین مرۆفی ئه‌م
 سه‌ر زه‌وییه‌م، ک‌ی هه‌یه خه‌ونه‌کانی وه‌کوو من هاتیب‌ینه‌ دی، ئه‌و
 پ‌ۆرت‌ریت‌ه له‌چارچ‌ینه‌ نه‌گیراوه‌ی هه‌میشه له پ‌یش‌چاومه، ئه‌و
 پ‌وخساره‌ی ئه‌و، تاوێک له چاوه‌ پ‌ه‌ش و ق‌ژه لوه‌له‌که‌یم پ‌وانی،
 تاوێک به‌ خه‌یال ده‌ستم به‌ ق‌ژ و لاملی پ‌ووتیدا ه‌ینا، تاوێک
 سه‌رتاپا خۆم له‌جه‌سته‌ی پ‌ووتی هه‌لسووی، پ‌اشان ده‌ستی
 ئازاره‌کانیم له‌ناو ده‌ستم نا و به‌دوای خۆمدا به‌ره‌و پ‌ووی
 ماله‌که‌م برد.

ئه‌و شه‌وه، له‌وه ده‌چوو له‌گه‌ل ئه‌ودا دوا به‌ختم بیت، له‌به‌ر
 پ‌ووناکیی مۆمه‌کاندا ده‌ستم له‌ناو ده‌ستی ناو توند له‌ئامیزم گرت،
 لیۆم به‌سه‌ر پ‌وومه‌تیدا ه‌ینا و پ‌ۆحیم به‌ ته‌پ‌یی هه‌وه‌سم ناو دا،

پیکه وه له گه‌ل ده‌نگی نه‌غمه‌ی شنه‌بایه‌کی ده‌ریاکه، پشه‌کانمان
به‌دوای پتی یه‌کدا ده‌خشاندن و خۆمان له‌ بالای یه‌کتری ئالاندبوو.
تا نیوه‌شه‌ویکی دره‌نگ، بی ئه‌وه‌ی هه‌چمان وشه‌یه‌ک چیه‌
بیدرکینین، خۆمان با دا و سه‌مامان کرد.

ژهنگ

دهمزانى له كویم و بۆچى له ویم، به لام پروداوهكان به ره و
 كویم ده به ن و چەندى تر ده میتمه وه، بیئاگا بووم.
 پیش سپیته، له خه و پابوووم، هیشتا ئاسه وارى خه یال و
 خه ونه كانى دوینی شهوم تاوتوئ ده کرد، كه میک سه رم وه لا نا و
 چاوم برییه یه کیک له شیشه كانى په نجه ره كه، له سه ره وه بۆ
 خوار، تا بۆیه كه ی به ری کوتایى پی ده هات و دامینى ژهنگاوی
 ده ستى پی ده کرد، وه کوو ئه و ژهنگه به دامیندا پڑاییت، نیکام
 له سه ر پریشكى ژهنگیک پاگرت، ئه وهنده به سه رنجه وه لیم
 ده پروانى، وه کو به ویت هه موو وه لامى پرسیاره كانم له ویدا
 بینمه وه، نازانم بۆ له و خاله راده مام، پیده چیت ئه وسا له پروی
 ژهنگ هه لاتووی ئه و پارچه ئاسنه وه، ژهنگى ناخى خۆم په ی هین
 بردییت.

له دهنگى لیدانى ده رگای ژوورى زیندانه كه م پاپه ریم، هاشان
 له ناکاو ده للاقه ی سه ر ده رگاكه والا بوو، ده ستیک پارچه

به تانییه کی گراوییی لیوه فری درایه ژووری، پاش چهند
 هه ناسه یه ک دوشدامانم، هیزم دایه بهر خۆم و به تانییه
 گراوییه که م پراکیشایه بهر به لوعه که، که هیشا به خوږ ناوی له بهر
 ده پوشت. پاشان چهند جاریک بانگم کرد، 'یاناس حرام علیکم!'
 ئەو دپرهی بهردهوام له سه لیمم ده بیست، له کاتی بیزاری و
 توپه بوون و تهنگانهیدا، بهردهوام دووباره ی ده کردهوه، بیرم له وه
 ده کردهوه، ئاخۆ چۆن بتوانم ئەو ده للاقه یه یی سه ر ده رگا که بگرم،
 که له دیوی ده ره وه داده خرا، ویستم قهره ویله که م پراکیشمه
 بهردهمی ده رگا که و بینیم به بهر ده للاقه که وه، به لام هه رچه ندیک
 هیزم له خۆم کرد، هیزی ئەوهم تیدا نه بوو، نه متوانی ته نانه ت
 قهره ویله که یش له جیگه ی خۆی بجوولینم، ناچار بووم پام گۆری
 و پاشماوه ی به تانییه سه وتاوه که م لوول کرد و له گونجی
 ئاوه پۆکم ئاخنی، به لوعه که ئەوهنده ی ئاو پيدا ده هات، زۆری پین
 نه چوو ئاو گه یشته دامینی ده رگا ئاسنه که، به مه بهستی ئەوه ی
 ئەگه ر دیسان ئاگریان فری دایه ژووری، بکه وپته ناو ئاوه که، به
 هه مان شیوه ی پۆژی پیشوو، چهند پارچه جلیکم ته ر کرد و
 چووم له قاتی سه ره وه ی قهره ویله که دانیشتم، به جۆریک، که له
 په نجه ره ی سه ر ده رگا که وه دیار نه بووم، بهردهوام چاویکم له
 ده للاقه ی سه ر ده رگا که م بوو. کاتیک بۆ جاری دووهم له
 ده للاقه ی سه ر ده رگا که وه که سیک ده موچاوی خۆی نیشان دام،
 دیار بوو زۆری له خۆی ده کرد، تاوه کوو ناو ژووره که م ببینیت،
 لیم پوانی، پشینکی سه ر قژاوی گهنم رهنک، له وه ده مه دا گویم
 لی بوو چهند که سیک له بهر ده رگا که مه لیدوان و مشتومریان
 بوو، یه ک یه ک ده موچاویان ده خسته ناو ده للاقه که و له

ژووره وه یان ده پروانی، پوخساری ئه وانه ی لیمه وه دیار بوون، هیچیان له پۆلیسه کان نه ده چوو، چونکه له ماوه ی ئه و ساله دا، پۆلیستیکم نه بینییوو پشی هه بیته و قژی دریژ بیته، دلنیا نه بووم له وه ی ئاخو خۆم بشارمه وه لێیان یان بانگیان لێ بکه م و پێان بلیم، 'منیش لێره به ند کراوم و تکایه ده رگا که م بشکێنن و بزگارم بکه ن.'

له و ده مه دا، بێهووده له خۆم ده پرسى، 'له چی ده ترسم، تۆ بلی ئه مانه له پۆلیسه کان بیه زه بیتر و نامرۆقتر بن؟'

گوپم دایه به ر خۆم و له سه ر قه ره وێله که دابه زیم، به ترس و له رزیکه وه، دوو مه تریک له دووری ده للاقه ی سه ر ده رگا که وه راوه ستام، ئه وه ی ئه وسا له و په نجه ره بچوکه وه بینیم، چه ندین ده موچاوی گه نم په نگ و په شتاله و تووکن بوون، هه موو ده موچاوه کان تووپه و بیزار دیار بوون، له کاتیکدا ئه وان هیشتا له گه ل په کتری سه رقالی قسه کردن بوون، له خه یالما ده چه ند دیتریکم ئاماده کردبوو، تا پێیان بلیم، نازانم بۆ رام گۆپی و له ناکاو پرووی ده مم کرده ده للاقه که و پر به قوپگم هاوارم لێ کردن، 'یا ناس ساعدنی.'

له کاتیکدا گوێیان له ده نگم بوو، هه موو شه ژان و پرویان تی کردم، مۆن و دلپه ق دیار بوون، چاویان ئاگری لێ ده باری، زووزوو له ده لاقه که وه پر به ده میان تفیان پووبه پرووم ده هاویشته و به ده نگى به رز و قه هره وه هاواریان لێ ده کردم، چه ند هه نگاوێک گه رامه دواوه، له بیتاگاییم و بێهووده بییمدا، خوم له سه ر قاچه کانم بۆ رانه ده گیرا، پرووی ده میان له ده للاقه که ده کرد و ده یاننه راند، 'الله ئه کبر، الله ئه کبر.'

بی خواستی خۆم، زووزوو له بهر خۆمهوه و به دهنگی بهرز
پووی دههم تێ کردبوون و هاوارم لێ دهکردن، 'یاناس حرام
علیکم، یاناس حرام علیکم!'

ئهووی به دهستیاندا دههات و به دههلاقهکوه دهچوو، دهیان
هاویشه ژوورێ، ژوورهکه بستیک زیاتر ئاوی تێ هاتبوو، به بیرم
نایهت، که چی بوو له دههلاقهکوه تێیان گرتم و بهر سهرم
کهوت، گێژ بووم و له وهدا بووم بکهوم، له ناچاریدا ههردوو
دهستم به شانێ پووتهکانی فاتهوه گرت، کاتیکی دهموچاوم
له سهر سنگی گهرمی ئهو بوو، بینیم چۆن خوین پژان به سهر
سنگ و مهکه پووتهکانی فاتهوه و دلۆپ دلۆپ چۆرانهوه به سهر
ورگی پووتیدا و تکانه نیو پانهکانی.

له شێوهی ئازهلێکی بریندار دا، چهند جارێک به دهووری خۆمدا
سوورپامهوه، وهک بههویت له دهست مردن ههلییم، له چواردهورم،
له دهراگایهک یان له کونیک دهگهرا، و یستم خۆم بگهیهنمه سهر
قهرهویلهکه و خۆم له ژێر به تانییهکه مدا بشارمهوه، یان خۆم
بهاوێژمه ناو مالی خهونهکانم، ئاو دابووێ به سهریدا و
هیلکارییهکانی کال کردبوونهوه و به ئهستهه له بهر پێمدا و له سهر
زهویی ژوورهکه ئاسهواری ماوو، به ترس و لهرزیکهوه ههردوو
لهی دهستم به دیوارهکهوه گرت و بیتاگا له چواردهورم، بیتوچان
دلی خۆم دهدایهوه و به خۆم دهوت، 'ئهو دهرندانه دهراگا
ئاسنهکه یان بۆ ناشکیندری و ههرگیز ناتوانن بینه ژوورێ.'

به دوايين دلۆپه وزه، که له لهشمدا ماوو، هیزم دایه بهر خۆم و
چاوم له پوخساری فاتهه بری، تهنها ئهوهندهم به بیر دیت،
له ناکاویکدا دهراگی ژوورهکه م خرایه سهر پشت، پامابووم له

چاوی فاتمە و هەستم پێ کرد، لە هەناسە یە کدا چوار دەورم ھەر
بوو لە تارمایی و هاتو هاواری ئێوان، لە یەک ساتە و هختی کورتدا،
لە خۆم و لە چوار دەورم بیتاگا بووم.

فاتمه

ئەو پۇژە چى پۈۋى دا؟ دۋاى ئەۋەى بەرامبەر پۇرتىتەكەى
 فاتمه پۈۋەستابووم و لە چاۋىم دەپۋانى، بەئاستەم بە خەيالىمدا
 دىت، كاتىك لەناو تەپى زەۋىى ژوورەكەمدا برىندار و كفت و
 پرزە لىپراۋ كەۋتبووم، ئەۋەى نەمدەۋىست پۈۋەستى بىم و
 باۋەپى پى بىنم لەۋ ساتەدا، مردن بو، بۇچى تا دۋاۋەناسەم
 سەرسەختانە بەرەنگارى دەۋومەۋە؟ چەند جارىك پىش ئەو
 پۇژەيش، ساردوسپى مردنم لە جەستەى تىكشكاۋمدا ھەست پى
 كرد، گومانم لەۋە نىيە، كە لەۋ پۇژانەۋە لە جەستەى مندا مردن
 ھىلانەى كردىت، ئەو پەگى مردنەى لەژىر ناۋى شىرپەنچەدا لە
 تەمەنى سى سالىيەۋە خۇى ھاۋىشتىۋوۋە نىۋ مۇخى ئىسقاۋەكانى
 لەشى دايكەۋە.

يادەۋەرىيەكانى ئەو پۇژە، ۋەك خەۋنىك، تارىك و پۈۋن، نازانم
 لەژىر چ ناۋىكا تۆماریان بکەم و چ ناۋىشانىكىان بدەمى، ئىتر
 بەم شىۋەيە لە خەيالىمدا تۆمارن:

له ناديارهوه ترپه ی پښکانم ده بیست و سییه کانم له بۆکړووزی لاشه ی مرقفی سووتاو پر بووبوون، جهسته ی کهنه فت و په ککه وته ی خومم بینى، چهند جاریکش گویم له دهنګى دایکم بوو، له جینه کی ناديارهوه به ردهوام بانګى لى ده کردم، "مارتن، مارتن، نازیز به ناګا به، به ناګا به."

کى بوو له ئامیزی گرتبووم، سه رمى خستبووه سه ر پانه کانی خوی و ئاوى به ده موچاومدا ده پرژاند؟ پيش ئه وى چاوم هه لېبرم هه ستم به بهرکه وتنى جهسته ی گهرم و نه رمى ده کرد.

نازانم ئه و رووداوانه خهون بوون یان پاستى، یان ته نها ترسم بوو له مردن، که بن پرسى ژيان، چهند پوژیک بوو به ناو بالاخانه ی به ندینخانه که دا ده گه را، کاتیک چاوم هه لېرى پوخسارى فاته م بینى، له ئامیزی گرتبووم و به سه رمدا نوشتابووه، به جوریک پوخسارى لیم نزیك کردبووه وه، بۆن و گهرمى هه ناسه ی ده یاندا به روومدا، به چ زمانیک و به چ تۆنى ده نګیک دواندى، ته نها هیئدم له خه یالدا ماوه، که فاته پتی وتم، "پوڅى من بۆ خاترى سه لیم لیره قه تیس، دواى ئه و هه موو ساله له ته نیایم، ته نها تو توانیت هه ست به بوونى من بکه یت، ئه م ساته و به یه ککه یشتمنان، ته نها به ریکه وت نییه، به لکوو زیاتر له چاره ماندا نووسراوه."

بالیکم توند له ناوقه دى ئالاندبوو، پیستى نه رم و گهرمى، له ژیر زبرى پیستى په نجه کانمدا یه کترین له ئامیز گرتبوو، به جوریک، که قورسایان له سه ر زه ینم کرد و گوشاریان بۆ هیئام، هه تا له شم له گه ل گهرمى له شى ئه ودا راهات، له ئاره قى خومدا خوسام، پینه کانم له هیزیک ده گه ران، تا جهسته ی گرانم له سه ر

خویان پابگرن، ماسوولکه‌ی پتیه‌کانم گرژ کردببون و توند له
 پروی ئه‌رزه‌که‌م ده‌خشاندن، ته‌زوویه‌کی سارد، که له شه‌رمه‌وه
 سه‌رچاوه‌ی گرتبوو، به‌رده‌وام دلمی ده‌له‌رزاند.

نازانم چه‌ندیک بوو به‌گومانه‌وه لیم ده‌پوانی، سه‌رنجم له
 بیلبله‌ی چاوی دابوو، ده‌می بوو شه‌و و پوژ لیم ده‌پوانی و پنی
 ئاشنا بووبووم، به‌رده‌وام ترسیک ته‌نگی به‌پوحم هه‌له‌ه‌چنی و له
 عه‌زه‌تدا زیاتر لیتی نزیک بووبوومه‌وه، ده‌موچاوم ژه‌ندبووه
 گهردنی، قژه‌ لوول و په‌شه‌که‌ی به‌سه‌ر پوومدا په‌خشان بووبوو،
 گویم له‌ زرموه‌ووپی دلم بوو، خیرا خیرا خۆی ده‌کیشا به
 قه‌فه‌سه‌ی سنگمدا، منیکی زه‌لیل وه‌ک بیتچوه‌ چۆله‌که‌یه‌کی زامدار،
 که له‌ دواساته‌کانی ژيانی خۆی دلنیا بیت و مردنی به‌هه‌موو
 بیتماناییه‌که‌وه قبول کردبیت. پر به‌ سییه‌کانم بۆنیم هه‌لمژی، سات
 له‌دوای سات، چاوم توانای بینینی زیاتر ده‌بوو، له‌شم، تا ده‌هات،
 زیاتر وه‌ی تی ده‌هات، عه‌زییه‌کی سووری ته‌نگی له‌به‌ردا بوو،
 شان و سنگی تاکوو نزیکی سه‌ر گۆی مه‌که‌کانی پووت بوو،
 ده‌ست و په‌نجه‌ی له‌ خه‌نه‌گیراو، چاوی کلپژ کردبوو، له‌وه زیاتر
 نه‌یدواندم. تا ده‌هات، زیاتر خۆی پتوه ده‌نووساندم، جارناجاری
 ماسوولکه‌ سست و مردوه‌کانم ته‌زوویان پتدا ده‌هات، هه‌ستم
 ده‌کرد ته‌وژمی خوین له‌ دلمه‌وه به‌ شاده‌ماره‌کانمدا بیتوچان
 شه‌پۆلیان ده‌دا، وه‌ک مندالیک له‌ باوه‌شی گه‌رم و پرووه
 ده‌ره‌وه‌ی ژووری زیندانه‌که‌ی ده‌بردم، چاوم بۆ پۆلیسه‌کان و ئه‌و
 پیاوه‌ پێشن و توورانه‌ گیرا، که چه‌ند پوژیک بوو به‌رده‌رگایان
 پین گرتبووم، پین ئه‌وه‌ی بتوانم ته‌نها وشه‌یه‌ک چیه‌ بیدرکینم، یان
 جوړیک له‌ ناپازیبوونم به‌رامبه‌ری ده‌ر بپریم. به‌ناو ناگر و

دووکه لیکي خنکینه ردا، به پاره وهکاندا بر دمی، بی شهوی
 له ملاولای خوی پروانیت، بیتاک به سهر تهرمی چهن دین پؤلیس و
 به ندرکراودا ههنگاوی نا، چهند پاره ویکی بری، بینیم سهرجه م
 ده رگای ژووره کان له سهر پشت بوون و گر و شالوای ئاگریان
 لیوه ده هاتنه دهر، لهو ده ورو به ره، به ندرکراوه کانم بینی، پؤل پؤل و
 تاکوته را به رام بهر یهک پاره ستابوون و دانیان له یهک جیر
 ده کرده وه، له ده رگای دهر وه، پیاوه پیشان و توو پره کان، هه موو
 به تفهنگه وه پاره ستابوون و ده ستیان به پیشه چلکن و
 دیزه کانیاندا ده هیتا، بی شهوی له ئیمه پروانن، له گهل یه کتردا
 سهرقالی قسه کردن بوون، بیده نگ به لایاندا گوزه رمان کرد، له پیش
 بالاخانه ی به ندینخانه که ده یان کهس به چوکدا هاتبوون و
 توره که ی رهشیان به سهردا کرابوو، ده ستیان له دواوه به سترابوو،
 که به جله سه وزه کانیاندا دیار بوو، هه موو پؤلیس بوون، کاتیک
 گه یشتینه بهر شهو ده رگا ئاسنه پینج مه تر به رزه ی ده که وته نئوان
 شهو دیواره کونکرپته ی به ده وری بالاخانه ی به ندینخانه که دا
 کیشرابوو، بینیم پزیشکه که به به رزیی ده رگا که وه هه لواسرابوو،
 لاشه ی بیگیانی له گهل شنه ی باکه دا سه مای ده کرد و له نووکی
 هه ردوو پییه کانییه وه، به رده وام خوینیان لی ده چؤرا، به
 سه رنجه وه تاو یک لیم پوانی، تاکوو لی دوو که وتینه وه و له
 چاوم ون بوو، ئینجا به چوارده ورماندا تا چاو بر بکات، شهو ده ریا
 زهرده لمینه بوو، که هیشتا هالوای گهرم و بؤکروزی شهو
 پؤزه ی لی هه لده ستا، چهن دین ته پؤلکه و هه وراز و لیژیمن بری،
 تاکوو تاریک داهات، بیده نگ بیوچان ده رپویشتن، بی شهوی شهو
 هه ست به هیلاکی بکات یاخود ترپه ی لیدانی دلی خیرا بیتت.

پوژ ئاوا بوو، شهویش داهات و ئیمه هیشتا له و بیابانه دا
 بهردهوام به پێوه بووین، کاتیک له ناو خۆمدا له ده رگای
 خه یاله کانم دهاد، ئه و جهسته ی بریندار و که نه فتمی له بهر
 پروناکیی مانگه که دا له سه ر ته پۆلکه یه ک لم دانا، ته پۆلکه یه کی
 گه پۆک، که پنده چوو تازه بارگه ی خۆی له ویدا خستیت، فاتمه
 ئه ژنۆکانی له سه ر لمی بیابانه که دادان و بهردهوام بێ ئارام به
 چوارده وریدا به بیابانه که دا ده پروانی، بێ ئه وه ی لیم بهروانیت،
 دهستی له دهستم هه لپیکا و بهردهوام سه ری په نجه کانی له سه ر
 پێستی دهستم ده جوولاند.

له بهر پروناکیی مانگدا، له پوخسار و شان و سنگی پروتی ئه وم
 ده پروانی، بینیم له ناکاو بزه یه ک که وته سه ر لیوانی و ماسوولکه ی
 ده وری چاوی گرژ کرد. کاتیک سه رم وه لاوه نا و له ژیر
 باله کانی وه هاوشیوه ی ئه و له دوورم پروانی، بینیم تارمایی
 پروناکی و چراخانیک به ره و لای ئیمه به پێوه بوو، جار جار
 پروناکییه کان ده که وتنه ئه ویدیوی ئه و گرد و ته پۆلکه نه وه، که با
 له و ده ورو به ره به لمی بیابانه که تاکوته را دروستی کردبوو،
 پروناکییه کان زۆر خێرا پرووه و لای ئیمه ده هاتن، ههستم کرد له
 چه ند هه ناسه یه کدا گه یشتنه بهر ئه و ته پۆلکه یه ی ئیمه ی له سه ر
 بووین و له پێشماندا راهه ستان، کاتیک سه رنجم لی دان، هه زاران
 مرقفی په شپۆشی حیجابکار بوون، دلنیا نه بووم له وه ی ئاخو ژن
 یان پیاو، هه ندیکیان چلۆسکی گراوییان به دهسته وه بوو،
 تاکوته رایش ده ف به ده ست و بهردهوام ده فه کانی ده ستیان
 ده کو تا، هه موو به کۆرس گۆرانیان ده چری، گویم له فاتمه بوو،
 له بهر خۆیه وه دهستی کرد به نووزه نووز و له گه لیاندا

تیکسته کانی ئه وانی دهگوته وه:

“بوونی ئیمه

بوونمان لێره

ژن، وهک مرقوف

وهک گیانداریک

له سه ره زهوی، له م دنیا

چاوه کانتان لیک مه نین

پیکه وه لێره، نهک له وێ

به جهسته لێره، له بهر خور

لێدانی دلتان بژمێرن

له دواترپه ی به ئاگا بن

ترپه ی دلی مرقوفیک

دواترپه ی دلی ژن

لێره، له بیابان، له بهر خور”

دهنگیان ئه وهنده له لام غه مگین بوو ههستم دهکرد ئارامییان دهدا
به پوحم، کزه بایهکی ساردیش برینه کانی دهکزانده وه و گهرمی
و بئ ئارامیی له شمی سارد دهکرده وه، بیئاگا بووم له وهی به
چوارده ورماندا و به پانتایی ئه و بیابانه، پر بووبوو له مرقوفی
په شپۆشی حیجاب کار.

به درێژی ئه و شه وه بیوچان دهقیان دهژهند و گورانییان دهچری
و ئاههنگیان دهگیرا و سهمایان دهکرد، له دهماوده می سپێده دا، له
یهک ئانوساتدا، تیکرا حیجابه کانیان دادهکهند و به پووتی قیت
پاده وهستان و هه موو له ئاسۆیه کیان دهپوانی، کاتیک هه موو

خویان پروت کردهوه، ئەوسا دلتیا بووم ئەو حەشاماتە ھەموو ئافرەت بوون، جەستەیان سپی، وەکو بەفریک کە تازە باریبیت، لەو دەچوو پێستیان ھەرگیز پرووناکی نەدیبت، چاویان وەک چاوی ئازەلێکی شەوگەر دەگرا، بێ ترووکان بەردەوام لە دووریان دەپوانی، لەناکاو بێدەنگی دای گرتن، نە سەریوێ با دەھات و نە دەنگی دەفەکان، بە ترس و دوودلییەو، چاوم پێدا دەگیران، چاوەپوان بووم ئاخۆ ئەوان لە پیشچاوی ئێمە چ نمایشیک دەکن، کاتیک لەو بیابانەدا بێدەنگی دەستی نابوو بێنی ھەموو شتیک، ئەوێ تەنھا گویم لێ بوو، تەپەیی دلی خۆم و فاتمە بوو.

لە کاتیکدا خۆر یەکەم تیشکی پرووناکی خۆی ھاویشتە سەر پرووی بیابانەکە، لە دوور گویم لە دەنگی ھەلەلە بوو، زۆری نەبرد، ھەموویان دەستیان بە ھەلەلە لێدان و ھاوار و گریان کرد. کاتیک ھەستم بە گەرمیی خۆرەکە کرد و چواردەورمانی بە تیشکی خۆی پرووناک کردبوو، پیلووی چاومیان ئازار دەدا، لەناکاو فاتمە بە ھەردوو دەستی پەری پێدا کردم و توندتر لە ئامیزی گرتم، بە جۆریک، وەکو ئەو بزائیت پرووداویک یان کارەساتیک بە پێوێ و بێوێت منی لێ پیاڕیزیت، بەردەوام لەو دیمەنانەم دەپوانی، کە بەراستی لە پیش چاومدا نمایش دەکران، ھەستم دەکرد لە خەیاڵدا پێشتر دیمەنی ئاوام دیبت، بەردەوام لە خۆمدا و لە پابردووم دەگەپام.

دوایی بە بیرم ھاتەو، کە ئەو دیمەنانە ھاوشیوێ دیمەنی ناو تابلۆ و سکیچەکانی سامان خدر بوون، دەیان تابلۆ، بە کۆمەل ئافرەت نیوێ جەستەیان بە حیجابی پەش داپۆشیبوو، نیوێکەیی

تریان به پروتی له بهر تیشکی خوردا، به کومهل راوه ساتیوون و
 بی ترس له خوریان ده پروانی، ئه وه دهقاودهق ئه و دیمه نهیه، که به
 چاوی خۆم بینیم و پیشو هختیش گهنجیکی هونه رمه ندی کورد به
 خه یال ده رکی پی کردبوو، وهک خوی نیگاری کیشابوون، یان
 پیده چیت سامان خدر خوی هاوشیوهی ئه و دیمه نهیه دیبیت،
 دیمه نی خۆکوژیی به کومهل بوونه وه ریک، دیمه نی به کومهل
 خۆکوژیی ژن.

چیم بیی و چ دیمه نیکی چاوه پروانه کراو بو، ئه و هه شاماتی ژنه،
 له بهر پروناکی و گهرمی خۆره که دا، بۆکپووز و دووکه لیان لی
 هه لده ستا، نه پهنگی دووکه له کهم ده زانی چ پهنگیکه، نه ئه و
 بۆنه ییش پیشتر بهر لووتم که وتبوو، ئه وهی ده مبینی، دیمه نی
 خۆکوژییه کی به کومهل بو.

له چه ند هه ناسه یه کدا، ئه و ده ریای پر له لاشه ی ژنه، پیستی سپی
 و بلوورینیان زهرد هه لده گه را، ورده ورده ده سووتان و ده بوون به
 خۆل، پانتایی ئه و بیابانه پر بو له ئاسه واری ته پۆلکه ی
 سووتووی بۆر باو، بی ئاگاداری ههسته کانم چه ند فرمیسیک
 هاتبوونه ناو چاوم و له وه دا بوون برژینه سه ر سنجی پروتی
 فاته مه، که له و ده مه دا سه ری قورس و پر ئازارم له سه ر دانا بوو،
 فرمیسیکی ترس و بیئاگاییم بوو به رامبه ر به و دیمه تانه ی له
 پیشچاوم نمایش ده کران؟ یان له ئیستامدا ناتوانم ته وای هیزی
 ههسته کانم له قوولایی یاده وه رییه کانی ئه و سامدا رابگرم و ئه و
 ههسته ی ئه و سام، ئیستا به نووسین بکه م.

له ساته وهختیکی کورتی دوی ئه و پروداوانه دا، کاتیکی بیابان
 بیسترته و خامۆش بوو، له نادیاره وه بایه کی له ناکاوه لی کرد و

تەپۈلكەي تەپۈتۈزى سووتوۋى لاشەي ژنەكانى لەگەل خويىدا
پاپىچ كىردى، مەن ۋە فاتمە بىدەنگ ۋە سەرسام لىمان دەرۋانىن،
ئىنجا سەرىكى بەسەرمدا ھىتايەۋە ۋە پرومەتى بە پروى
تۈزاۋىمەۋە نووساند ۋە چاندى بە گوئىدا، "پىكەۋە ئاھەنگيان
گىر، پىكەۋە دۈبىرىيان دا."

ئىنجا پەنجەكانى ۋەكو شانە بە قۇمدا دەرھىنا ۋە زوزوۋ دەرچەپاند
بە گوئىدا، "بە ئاگا بە، غەرىب، بە ئاگا بە، غەرىب، بە ئاگا..."
گەرمى تىشكى خۆرەكە، تا دەرھات، زىاتر جەستەمى گەرم
دادەرھىنا، چاۋەرۋان بووم ئاخۇكەي دەرھىتەم ۋە سووتوۋى
جەستەم تىكەل بە لمى ئەر بىابانە دەرھىتەم.

زیندوووبوونهوه

ئو دهمی به ئاگا هاتمه وه، نه مده زانی شه وه یان پوژ، له سه ر
جینگه یه کی گهرم و نه رم که وتیووم، هه موو ئازای له شم ئازاری
ده هات، له پشتمه وه تا کوو سه ر هه ردوو گرده کانی ستم سه ر
بووبوون و هه ستم پین نه ده کرد، به ناو تاریکی چوارده رمدا ده ستم
کرد به هاوارکردن، پر به قورگم بانگم ده کرد، پین شه وه ی دلییا به
له وه ی ئاخو کئ دیت به هانامه وه.

گویم له دهنگی کردنه وه ی ده رگایه ک بوو، هینده پرووناکیی لینه
هاته ژوورئ، خیرا لام ئاشکرا بوو که له ژووریکدا، له سه ر
جینگه یه ک که وتووم، زوری نه برد، چه ند گلپه یکی سه ی
ژووره که یان پر کرد له پرووناکی، ئافره تیکی کورته بالای ده
په شی ئه سمه ری چاو زهقی سه ی پۆش پووبه پرووم هه
تاویک لئی پوانیم، چه ند وشه یه کی به عه ره بی له به ر خویه وه
زوری پین نه چوو، ئافره تیکی تر به ده م قسه کردنه وه خوی ١٩٨٠

ژووردا، له گڼل شهوې پيشوودا پندهچون دهسته خوشک بن، تا دهات، گرم دادهاتم و بڼ ناراميم دلی دهگوشيم، به جلوبه رگی بهرياندا و که رسته ی ناو ژووره که دا، بوم دهر کهوت، له نه خوشخانه م و شو دوو ثافره تيش، پندهچیت پرستار بن.

به تهنه له ژووره سهرتاپا سپيپه دا بووم، تهنه يه که پنجه ره ی لاکيشه یی تيدا بوو، پرده يه کی سپی به پروودا گيرابوو، پرده که شهونده نه ستور ديار بوو، بواړی به پرووناکیي دهره وه نه ده دا بيته ژووره که م، بيجگه له پهنگی هه ردوو سهر دهستم، که زهر دهيانواند و له تهنيشتمه وه راخرابوون، بوردیک به ديواره که ی به رامبه رمدا هه لواسرابوو، بوردکه به کارت و وينه و پارچه کاغه زی پهنگاوپهنگ داپوشرابوو، وهکوو تر، هه موو شتيک له ژووره که م دا پهنگی سپی بوو، هه موو گيانم ميرووله ی ده کرد. پرووناکیي شو گلپه سپيپانه ی به بنميچی ژووره که وه ده گران، چاوميان بازار ده دا و قورساييان له سهر زهينم ده کرد و گوشاريان بق دهينام، پووم له دوو پرستاره که کرد و ليم پرسين، 'من له کويم، تکايه پيم بلين، من له کويم؟'

به کيکيان ليی پوانيم و به ټينگليزيه کی نيوه ناچل و به دم پيکه نينه وه وتی، 'تو نه خوش، نه خوش.'

ديسان ليم پرسپيه وه، 'بوچی، چی پووی داوه؟'

هه ردووکيان په نجه يان بق دريژ کردم و به پيکه نينه وه و به کلرس وتيان، 'نه خوش، نه خوش، نه خوشخانه، نه خوشخانه.'

هه ردووکيان قاقايان لي ده داو به دهنگی بهرز، به عهره ی ده دوان، به رده وام به دهرمدا ده هاتن و دهچوون، بڼ شهوې ليم بپوانن و چيی دی وهلامی من بدهنه وه، شه وسا شو دوو پرستاره شتيکيان

بیر دەھىنامەو، بەلام نەمدەزانى مانايان چىيە و چىن و چۆن خۇيان ھاويشتۆتە ناو خەيالى منەو، ھەردووكيانم بە جەلە سىيەكانيانەو ھاويشتۆەى دوو پۇليس دەھاتنە پىشچاۋ، دەمزانى لە نەخۇشخانەم، بەلام بۆچى و چۆن پىگەم كەوتۆتە ئەو، چاۋم لىك نا و ھەولم دەدا بىر بگەمەو و تاۋىك بە خەيال بگەپمەو ھەربەردووم و سۆراغىك بگەم، ئازارى لەشم ئەوئەند گوشاريان خستبوو سەر زەينم، تواناي خەيالىميان ئيفليچ كەردبوو. لەو دەمەدا گويم لە دەنگىك بوو، بە ھۆلەندى دەدا، خىرا چاۋم ھەلبەرى و بە چواردەورمدا پروانيم، بىجگە لە دوو پەرستارەكە، كە ھىشتا لاي راستمەو ھاوستانبوون و بىتوچان لە گەرمەى قسەكەردندا بوون، چاۋم گىرا، لەلای دەستى چەپمەو، ژن و پىتاۋىك ھاوستانبوون و لىيان دەروانيم، ھەردووكيان پىكەو بە زمانى ھۆلەندى وتيان، 'پۇژ باش'.

كابرايەكى سووركارى سەرخى چاۋىلكە لەچاۋى رەقەلەى بالاۋەرن، ئافرەتەكەيش نمونەى ژنى ھۆلەندى بوو، بالاى ھاويشتۆەى كابراكە بوو، دەموچاۋىكى خېر و قۇيىكى زەرد و كورت و گلىنەى چاۋى سەوز، ئافرەتەكە لىم ھاتە پىش و خۇى نوشتانەو و بە دەنگىكى نزم وتى، 'ئىستا چۆنى؟ ئىمە ھەموو تەمەنا دەكەين گوزەرانت باش بىت'.

لە كاتىكدا دەستىكى خستە سەر دەستم و ويستى بەردەوام بىت لە قسەكەردن، من پىم وت، 'ئەو ھالى منە كە دەيىبنن، ئىستا پىم بلىن من لەكويم و چەندىكە لىزەم؟'

كابرا ھەلى داىەو و وتى، 'من ھانس فان پايىن، لەگەل ھاوسەر و ھاوكارم، مارتا فان پايىن، كارمەندى بالىۆزخانەى ھۆلەندايىن لە

میسر، له‌وه‌ته‌ی تۆ له‌م نه‌خۆشخانه‌یه‌یت، ئێمه به‌ جووت شه‌و و پوژ لاتین، که‌سوکاریشته‌ ئاگادار ده‌کرێته‌وه له‌ باری ته‌ندروستیت، دلنیا به‌، به‌زوتترین کات سه‌ردانه‌ت ده‌که‌ن، بۆ وه‌لامی پرسیاره‌که‌یشته‌، ئه‌وه تۆ مانگ و نیوێکه لی‌ره‌یت، ئێره نه‌خۆشخانه‌ی السلامی نێوده‌وله‌تیه‌ له‌ قاهره‌.

'تکایه پێم بێ، بۆ پێم که‌وتوته ئێره، له‌ راستیدا هیچم له‌بیر نه‌ماوه‌.'

هانس به‌رده‌وام بوو، 'به‌پێژته‌، پێشتر چه‌ند پوژیک له‌ نه‌خۆشخانه‌یه‌کی شاری نه‌سیووته‌ بوو، ئه‌وه‌ی ئێمه زیاتر ئاگادار بین، تۆ له‌ بیابان هێرشته‌ کراوه‌ته‌ سه‌ر و پووت کراوێته‌وه و هه‌ولی کوشتنت دراوه‌، رێبواریک له‌ بیابان پێکه‌وتی کردوویت و به‌برینداری تۆی که‌یاندوته‌ یه‌کێک له‌ نه‌خۆشخانه‌کانی ئه‌و شاره‌، له‌ راستیدا ئێمه زیاتر درێژه‌ی پووداوه‌کان نازانین.'

له‌و ده‌مه‌دا، چه‌ند که‌سیکی تر خۆیان کرد به‌ ژووردا و ده‌وری جێگه‌که‌یان ته‌نیم، کابرایه‌کی کورته‌بالای سه‌ر سه‌یی، لێم هاته‌ پێش و وتی، 'مارتن، من جێگری بالیۆزی هۆله‌ندام له‌ میسر، ئێمه هه‌موو چاوه‌پوانی فهرمانی پزیشکین، هێنده‌ی بزنانین، توانای سه‌فه‌رت هه‌یه و سه‌فه‌رکردنت بۆ سه‌ر ته‌ندروستیت نابێته‌ کێشه‌، به‌زوتترین کات ده‌تگه‌یه‌نینه‌وه هۆله‌ندا، گرنگ ئه‌وه‌یه تۆ ئێستای ته‌ندروستیت به‌ره‌و باشی ده‌چیت.'

جێگری بالیۆز ئاو‌پێی له‌ هانس و مارتا دایه‌وه و دیسان وتی، 'هاوکارانم، هانس و مارتا، به‌رده‌وام له‌ نزیکه‌وه ئاگادارت ده‌بن و هه‌موو پێداویستییه‌کت بۆ دابین ده‌که‌ن، وه‌کوو چۆن له‌ یه‌که‌م پوژه‌وه لی‌ره به‌ ئه‌رکی خۆیان هه‌لساون و پێته‌وه ماندوو بوون.'

جیگری بالیۆز، پاش ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ی له‌گه‌لی هاتبوونه ژووری، که‌هه‌موویان جلی سپییان له‌به‌ردا بوو، پێده‌چوو پزیشک یان کارمه‌ند بن له‌و نه‌خۆشخانه‌یه و به‌عه‌ره‌بی له‌گه‌ل یه‌کدا ده‌دوان، له‌وه‌دا بوو بپۆن و ژووره‌که‌ به‌جی بیلن، جیگری بالیۆز ئاوپێکی لی دامه‌وه و وتی، 'هیوای باشبوونت بۆ ده‌خوایم و به‌نیازی دیدار.'

له‌ه‌وای ئه‌مه‌وه، هه‌موویان له‌ ژووره‌که‌م چوونه‌ ده‌ر و به‌ته‌نیا به‌جییان هیستم. کاتژمێریک زیاتر ده‌بوو چاوم لێک نابوو و له‌ بیرکردنه‌وه‌دا بووم، به‌ناوازه‌ چه‌ندین یاده‌وه‌ری پاره‌پارچه‌م هاتنه‌وه‌ یاد، به‌لام هیچیان په‌یوه‌ندیان به‌کات و ساتی ئه‌و پروداوانه‌وه‌ نه‌بوو، به‌لکوو هه‌موو یادگاری سه‌رده‌می منداڵیم بوون. ئه‌وسا یاده‌وه‌رییه‌کم به‌رده‌وام له‌ زه‌نگی ده‌رگای خه‌یالمی ده‌دا و ئه‌و شه‌و و پۆژه به‌رۆکی به‌ر نه‌ده‌دام.

یادگاری ئه‌و پۆژه‌ی له‌گه‌ل دایکه‌دا بووم، ته‌مه‌نم چوار سالان بوو، خوو و پێشه‌ی پۆژانه‌مان ته‌نها نیگارکێشان بوو، به‌بیرم دیت، به‌دریژایی ئه‌و پۆژه دایکم گوێی له‌ موزیکی جاز ده‌گرت، دوایین ده‌نگی دابوو ته‌سجیله‌که‌، به‌جۆریک، هه‌موو که‌ره‌سته‌ی ماله‌که‌ له‌گه‌ل شه‌پۆلی ده‌نگی به‌رزى موزیکه‌که‌دا ده‌له‌رزین، تاویک نیگارمان ده‌کێشا و جارجاریش دایکم ناوبپێکی وه‌ر ده‌گرت، ده‌ستی منی ده‌گرت و پێکه‌وه سه‌مامان ده‌کرد، پاش ئه‌وه‌ی ماندوو ده‌بووین، بۆ به‌رامبه‌ر که‌نفاسه‌کانمان ده‌که‌پاینه‌وه و ده‌ستمان ده‌کرده‌وه به‌ نیگارکێشان. به‌بیرم دیت، ئه‌و پۆژه من هه‌مان نیگاری سه‌ر که‌نفاسه‌که‌ی دایکم دووباره‌ ده‌کرده‌وه،

شویڼ دهستی ئه‌وم هه‌لده‌گرته‌وه، ئه‌و چیی ده‌کرد، به‌دوایدا
دووباره‌م ده‌کرده‌وه، جگه‌ له‌ دوو که‌نفاسه‌ی له‌و کاته‌دا کارمان
له‌سه‌ر ده‌کرد، به‌ چوارده‌ورماندا چه‌ندین که‌نفاسی ترمان له‌سه‌ر
سیتی‌اکان دانابوو، ئاماده‌مان کردبوو بۆ کاری داهاتوومان، ئه‌و
پۆژه‌ دایکم چه‌ندین پارچه‌ شوکولاته‌ی کرپی‌وو، به‌ده‌م
کارکردنه‌وه، به‌رده‌وام خه‌ریکی خواردنیان بووین، له‌و ده‌مه‌دا،
دایکم شیتانه‌ پارچه‌ شوکولاته‌که‌ی دهستی له‌ ده‌موچاوی خۆی
هه‌لسوی، به‌ جۆریک، ده‌موچاوی تاوه‌کوو سه‌ر مل و شانەکانی
پێ سواخ دان، تاویک بوو به‌رامبه‌ری راوه‌ستا‌بووم و قاقام لیده‌دا
و به‌پشتا ده‌که‌وتم، ئینجا به‌ده‌م پێکه‌نینه‌وه، پارچه‌ شوکولاته‌که‌ی
ده‌ستم له‌ سه‌ر و گوێلاکم هه‌لسووی، ته‌نها چاومان به‌ده‌ره‌وه
بوو، ته‌نانه‌ت لێو و دانه‌کانیشمان په‌نگی قاوه‌ییان گرتبوو،
له‌په‌رێکدا دایکم هه‌ردوو دهستی به‌رز کرده‌وه و به‌ ده‌نگیکی به‌رز
وتی، 'کوا شوکولاته‌ نه‌ما، حه‌زم له‌ شوکولاته‌یه، ئه‌ی چی بکه‌م
ئێستا، ئه‌ی هاوار، چی بخۆم.'

به‌ پێکه‌نینه‌وه سه‌یری منی کرد و دهستی به‌رز کرده‌وه و دیسان
وتی، 'ئه‌وه‌تا، شوکولاته‌که‌ی من، ئێستا ده‌بخۆم.'

په‌لاماری دام و چه‌ند زمانیکی هه‌تا به‌ پروومه‌تمدا، ئینجا له‌ دهستی
هه‌له‌هاتم و ئه‌ویش ده‌م به‌ پێکه‌نینه‌وه، به‌ هۆله‌که‌دا به‌دوامدا پای
ده‌کرد، نازانم چه‌ندی‌کمان پێ چوو، تاوه‌کوو دوائاسه‌واری
شوکولاته‌که‌مان به‌ زمان له‌ پرووی په‌کتری لسته‌وه.

ده‌نگیک له‌و خه‌یاله‌ی دابه‌ریم، پێش ئه‌وه‌ی چاوم بکه‌مه‌وه، بۆنی
یاسه‌مین دایان به‌ لووتمدا، کاتی‌ک چاوم هه‌لبه‌ی، په‌رستاریکی

بالا به رزی قز رهشی چاو گه وره به رهو لای من ده هات، میزینکی
 تایه له ژیری به دواي خویدا هیتا و له لای جینگه که مه وه پای گرت و
 سه رنجی له ده موچاوم دا و زهرده خه نه یه کی بۆ کردم، پاش
 ئه وه ی پهرده یه کی به چوارده وری جینگه که مدا گتړا، چه رچه فه که ی
 له سه ر لا دام، به په پویه کی ته پ، له ته وقی سه رمه وه تا نووکی
 پتیه کانمی پاک کرده وه، چاوم لی نه ده ترووکاند و ئه ویش
 ناو به ناو لیتی ده پوانیم و زووزو زهرده یه کی بۆ ده کردم،
 به رده وام نازای له شم له ژیر ده ستیدا ده یان زیراند. کاتیک ته و او
 بوو، له پویشتندا بوو بانگم لی کرد و سوپاسم کرد، بی ئه وه ی
 وه لامم بداته وه، دیسان زهرده خه نه یه کی بۆ کردم و لیتی دا
 پویششت.

پوژی دوايی به ئاگا هاتمه وه له ده نگه ده نگ و جه نجالیی ناو
 ژووره که مدا، نه برسیم بوو نه تینوو، دیار بوو له پینگه ی ئه و
 حه ب و ده رزیانسه وه ئه وه نده ده رمانیان پژانده بووه گه ده و
 خوینمه وه، ئیتر پئویستم به خواردنی نان و ئاو نه بوو.

جیگری بالیوز له بهر په نجه ره ی ژووره که مدا له گه ل دوو پزیشکا
 پاوه ستابوو، مارتا و هانس خه ریکی کارت و کاغه ز هه لواسین
 بوون به بۆردی سه ر دیواره که ی به رامبه رمدا، ئه وه ی سه رنجمی
 له سه ر ئه و بۆرده پاگرت، ئه وه بوو که چاوم له پوژی پیشوو
 باشتری ده بیینی و یه ک یه ک کارته کانم لیک جیا ده کرده وه و چه ند
 نوو سینیکیشم بۆ ده خوینترایه وه، سی په رستاریش له ژووره که دا
 پینگه وه پاوه ستابوون و به عه ره بی له گه ل یه ک ده دوان، هه موو
 سه رقال بوون به قسه کردنه وه، که سیان ئاگایان لای من نه بوو، به
 فرسه تم زانی و بیده نگ تاوینک له کارته کانم پوانی، گه لیکیان ١٠

خەتى گەورە لە سەريان نووسرابوو، 'تەندروستىت باش بىت'.
ديار بوو، مارتا لەو کاتەدا بەپێککەوت بۆ لای کۆمىدىي تەنىشت
جىگەكەى من ھاتبوو، لىنى پوانىم و بە دەنگىكى بەرز، وەکوو
بىھويەت ھەمووانى لى ئاگادار بکاتەو، وتى، 'مارتن، چۆنىت ئازىن،
ئەو بە ئاگايەت؟'

زەردەخەنەيەکم بۆ کرد و سەرم بۆ لەقاند، وەکوو ھەموو
چاوھەوانى منيان کردبىت، چوار دەورى جىگەكەيان دام و کەوتنە
لىنى پوانىم، جىگرى بالىۆز دەستىكى خستە سەر دەستم و
بەھىواشى پىي وتم، 'مارتن، لە نزىکترىن کاتدا دەگەپىتەو بۆ
ولاتەكەى خۆمان.'

زىاتر لىم ھاتە پىش و دەنگى نزم کردەو و چاوى لە چاوم بېرى
و بەھىواشى، وتى، 'وەکوو بالىۆزخانەى ھۆلەندا لە مىسر، ئەو
ئەركەى لەسەر شانى ئىمە بوو، بى كەم و زىاد، من و ھاوکارانم
پىي ھەلساوين، ئىستا ئەو ھى ماو، ئەو ھىە بىتئىرەنەو بۆ ھۆلەندا.'
مارتا دەستى خستە سەر قەراغى جىگەكەم و وتى، 'تەواو مارتىن،
ئەمەق يان سەبەينى بە كەسوکارى و ھۆلەندا و ئەمستردام شاد
دەبىتەو.'

جىگرى بالىۆز نوشتايەو و خۆى لىم نزىك کردەو، لەبن لىئەو
چپاندى، 'مارتن، تۆ پىش زىاتر لە سال و نىويك، بۆ ھەفتەيەك لە
پىگەى مۆزەخانەى نىشتىمانى ئەمستردامەو بۆ مىسر
نێردراو، بە مەبەستى سەردانکردنى مۆزەخانەى نىشتىمانى
قاھىرە، بەلكو ئەوسا بەپىزت نە پەيوەندىت کردبوو بە
مۆزەخانەو لە قاھىرە، نە ئىمەيش ئاگادار کردەو، كە چ پلانێكى
ترت ھەبوون، زىاتر لە سال و نىويك، لە قاھىرە يان لە ھەر

جینگەيەکی تر بوویتی له باشووری ئەفریقا، ئیمە له گەل دایک و باوکت و کارمەندانی بالیۆزخانەى ھۆلەندا له میسر و حکومەت لیژە، ھەموو ھەولیکمان دا بۆ دۆزینەووت، ھەرچەندە ئیمە لامان وا بوو، کە تۆ پەتندراییت و له جینگەيەک دەستبەسەر بیت، تۆ دەبوایە ئەو ماوە زۆرەى لیژە بوویت، ئیمەت ئاگادار بکرایەتو، تەنھا بە نامەيەک یان تەلەفونیک، چونکە بالیۆزخانەى ھۆلەندا له میسر مالى ھەموو ھۆلەندییەکە، کە دیتە ناو سنووری ئەم ولاتو، مانگ و نیویک پیتش ئیستا، کەسیک تۆى بە نیوہ مردووی گەیاندبوو نەخۆشخانەى سەلامە له شارى ئەسیوط، ھەر ھەمان کەس پەيوەندیی بە ئیمەيشوہ کرد، گویا تەرمى ھۆلەندییەک بە ناوی مارتن سەلەمۆ له فلان نەخۆشخانەيە، ئەو کەسە تۆى بە مردووی، له دەرەوہى شارى ئەسیوط، له بیابان بەرپیکەوت دۆزیوہتو، ھەرچەندە ئەو نەيویست ناوی خۆى ئاشکرا بکات، پێدەچیت ھەر ئەو خۆیشى تاوانبارەکە بیت، ئەوہندەى من له نەخۆشخانەى ئەسیوطم بیستیت، یەکەم پۆژ تۆیان بەرووتی گەیاندۆتە ئەو نەخۆشخانەيە، جزدان و پاسپۆرتەکەت و ھەرچیەکت لەو کاتەدا پى بوو، بردوویانە، پۆلیسی شارى ئەسیوط، بەردەوام له گەپاندان، له داھاتوودا ھەر ھەوالیکى نویمان زانی، بێگومان ئاگادارت دەکەینو، بە ھەر حال، گرنگ ئەوہیە تۆ لە ژياندا ماویت، لە کوتاییدا، تەمەناى چاکبوونەووت بۆ دەخوازم.

پاشان جینگى بالیۆز راست بزوو و لەگەل پزیشکەکاندا، بە دەم قسەکردنەوہ لە ژوورەکە چوونە دەرەوہ. قسەکانى بە جۆریک قورسایان لەسەر زەینم کرد، لەو ساتەدا بێئاگا مام لەوہى له

چواردەورم چى پروویدا و كى چى و ت، زیاتر بیرم له وه دهكرده وه، 'كه سيك منى گه ياندۆته نه خوشخانهى ئه سيوط. كه سيك په يوه ندى كردو وه به بالۆزخانهى هۆله ندا وه، گوايا تهرمى مارتن ناويك له ويته.'

ئهو قسانهى جيگرى بالۆز كردنى، له ناو گويمدا ده زرينگانه وه. تاويك بوو چاروم ليك نابوو، دهنگم له خۆم برپيوو، ديار بوو مارتا و هانس لايان وا بوو، كه من خهوتبووم، له سووچىكى ژووره كه دا له سه ر دوو كورسى دانىشتبوون و باسى ژيانى خويان له ميسر ده كرد، گويم لى بوو مارتا به هانسى و ت، 'ئهم ئالۆزىيه سياسىيهى ئىستا ولاتى ميسر گيرۆدهى بووه، بۆ ئيمه يه كى ئه وروپى، گونجاو نيه.'

'هه مان پام هه يه، ئه گه ر وا بروات، شه ريه ده بيته تاكه ياساوپرساى ولات، ئه وسا ئهم ولاته نهك ته نها بۆ ئيمه، به لكوو جيگه ي هيج مرۆفكى ئاساىي تيدا نابيته وه.'

'به داخم، به شىكى گرنكى ميژووى مرۆفاهه تى له م جيگه يه دايه، ئه گه ر ئهو سه له فيانه ده سه لاتى ئيره بگرنه ده ست، دلنيام دار و به ردى ئهو ئه هرامانه ده خه نه ده رىاى سووره وه.'

چهند جار يك خه وم لى كه وت و ديسان به ئاگا هاتمه وه، ئه وان هيتشتا هه ر دانىشتبوون و به دريژايى ئهو دوانيوه پۆيه، به رده وام باسى ئىستا و ئه وساي خويان ده كرد، به قسه كانياندا ديار بوو، كه دواى ده ساليك ژيانيان له ميسر، بيان هويت به زووترين كات بۆ هۆله ندا بگه پينه وه.

پۆژى دواى ئهو پۆژه، مارتا به ئاگاي هينام، پاش ئه وهى

سهرنجی له دهموچاوم دا، به دهم پيکه نينه وه پټی وتم، 'هسته
خه وخوش، وا دوانيوه پږيه.'

پيکه وه له گهل هانس، کارتونيکیان له سهر ميژيک دانابوو، نه و
کارت و کاغه زانه ی پوژانی پيشوو به بوردکه وه هليان
واسيپوو، يهک يهک لييان دهکردنه وه و له کارتونه کييان دهنه،
هانس به دهم ليکردنه وه ی کارت کانه وه، له بهر خويه وه وتی،
'مارتن، کاترمير يهکی شهو دهبيت له فږوکه خانه بيت.'

ئينجا مارتا پووبه پروم هات، له کاتيکدا دوو بهسته کارتې
له سهر يهک که له کهکراوی به دهسته وه بوو، وتی، 'ناته ویت بزانيت
کئ ئه م هه موو کارته جوانه ی بږ ناردو ویت؟'

سه يريکی مارتام کرد و پټم وت، 'به دلنيا ييه وه، له وه ته ی ليتره
چاوم کردو ته وه، به سهرنجه وه لييان ده پروام.'

'نه وه هه مووی نييه، به لکوو چنده ليتره ده بينيت، دوو نه وه نده يش
له بالوي زخانه يه، هه ول دده م هه موويان به پږست بږ نه دره سی
ماله که تان په وانه بکه م، نه وسا له ماله وه، به هيمنى ده توانيت
سه يری هه موويان بکه يت.'

سهرم بږ مارتا له قاند و هيچم نه وت. له کاتيکدا نه وان هه موو
سهرقال بوون، سهرم هه لبري و له ژير چهرچه فه ته نکه که وه
دهستم کرد به جوولانی دهست و قاچم، که هيشتا ههستم به
جوړيک له سرييان دهکرد و بيوچان ميرووله يان دهکرد، دهستم
هه لبري و خسته م سهر دهموچاوم، زووزوو به خوم دوت،
'نه مشه و ده که پيمه وه بږ ماله وه، ده که پيمه وه بږ نه مستردام.'

مارتا له و دهمه دا، له سهر قه راغی چيکه که م دانيشتبوو، له بهر
خويه وه وتی، 'دهليم مارتن، نه و ماوه زوره ی تو بينه وش بووبه ..'

باوکت لات بوو، زور خه مبار و تیکشکاو دیار بوو، شهو و پوژ
به دیارته وه بوو، چاوه پروان بوو ئاخو که ی چاوت ده که یته وه.

به سهر سوو پرمانيکه وه له مارتام پروانی و پرسم،
'باوکم!'

'به لئ، باوکت، ئه ی کارل باوکت نییه؟'

'کارل، کارل لیره بوو؟'

'چهند پوژیک پیتش ئیستا بۆ هۆله ندا گه رایه وه، بۆ هه والپرسینت،
هه موو پوژیک په یوه ندیی به بالیوزخانه وه ده کات، من به ته له فون
هه والی به ئاگاهانتی قوم پین راگه یاند.

'ئه ی دایکم؟'

پاش تاوێک بیدهنگی، مارتا بئ ئه وه ی لیم بپروانیت، سه ریکی
داخست و به غه مگینییه که وه وتی، 'ئیمه هه موو به داخ بووین،
شیرپه نجه بواری ئه وه ی پین نه دا به تو شاد ببیته وه، چهن دین جار
به وه نه خوشییه وه بۆ سقراغی تو به مانگ لیره بوو، مروقیکی
ئوه ند ه جوان و پربه ره، شایانی ئه وه نییه به نه خوشیی
شیرپه نجه و ئاوا به زه لیلی بمریت.'

گه ده م گوشرابوو، هه ستم ده کرد له وه دا بووم بپشیمه وه، چاوم پپ
بوو له فرمیتسک و بئ خواستی خۆم، زووزوو ده نگم لئ به رز
ده کرده وه، نازانم زیاتر چی پرووی دا، یان ده بیت مارتا و هانس
له و کاته دا چییان کردبیت، ته نها ئه وه ند هه له بیره، چاوم لیک نابوو،
توند ده ستم له قه راغی جینگه که م گیر کردبوو، پاژنه ی پیکانم به
خوارووی قه ره وێله که دا ده کیشا، پیده چوو له و کاته دا
په رستاره کان ده رزیی بیهوشیان لئ دایم.

له ده نگیکی گر به ئاگا هاتمه وه، که جار جار له گه ل ده نگي دایکما

تیکه‌ل ده‌بوو، به‌رده‌وام گویم لی بوو، 'مارتن، مارتن.'

ویستم خیرا چاوم هه‌لېرم و له چوارده‌ورم بېروانم، پیلووی چاوم
ئوه‌نده گران بوو، بوم هه‌لنه‌ده‌بړا، بیتوچان زورم له خوم ده‌کرد
و سهرم به پاست و چه‌مدا با دها، کاتیک به‌ئسته‌م چاوم
کرده‌وه، تارمایی زه‌لامیکي دريژ له‌لای سهرمه‌وه پراوه‌سابوو، به
ده‌ستیکم چاوم هه‌لکلوفت و دووباره لیم پوانییه‌وه، به
شپړزه‌بیه‌وه سهرم هه‌لېری و به سهرنجه‌وه له‌سهر بڅ خوار لیم
پوانی، له کاتیکدا هیشتا دلنیا نه‌بووم له‌وهی کن ده‌بینم، ئو وتی،
'مارتن، نازیم شوکور بڅ خوا که ماویت.'

خیرا ده‌نگیم ناسیه‌وه، زورم له خوم کرد، تاوه‌کوو له‌سهر
جیکه‌که‌م خوم پاست که‌مه‌وه و دابنیشم، به شپړزه‌بیه‌که‌وه، وتم،
'کارل، کارل تویت؟'

دانه‌وییه‌وه به‌سهرمدا و هه‌ردوو باله دريژه‌کانی بلاو کردنه‌وه و
باوه‌شی پیدا کردم و توند به خویه‌وه گوشیمی، ده‌موچاوی
له‌سهر شانم دانابوو و گیانی ده‌له‌رزی، ئینجا له‌پړیکدا دایه پرمه‌ی
گریان، خوم پښ پانه‌گیرا و به‌قوولی تاویک به‌سهر یه‌کدا گریان،
هیشتا ده‌ستی لی بهر نه‌دابووم و به‌دهم گریان و هه‌نسک
هه‌لکیشانه‌وه وتی، 'هسته، هسته با بېړینه‌وه بڅ ماله‌وه.'
هه‌ناسه‌یه‌کی قولم هه‌لکیشا و له‌بهر خوم‌وه وتم، 'به
شانازییه‌وه.'

دوای ئوه‌ی کارل چه‌ندین جار پوومه‌تمی ماچ کرد و تاویک بوو
ده‌موچاومی له‌ناو هه‌ردوو ده‌ست و په‌نجه دريژه‌کانی پاگرتبوو،
بیتوچان له چاومی ده‌پوانی، وه‌کوو بیه‌ویت له‌وه دلنیا بیت، که
ئوه مارتن خویه‌تی، له‌و کاته‌دا گویم له ده‌نگی مارتا بوو، 'ده‌ی

کوپینه، دهستوبردی لی بکه ن.

هانس هاته پیتسه وه لیم و سه ریکی با دا و لیتی پرسیم، 'پیم بلن،
مارتن، ئامادهیت بق باوهشی نیشتمانی باوکت بگه پیتته وه؟'
سه یریکم کرد و به پیکه نینیکه وه پیم وت، 'نه خیر هانس، به
شانازییه وه ئامادهم بق باوهشی نیشتمانی دایکم بگه پیمه وه.'
هموو دهستان کرد به پیکه نین و هانس وتی، 'بمبوره، با به دلی
تو بیت.'

له و ده مه دا، چند کارمه ندیکی نه خوشخانه که خویان کرد به
ژووردا، یه کیکیان کورسییه کی تاه له ژیری به دهسته وه و تا
ته نیشته جیگه که م هینای، کارل و هانس لیم هاتنه پیتش و ویستیان
یارمه تیم بدهن، تاوه کوو بچه سه کورسییه که دابنیشم، هیتشتا
ماسوولکه کانی له شم سر و ماندوو بوون، به ئه سته م توانیم
پنیه کانم له سه ر جیگه که دابگرم و له سه ر کورسییه که دابنیشتم،
پاشان کارل له پشتمه وه راوه ستا و دهستی کرد به پال پتوه نانم.

کاتیک گه یشتینه دهره وهی نه خوشخانه که، پولیسکی سپی پۆش
داریکی له بنه نگدا بوو، راست له به رده رکی دهره وهی
نه خوشخانه که دا راوه ستابوو، هموو مووه کانی له شم راست
بوونه وه و کوتوپر ئاره قیکی سارد له شمی ته پ کرد، تاوه کوو لیتی
تیپه رین چاوم لیک نابوو، گه یشتینه لای ئوتومبیلکی نه خوشبه ر،
دوا مالئاواییمان له مارتا و هانس و په رستار و پزیشکه کان کرد،
هموو یه ک یه ک دهستی ته وقه یان بق دریز کردم و به گهرمی
هیوای چاکبوونه وه یان بق خواستم، من و کارل له کابینه ی
پشته وهی ئوتومبیلکه دا به شانی یه که وه دانیشتم، کابرایه کی
په شتاله ی لاوازیش ئوتومبیلکه ی لیده خوپی و ئافره تیکی سپی

پژشیش له پېتشه وه دانېشتېوو، بېرده وام به درېژايي ئه وړېگه يه، که کاتر ميټريک زياتر ده بوو به پټوه بوو، دهميان دانه خست و بټوچان به دهنګي به رز قسه يان ده کرد.

کارل توره که يه کی راستوچه پ له مل کرد بوو، پېتش ئه وه ي بگه ينه فږکه خانه، کردييه وه و يهک يهک ته ماشايه کی پاسپورته کاني کرد، له کاتيګدا سه رقالي ته ماشا کردني ناو توره که که بوو، گورزه يه ک کليلي دهره ينا و له سره راني چه پي داي نا، بټي ئه وه ي پرسى پټ بکه م، گورزه کليله که م خسته نيو مشتم و ليټم پرسى، 'کارل نه و هموو کليلانه چين؟'

بټي ئه وه ي ليټم بړوانيت، به دهم ته ماشا کردني ناو توره که که وه، وتي، 'کليلي ماله وهن.'

گورزه کليله که م له ناو مشتم توند گرت، پووم له کارل وهر گيترا و بېنده نگ له گلوي شقه قامه کانم پړوانى، له کاتيګدا که ئو تومبيله که به خيژايي به لاياندا تېده په پري.

پینجی مانگی چوار، دواى زیاتر له سال و نیویک، بۆ شارى
 ئەمستردام گەرامهوه، ئەو به یانییهى به جیبه سهوزهکەى کارل
 گەیشتینه ناو شار و خۆمان به کۆلانی فریدریکدا کرد، باران
 به لیزمه دهبارى و په شه باش سهماى به لیشاوى تنۆکى بارانه کان
 دهکرد، کاتیک گه په که که مانم بینى، که چۆن نوێ کرابووه وه و
 داربه پروه پیره کان و دارگلۆپه کانی سه شۆسته کان لا برابوون،
 غه ریب و په شوپووت هاته پیشچاوم. له سه ره تاوه وام ده زانی
 کارل به هه له پۆیشتووه، خۆى کردووه به کۆلانیکی تر دا، کاتیک
 گەیشتینه به رده مى ماله که مان، پوانیم ئەو داربه پرووانه ی به
 هه موو ته مەنى من به چوارده وری ماله که ماندا بوون، ئاسه واریان
 نه مابوو، له جیگه یان، نه مامى کورته بالا و زه رده له نیژرابوون،
 چوارده وری ماله که، یه کپارچه کرابوو به هه ریز، پهنگى ده رگای
 که راج و ماله که یشمان گۆرابوو.
 کارل جیبه که ی له به رده مى گه راجه که دا پاگرت و دابه زى، له

ماله که م ده پوانی و هیشتا کلیله کانم توند له ناو مشتم گرتیوو، کاتیک له ناو له پی دهستم پوانی، بینیم ئاسه واری فورمی چهن دین کلیل له پیستی بهری دهستمدایار بوو.

خۆم ده رگای ماله که مانم کردهوه، پێش کارل چوومه ناو دالانه که و تاوێک له دیواره کانم پوانی، زۆرم له خۆم کرد و به چهند ههنگاوێک، خۆم گه یانده هۆلی دانیشتنه که و له ناوه پاستیدا پاره ستام، بێجگه له دوو کورسی و میزێک، که ته له فزیۆنیکى له سه ر بوو، هیچی تری تیدا نه بوو، ته نانه ت دیواره کانیشی سپی کرابوونه وه و هیچیان پتوه نه بوو، بیده نگیه ک دای گرتم و به رده وام دهستم له یه ک هه لده گلۆفین، له تینواندا قورگم به مه لاشومه وه نووسابوو، تووشی ته نگه نه فه سییه ک ببووم، سنگم وه خته بوو شق به ری، ئینجا چووم بۆ مه تبه خه که و له وێوه، بێ ئه وه ی ئاو پ له کارل بده مه وه، که به رده وام به دوامه وه بوو، زوو زوو به سه ر نه وه لێ ده پوانیم، گیانی پڕ له ئازار و سه رم به داوی خۆمدا کێش کرد و چووم بۆ نهۆمی سه ره وه، یه ک به یه کی ژووره کانم به سه ر کرده وه، بێجگه له ژووره که ی دایکم، که قه ره ویله یه کی ئاسن و دۆشه کێک و به تانییه کی له سه ر قه د کرابوو، وه کوو تر، هه موو ماله که گسکی لێ درابوو، دیواره کانی له سه ره وه تا خوار پاک کرابوونه وه و په نگیکى سپی کرابوون.

کاتیک گویم له دهنگی پێیه کانی کارل بوو به پلێکانه کاندایات بۆ نهۆمی سه ره وه، چاو م ته پ بوو، ویستم کارل دلشکاو و بیزار نه مبینیت، خێرا چووم بۆ حه مامه که و له سه ر ده ستشۆره که دوو چنگ ئاوم پڕژاند به ده موچاومدا، کاتیک له ئاوی نه که دا له خۆم پوانی، چهند هه ناسه یه کی پێ چوو، هه تا پوخساری خۆم تیدا

ناسییه وه. کاتیک کارل هاته بهردهم، گۆزهیهکی دهسکداری
سه‌رگیرای به دهسته وه بوو، بۆی پاگرتم و پیتی وتم، 'ئه‌وه‌یش
خۆلی لاشه‌ی دایکته'.

کاتی به دلته‌نگیه‌که وه گۆزه‌که‌م لێ وه‌ر گرت، زهره‌فیکیشی له
گیرفانی ده‌ره‌ینا و ئه‌ویشی بۆ پاگرتم و دیسان وتی، 'دایکت
داوای لێ کردم، ئه‌م زهره‌فیشته بده‌م'.

تاوێک بێده‌نگ له گۆزه و زهره‌که‌ی ده‌ستم پوانی و له دلی
خۆمدا وتم، 'دایکه، ئه‌وا پیت شاد بوومه‌وه'.

کاتی له‌گه‌ل کارل له دالانی نه‌ۆمی سه‌ره‌وه‌دا پاره‌ستابووین،
پشتم تێ کرد و چووم بۆ ژووره‌که‌ی خۆم، گۆزه و زهره‌که‌ی
ده‌ستم له‌سه‌ر قه‌راغی په‌نجه‌ره‌که‌ دانا و بێده‌نگ بۆ لای کارل
گه‌پامه‌وه. کارل به سه‌رسامیه‌که‌وه لیتی پوانیم و پیتی وتم،
'مارتن، ده‌زانم ماله‌که ئاوا بۆ تو ناخۆشه، به‌چۆلی ده‌بیینیت، به‌لام
بیخه‌م به، هه‌موو شتیکی تو و دایکت پارس‌تووه و له
گه‌راج‌ه‌کن'.

به ساردیه‌که‌وه له کارلم پوانی و لیم پرسی، 'پیم بلێ، دایکم
که‌ی مرد؟'

'شه‌ش مانگیك پیتش ئه‌م‌پۆ، له نه‌خۆشخانه كۆچی دوا‌یی کرد،
هه‌ر چنگی‌کی مابوو وه، ئه‌و شتێر په‌نجه كۆشه‌نده‌یه، ئازای گیانی
خواردبوو، ئه‌ندامه‌كانی له‌شی له كار كه‌وتبوو، به‌لام چاوی شه‌و
و پۆژ زرت ده‌یان‌پوانی و چاوه‌پوانی بێینه‌وه‌ی تویان ده‌کرد،
پیتش ئه‌وه‌ی ته‌واو په‌کی بکه‌و‌یت، به‌و نه‌خۆشیه‌وه هه‌رسێكمان
بۆ سۆراغی تو به‌رده‌وام به‌ پێگه‌ی میسه‌روه بووین'.

'هه‌رسێكتان؟'

‘بەلئ، من و دايكت و کارمن.’

دلم داخوپا، تەزوویەک لە تەوقی سەر مەوێ تا کە لە پەنجەیی
پێشەکانم پای وەشاندم، سەرم هەلبێری و تاویک لە بنمیچی
دالانەکم پوانی، وەکوو لە خەیاڵمدا، لە وێنەیەکی کارمن بگەڕێم،
شلەژام و بە دەنگێکی گەڕ پرسیم، ‘کارمن، چۆن کارمن، یانی
کارمن بەردەوام...’

قەسەکم بۆ ئەواو نەکرا، پاشان کارل بەردەوام بوو، وتی، ‘بەلئ،
کارمن، ئەو پەییوەندیی لێ نەبڕیوین، دواي سەفەرەکەي تۆ بۆ
میسەر، کاتێ دوو حەفتە بە سەردا تێپەڕی و تۆ هیچ هەوالێکت
نەبوو، ئینجا دایکت پەییوەندیی کرد بە بەرپیوەبەری مۆزەخانەو،
مەبەستم هینری پراخە، لێرسراوی کارەکەت، ئەوسا هینری
پەییوەندیی کرد بە مۆزەخانەی قاهیرەو، ئینجا لامان ئاشکرا بوو،
تۆ پەییوەندییت بەو مۆزەخانەییوە نەکردبوو، دەمانزانی لەو پۆژ
و کاتەدا لە فەرۆکەخانەی قاهیرە دابەزیبوویت، بەلام لەدواي ئەو
پۆژەو، کەس هیچ هەوالێکی نەدەزانیت، دەزانیت مارتن، ئێمە
چەند هەولمان دا، باوەڕ بکە زیاتر لە ملیۆنێک وێنەي تۆمان کۆپی
کرد و بە هەموو کۆچە و کۆلانەکانی شار و شارۆچکەکانی ولاتی
میسردا بلاومان کردەو، ئێتر با هەول و کۆششی کارمەندانی
بالوێزخانەي هۆلەندا لەولاوێ بوەستێ، چەندێک پێمانەوێ ماندوو
بوون، حکومەتي میسریش بە هەمان شێو، تیمیکیان لەگەڵماندا
تەرخان کردبوو، بە دوو شۆفێر و دوو ئۆتۆمبیلی خۆیانەو،
لەسەر نەخشە، سەرتاسەری ولاتی میسر لەگەڵماندا گەڕان، هەر
وا ئاسان نەبوو بۆ من لەگەڵ ئافەرەتێکی نەخۆشی وەکوو دایکت و
یەکیکی تری دووگیان، با ئەو گەرمایەیش لەولاوێ بوەستێ، باوەڕ

بکه جینگه نه مابوو له میسر دا نه چین.

‘جگه لهو جینگه یی منی لی بووم.’

‘کام جینگه؟’

‘ناخ، کارل، له راستدا خویشم نازانم له کام جینگه بووم.’

‘چه ندین جار له رادیو و تله فزیونه کانی ئه و ولاته وه، بانگه وازمان

بلاو کرده وه، ته نانه ت دایکت خوی دوو جار چووه سهر

تله فزیون و به دنگ و رهنگی خوی بانگه وازی کرد.’

‘کارل، با پشوو یه ک بدهم، ئه وسا زیاتر قسه ی له سهر ده کین،

نیستا پیم بلن، کارمن چونه و له کوینه؟’

‘باشه، زور باشه، لیره یه، له ئه مستردام، له گهل کچه که یدا ده ژی.’

‘چی، کارل، ئایا تو ده زانیت من پرسپاری کیت لی ده کم؟’

‘به لی، به لی، به دلناییه وه، کارمن فرانکلین، سال و نیویک پیش

نیستا، له به لجیکاوه گواستیه وه تا له ئه مستردام نزیکي ئیمه بژی.’

‘نه ی دایکی؟ ههروه ها تو باسی مندالت کرد، کارمن مندالی هه یه؟

تو دلناییت که...؟’

‘وازانم، کارمن په یوه ندیی له گهل دایکی نه ماوه، کچه که یشی، ناوی

لۆته یه و ته مه نی وا ده بیت به سالتک.’

تاویک بیده نگ سهرنجم له کارلدا، بی ئه وه ی زیاتر هیچ بلیم، پشتم

له کارل کرد، چند هه نگاویکم نا و دهستم به قه راغی ته یمانی

پلیکانه کاندا گرت و هیواش هیواش چوومه خوارئ، له هۆلکه،

له سهر یه کیک له کورسییه کان بیده نگ دانیشتم، ناوی کارمن و

لۆته بهردهوام له ناو گویمدا ده زرینگانه وه.

کارل هیشتا له قاتی سهروه بوو، کاتی له ناو بیده نگیی

ژووره که دا و له سهر کورسییه ک چاوم لیک نا و خۆم لی دریز

کرد، کوتوپر خۆم له بیابانێکدا بینیهوه، بهردهوام لم بهسهرمدا دهباری و پهشه‌بایه‌ک شه‌پۆلی به‌لمه‌که‌ ده‌دا و وه‌ک مزراح، به‌دهوری خۆمدا ده‌یخولاندمه‌وه، له‌ناو ئه‌و ده‌ریای له‌دا، بێ ئارام په‌له‌قازێ و باله‌کوته‌م بوو، ده‌ستم ده‌کوتا له‌ چوارده‌ورم، گه‌هی با‌که وه‌ک کوته‌کی‌ک ده‌یدا له‌ په‌رده‌ی گویم، ده‌نکه‌ لمه‌ سووره‌وه‌بووه‌کانیش، یه‌ک یه‌ک گه‌رمیی خۆیان له‌ پیستم ده‌سوی، بۆنی می‌زی جرج لوتیان پر کردبووم، چاوم پر بوو له‌و ورده‌زیخانه‌ی وه‌ک پشکو ده‌گه‌ران، چه‌ند جارێک لوتم به‌ لوتی مه‌رگدا ته‌قیه‌وه.

له‌ ده‌نگی خۆم به‌ئا‌گا هاتمه‌وه، بینیم کارل له‌پیشمدا به‌ چۆ‌کدا هاتبوو، هه‌ردوو ده‌ستمی توند گرتبوو، بۆنی ئاره‌قی له‌شی خۆم ده‌کرد، کارل پاش ئه‌وه‌ی به‌ به‌زه‌ییه‌که‌وه له‌ چاومی پوانی، پتی وتم، 'وه‌ره‌ با برۆین، ده‌چین بۆ سه‌نته‌ری شار، پاشان له‌وێ، له‌ چیشخانه‌یه‌ک نان ده‌خۆین.'

چه‌ند پوژیکێ به‌سه‌ردا تێپه‌ری، هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و پرو‌داوانه‌، هه‌موو یه‌ک یه‌ک له‌ قوولایی پۆ‌حمدا لانه‌یان بۆ خۆیان دروست کردوه‌، بوون به‌ به‌شیک له‌ من و لیم جیا نابنه‌وه‌، برینه‌کانی سه‌ر جه‌سته‌م و ناو پۆ‌حم ئه‌وه‌نده‌ سه‌ختن، به‌ هیچ ده‌وایه‌ک سا‌پۆژ نابنه‌وه‌، نه‌مه‌ده‌وێرا بۆ ساتیکیش چیه‌، چاوم لێ‌ک بنیم، شه‌وان به‌ سێ ده‌نک هه‌بی قالیۆم، چه‌ند کاتژمیری‌ک ده‌خه‌وتم.

به‌بیرم دیت، سمکو فه‌ره‌اد هه‌موو جارێک پنی ده‌وتم، 'توانیم جه‌سته‌م له‌ناو جه‌نگدا ده‌ریاز بکه‌م و لێی هه‌لینیم، به‌لام هه‌رگیز ناتوانم جه‌نگ له‌ناو پۆ‌حم ده‌ر بکه‌م.'

سمکو ئەمەى لە کاتێکدا دەوت، که من لێم دەپرسی، 'بۆچی تۆ
تەنها لە پابردووت دەدوویت، لە باسی پابردووت و جەنگ زیاتر،
هیچ باسیکی تۆ لا نییه!'

ئەوسا کارل ھەموو شتیکی بۆ ساز و ئامادە کردبووم و زۆر
ماندوو دەبوو پێمەو، نەتوانی لە هیچ یەکێک لەو شتەکانی بۆ
ھەوانەوێم ئامادەى کردبوو، بە دل بەشدار بێم، مالهکه له
یادەوهرییهکانم پاک کرابوو، بۆنى پابردووی لێ نەدەھات،
مۆرک و جێگەدەستی دایکم سەرابوونەو، لە پێگەى هیچ
ھەستیکمەو نەمدەتوانی لە مالهکهدا ساتیک بەر پوچی دایکم
بکەوم و یادەوهرییهکی سەردەمی مندالیم زیندوو بکەمەو، وا
ھەستم دەکرد، بە شیوەیەکی کاتی تێیدا دەژیم، بەردەوام بە خۆم
دەوت، 'کاتیک دیت لە گۆشەیک، که نازانم ئێرەیه یان جێگەیک
تر، دیسان ژیان دەست پێ دەکەمەو.'

کارل

حەفتەیک بوو لە میسر گەرابوومەو، ئەو بەیانییە، وەکوو
 ھەموو بەیانییەکانی تری ئەو حەفتە، لە دەنگی خۆم و لەناو
 تەپیی ئارەقی لەشەدا بەئاگا ھاتمەو، مالهە بێدەنگ بوو،
 پەنجەرە ی ژوورەکەم، کە ھیشتا پەردەمان پێو نەگرتبوو،
 بەیانیان زوو ژوورەکەمی پێ دەکرد لە پووناکی، ئەو بەیانییە
 بەھەلەداوان لەناو جینگەکەم ھاتمە دەر، پانتۆل و کراسەکەم، کە
 پۆژی پێشوو بەسەر قەراغی جینگەکەمدا داوو، لەبەرم کردن و
 بەپەلە لە ژوورەکەم دەر چووم، دیار بوو کارل ھیشتا خەوتبوو،
 پاش چەند ھەناسەیک، خۆم لەناو باخەکەماندا بینییەو،
 ھەوایەکی سارد و شیدار دای بە پوومدا، ھەریزەکە ھیشتا تەپیی
 شەونمی شەوی لەسەر بوو، گەلای درەختەکان تەپ دەیاننوواند،
 ھەوای ئەو بەیانییە ئەوێندە شیدار بوو، کە تەیمانی
 جالجالۆکەکانیش دلۆپ دلۆپ شەونمیان لێ دەچۆرا، ریزبەندی
 دلۆپی شەونمەکان بە خەتی تەیمانی جالجالۆکەکانەو، لە

ملوانكهی مه‌رجان ده‌چوون، ئه‌و به‌یانیه نه‌ بالنده‌یه‌کم بینی بفری
و نه‌ گویم له‌ ده‌نگی جریوه و خویندنیشیان بوو، له‌ دوور گویم
لی بوو زه‌نگی که‌نیسه‌یه‌ک بی‌وچان لێی ده‌دا.

به‌ره‌و سه‌نته‌ری شار که‌وتمه‌ پێ، له‌ خه‌یاڵمدا بوو سه‌ردانی
قاوه‌خانه‌ی گرانته‌ بکه‌م، به‌ خۆم وت، 'به‌م به‌یانی زووه‌ ته‌نها
خزمه‌تچییه‌کان له‌وین!'

وزه‌ی خواستیگ له‌ ناخدا داوای لێ ده‌کردم پێیه‌کانم هه‌لبگر و
هیز بده‌مه‌ به‌ر خۆم، تا خه‌یرا بکه‌مه‌ سه‌نته‌ری شار، ئاسه‌واری
برین و شکاویه‌کانی له‌شم، له‌گه‌ل هه‌موو هه‌نگاوێکدا ده‌یان
زریکانه‌، له‌ پێکه‌ بارانیکی له‌ناکاو دای کرد، هه‌ستم به‌ یه‌که‌به‌یه‌کی
ئهو دلقپانه‌ ده‌کرد، که‌ ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر پێستی پزیو و وشک
هه‌لاتووم و تالی مووه‌کانمیان ئاو ده‌دا، به‌ده‌م خه‌یاڵ و ونبوونم
له‌ناو یاده‌وه‌رییه‌کانی پابردوومدا، به‌ به‌رده‌م قاوه‌خانه‌ی گرانته‌دا
تیپه‌پیووم و بیئاگا بووم لێی، کاتیک گه‌یشتمه‌ سه‌ر شه‌قامی باخ
له‌ گه‌ره‌کی یۆردان، سه‌رسام و دلگوشراو، له‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ری ئه‌و
شه‌قامه‌م ده‌پوانی و له‌ خانووی ژماره‌ چلوه‌شت ده‌گه‌رام،
ئهو‌نده‌ بێ ئارام و شه‌په‌زه‌ بووم، هه‌موو ئه‌و پیاده‌په‌وانه‌ی
به‌لامدا تیده‌په‌پین، به‌ سه‌رنجه‌وه‌ لێیان ده‌پوانیم، له‌ژێر لێنه‌وه‌
به‌رده‌وام ژماره‌ ٤٨م دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌، کاتیک خانووی ژماره‌
٤٧م تیه‌په‌راند، بێ ئارام دلم خه‌یرا خه‌یرا لێی ده‌دا، مالیکی
دوونه‌ژمی، دیاربوو تازه‌ نۆژن کرابوووه‌، ده‌رگایه‌کی سپیی
که‌وره‌، مالیکی پێ له‌ په‌نجه‌ره‌، په‌رده‌کانی دادرابوونه‌وه‌، چه‌ند
جاریک سه‌رم نا به‌ شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ و ویستم هه‌ر هه‌چ
نه‌بیت، پێش ئه‌وه‌ی له‌ ده‌رگا بده‌م، سۆراغیکم ده‌ست بکه‌ویت،

نازانم چه ندیک بوو له بهردهم ئه و ماله دا پاره ستایووم و له سهر
 بۆ خوار له په نجره کانم ده پروانی، له وه ده چوو به ویت هیژیک له
 خومدا کۆ بکه مه وه، له خه یالما بهرده وام وشه سازیم ده کرد،
 وشه م پیکه وه دهنه و له پرسته یه کی گونجاو ده گه پام، نه مده زانی
 ناخو چی بلیم و له کوپوه ده ست پی بکه م، بهرده وام دهستم لیک
 هه لده سووین، هه رچه نده له و دهمدا باران و سهر ماش بوو، به لام
 گه رمیه که له شمی داگرتبوو، ههستم ده کرد هیتشتا له بهر ئه و
 خوره گه رم و سوو تینه ره ی بیابانه کانی ئه فهریقادام، هه موو له شم
 ناره قی لی ده چورا.

چه ند که سیک به لامدا تیپه پرین، سه گه کانیا ن بی ئارام پیم ده وه پرین،
 وه خته بوو قاییشه کانی ملیان ده بچراند، ده مزانی ئه و ناژه لانه
 هه ست به بی ئارامی پوحم ده کهن، تاو یک بوو هه ردوو له پی
 دهستم له سهر پووی ده رگا که دانابوو، سهر م خستبووه نیتوان
 دهستم و ناوچه و انم نابوو به پووی ده رگا سارده که وه، ته زووی
 ساردی ده رگا که گه یشتنه ناو سهر جه م خانه کانی له شم،
 هه ناسه یه کم هه لکیتشا و به دلشکاوییه که وه پشتم له ماله که کرد،
 چۆن چوو بووم، ئاواش به هه مان پیکه دا بۆ ماله وه گه پامه وه.

کاتیک گه یشتمه ناو ده رگای چیتشتا که مان، کارل خه ریکی
 قاوه لینان بوو، دیار بوو تازه به ئاگا هاتبوو، چونکه بهرده وام
 چاوی هه لده گلوفی و هیتشتا بۆنی پاشماوه ی خوی لی ده هات، که
 بۆنی تیکه لی بۆنی ئه رو مای قاوه که ده بوو. کارل له پتوه، بی
 ئه وه ی لیم بروانیت، پرسیی، 'قاوه یه کی گه رم ده خو یته وه؟'
 'بیگومان.'

'چوویت بۆ کوئی، بۆ چاوه پروانی منت نه کرد؟'

‘بۇ گەرەكى يۇردان.’

‘بەپاست، ئەي كارمىنت يېنى؟’

‘نەخىر، بەس...’

‘مارتن، بەگومان مەبە لە كارمن.’

‘نا، گومانم نىيە لەو، بەلكوو بەگومانم لە خۇم.’

‘تو ھىشتا ماندوويت، پىئوستىت بە پشوو زياتر ھەيە.’

‘ماندوویتی شتىكە و تىكشكانىش شتىكى تر.’

‘ھەرچەندە دوو جارېش چوويت بۇ لای پزېشكى دەروونی، بەلام

لەگەل مندا دەتوانى گرىكانى دلى خۆت بکەيتەوہ.’

لە کاتىکدا کارل بەدەم قسەکردنەوہ کوپىک قاوہى گەرمى دايە

دەستم، لىم پوانى و لىم پرسى، ‘کارل، باسى خۆتم بۇ بکە، پىم

بلى دايکمت چۆن ناسى؟’

‘بۇ، ناسىنى منىش گرىتە لە دلتا؟’

‘ئەي چۆن، بەبىرم دىت، جارېکیان وتت، لە کەشتى

ماسىگرتنەکەى باوکتدا لەدايک بوويت.’

لە ھۆلەکە، لەسەر کورسىيەکان دانىشتبووين، ئىنجا کارل دواى

تاويک بىدەنگى و بىرکردنەوہ، بەسەرھاتى خۆى ئاوا بۇ گىرپامەوہ:

‘بەلى، پەنجاوشەش سال پىش ئىستا، لە بەلەمىکدا، لە بەندەرى

دوورگەى تىسل لەدايک بووم، باوکم، وەکوو زۆرىنەى

دانىشتوانى دوورگەکە، ماسىگر بوو، خاوەنى بەلەمىكى پراویش

بوو.

کاتىک من لە دايکبووم پىتەرى براگەورەم تەمەنى دە سالان بوو،

من و پىتەر و باوکم و دايکم لە دىى دەکوخ، لە خانوويەکى

گەورەدا، لە ھەمان دوورگە دەژياین، دەتوانم بلیم ھەزار نەبووين،

باوكم پوڙانه هيندهى ماسى دهگرت، كه بڙتويى ژيانمانى دابين دهكرد، دايك و باوكم كاتوليک بوون، من و پيتهر له سهر پښمايى و پوښنايى شو باوه پهدا گه وره كرابووين، له راستيدا شه و هيش دهگه پښتوه بق شهوى كه مامم، با بلنين براگه وره كهى باوكم، قه شهى كه نيسهى دينه كه مان بوو، به بيرم ديت، باوكم هيندهى له ماسيگرتن و كه نيسه بوو نيو شه ونده له ماله وه نه بوو.

له مالى ئيمهدا، زور به كه مى قسه دهكرا، به هوى شهوى دايكم كه پولال بوو، من و براكم وا راهاتبووين، ته گهر ته نياش بوويناى، هر به ئاماژه يه كترمان ددواند، ته گهر سهر نجت داييت، كه له گهل تودا قسه دهكهم، به دهستم ئاماژه به ماناى زورينهى قسه كانم دهكهم، مه بهستم، يانى سهر نه بيت به لاتوه.

با ييمه وه سهر باسه كه م، باوكم زور يته وسه له و تووړه بوو، به بيرم نايهت كه جاريك دواند بيتمى يان لتي پوانيبم، يان دهستيكي به سهرمدا هيناييت، هر شه و هيش هوکار بوو، كه من و پيتهر به رده وام به ئاماژه يه كترى بدوينين.

'نهى ئيستا براكهت له كوئ دهژى، ئايا په يوه نديتان پښكه وه ماوه؟'
'نارامت بيت، با له سهره تاوه بوټ باس بكم. كاتيك ته مه نم بوو به ده سال، پيتهر بيست سالان بوو، له گهل شه و هيشدا كه ده ساليكمان به ين بوو، په يوه ندييه كى به هيزمان پښكه وه هه بوو، هه روه ها له ژووريكدا ده خوتين.

باوكم هه موو جاريك پنى دهوتين، ئيوه وه كوو كوپى ماسيگريك له دايك بوون، به شى ئيوه هر هيندهيه، كه خودا پنى داوون و ده بيت پنى رازى بين، له كاتيكدا باوكم شه مهى دهوت، كه پيتهر به رده وام ناږه زايى و بيزارى له ژيان له و دوورگيه دهر ده بړى.

ئەوسا پېتەر ھەردەم خەونی بە گەشت و پۆیشتەو دەبینی،
 ھەستم پئی دەکرد، کە ھیچ شتیک لەو دوورگیەدا دلی ئەوی
 خوش نەدەکرد.

بەبیرم دیت، ئەوسا ئەو پادیۆیەکی ھەبوو، بەدزیی باوکمەو
 گوئی لئ دەگرت، لە کاتیکدا رادیۆ و تەلەفزیۆن لە مائی ئیمەدا
 یاساغ بوون، بیتجگە لەو ھیش لە کتیبی ئینجیل زیاتر ھیچ کتیبیکی
 تر لە مالا کەماندا نەبوو، ئەو ھی لە قوتابخانە باس دەکران و
 دەمانخویند بۆمان نەبوو لە مالا ھە باسیان لیو بەکەین، ھەرچەندە
 ئەوسا پېتەر کتیبی تری بەدزییەو دەخویندەو و کاتیک تەنیا
 دەبووین، ھەمووی بۆ باس دەکردم، پۆزیکیان پیتەر بە بەلەمە
 چارۆکەدارەکی لە بەندەرەکە دەر چوو.

ھەروەک خۆی ھەموو جارێک دەی وت، دەچم فەرپەییەکی دەریا
 لیدەدەم و ئیستا دیمەو، ئەو پۆیشتەئە پۆیی، دواي سئ پۆژ
 گەرپایەو، باوکم پاش ئەو ھی لئی توورپە بوو، ھەرپەشەئە لئ کرد
 کە بەلەمە چارۆکەدارەکی بسووتیت، ئەوسا ئەو بە باوکمی
 وت، "پەشەبای دەریا پێگەئە پئی گۆریم و چەند شەو و پۆژ
 ناچار لە دەریادا مامەو."

ھەر ئەو شەو پێش خەوتن بۆ منی باس کرد، کە بۆ شاری
 ئەمستردام چوو بوو، ئەو شارەئە ئەو خەونی پێو دەبینی و
 تەمەنای بوو تەنھا بۆ جارێکیش بیت بیینیت، باوەر بە مارتەن،
 ئەوسا ئەو ھیندەئە باسی جوانی ئەم شارە بۆ کردم، ئاوا
 تامەزرۆی بینینی بووم و ئەوسا ھەمیشە خەونم پێو دەبینی،
 جگە لەو، ھەموو شەوێک نەخشەئە دنیای دادەنا و دەستی بە
 ھێلکاری و نووسین دەکرد، بە مەبەستی ئەو ھی بە بەلەمە

چارۆكه دارهكهى، گهشتهكهى دهست پى بكات و ههموو دونيا بگهړيت.

چهند جاريك پتى وتم، كه لای باوكم باسى نهكهم و با نهينى نىوان خومان بيت، بهدریژایى ئه و سالانه، كتيبهكهى چارلس داروين، گهشت به بيگل دا، لهژير سهرينهكهيدا بوو، شه و تا بهيانى سهرى بهسردا دهگرت و دهخويندهوه.

بهبيرم ديت، جاريكيان پيتر پتى وتم، "من دهمه و پت له دهريادا جيپتى داروين ههلبگرمه وه و بۆ ههموو ئه و جيگه يانه بچم، كه ئه و كاتى خوى بۆيان چوهه."

ناوى ههموو ئه و جيگه و ريگه يانهى له بهر كردبوو، كه كاتى خوى داروين چووبوو يان پيئاندا تپه پيپوو، به له مه چارۆكه دارهكهيشى ناو نابوو بيگل، ناوى ئه و كهشتيه بوو، كه داروين گهشته ميژووبيهكهى پى كردبوو.

كاتيك ته مه نم شازده سالان بوو، له راستيدا له خه يالدا نه ماوه چ پوژ و مانگيك بوو، به يانينه كيان زوو، پيتر له خه و به خه بهرى هينام و پاش ئه وهى دهستى كرده ملم و تير ماچى كردم، بينيم جله موشه ماكانى باوكمى له بهردا بوو، ئه و جلانهى باوكم له بهرى ده كرد له كاتى ماسيگرتندا، تووره كه يهكى گه و رهى به دهسته وه بوو، مالتاوايى لى كردم و وتى، "ده پۆم گهشت دهكهم، ده زانم ده پۆم، به لام نازانم ده گه پيمه وه يان نا."

كتيبهكهى داروينى له ناو دهستدا بوو، به ره و پووم پاي گرت و ديسان وتى، "ئه و كتيبهيش بۆ تو، من پيوستيم پتى نيه، چونكه ههموويم له بهره، به لام كارل، با نهينى بهينى خۆم و خۆت بيت، نه گه پرسيارى منيان لى كرديت، ته نها بهم وشه يه وه لاميان

بدهروهه، نازانم، نازانم."

دوای چه‌ند پوژتیک، باوکم و هه‌موو خه‌لکی دیکه‌مان له گه‌پاندا بوون و پاشان هه‌موو دانیش‌توانی دوورگه‌ی تیش‌لشی لی ئاگادار کرایه‌وه، ئینجا له میدیاکانی سه‌رتاسه‌ری هۆله‌ندادا بلاو بووه‌وه، گهنجیکی به‌و ناو و ناوونیشانه، به‌به‌له‌میکی چارۆکه‌دار له ده‌ورو به‌ری که‌ناره‌کانی دوورگه‌ی تیش‌ل بیسه‌روشوینه.

باوکم و خه‌لکی دئ، به‌رده‌وام به‌که‌ناره‌کانی دوورگه‌که‌دا ده‌گه‌پان، باوکم ئه‌وسا له منی پرسی، "پیتەر هیچی لای تو نهدرکاندوو؟" له‌وه‌لامدا وتم، "نازانم،" وه‌کوو چۆن پیتەر ئامۆژگاری کردبووم.

حه‌فته‌یه‌ک به‌سه‌ر پویش‌تنی براکه‌مدا تیپه‌پیبوو، دایکم به‌رده‌وام ده‌گریا و ته‌نانه‌ت مانی له‌ ناخواردنیش گرتبوو، به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی توژیک ئه‌و ئازاره‌ی دلی که‌م بکه‌مه‌وه، به‌دزیی باوکمه‌وه پیم وت، "پیتەر ماوه و سه‌فه‌ریکی دوورودریژی کردوو، ئه‌وه‌نده ده‌زانم له‌ ده‌ریایه و له‌ ژياندا ماوه، به‌لام نازانم ئاخۆ ده‌گه‌پیته‌وه یان نا."

دیار بوو دایکم ئه‌و هه‌واله‌ی منی زۆر به‌لاوه‌ گران بوو، مانگیک دوای ئه‌و پوژه، نه‌خۆش که‌وت و به‌یانییه‌کیان باوکم به‌ گریان‌وه له‌خه‌و به‌ئاگای هینام، که‌ دایکم مردوو.

دوای پویش‌تنی پیتەر و مردنی دایکم، په‌یوه‌ندیی ئینوان من و باوکم، تا ده‌هات پوه‌و خراپی ده‌چوو، پاش ئه‌وه‌ی دوو سالیک ته‌نیا له‌و ماله‌دا پیکه‌وه‌ بووین، ته‌واو غه‌ریب که‌وتبووین به‌یه‌کتری و زۆر که‌م یه‌کترمان ده‌دواند و به‌رده‌وام شه‌رمان بوو، ته‌واو دلم له‌و دوورگه‌یه‌ هه‌لکه‌نرابوو، به‌رده‌وام له‌ بیرکردنه‌وه‌ی

ئەو ھەدا بوم، چۆن ۋەككو پیتەر بەلەمىكى چارۆكەدارم دەست
بەكەوئیت و خۆم بەگەيەنمە لای ئو.

پاشان پلانى ئەو ھەم دانا، كە لە بەندەرى تىسلدا، كە سەدان بەلەمى
چارۆكەدارى كۆن و نوئى لى پاگیرابوو، بەلەمىك بدزم، پاش
ئەو ھى دواى چەندىن پۆژ توانىم دانەيەك دەستنىشان بەكەم، لە
دەمو بەيانىيەكدا، كە ھىشتا تاريك و پوون بوو، خۆم كۆ
كردەو ۋ ۋەك براكەم، پووى دەريام گرتە بەر و بەرەو
خوارووى كەنارەكانى ئوروپا بەپى كەوتم.

ھەموو پىتەوايستیەكەم لەگەل خۆمدا بردبوو، بەتايبەتى چەند
ئامىزىكى پىتەريكرىن لە دەريادا، تا بتوانم ھەمان پىنگە بەگرمە
بەر، كە داروين لە كىتیبى گەشت بە بىگدا ئاماژەى پىن دابوو، يان
وئەنى كىتەابوون.

لە سەرەتاو ھەزارە زامىم لە بەلەمى چارۆكەداردا نەبوو، تەنھا
ئەو ھەندە نەبىت، كە لە پىتەرەو ھەم پىر بووبووم، بىياكانە خۆم داھە
دەم ھىزى شەپۆلى دەريا و پەشەبا، پاش ئەو ھى زياتر لە مانگىك
لە دەريادا ون بووم و لە وشكايى و ئاوەدانى دابرام، بە
مەزەندەى خۆم، باشوورى ئوقيانوسى ئەتلەسىم بىرپو ۋ
گەيشتو مەتە كەنارەكانى ئەمەريكاي باشوور، كاتىك لە بەندەرىك
دابەزىم، بە ئالا و پەنگ و دەنگى خەلكەكەدا زانىم، كە ھىشتا لە
ئوروپام و لە ولاتى پورتوگالم.

پاش مانگىك مانەو ھەم لەو بەندەرە، توانىم بە شەش ھەفتە لە
دەريادا بپەرمەو ۋ بەگمە دوورگەكانى كاريب، لەو كاتەدا ھەستم
كرد، كە گەرانم لە پىتەر لەوئە دەستى پىن كردووە، لە ھەموو
جىگەيەك، نىزىكەى مانگىك دەمامەو ۋ سۆراغى تەواوى ئەوم

لهو جيڳهه يانه دا دهکرد و ديسان به پږي دهکه و تمه وه.

دهيان جار له دهريادا بيهيو دهبووم و له برسان و له دهست هينزي دهريا خوم پادهستي مردن دهکرد، بهلام هه موو جار يک هينزيکي ناديار مني نيوه گيان دهگه يانده وه که نار و وشکاني، ديسان هينزم ده دايه وه بهر خوم و سه رله نوږ به پږي دهکه و تمه وه، بهر دهوام دهبووم له چوونم بو ټو که نار و بهنده رانه ي له سه ر کتبه که ي داروين ديار ي کرابوو.

پاش چند ساليک، به جور يک له شه پوله کاني دهريا و با شاره زا بووبووم، به دلي خوم به ره و پووي چي جيگه يک به پږي دهکه و تم، به کارم ده هينان و پيگه کانم خيراتر ده برين، هه ستم دهکرد با زور جار بالي به به له مه چاروکه داره که م دهگرت، به سه ر پووي دهريادا ده يفراندم بو ټو جيگه يه ي مه به ستم بو.

سي سال به و جوړه، به ته و او ي هه موو دونيادا که پام و گشت پووبه ربي ټاويي دونيام ته ي کردن، هه موو به نده ر و که ناري دهرياکاني ټاسيا چووم، بن ټوه ي هيچ سوړاغ يکي پيترم دهست بکه و ږت.

‘هر نه تبينييه وه؟’

‘نه خيتر، هه تا ټه مړوږش پيترم نه بينيوه ته وه.’

‘ټه ي باوکت؟’

‘باوکم، باوکم بينييه وه.’

‘ټه ي چون پږت که و ته ټه مستردام؟’

‘مانگ يک پيش ټه وه ي به پږي که و ت دايکت بناسم، له پاستيدا مارتن، من زياتر له جيگه يه که ده که پام، شياوي ټه وه بيت لتي بمرم، هه ستم دهکرد هه ر جيگه يه که ده چووم، پيشتر بو ي چووبووم،

وهكوو تر، تهواو له گهپان و ژيان لهناو دهريادا بيزار بووبووم،
هرچهندم كرد، نه متواني بگه پيمهوه دوورگه ي تيسل و شويني
له دايكبوونم، بپيارم دا بيم بؤ ته مستردام، ههفته يهك له
ته مستردام به سهر بهرم و پاشان بؤ هه تاهه تايه كو تايي به ژياني
ته نيائي و پيسواييم بيم و مالفوايي له ژيان بكم.

‘ئهو جوړه ژيانه، تو ناوي لي ده نيت پيسوايي؟’
‘بيگومان، ئيمه هه ردهم له شوينيكي، به لام كاتيک ئه و جيگه يه
ده بيته جيگا و مالي تو و كه سيكي تو لي بيت، مه بهستم له و
جيگه يه پابه ند بيت به كه سيكه وه، ئيمه ي مروق به ردهوام پيسوا
و گه پوكين و به دريژاي ژيانمان، به خيال له گه شتدين. بمبووره
مارتن، تو له سهره تاوه پرسياي ئه وهت لي كردم، گواي چؤن
دايكم ناسي، به لام من دريژم به باسه كه دا، بمبووره، خو بيزارم
نه كردو ویت؟’

‘نيت دريژه ي پي مه ده و پيم بل لي چؤن له گه ل دايكم يه كتريتان
ناسي!’

‘كاتيک گه ي شتم به ندهري شاري ته مستردام، زياتر له كاتزميريک
له ناو به له مه چاروكه داره كه مدا لي پال كه وتبووم و نه مده ويرا پيم
بنيمه سهر خاكي ئه م شاره، باوه بكه نه مويرا لي بپروانم، دواي
ئه وه ي بريك له و تووتنه هوش به رهم كيشا كه له هندييه
سووره كاني باكووري ئه مه ريكاوه دهستم كه تپوو، پاش ئه وه ي
مه ست بووم، ترسم شكا و به سهر و گويلاكي چلكن و پيشن و
چلكه دپاو و چلكه كانمه وه، دابه زيمه سهر شوسته ي به ندهر كه.

ئا له و ده مه دا به ريكه وت پروم بوو به پروي دايكه وه، با باش
بيري لي بكمه وه، چؤن بينيم و چؤن يه كتريمان دواند.

ئا، ئا، بەم شىۋەيە بوو، گۈچى بگرە مارتىن! لەسەر ئەو راستە
 شۆستەيەى بەندەرەكە بى ئارام پاۋەستابووم و لە بىرکردنەۋەدا
 بووم، سەرىكم ھەلبېرى و بە چواردەورى خۆمدا پوانىم، لەو
 دەمەدا بىجگە لە ئافەرەتتىكى سوور پۆش، كە دە مەترىك لەولای
 منەۋە لەسەر كورسىيەكى تەختە بەتەنیا دانىشتىبوو و لە
 دەرياكەى دەپوانى و شىنەى قژە پەش و لولەكەى بەسەر شان
 و ملیدا پژابوون، شىنەى بايەك يارىى بە تالى قژەكانى دەکرد،
 كەسى دى لەو ناۋە نەبوو، زياتر سەرنجم نەدا و گوپم دايە بەر
 خۆم، تا مىلى پىگە بگرم بۆ ناۋشار، كاتىك شۆستەى بەندەرەكەم
 بەجى ھىشت، لەپشتەۋە گويم لە دەنگىك بوو، "زەلام، زەلام."

ئاوپىكم دايەۋە، بىنىم ئافەرەتەكە ھەستابوۋە سەر پى و دەستى بۆ
 ھەوا دام و چەند جارىك بانگى كردم، پاش ئەۋەى تاۋىك
 سەرسام لەملاولای خۆم پوانى، لەو دەمەدا ئەو بەندەرە، جگە لە
 من و ئەو كەسى تىرى لى نەبوو، زياتر بۆ پىنج سال ئەچوۋ نە
 كەسم دواندىبوو و نە كەسىش دواندىبوومى، ئەۋە بە زمانى
 ھۆلەندى ھەر مەپرسە، پىم وا بىت سى سالىك دەبوو قسەم پى
 نەكردبوو، بەگومان بووم، ئاخۇ ھىچم لەبىر مابىت، بەلام ئەو سى
 سالە بەردەوام بە ھۆلەندى بىرم دەكرەۋە و خەونم دەبىنى.

بە ھەرحال، بەرەو پووى چووم، كاتىك گەشىتمە بەردەمى و لە
 نزىكەۋە سەرنجم دا، تەزۋىەك لە تەۋقى سەرمەۋە تا پىنەكانم
 كشا، بە پىكەننىكەۋە پرسىى، "لەكوئەۋە ھاتوۋىت؟ ئايا تۆ مرقۇى
 ئەم سەردەمەيت؟ پىم وا بىت بە ھەلە پىت كەتوتتە ئىرە،
 دەزانىت، سى سەدە پىش ئىستا، ئەم بەندەرە چەتەى دەريا پووى
 تى دەكرد، پىت وا نىيە تۆ درەنگ ھاتوۋىت؟"

دیار بوو من زور سهرسام بووم پټی و به سهرنجهوه له
شیوازیم دهروانی، له سهرهتاوه قسهکانیم زور له لا مه به ست
نه بوو یان باش گویم لینی نه بوو.

پاشان زیاتر لینی نریک بوومهوه و ویستم لینی بیرسم، ئاخو
مه به ستی لهو قسانه ی چیه. دهستیکی نا به شانمهوه و له خوی
دور خستمهوه و پټی وتم، "مهیره پیشهوه لیم، ناشیرین،
بۆگهنت لیره دیت."

له کاتیکدا له سهر بق خوار دیسان له بالایم دهروانی، له ژیر
لیرهوه پټم وت، "تویش هه ناسهت بونی شهربانی لئ دئ."
دهستی له یهک هه لپیکان و به تهو سیکهوه وتی، "ئه ی لهوه، خو
دهتوانیت به زمانی مرقوف بدویت، چهند تهیریکی عهنتیکهیه، به
هوله ندیش دهوویت، ناچیت به میتشکدا تو مرقوفی ئاسایی بیت،
ئایا تو خوت له ئاوینه دا دیوه؟"

هیشتا بهردهوام بوو له سهر قسهکردن و گالته پیکردن، چووم
له سهر کورسییه که دانیشتم و بیدهنگ لیم دهروانی، ئه و بهردهوام
خوی با ده دا و قسه ی ده کرد و ناوبه ناو قاقای لیده دا، زوری پټ
نه چوو، هات له ته نیستمهوه دانیشتم، تاو یک بوو هه ردوو کمان
بیدهنگ له ده ریاکه مان دهروانی، ههر ئه وهنده بهس بوو، تا کوو
به سهرهاتی خوم بق گیرایه وه، ئینجا ئه و پۆژه پیکه وه هاتین بق
ئهم ماله، لیره سهر و ریشم تاشی و خوم شورد، پاشان پیکه وه
چووین به ناو شاری ئه مستردامدا کهراین، ئه و شاره ی له ده می
براکه مه وه ناویم بیستبوو و هه میشه خه ونم پتوه ده بینی، ده زانی
چی مارتن، باوه ر بکه، ئه و پۆژه خوشترین پۆژی ژیانم بوو.¹
کارل هه ناسه یه کی هه لکیشا و بیدهنگ سهری داخستبوو، لیم

پرسی، 'ئهوسا ئه وهم له دایکم بیست، گویا بۆ پرسه‌ی باوکت بۆ دوورگه‌ی تیتسل گه‌رابووێته‌وه؟'

'به‌لێ وابوو، پاش ئه‌وه‌ی چه‌ند حه‌فته‌یه‌ک له ئه‌مستردام لای ئه‌یفا مامه‌وه، له‌سه‌ر داواکاریی ئه‌و، گه‌رامه‌وه بۆ تیتسل، له ئه‌مستردامه‌وه سواری به‌لام بووم و به‌پێی که‌وتم بۆ ئه‌و دوورگه‌یه‌ی له‌ پاستیدا نه‌مه‌وست پێگه‌م تێی بکه‌وێته‌وه، کاتێک به‌لامه‌که له‌ که‌ناره‌کانی دوورگه‌که‌ نزیک بووه‌وه، له‌شم ده‌له‌رزی و دلم وه‌خته‌بوو له‌ قه‌ه‌سه‌ی سنکدا بێته‌ ده‌ر و بفریته‌ به‌ره‌و پووی دوورگه‌که‌، به‌رده‌وام فرمیتسک له‌ چاوم ده‌پژا، بێ ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ر خۆمدا هه‌بێت، هه‌ردوو با‌لم والا کردبوو، وه‌کوو مه‌به‌ستم بێت دی‌مه‌نی دوورگه‌که‌ له‌ دووره‌وه له‌باوه‌ش بگرم، که‌ له‌و ده‌مه‌دا دووراو دوور پێ به‌ باوه‌شیک دیار بوو، کاتێک پێم نایه‌ سه‌ر خا‌که‌که‌ی، هه‌ستم کرد تینومه‌، برسیمه‌، به‌رده‌وام هه‌ناسه‌م هه‌له‌مه‌ژی و هه‌ناسه‌م ده‌دانه‌وه، بۆنی شتیکم ده‌کرد، که‌ له‌ هه‌موو دونیادا بێهاوتا بوو، بۆنیک، که‌ پۆ‌حم ئاشنا بوو پیتی و ماسوولکه‌کانمی گرژ ده‌کرد، به‌رچاومیان زیاتر پۆشن ده‌کرده‌وه. تاوێک وه‌ک شیت به‌سه‌ر شو‌سته‌ی به‌نده‌ری دوورگه‌که‌دا، به‌ پاست و چه‌مدا، بێ ئارام ده‌هاتم و ده‌چووم، هه‌چ شتیک له‌ پێشچاوم نه‌گۆرابوو، ئه‌و به‌نده‌ره هه‌ر بۆنی ئه‌و به‌یانییه‌ی لێ ده‌هات، که‌ سی سال پێش ئه‌و پۆژه به‌جیم هه‌شتبوو، خه‌را خۆم گه‌یاند هه‌و ریزه‌ تاکسییه‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ته‌یمانی گه‌راجی سه‌ر به‌نده‌ره‌که‌ راوه‌ستا‌بوون، خۆم هاویشه‌ پێشی تاکسییه‌ک، بێ سلا‌وکردن به‌ شو‌فیری تاکسییه‌که‌م وت، "بۆ ده‌کو‌خ، شه‌قامی که‌نیسه‌، خانووی ژماره‌ سی."

کاتیک تاکسییه که گیشته بهرده می که نیسه که، به بهرده می مالی
 مامدا تپیه پی، که به تهنیشته که نیسه که وه بوو، مالی ئیمه ییش
 به تهنیشته مالی مامه وه بوو، تاکسییه که له بهرام بهر ماله که مان
 وه ستا، دابه زیم، تاو یک بوو له سهر بۆ خوار له بالای گه پرهم
 دهروانی، دهیان وینه ی سهرده می مندالیم به خیرایی به پیش
 چاومدا تیده په پین، ده توانم بلیم، له چند هه ناسه یه کدا شیوه ی
 پیتهری برام و هه موو مندالانی نه وسای گه پرهم هاتنه وه پیشچاو،
 هه نگاوه کانم هه له پنهانه وه و وه کوو جارن به پاکردن خۆم گه یانده
 ده رگای ماله که، که هه مان په نگ و په والته تی جارانی هه بوو،
 کاتیک دهستم بهری که وت، ده رگا که که وت سهر پشت، باوه پر بکه
 مارتن، به بی هیچ گومان و شهرمیک له وه ی سی ساله بی
 مالئاوایی به جیم هیشته وه، خۆم کرد به ژوردا، وه کو نه وه ی
 چند کاتژمیریک بوو بیت نه و ماله م به جی هیشته بیت، له ناو
 دالانه که وه باو کم بینی له سهر کورسییه که ی نه وسای دانیشته بوو،
 نه و کورسییه ی پیتهری برام ناوی لی نابوو کورسیی پاشا، چونکه
 جگه له باو کم، که سی تر بۆی نه بوو توخنی بکه ویت، ته نانه ت
 باو کم له مالیش نه بووایه نه مانده ویرا له سهری دابنیشین.

ماله که هیشته بۆنی دایکی لی ده هات، وه کوو له دیواره کانیدا
 دهنگی بۆله بۆلی دایکم و زیرکه و هاواری پیتهری تیدا
 هه لگیرابیت، یه که یه که ده یاندا به گویمدا، به دهم له رزین و
 دووچاوی ته په وه، پووبه پرووی باو کم چووم، زهق زهق لیتی
 دهروانیم، بی نه وه ی بتوانیت له شوینی خوی بیزوویت، له پولاوان،
 پیستی ده موچاوی به سهر ئیسقانه کانیدا نوو سابوو، سیس و زهره
 هه لگه پراو، پاش نه وه ی به ئاماژه سلاوم لی کرد، له سهر چۆک له

به‌ردهم کورسیه‌که‌دا دانیشتم، بئ ئه‌وه‌ی هیج بلیم، سه‌رم خسته
 سه‌ر پانی، هه‌ستم کرد که باوکم به‌هتواشی ده‌ستی جوولاند و
 خستیه سه‌ر سه‌رم، له‌سه‌رخو په‌نجه‌کانی له‌ناو قژمدا ده‌جوولاند،
 کاتیک سه‌رم هه‌لبێ و تاوێک به‌ چاوی ته‌په‌وه له‌یه‌کترمان
 پوانی، باوکم ده‌ستی هه‌لبێ و به‌ ئاماژه‌ وتی، "چاوه‌پوانت
 بووم."

پاشان ئه‌و چاوی لیک نا، کورسیه‌کم هیتا و له‌ته‌نیشته‌وه بیده‌نگ
 دانیشتم، بئ ئه‌وه‌ی چاوی هه‌لبێریت، ده‌ستی هیتا و توند له‌ناو
 ده‌ستی منی نا، نازانم چه‌ندیک بوو بیده‌نگ به‌ شانی یه‌که‌وه
 دانیشتبوین.

زوو‌زوو به‌ خه‌یال ده‌گه‌رامه‌وه سه‌رده‌می مندالیم و له‌گه‌ل پته‌ردا
 به‌ ماله‌که‌دا، له‌ سه‌ر بق‌ خوار، راکه‌پاکه‌مان بوو، هه‌ستم به‌ دایکم
 ده‌کرد، که له‌ چیشته‌خانه‌که خه‌ریکی ئاماده‌کردنی خۆراکی ئه‌و
 ئیواره‌یه‌ بوو، چاویکم به‌رده‌وام له‌ دالانه‌ک بربوو، ئاخو‌که‌ی
 پیتەر خۆی ده‌کات به‌ ژووردا و ئه‌و چاوه‌پوانیه‌ دووره‌ی من و
 باوکم ده‌شکینیت، باوکم جار‌جار هێزی ده‌دایه‌ به‌ر خۆی و
 ده‌ستی ده‌گوشیم و له‌و خه‌یاله‌می داده‌بریم.

چه‌ند کاتژمێرێک به‌و شیوه‌یه‌ بیده‌نگ دانیشتبوین، هه‌ستم کرد
 له‌ناکاو ده‌ستی باوکم له‌ناو ده‌ست‌دا سارد بووه‌وه و سه‌ری
 هتواش هتواش که‌وته سه‌ر شانم، ئه‌و ئیواره‌یه‌، تا دره‌نگانیک
 شه‌و، به‌ده‌م بیر‌کردنه‌وه و گریان‌ه‌وه به‌ته‌نیشته‌ لاشه‌ی
 سارد‌وسپری باوکه‌مه‌وه خه‌وم لێ که‌وت.

پۆژی دوا‌یی له‌ دۆست و ناسی‌اوه‌کانم بیست، که‌ مام ده‌ سالیک
 پیش ئه‌و پۆژه، به‌ نه‌خۆشیه‌کی کوت‌پ‌ مردبوو، مام به‌دریژایی

ژيانی، ژنی نه هیتابوو، ئەو پوڙه بووم به خاوهنی دوو خانوو و به له میکی پاره ماسی، بیجگه له ئەلبوومی وینه و چهند سندوقینک، که پر بوون له یادگاریی سهردهمی مندالیم، به حهفتهیهک، هه موویم فرۆشت و بۆ ئەمستردام و لای ئەیفا گه پامهوه.

تارمایی

مانگیك زیاتر بوو له میسر گه پابوومه وه، هه موو پوژیک دوو جار به تهنیا، به پیاسه بۆ باخه کانی نژیکی مالی خومان ده چووم، له گهل کارلش هفته ی جاریک ده چووم بۆ نه خوشخانه، زیاتر بۆ چاودیریکردنم و تیمارکردنی ئهو برینانه ی له سهر سمت و ناوک و بۆری میزکردنمدا دروست بووبوون، به هیچ دهوایه ک ساپیژ نه ده بوون، له ماوه ی ئهو مانگه دا، دوو جاریش سهردانی پزیشکی دهروونیم کرد، هه رجاره دوو کاتژمیتریک قسه م له گهلدا ده کرد، چوار جاریش سهردانی پزیشکی ددانم کرد، ئهو مانگه، له سهر داوای کارل، نه په یوه ندییم به کارمنه وه کرد و نه هاوړیکانیشم ئاگادار کرده وه، ته نها ئه وه نده نه بیته، دوو جار به ته له فون قسه م له گهل هیترى پراخ، به ریوه به ری موزه خانه ی ئه مستردام کرد، هیترى پنی وتم، 'که ی چاک بوو یته وه و زانیت توانای کارکردنت هیه، ده توانیت له موزه خانه ده ست بکه یته وه به کاره کت.' کاتیک ئهو هه واله م به کارل راگه یاند، کارل پنی وتم، 'تو پیویسته

بۆ سالتىك پشوو بدەيت، بۆ مەسەلەى پارەيش، ھېچ خەمت نەيىت،
چونكە ژمارەى حىسابىيەكەم زياتر لە مليونىك ئىرۆى لەسەرە و
تۆ پىتۆستىت بە كارکردن نىيە.

لە وەلامدا بە كارلەم وت، 'با بزانم چۆن دەيىت و چەند مانگى
داھاتوومان چۆن لى دەگوزەرەيت.'

پىكەو پۆژانە سەرقالى پىكخستەنەوئى مالاكە بووين، ھەرچەند
ھەولم دا بزانم بە چى مەبەستىك ھەموو كەرەستەى مالاكەى
ھەپاجفروش كوردبوو، بەلام كارل نەيدەويست ھېچ لەو بارەيەو
بليت، چەند مانگىك دواى گەرانەوھەم، لام ئاشكرا بوو كە كارل
دواى مردنى دايكەم و بىھىوابوونى لە گەرانەوئى من، ويستبووى
شارى ئەمستردام بەجى بھيلىت و ديسان بە بەلەمە
چارۆكەدارەكەى، سەرى خۆى بۆ دوورگەيەك لە دوورگە چۆل و
بچووكەكانى دەرياي ھىندى ھەلبگرەيت.

بۆ كرىنى كەرەستەى ناوماكەكە، لە پىگەى ئەنتەرنىتەو، ژوورى
خەوتن و چوار كورسى و مېزىكى نانخواردن و قەنەفە بۆ ھۆلى
دانىشتەكە، چەندىن پىداويستى تىرمان داوا كرد، يەك يەك تابلۆ
و سىكچەكانى دايكەم ھىنا و سەرلەنوئى بە سەر و خوارى
مالەكەدا دابەشم كوردنەو، گرېبەستى دەيان تابلۆى بەكرىدراوى
دايكەم لەگەل گەلەرى و مۆزەخانەكاندا ھەلوەشانەدەو، ئەو
تابلۆيانەى لەگەل دايكەدا پىكەو كىشاپوومان، لە ژوورەكەى خۆم
جىگەم بۆ كوردنەو، ئەو گۆزە و نامەيەى دايكەم، كە كارل يەكەم
پۆزى ھاتنەوھەم دايە دەستم، ھىشتا لەسەر پەفەى پەنجەرەى
ژوورەكەم بوون، تا ئەمپۆيش دەستم لى نەداون و تەنھا لىيان
دەروانم.

ویستمان پاش ئه‌وه‌ی ماله‌که‌مان رێک خسته‌وه، کارمن و منداله‌که‌ی بۆ نانخواردنێکی ئیواره بانگه‌یشت بکه‌ین.

ئهو پرژه‌ی به‌ دلپیری و بیزاریه‌که‌وه به‌ناو که‌لوپه‌له‌ هه‌لگیراوه‌کانی دایک‌دا ده‌که‌پام، سندوقیکی داری په‌نگ‌راوم به‌رچاو که‌وت. کاتیک له‌ په‌نگ و په‌واله‌تی سندوقه‌که‌م پوانی، خیرا ناسیمه‌وه، زیاتر له‌ بیست سالیکی پێش ئهو پرژه‌ی به‌بیر هینامه‌وه، کاتیک پیکه‌وه له‌گه‌ل دایک ئهو سندوقه‌مان په‌نگ کرد، ئه‌وه‌نده‌مان هیلی په‌نگاوپه‌نگ به‌سه‌ر پووی ئهو سندوقه ته‌خته‌یه‌دا کیشابوو، له‌ سندوقی ئه‌فسوناوی ده‌چوو، هه‌رچه‌نده په‌نگه‌کانی کال بووبوونه‌وه و دیز هه‌لکه‌را بوون، ئهو سندوقه هه‌لگری نه‌ینی و که‌ره‌سته‌ی نیگارکێشانی دایک بوو.

کردبوومه‌وه و له‌ که‌ره‌سته‌کانی ناوی ده‌که‌پام، ژماره‌ی گۆفاریکی هونه‌رم تێیدا به‌رچاو که‌وت، وینه‌یه‌کی دایک به‌گه‌وره‌یی له‌سه‌ر به‌رگی پێشه‌وه‌ی بوو، له‌ که‌ناره‌وه، له‌سه‌ر وینه‌که‌ نووسرابوو،

"منیکی ره‌شبین، له‌به‌ر رۆشنایی تابلۆکان‌دا نه‌بیت، به‌رپێی خۆم نابینم.

لیدوان له‌گه‌ل شیوه‌کار: ئه‌یفا سه‌له‌مۆ"

لاپه‌ره‌کانی گۆفاره‌که‌م هه‌لده‌دایه‌وه، درێژه‌ی لیدوانه‌که‌م خوێنده‌وه، سه‌ره‌تا پرسیاره‌کان به‌گشتی له‌سه‌ر کاره‌کانی بوون، ئه‌وه‌ی سه‌رنجی پاکیشام، ئهم پرسیار و وه‌لامه‌ بوو:

"گۆفاری هونه‌ر: به‌رێز ئه‌یفا سه‌له‌مۆ، تۆ له‌ لیدوانیک‌دا چه‌ند سالیکی پێش ئه‌مڕۆ، که‌ له‌گه‌ل گۆفاری کولتوردا ئه‌نجامت داوه،

دهلئیت، 'کورپه کهم خۆم خولقاندومه، هەر وهکوو هه موو فۆرم و کاره کتهره کانی تری ناو تابلۆکانم.'

ئایا ئه گهر کورپه کهت ئهم نووسینهت بخوینیتته وه به و لێدوانهت رازیه؟

ئه یفا سه له مۆ: سالی ۱۹۷۷، بۆ یه که مین جار بوو له هۆله ندا، تاقیگه یه ک بۆ ناشتنی شه هوهت له مندا لانی ئافره تدا دامه زرا، ئه و ته نها تاقیگه یه یش له نه خۆشخانه ی ئه مستردام بوو، پیاوانی خیرخواز شه هوه تی خۆیان له و به شه ته سلیم ده کرد، ئه ویش دوای پشکنینی ته وای ئه و پیاوانه له لایه ن پزیشکی تایبه ته وه و تۆمارکردنی هه موو زانیارییه ک له سه ریان، به مه به ستی ئه وه ی ئه و ئافره تانه ی که پیاوه کانیان کیشه یان هیه و ناتوانن مندا ل دروست بکه ن، لێ سوودمه ند بین، ئینجا بۆ ئه و ئافره تانه ی به بێ پیاو ده یانه ویت مندا لیان ببیت، بێگومان من یه کێک بووم له و ئافره تانه ی هه رگیز نه هاتبوو به خه یالدا، له گه ل پیاویک بچمه ناو جیگه وه به مه به ستی دروستکردنی مندا ل، ده مزانم ئه وه یاسای سروشته، به لام به نه شازی ده زانم، منیک ی مرقوف هه مان یاسا په پره و بکه م، که هه موو پۆحله به رانی سه ر ئه م هه ساره یه په پره و ی ده که ن، مه به ستم له و خووه یه، که پیتی ده لێن یاسای سروشت.

کاتیک سه ردانی ئه و تاقیگه یه م کرد، من یه که م ئافره ت بووم له هۆله ندا، خواستم بوو بێ پیاو مندا لیکم ببیت، کاتیک له و تاقیگه یه پرسیاریان لێ کردم ئایا چ جوړه مندا لیکم ده ویت، کچ، کوپ، سوور، زهرد، په ش، سپی، بالابه رز، له هه مان کاتدا وینه و زانیاری ده یان پیاویشیان نیشان دام، ئه وسا ته نها یه ک شیوه ی

مندالم له خه یالدا بوو، ئه ویش کوړیکى چاو شین و قژ زهر د و
بالا بهرز بوو، ئه و کوړه ی پښتر له چهند تابلویه کمدا وینه م
کښابوو.

ئینجا به یارمه تیی دوو دلۆپ شه هوته ی پیاوړیکى نه ناس، که نازانم
کښه، خه ونه که م هاته دى، ده متوانى بزاتم خاوه نى ئه و شه هوته
کښه و ناو ی چیه و له کوږ ده ژى، بۆ من نه وسه ئه و ګرنگ
نه بوو، دیسان ده یلیمه وه، مارتنى کوړم، ته نها هیى خومه و ږهنگ
و ږه واله ت و ږوحى خوم خولقاندوومه، مه به ستم نه ویه،
کوړه که م پارچه یه که له ږوحم و هونه ره که م."

کاتیک هیشتا خه ریکى خویندنه وه ی لیدوانه که ی دایکم بووم،
سهرم هه لېږى و بینیم کارل به دیارمه وه ږاوه ستابوو، بیده نگ لى
ده ږوانیم، به ماته مینییه که وه له کارلم ږوانى، پاشان سهرم به سهر
به رګى ګوږاره که دا داخسته وه و به سهرنجه وه سه یریکى وینه که ی
دایکم کرد، کارل بى نه وه ی هیچ بلیت، هه ناسه یه کی هه لکښا و
بیده نگ ده ستى کرد به کوکړدنه وه ی هه موو ئه و که ره ستانه ی من
له سندوقه ږهنگاله که دهرم هیتابوون و به چوارده وری خومدا
بلاوم کردبوونه وه، پاشان هه ستایه وه و ده ستیکى بۆ دریژ کردم
و ده ستى ګرتم، ویستى یارمه تیم بدات، تا کوو هه ستمه سهر پى،
پى و تم، 'خوړاکم ئاماده کردووه، وهره با سارد نه بیته وه،
نامه یه کښت له میسر وه بۆ هاتووه.'

به رده وام قسه کانی دایکم له میثکمدا لیک ده دایه وه، بى نه وه ی
وه لامى کارل بده مه وه، هه ستام و بیده نگ دواى که وتم و پیکه وه
چو وین بۆ چیشته خانه که، میژ و کورسییه کان هیشتا نو ی بوون، بۆ

جاری یه که ممان بوو، نانیاں له سهر بخوین، کارل نامه یه کی له ناو دهستی بۆ پاگرتم و وتی، 'ئه وه نامه که یه، ئه گهر خۆت پهن پاده گیریت، دواي نانخواردن بیخوینته ره وه.'

سه رم بۆ کارل له قاند و نامه که م له دهستی وه رگرت، ته ماشایه کی ناوونیشانی نیره ری نامه که م کرد، ناوونیشانی بالیوزخانه ی هۆله ندا له میسری له سهر بوو، نامه که م له ولای خۆمه وه دانا و له گهل کارل دهستم کرد به نانخواردن.

یادگاری

درهنگانی ئیواره، ئه و پۆژهی لیدوانهکهی دایکم خۆیندهوه،
 دواى ئه وهی له گهل کارل پێکه وه نانمان خوارد، زیاتر له
 کاتزمیتریک له سهر میژی نانخواردنه که باله کانم له سهر سنگمدا
 له یهک هه لپیکابوون و بیدهنگ به رامبه ر کارل دانیشتیووم، له و
 کاته دا کارل سهر میژه که ی پر کردبوو له کاغه ز و سه ری
 به سه ردا شۆر کردبوونه وه و بیدهنگ سه رقالی ژمیاری بوو.

له و ده مانه دا دایکم و بیره وه رییهکانی، به جۆریک قورسایى خۆیان
 خستبووه سهر زه ینم، په لکیشیان ده کردمه ناو قوولایی
 خه یالمه وه، به جۆریک، که یهک به یهکی وینه ی یاده وه رییهکانی
 خۆم و دایکم به پروونی به پیش چاومدا ده هاتن و ده چوون، وینه ی
 سه رده مانیک، که پیده چیت ته نها له ده می دایکم خۆیه وه گوئ
 بیستیان بوو بیتم و من به یاده وه ریى خۆم کردن، وینه ی دایکم
 ده بینى، ده می دووگیان بوو، وینه ی ساتی له دایکبوونم، وینه ی
 یه کهم ههنگاوم، یه کهم وشه م، یه کهم ددانم و بق یه کهم جار که

كهوتووم، وینهی یهك به یهكى ئەو ئافرهت و پیاوانه‌ی ئەوسا
میواندارییان ده‌کردین، ده‌یان پۆرتزیتی دایکم، به‌رده‌وام ده‌مبینی
له‌به‌ر ئاویته‌یه‌کی گه‌وره‌دا پۆرتزیتی خۆی ده‌کێشا.

ئوه‌نده به‌قوولی خه‌یالم پۆ چووبووئه ناو پابردوومه‌وه، له‌ کارل
بیتاگا بووبووم. کاتیك کارل کوپیک قاوه‌ی گه‌رمی خسته
به‌رده‌مم، راپله‌کیم و له‌ خه‌یالم دایپریم، قومیکم له‌ قاوه‌که‌ دا،
نامه‌کم له‌ ژیر کاغه‌زه‌کانی کارلدا ده‌ره‌یتا و کرمه‌وه، به
ئینگلیزییه‌کی نا‌په‌وان و خه‌تیکى خوار و خێچ نووسرابوو:
"به‌ناوی خۆای گه‌وره و میهره‌بان،
سه‌لام..."

بۆ به‌رێز مارتن سه‌له‌مۆ "خنزیر،"
له‌ کارمه‌ندانی بالیۆزخانه‌ی هۆله‌ندام بیست، که‌ ماویت و پاش
چه‌ند مانگیک له‌ نه‌خوشخانه، به‌سه‌لامه‌تی گه‌راویته‌وه بۆ هۆله‌ندا،
ئهو پۆژه‌ی ئەو هه‌واله‌م بیست، خوا ئاگاداره زۆر زۆر دلخۆش
بووم.

من ئیستا له‌ قاهیره ده‌ژیم، نه‌ك وه‌كوو جارن پرېسوا و
بیده‌ره‌تان، به‌لكوو خاوه‌نی شوقه‌ی خۆم، خۆت ده‌زانیت بۆ من
ئوه‌ خه‌ونیکه و هاتووته‌ دی، یانی له‌ قاهیره خاوه‌نی جینگه و
مالی خۆم.

ته‌مه‌نا ده‌که‌م پۆژیک بیت چاومان به‌یه‌ك بکه‌ویتته‌وه.
ناوونیشانی ماله‌که‌م:

سه‌لیم عومه‌ر عه‌بدله‌رحمان

۱۳، شارع احمد عرابی، ۲۳۱۲

هاورپی و هاودهنگی سالیك به ندينخانه ت
سهليم عومەر "حمار!"

له پوژيكي باراناوی سه ره تایی مانگی پينجدا، له گهل کارل له
خوئاماده کردندا بووین بۆ پيشوازيکردن له کارمن و لوتهی کچی.
ئو به يانییه، له گهل کارل چووین بۆ سهردانی ئو مه خزنه، دایکم
ده سالیك ده بوو گرتبوی به کرێ و که رهستهی زیادهی ناومال
و نیگارکیشیی تیدا هه لده گرت، مه خزنه که له سه نته ری شاری
ئه مستردام بوو، ئه وسا من و کارل بۆ جاری به کاممان بوو
سهردانی ئو جیگه به بکهین، کاتیک له گهل کارل مه خزنه که مان
کرده وه، ته نها دوو سندوقي دارینی گه وره ی لاکیشیه یی تیدا بوو،
کاتیک سندوقه کانمان کرده وه، سه رجهم تابلو و سکیچه کانی
سامان خدریان تیدا بوو، ئه وه ی سه رنجی راکیشام، ئو نامه یه
بوو که له به کیک له سندوقه کاندای بوو، به خه تیکی گه وره
نووسرابوو:

"بۆ هاوڕێم مارتن،

دوای ئه وه ی تو گه شتت کرد، بریارم دا به به کجاری بۆ عێراق
بگه ریمه وه، چه ند پوژیک پيش نووسینی ئهم نامه یه م، دایکتهم بینی
و پیکه وه له قاوه خانه ی گرانت ده رباره ی تو و سامان خدر
قسه مان کرد، هه ر له به کهم ساته وه، به تو و دایکت سه رسام
بووم. هه ولی زۆرم دا تا کوو تابلوکانی سامان بگه یه نمه وه عێراق،
به لام به داخه وه، نه متوانی. پێم وایه ناسینی ئیوه، هه ر وا

پښتو ټيکي ټاساي نه بووه، من ټيوه به جيگهي متمانې و باوه پري
خوم ده زانم، هه تا پوحي سامان خدر و سهرجه م کاره کاني ټو
به ټامانه ت به ټيوه بسپيږم.

مالټاوا هاورپږم

سمکو موراد

هر ټو به يانيه، له گهل کارل سندوقه کانمان گهيانده وه مالي
خومان و له گه راجه که دامان نان.

ټو پوژه تا ټيواره م به بيدهنگي و دل پر له گومان گوزهراند،
ټاماده بووم پيشوازي له کارمن بکهم و له هه مان کاتيشدا،
ټاماده يش نه بووم، هه ستم ده کرد هيشتا بوني لمي بيابان و
ژووري زيندانه کم لي دهات، ټوهنده خيال م پهرت و شيواو
بو، نه مده زاني له کوټوه له گهل کارمن دهست پي بکه موه، هه موو
پوژيک پاک خوم ده شورد و ده چومه دهره وه و هه واي پاکم
هه لده مزي، به مه به ستي ټوه وي پوحم له ته پوتوز و که پروي
به ندينخانه پاک بکه موه، با مردني دايکيشم له ولاره بوه ستيت،
چهنه بوشاييه کي گهره وي له ژيانمدا دروست کرد بوو.

له سهره داويک، پارچه يه ک، ده گه رام، تنها ديمه نيک له رابردوي
خوم و کارمن، هه تا له ويوه سهرله نوئ دهست پي بکه موه،
وه کوو بؤ جاري يه که مم بيت له ژيانمدا بييينم، ناچار ټو پوژه
چهنه جاريک په نام بؤ کارل برد و ليم پرسى، 'کارل، که کارمن
هات، چي بکه م باشه؟ چون پيشوازي لي بکه م و چي پي بلیم؟'
به بيرم ديت، کارل له وه لامدا وتي، 'هر وهک جارن.'

کاتیک له ژوورهکەى خۆم، لهسەر چيگەکەم دانىشتبووم، له
 ئەلبوومى وینهکانى خۆم و کارمنم دەپوانى، گویم له دەنگى
 زەنگى دەرگاگە بوو، خێرا ئەلبوومەکەم لهژێر سەرىنەکەم نا و به
 چەند هەنگاوێک، خۆم گەيانده حەمامەکە، کاتیک لهبەر ئاوینەکەدا
 پاوەستابووم و به سەرنجەوه له خۆم دەپوانى، گویم له دەنگى
 کردنەوهى دەرگاگە و دەنگى کارل بوو، پاشان دەنگى لۆتە،
 کچەکەى کارمنم هاتە گوێ، لهو دەمەدا دەنگى کارمنم نەبیست،
 دەستم به دەموچاومدا هینا و قەراغى کراسەکەم پێک کرد، گویم
 دایە بەر خۆم و قاچیکم له دەرگای حەمامەکە بردە دەرەوه و
 سەرم هەلبێرى، تا بەرپێى خۆم ببینم، ببینم کارمن له بەردەمدا
 پاوەستابوو، پاچەلەکیم و دلم داخوړپا، بەرامبەر یەکتر، که نیو
 مەتریکمان بەین دەبوو، سەرم گێژى دەخوارد و بەردەوام به
 لەبى دەستم، دەموچاوم هەلدەکلۆفى، له قوولایى خۆمدا له وزە
 دەگەپام، بەلکوو بیاندهمه بەر ئەژنۆم، تا بتوانن جەستەى گرانم
 لهسەر خۆیان پابگرن، کارمن زووزوو لێ و لێوى لەیەک
 هەلدەپێکان و ماسوولکەى دەموچاوى گرژ دەکرد، لەناکاو چاوى
 پێ بوو له فرمیسک و بەخوړ بەسەر پوومەتە ساف و سوور و
 سپیەکەیدا هاتە خوار.

ئەو له پێش چاومدا هیچ شێوهى نەگۆرپابوو، دەموچاوى و قژە
 لوولە پەشەکەى، وەکو جاران بوو، دلۆپ دلۆپى فرمیسکەکانیم
 ناسیەوه، ئەو گریانە بەکول و بێدەنگەى ئەو، که هەستم دەکرد
 دلۆپى فرمیسکەکانى بۆنى خۆنیان لى دەهات، هەستەکانمیان به
 جۆریک ورووژاند، که لافاوى گەرمییەک له قوولاییمەوه بەگوژم
 شەپۆلى به دیوارهکانى پێستما دەدا، دەستم لەیەک هەلکلۆفت و

به پرتاویک باوهشم به ملیدا کرد، بی ئهوهی هیچمان وشهیهک
چییه بدرکینین، تاویک بوو ماچی یه کترمان دهکرد و بۆنمان به
لامل و سنگی یه کترهوه دهکرد، ناو دهمم پر بووبوو له سویراوی
فرمیسکهکانی ئهوه.

ئهوهنده قوول سهرنجمان له یه کتری دابوو، بیتاگا بووین، کارل
کچهکهی کارمنی به باوهشهوه بوو، بێدهنگ لهته نیشتمانوه
پاوه ستابوو.

ئاوړم دایهوه و بینیم، کارل کچیکي قژ کالی چار شینی له باوهشدا
بوو، قهلهمی دهموچاوی له کارمن خۆی دهچوو، کارل دهستی بۆ
من درێژ کرد و پووی له لۆته وهر گێړا و وتی، 'لۆته، ئهوه
مارتنه.'

کارمن، که هیشتا بالهکانی به سهر شانهکانی مندا راخستبوو، به
دهنگیکي نووساوهوه وتی، 'ئهوه ناوهی دهمیکهیه بیستروه و
چه ندین جاریش وینه کهیم پێ نیشان داوه.'

پاش ئهوهی ئاوړم له کارمن دایهوه و به سهرنجهوه لیم پوانی،
دهستم له کارمن بهردا و له بهردهمی کارلدا باوهشم بۆ لۆته
کردهوه و به پوو خوشیه کهوه پیم وت، 'وهه، وهه به بۆ لای
مارتن.'

لۆته خێرا خۆی خسته باوهشمهوه، نووساندم به خۆمهوه و
ماچیکي پوومهتیم کرد، بۆنی کارمنی لێ دههات، گهرمی لهشی و
نهرمی پیستی، له گهل دایکیدا هاوشیوه بوو، ئهوه شهوه له
باوهشم نههاته دهر و له سهر سنگم خهوی لێ کهوت، له گهل
کارلدا، دوانیوه پووی ئهوه پۆژه، ورچیکي سپیمان بۆ لۆته کړیوو،
ورچه که دوو هیندهی لۆته دهبوو، ههستم دهکرد لۆته ئهوهنده به

ترسەوہ لە ورچەکەى دەپوانى، کە نەیدەوێرا دەستى بۆ بەریت،
ناچار ورچەکەم دوور لە خۆمان، لە سووچىکى قەنەفەکەوہ
بەرامبەر تەلەفزیۆنەکە دانان.

کارمن باسى چۆنیتى لەدایکبوونى لۆتەى بۆ کردین، من و کارل
بە سەرئەوہ گویمان لى گرتبوو، لەسەر قەنەفەى ھۆلەکە،
بێدەنگ دانیشتبووم و لۆتە لە باوەشمدا خەوتبوو، کارل و کارمن
بە مالاکەدا دەستیان کرد بە گەران، کارل کەرەستە نوێکانى ناو
مالەکەى پیشانى کارمن دەدا.

لە کاتژمێر دەى شەودا، کاتیک کارمن خۆى کۆ کردەوہ و
بەتەمای پۆشتن بوو، لە جینگەى خۆمەوہ، بى ئەوہى لە کارمن
پروانم، پێم وت، 'کارمن، بۆ ئەمشەو لیترە نامیننەوہ.'

کارمن سەیریکی کارلى کرد و بە دەنگى شەرمانەوہ، 'ئەگەر
کارل پازى بیت،'
'جینگەى شانازیمة.'

کارل ئەمەى وت و پاشان من بە لۆتەوہ ھەستامە سەر پى و
پووبەپووی کارمن چووم و وتم، 'دە با لۆتە بەرین، تا لە
جینگەکەى خۆیدا بخەوێت.'

کارمن بە سەرسامییەکەوہ لى پروانیم و وتى، 'جینگای خۆى؟'
لەو دەمەدا کارل بێدەنگ ھاتبوو لەتەنیشتمانەوہ پاوہستابوو،
بەپیکەوت ھەردووکمان لە وەلامدا، بەکۆرس وتمان، 'بەلى جینگەى
خۆى.'

کارمن بە پیکەنینیکەوہ لە ھەردووکمانى پروانى و پى وتین،
'دەترسم بى ئاگادارى من، جینگەکەیتان ھێتاییت بۆ ئێرە.'

له گهل کارل دهستان کرد به پیکه نین و کارمنیش به
 سهرسامیه وه لئی دهپوانین، کارل بیدهنگ دهستی کارمنی گرت و
 به دواى خۆیدا پرایکیشا بۆ نهۆمى سهره وه، دواى ئه وهى
 هه لویسته یه کم کرد و بیدهنگ له لۆته م پوانى، ئه وهنده قوول
 خه وتبوو، ته نها به گهرمى جهسته ی و ترپه ی دلیدا هه ستم پى
 ده کرد، که گیانى تیدا بوو، کاتیک گه یستمه سهره وه، کارل و
 کارمن له به رده رگای ئه و ژووره دا پاره ستابوون، کاتیک کارل
 داواى له کارمن کرد به دهستی خۆى ده رگای ژووره که بکاته وه،
 کارمن به سهرسووپمانیکه وه سه یریکی من و کارلى کرد، دهستی
 دایه کیلونی ده رگا که و کردیه وه، ئه و ژووره ی من و کارل دوو
 حه فته بوو بۆ لۆته، خه ریکی په نگکردن و پازاندنه وه ی بووین،
 ژووریک، جگه له جیکه یه کی خه وتن، هه موو پیداو یستیه کانی تری
 تیدا بوو، کارمن به سهرسامیه وه به ده وری خۆیدا ده خولایه وه، له
 که رهسته ی ناو ژووره که ی ده پوانى. پاش ئه وه ی من لۆته م برد
 له ناو جیکه که ی خۆیدا پالم خست و چه رچه فیکم پیدا دا، کارمن
 ئه ملاولاى کارلى ماچ کرد و سوپاسی کرد، گویم له کارل بوو
 وتی، 'ئه وه بیرۆکه ی مارتته، ده توانیت سوپاسی ئه و بکه ی ت.'

کاتیک ئاو پم لئ دانه وه، هه ردووکیان به رامبه رم پاره ستابوون و
 لییان ده پوانیم، پووم له کارل کرد و پیم وت، 'کارل، ده توانیت
 به ته نیا به جتمان به یلیت؟'

کارل پیکه نى و ئینجا سه ریکی با دا، 'شتى وا نییه، من به ته مام
 نه مشه و قومیک شه رابتان له گه لدا بخۆمه وه، تکایه گهرمى و
 که فوکولى هه وهستان سارد بکه نه وه و ئه و گانه تان هه لیگرن بۆ
 دواى.'

له گهل کارمن دهستان کرد به پټکه نین و به شهرمه وه سه یرټکی
یه کترمان کرد و بانگم له کارل کرد، 'ته نها پټنج خولهک، تو
شهراب و پرداخه کان ئاماده بکه و پاشان ئیمه یش دینه خوارئ.'
'چاوه پوانتانم، تکایه له بیرم نه کهن.'

گویم له دهنگی پټیه کانی کارل بوو، که به پلیکانه کاندای چووه
خوارئ، کارمن له ژیر قژه لوله که یه وه به رده وام لئی ده پوانیم،
له بهر خویه وه لئی پرسیم، 'بۆ ئه مه؟'

له کاتیکدا ئه مه ی وت، که به هه ردوو دهستی ئامازه ی به هه موو
که ره سته ی ناو ژووره که ده کرد، چوومه به رده می و شانیم گرت
و لیم پوانی، 'ئه ی تو بۆ ولاتی خۆت به جی هیشتووه و هاتوویت
له ئه مستردام ده ژیت.'

'تا وه کوو...'

'تا نزیک بیت له...'

'تا نزیک بم له که سیکه وه، که دوا ی هه وا و هه وه سی خوی که وت
و سالانیک لئی نه پرسیمه وه.'

'ئێ، ئه ی ئیستا چی بکه ین؟'

'مارتن گوی بگره، ده ترسم، زۆر ده ترسم، ته نها له بهر خاتری
لۆته ئه مه ت کرد بیت، نه ک من، له کاتیکدا من دلنیا نیم، نازانم،
به پاستی نازانم چۆنت پی بلیم، له پاستیدا نازانم تو باوکی
پاسته قینه ی ئه ویت یان...!'

'یان هه رکه سیک، من پتویست ناکات ئه وه بزانم، کارمن، من
هه رگیز نامه ویت ئه وه بزانم، گرنگ ئه وه یه تو منت قبول بیت
وهک، نازانم، وهک هاوړئ، دۆست، یان هه رشتیک، ئیتر که تو
ناوی لئ بنیت، بۆ خۆت و بۆ که که ت.'

ئارەق لە پرووی دەچۆرا، چاوی توند نووقاند، لەگەل کردنەوہ یاندا، فرمیسک بەخوڕ پیاواندا ھاتنە خوار، بالەکانی ھەلبری و توند لە ملمیوہ ئالاندن و وتی، 'تەنھا وەک باوکیک بۆ کچەکەم و بەس؟ چونکە ھەست دەکەم دلم زۆر لێت پەنجاوہ و باوہ ناکەم جاریکی تر...'

'تکایە، زیاتر لەسەری مەپۆ، پەیوەندیی من و تۆ زۆر لەوہ زیاترە، کە تەنھا لە وشەیکدا کورتی بکەینەوہ، کاتی دەوێت، ئێمە پتوێستمان بە کاتی زیاترە، تاکو...'

خۆم توند پتوہ نووساند و لێ و لێوێم لە پرومەتی خشاندا، کاتیک دەمم نایە ناو دەمی، ھەستم کرد یەک یەک برینەکانی لەشم ساپیژ دەبوون و تەپی و لیکێ ناو دەمی ئەو، تینوویتی چەند سالیان دەشکاندم، ھەستەکانم لە لەزەتی ئەو ماچەدا راگرتبوون، وزە و کەفوکولی شەھوہتیک، کە لە خۆینمدا دەکولا، زووزوو مووچرکیان بە لەشمدا دەھێنا، ھەردووکمان لە دەنگی کارل راپەپین، لە نھۆمی خواروہ بەردەوام بانگی دەکردین.

ئەو شەوہ ھەرسیکمان تا نیوہی شەو شەرابمان خواردوہ، پۆحم ئەوہندە بە لەزەتی شەراب غەریب کەوتبوو، لەگەل ھەموو قوملیدانیکیدا، ھەموو ماسوولکەکانی لەشم گرژ دەبوو.

که نارگرتووہکان

کارمن و لۆتہ لہ مالی ئیمہ دہڑیان، مالہکە، جیاواز لہ چەند مانگی پابردووی، شەو و پۆژ پەر بووبوو لہ دەنگ و پەنگ و جوولە، ھەرچەندە کارمن لہگەلمدا دوودل و سارد پەفتاری دەکرد، منیش توانای ئەوہم تیدا نەبوو، راستیی ونبوونمی بۆ باس بکەم، لہو پۆژانەدا، تیمیکی کەنالی دوو، چەند جارێک سەردانیان کردین، بە مەبەستی ئامادەکردنی دۆکیومینتارییەکی لەسەر ژیان و کارەکانی دایکم.

ھەر ھەمان تیم، لہ پابردوودا دوو دۆکیومینتارییەکی لەسەر دایکم، لہ کەنالی دووی ھۆلەندا پەخش کردبوو.

حەفتەی یەکەمی مانگی پینچ، من و کارمن سەردانی مۆزەخانەی ئەمسترداممان کرد، داوامان لہ بەپێوەبەری مۆزەخانە، ھینری پراخ، کرد، بەلکوو پێگەمان پێ بدات پێشەنگایەک لہ مۆزەخانەکە بکەینەو، پێشانگەیک بۆ ئەو تابلویانەی دایکم، کە ھیشتا

دهره وهی مالی خۆمانیان نه بینوو، له گهل کاره کانی سامان خدردا، که ئهوانیش سالتیک زیاتر ده بوو له دوو تابووتیان نابوون.

ده پوژیک دواي چوونی من و کارمن بۆ مۆزه خانه، له لایه ن مۆزه خانه ی ئه مستردامه وه به نامه یه ک ئاگادار کراينه وه، که یه کی مانگی شهش، تا پازده ی هه مان مانگ، له کۆی شهش هۆلی مۆزه خانه دا، پینچ هۆلمان بۆ ئاماده ده کریت، هه ر له نامه که یشدا نووسرابوو، که ئه وان ئه رکی پۆسته ر و پیکلام ده گرنه ئه ستۆی خویان. بریارمان دا پيشانگه که ناوونیشانی که نارگرتوه کانی لئ بنیتين، ئه و ناوونیشانه، ناوی ده یان تابلۆی سامان خدر بوو.

ئه و پوژانه ی له دواي گه یشتنی نامه که ی مۆزه خانه وه تپه رین، هه موومانی به خۆیه وه سه رقال کردبوو، کارل و کارمن له من زیاتر په رۆشی هاتنی پوژی یه کی شهش بوون، سی تابلۆی سامان خدرمان له ناو زیاتر له سه د کاریدا هه لبژارد، به جیبه که ی کارل گه یاندنماننه مۆزه خانه، تاکوو چوارچیوه ی گونجاویان بۆ هه لبژیرن، من و کارل و کارمن چه ندین شه و پوژمان پئ چوو. ئینجا توانیمان له ناو کاره کانی دایکمه دا، سی تابلۆی هه لبژیرین بۆ پيشانگه ی که نارگرتوه کان.

حه فته یه ک پيش پوژی کردنه وه ی پيشانگه که، پۆسته ره که ی له گه لیک کوچه و کۆلانی شاری ئه مستردامدا هه لواسرابوو، له چه ندین که نالی ته له قزیۆن و رادیۆوه، لیدوانی کورت و درژیان له گه لدا کردم، بریار وا بوو شه وی پيش کردنه وه ی پيشانگه که، له که نالی دوو، دۆکیومیتتارییه نویکه، که ده رباره ی دایکم و

کاره‌کانی بوو، په‌خش بکړیت، نیمه‌یش پوژنیک پیش‌ئو پوژه
 سه‌رجه‌م تابلوکانمان گویزان‌ه‌وه بۆ هؤلی موزه‌خانه و ئه‌و
 شه‌وه‌ی بۆ به‌یانی یه‌که‌م پوژنی کردنه‌وه‌ی پیشانگه‌که بوو.
 هه‌موو له‌وچ بووین، ته‌نانه‌ت لوته‌یشمان له‌گه‌ل خۆماندا بردبوو،
 پاش دابه‌شکردنی ته‌واوی تابلوکان به‌سه‌ر هؤله‌کاندا، دوو
 لادیوارمان به‌ به‌تالی هیشته‌وه، یه‌که‌میان بۆ ئه‌و دؤکیومینتارییه‌ی
 له‌سه‌ر دایکم ئاماده‌ کرابوو، تاکوو به‌ بیمه‌ر به‌دریژایی پوژ کار
 بکات و چه‌ند کورسیه‌کیشمان به‌رامبه‌ر دانا، به‌ هه‌مان شیوه‌یش،
 له‌ یه‌کیک له‌و دوو هؤله‌ی کاره‌کانی سامان خدری لی بوو،
 دؤکیومینتاری میله‌تیک‌ی بیولات‌ی نووسه‌ر و پوژنامه‌نووس
 خیرات نۆیه‌ر نمایش بکه‌ین، دؤکیومینتارییه‌که له‌گه‌ل کاره‌کانی
 سامان خدردا ته‌واوکه‌ری یه‌کتری بوون، پیکه‌وه نمایشی دیمه‌نی
 هه‌زاران پروداویان ده‌کرد، له‌پیشدا چ تابلوکان و چ
 دؤکیومینتارییه‌که، به‌ شوینی جوگرافیا و سروشتی ولاتی
 کوردستان ده‌ستیان پین ده‌کرد، پاشان نمایشکردنی مروقی کورد،
 ئینجا وینه‌ی ئاسه‌واری جه‌نگ له‌سه‌ر مروقی و گیانه‌به‌ری و
 سروشتی ولاتی کوردستان.

جگه له کاره‌کانی سامان و دایکم، که به‌سه‌ر پینچ هؤلدا دابه‌شمان
 کردبوون، دوو تابلوی خۆم له‌ پاره‌وی موزه‌خانه‌دا هه‌لواسی،
 یه‌که‌میان، پۆرتریتی فاته‌مه بوو، وه‌کوو چۆن له‌سه‌ر دیواری
 ژووری زیندانه‌که‌م کیشرابوو، دووه‌میان، پۆرتریتیکی سه‌لیم
 بوو، هه‌ر له‌ پاره‌وه‌که‌دا و به‌رامبه‌ر ئه‌و دوو پۆرتریته‌ی فاته‌مه و
 سه‌لیم، دوو پۆرتریتی ترمان هه‌لواسی، که کاتی خۆی دایکم
 کیشابوونی، یه‌کیکیان پۆرتریتی کارمن بوو، له‌ کاتیکدا دووگیان و

سكى نۆ مانگ بووه و ئەوى تريان، پۆرتريتى دايكم خۆى بوو،
كاتىك ئەوئش به من دووگيان بووه.

دوو تابلۆ، كه زۆر هاوشيوه يهكترى بوون، چ وهك پهنگ و
فۆرم، چ وهكوو هيلكارى كارهكان، ههردووگيان به پروتى به پتوه
پاوهستاوون و ههردوو دهستيان لهسهر سكيان دانابوو و له
سكى ههئاوساوى خويانيان دهروانى.

ئەو شهوه، پاش دابهشكردى سهرجه تابلۆكان و دامهزراندنى
دوو بيمهر بهرامبهر ئەو دوو خامه سپيهى به ديوارهكاندا
ههلواسرابوون، لهسهر ئەوه پىك كهوتىن، كه پۆزانى پيشانگهكه
كارمن و كارل پىكهوه لهو هۆلانهدا ئاماده بىن، كه كارهكانى
دايكمى لى نمايش كرابوو، منيش بهدرىژايى پۆژ له لاي كارهكانى
سامان خدر ئامادهبم.

ئەو شهوه، كاتىك ئىمه ههموو كارهكانمان تهواو كردبوو، له
خۆكۆرندنهوهدا بووين تا مالهوه بگهپيئنهوه، هينرى پراخ
سهردانى موزهخانهى كرد و پىى وتىن، 'كاترميز ههشتى
سهرلهبهيانى، وهزيرى هونهر و كولتورى هۆلانهدا خۆى ئاماده
دهبيت بۆ پتوپهسى كردنهوهى پيشانگهكه، ههروهها پاريزگارى
ئهمستردام و دهيان كهسيتى ناودارى ترى ولاتيش ئامادهبيان
دهبيت، شيوهكار و هونهردۆست و بازرگانانى تابلۆئش دىن،
زۆرىك له بهپتوهبهر و خاوهنى گهلهرى و موزهخانهكانى نهك
هۆلانهدا، بگهه دونياش دوئى و ئەمپۆ هاتوونهته ئهمستردام،
بهتايبهتى بۆ بينين يان كرپنى تابلۆكانى ئهيفا سهلهمۆ و سامان
خدر، دهبيت كارىكى وا بگهين، سبهينى نهبين بهژير دهستوپى
ئەو ههموو ميوانه زۆرهوه، جگه له سهرجهم ميدياكانى ولات،

سبەینی کاتژمێر هەشتی سەرلەبەیان، چەندین میدیای بێگانه‌یش دین. بە پێویستی دەزانم، هەوالیکی گرنگتان پێش وەخت لا ئاشکرا بکەم، تا ئێوە دەرفەتتان هەبێت، باش بیرى لێ بکەنەو و خۆتانى بۆ ئامادە بکەن، دوو مۆزەخانەى ناودارى دنیا، لە شارەکانى بەرلین و نیۆرک، ئەوان پێشنیاری ئەوەیان کردووە، بەلکوو هەمان ئەم پێشانگەى لە داها توودا لای ئەوانیش نمایش بکریت، ئەوە‌یش تەنها بۆ زانیاریی ئێوە، بەلام جارى با بە هەموومان تەواوى سەرنجمان، لەسەر سبەینی و ئەو پۆزانه‌ى لە دواى سبەینێوە دین، رابگرین.^۱

کاتژمێر دەى ئەو شەو، پاش هەلجێپێنى شووشەىەک شەمپانیا و لێدانى لیتوارى پەرداخەکانمان لە هێى یەکتى، کۆتاییمان بە کارەکانمان هێنا و لە مۆزەخانە هاتینە دەر و پێکەو بە پیاسە بەرەو مال بەرێ کەوتین، شار کشومات، شەقامەکان بەدەگمەن پیادەپەویان لەسەر بوو، شەو تاریکیى خۆى بەسەر هەموو شتێکی شاردرا پاخستبوو، لێرە و لەوێ، پووناکیى دارگلۆپەکان، وەکوو هەموو شەوانێکی پابردووى ئەو شارە، بە ئەرکی خۆیان هەستابوون و بەرپێى شەوگەپەکانیان پووناک دەکردەو،

دارە پیرەکانى سەر شۆستەکان، پرچیان بە شانوملى دارگلۆپەکاندا پەخش کردبوو، هەواى ئەو شەو و شک و بۆنى تەپۆتۆزى لێ دەهات، لە سنوورى پووناکیى دارگلۆپە دوورەکاندا، تەموومژى خۆلبارینم بەدى دەکرد، چاوم دەکزانەو و خێرا خێرا بەسەر قۆلى چاکەتەکەم زەرداوم لێ دەسپین، لە تینواندا قورپم

به مه لاشوومه وه نووسابوو، سەر ئه و شه قامه پڕ بووبوو له كور
و كچ، سەرجه م جلی پۆلیسییان له بهردا بوو، پێدهچوو بۆ ئاههنگ
خۆیان گۆپییت، ئه و شه وه به جۆریك له نێوان خه یال و راستیدا
گیرم خواردبوو، خوازیار بووم زوو بگهینه ماله وه، تا به چهند
په رداخیک شه راب تینوویتیم بشکێتم و وهك شه وانی پابردوو،
په نا به رمه به ر مه ی بۆ هیمنبوونه وه ی پۆحم.

لۆته چهند كاتژمێریك ده بوو له عه ره بانه كهیدا خه وی لێ كه وتبوو،
كارل به سهر عه ره بانه كه دا نوشتابۆوه و پالی پێوه دهنه، من و
كارمن له شانی یه كه وه بیدهنگ، به ره و ماله وه شوینی پی كارلمان
هه لده گرت.

چاپکراوهکانی نووسهەر

- ۲۰۱۹ نیشتمانى سارا
۲۰۲۰ خەمى مەستوورە
۲۰۲۱ پۇژى پەشنووس

دەنگەكەم ناسییەو، پەشۆكام، گیانم داھێزرا و خێرا ئاوێرم لێ
 دایەو، رووناکیی دارگۆپەکانی کۆلان بەکزی دەگەشتە ناو ژووری
 چێشتخانەكە، دەموچاویکی خەوآلوو، بەرووتی، دیار بوو ئەویش
 شەرابی سوور قورگی وشک کردبوو، لە تینوواندا بەخەبەر هاتبوو،
 تاویک بێدەنگ بەرامبەری یەك پراوەستاین و هیچمان بەیەك نە
 وت، پاشان لە شانی یەكەو پراوەساین و لە گۆپی سەر شوستە
 شەقامەكانمان دەروانی، بەئەسپایی دەستی لە دەستم هەڵپێکا،
 نازانم ئەوكات چیم لە خەیاڵدا بوو، بێجگە لەوێ ئەوەندەم بەس
 بوو، كە تەنها بێدەنگ بێم، كارمن ئەو بێدەنگییە شكاند، "لە
 زەتت لە ئانا برد؟"

Miran Abraham
The NightWalkers

Novel

٦٠٠٠

پڕۆژەی هاوبەشی

ناوەندی کەپر | دەزگای جەمال عێرفان
 لەسەر ئەرکی (د. تەها پەسوڵ) چاپ کراوە